

לְהַגִּיד לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל
כִּי הָיָה כֵּן

וְהָיָה כֵּן

וְהָיָה כֵּן

וְהָיָה כֵּן

וְהָיָה כֵּן

וְהָיָה כֵּן

וְהָיָה כֵּן

וְהָיָה כֵּן

וְהָיָה כֵּן

וְהָיָה כֵּן

וְהָיָה כֵּן

וְהָיָה כֵּן

[illegible]

הענין הזה נראה כי הוא נשקף מן המעלה ונראה כי הוא נשקף מן המעלה ונראה כי הוא נשקף מן המעלה

[illegible]

11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל וְיִשְׁלַח אֶת יָדוֹ וְיִקְרָא אֶת הַיָּם וְיִפְרֹץ אֶת הַיָּם וְיִשְׁלַח אֶת הַיָּם וְיִפְרֹץ אֶת הַיָּם
 וְיִשְׁלַח אֶת הַיָּם וְיִפְרֹץ אֶת הַיָּם וְיִשְׁלַח אֶת הַיָּם וְיִפְרֹץ אֶת הַיָּם וְיִשְׁלַח אֶת הַיָּם וְיִפְרֹץ אֶת הַיָּם

۳۰

ג
ג
ג
פול
הירא
ווד
יורד
מדריס
לוחות
ג
ג
ג
חנין
ז
ג
ג
ז
וז
בוס

ז
ז
~~כנס~~
כנס
צביע
יצחק
נצל

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

[illegible]

ה' צדיק וכתוב תבכור של בלחוד ובש שנתו' העבר' וכל אורי בות פמ' מל' ופמ' ויקרא וקף שכל' ויע' בל' תבכור והיה הכתוב אשר תל' ויקרא
תל' וכתוב תבכור ויע' בל' עזרה לים ויהי מל' חד שש' וחד בתוקף וכל צדיק וכות פמ' כ' ויע' ואח' בל' ויע' ויהי הכתוב אשר תל' ויקרא
שש' ויע' ויהי מל' חד שש' וחד בתוקף וכל צדיק וכות פמ' כ' ויע' ואח' בל' ויע' ויהי הכתוב אשר תל' ויקרא

道

۱۵

4

2

12

من
بدر

i

i

11

5

2
3
4

ה
ש
ש

11

7

22

...

ה

[illegible]

[illegible]

בגליל ואת מגרשיה ואת חמון ואת מגרשה
ואת חדיתים ואת מגרשיה ולבני מרדכי
הנותרים ממטה זבולון את רמון ואת
מגרשיה את תצור ואת מגרשיה וימעבר
לירדן ירחו למזרח הירדן ממטה ראובן
את בצר במדבר ואת מגרשיה ואת חצה
ואת מגרשיה ואת קרמות ואת מגרשיה
ואת מיפעת ואת מגרשיה ויממטה גד
את דאמות בגלעד ואת מגרשיה ואת
מחנים ואת מגרשיה ואת חשבון ואת
מגשיה ואת יעניר ואת מגרשיה
ולבני יששכר תולע ופארה ישע
ושמרון ארבעה ובני תולע עלי ורפיה
ויראל ויהמי ויבשם ושמאל ראשים
לכית אבותם ותולע גבורי חיל ותלדותם
מספרם בנימי דויד עשרים ושנים אלה
ושש מאות וכן עמי יזרחיה ובני
יזרחיה מיכאל ועבדיה ויואל ישיה
חמשה ראשים כלם ועליהם לתלדותם
לכית אבותם גדולי צבא מלחמה שלשים
וששה אלה כיהרבו נשים ובנים ואחיהם
לכל משפחות יששכר גבורי חיל ימים
שמונים ושבעה אלה התיחשם לכל
בנימין בלע ובדוד וידיעאל
שלשה ובני בלע אצבון ועלי ועזיאל

וירצות ועל ידי המשה ראשית בית אבות
בבזרי חילים והתיחשם עשרים ושנים
אלה שלשים וארבעה: ובני בכר
זמירה ויועש ואליעזר ואליעני ועמרי
וירמוה ואביה וענתות ועלמת בל אלה
בני בכר והתיחשם וילדותם ראשית
אבותם בבזרי חיל עשרים אלה וצמאתים
ובני ידיעאל בלח ובני בלחזן
יעיש ובנימן ואהוד ובנענה וזיתן ותרשיש
ואחישחר בל אלה בני ידיעאל וראשי
האבות בבזרי חילים שבנענה עשר אלה
צמאתים יצאי צבא למלחמה ושבסוכה
בני עיר חשם בני אחר: בני נפתלי
יחציאל וגב ויגד ושלום בני בלח
בני מנשה אשריאל אשר ירדן
פילגשו הארמיה ילדה את מנשה אב מנשה
גמליר וקחאשר ורחפס ורשפס ושם אחת
מעלה ושם שני צלפחד ותענה וצלפחד
בנות: ותלד מעלה אשת מכיר בן חתמא
שמו פרשו ושם אחיו שרש ובני אולם
ורקס ובני אולם בל אלה בני גלעד בן
מכיר בן מנשה ואחת ותלד את
אישחוד ואת אבימך את מחדה ויהיו
בני שמיר עתה ושם רחמי ואניעם
ובני אפרים שותח ובורד בנו

[illegible]

[illegible]

בסוף
ובל
קרי
זכות
במ
ג
ו
א
ו
עזר
פוח

בני
כח
מה
חדה
וקי
תדבר
חד
כח
ואח
פוח
לא
וחד
טח
בנח

פני מן
 פני
 מלה
 חדה
 וק
 תיבתן
 חד
 כר
 לוח
 וחד
 פת
 לוח
 וחד
 פת
 חן

[illegible]

חרש וזקן שנים אנשים ובקבר חדש ואנו בטרין לישנו ויעז הנד וסימננו קלח נח בשער המלך מבייתם חגיג בלחוננו להודי מנועד
הוסימנו ואח כלי עבודה וכן יעשה איש על דגלו זכריה בן משה ויעל שלמה ויעל קל וסיל ועשית מכסה ויעש מכסה הספס להודי

בני מררי ובקבר חדש וגלל ומתנהבן
מיכא בן זכריה בן אסף ועבדיה בן שמעיה
בגלל בן יהואח בן רביה בן אסא בן אלננה
היו שבבחד צרי נטופתי והשערים שלום
ועקוב וטרמון ואחיהם ואחיהם שלום הראש
ועד הנה בשער המלך מזרחיה ומה השעים
למחנות בני לוי ושלום בן אסא בן אסף
בן אסא ואחיו לבית אביו הקרחים על
מלאכת העבודה שמרי הספים לאהל
ואבתיים על מחנה יהוה שמרי המזבוא
ובניחם בן אדעזר נגיד היה עליהם לפני
יהוה עמו זכריה בן משה שער פתח
לאהל מועד בים הברדס לשערים
בספים מאתים ושנים עשר המה בחצרות
התחשם המה יסר דוד ושמואל הראה
באמונתם והם ובניהם על השערים
לבית יהוה לבית האהל למשמחות וארבע
רוחות יהוה השערים מזרחיה צפונה
ונגבה ואחיהם בחצרותם ובוא לשבעת
המים מעת אל עת עט אלה כי באמונה
המה ארבעת גברי השערים הם הלויים
והיו על הדשכות ועל האצרות בית אלהים
וטביבות בית האלהים ילינו כי עליהם
משמיתוהם על המפתח ולבקר לבקר
ומהם על בלי העבודה כי במספר יבאום

ובמספר יוציאום ומהם ממנים על הכלים
ועל כל בלי הקדש ועל חסות ותיו והשמן
והלבושה והבשמים ומהם בני הכהנים ורחמי
המרחקת לבשמים ומתתיה מן הלויים
הוא הכבוד לשלם הקדח באמונה על
מעשה החכמים ומהם הקהתי מאחיהם
על לחם המערכת והכין שבת שבת
ואלה המשרדים ראשי אבות
ללויים בלשבת פטירים כיומם ולילה
עליהם במלאכה אלה ראשי ואבות ללויים
לתליתם ראשים אלה ישבו בירושלם
ובגבעון ישבו אבנצקון יעזר
ושם אשתו מעכה ובנו הכבוד עבדון
וצדוקי שובע וגור ונצב וגדור ואחיו
וצריה ומקלות ומקלות חוליה את שמאם
ואתהם נגד אחיהם ישבו בירושלם עט
אחיהם וגר חוליד את קיש וקיש
חוליד את שאור ושאור חוליד את יהונתן
ואת מלכישוע ואת אבימלך ואת אשבער
ובן יהונתן מרי בצל וגר בצל חוליד
את מיכה ובן מיכה פיתח ומלך ודחרע
ואחז חוליד את יערה ויערה חוליד את
עלמת ואת עזמיה ואת זמרי חוליד
את מוצא ומוצא חוליד את בנעא ורפיה
בנא ארעשה בנא אצל בנא אצל ששה

ומהם וסימננו זכר מן קוים ומתם עד תנח ומהם ער כי ומתם ממנו ומתם מן שבעת ד' מל וסימננו ומהם
שבתותיהם שבת שבת ומהם שבת קדש וכל שבת שבתו כותה יסד וסימננו כי שיער ציון הנה יסד
דוד כי מן קד המלך לישכר ג' ומהם שבתות מלכות ומהם שבתות מלכות ומהם שבתות מלכות ומהם שבתות מלכות

[illegible]

וְעַד דָּוִד וְיִכֶּן הָעֵיר מִסִּבֵּי מִן הַמְּדָרָא
 וְעַד הַסִּבֵּי וְיִכֶּן אֲבִיחָה אֶת שְׂעַר הָעֵיר
 וְיִכֶּן דָּוִד הַלֵּךְ וְגִדְּלוּ וְיִהְיוּ צִבְאוֹת עִמּוֹ
 וְאֵלֶּה רָאשֵׁי הַגִּבּוֹרִים אֲשֶׁר
 לְדָוִד הַמֶּלֶךְ חֲזָקִים עִמּוֹ בְּמַלְכוּתוֹ עִם כָּל
 יִשְׂרָאֵל לְהַמְלִיכוֹ בְּדָבָר יְהוָה עַל יִשְׂרָאֵל
 וְאֵלֶּה מִסְפַּר הַגִּבּוֹרִים אֲשֶׁר
 לְדָוִד יֵשֶׁב עִם בְּנֵי חֲמוּנִי וְאֲשֶׁר שְׁלֹשִׁים
 הוּא עוֹרֵד אֶת חֲנִיתוֹ עַל שְׁלֹשׁ מֵאוֹת חֲלָל
 בְּפַעַם אֶחָת וְאַחֲרֵי וְאֵלֶּם בְּנֵי דָוִד
 הָאֲחֻזִּי הוּא בְּשֵׁר לְשֵׁנָה הַגִּבּוֹרִים הוּא הֵיאָה
 עִם דָּוִד בְּפַסְדָּמִים וְהַפְּלִשְׁתִּים נֶאֱסָפָה
 שָׁם לְמַלְחָמָה וְהָיָה חֲלֻקַּת הַשָּׂדֶה מֵאֵלֶּה
 שְׁעוּרִים וְהָעֵם נִסְגַּר מִפְּנֵי פְלִשְׁתִּים וְיִצְחָק
 בְּתוֹךְ חֲלֻקָּהּ וְיִצְחָק וְיִכֶּן אֶת פְּלִשְׁתִּים
 וְיִשְׁעֵי יְהוָה תִּשְׁעָה גְדוּלָּה וְיִהְיֶה שְׁלֹשׁ
 מִן הַשְּׁלֹשִׁים רָאשֵׁי עַל הַצֶּלֶל לְדָוִד אֵל
 מַעֲרַת עַרְלִם וְחֻמֶּה פְּלִשְׁתִּים חֲנָנִי
 בְּעַמְּקֵי רִפְאִים וְדָוִד אֵז בְּמַצְחָה וְגִצִּי
 פְּלִשְׁתִּים אֵז בְּבֵית לָחֶם וְיִהְיֶה דָּוִד וְאֵלֶּם
 מִיִּשְׁשָׁק מִיִּם מְבֹרָכִים בֵּית לָחֶם אֲשֶׁר בְּשַׁעַר
 וְיִכֶּן עוֹהֵר שִׁיחַ בְּמַחֲנֶה פְּלִשְׁתִּים וְיִשְׁכָּבוּ
 מִיִּם מְבֹרָכִים בֵּית לָחֶם אֲשֶׁר בְּשַׁעַר וְיִשְׁכָּבוּ
 וְיִכֶּן אֵלֶּם דָּוִד וְלֹא אֵם דָּוִד לְשֵׁנוֹתָם

וַיִּסְפָּד אֹתָם לִיהוָה וַיֹּאמֶר חֲלִילָה לִּי מֵאֲדָה
מִעֲשׂוֹת זֹאת הִדָּם הָאֵשִׁים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר
בִּנְשׁוֹתֵם כִּי בִנְשׁוֹתֵם הִבֵּיאוּם וְלֹא אִכְּהָ
לְשׁוֹתָם אֲלֵה עֲשׂוּ שְׁלֹשֶׁת הַגְּבוּרִים
וְאֶבְשֵׁי אֲחִי יוֹאֵכ הוא הַחֹלֵל הָאֵשׁ הַשְּׁלֹשָׁה
וְהוּא עוֹרֵר אֶת חֲנִיתוֹ עַל שְׁלֹשׁ מֵאוֹת חֲלָלִים
וְלֹא שָׁם בְּשִׁלּוֹשָׁה מִזֶּדֶּה שְׁלֹשָׁה בְּשָׁנִים
בְּכָד וִיקִי לָהֶם לִשְׂרֹעַ הַשְּׁלֹשָׁה לֹא
בָּא בְּנֵה בְּיָהוֹנָדָב עֲבָדָיו שֶׁחִיל
רַב־עֲלִים מִקֶּדֶם צָאֵל הוּא הִכָּה אֶת שְׁנֵי
אֲרִיֵּאל מוֹאֵב וְהוּא יָדָה וְהִכָּה אֶת הָאֲרִי
בְּתוֹךְ הַבּוֹר בְּיָסֵד הַשֶּׁדֶּה וְהוּא הִכָּה אֶת
הָאִשָּׁה הַמִּצְרִי אִשׁ מִדֶּה חֲמֵשׁ בָּא מִדֶּה
וּבִיד הַמִּצְרִי חֲנִית מִמֶּנּוּ אֲרָגִים וּמִרְדִּי
אֲלֵיו בְּשֶׁבֶט וַיִּגְזַל אֶת חֲנִית מִסֵּד הַמִּצְרִי
וַיַּהַרְגֵהוּ בְּחִנֵּיתוֹ וְאֵלֶּה עֲשֵׂה בְּנֵהוּ בְּיָהוֹנָדָב
וְלֹא שָׁם בְּשִׁלּוֹשָׁה הַגְּבוּרִים מִקֶּדֶם הַשְּׁלֹשָׁה
הַגְּבוּרִים הוּא וְאֵל הַשְּׁלֹשָׁה לֹא בָּא וְשִׁמְדוֹ
דָּוִד עַל מִשְׁמַעְתּוֹ וְגִבּוּרֵי חַיִּילִים
עֲשֵׂהוּ אֲחִי יוֹאֵכ אֶלְחָק בְּקֶדֶד־הָיִ
מִבֵּית לָחֶם שְׁמוֹת הַחֲרוּרִי חֲלָץ
הַפְּלוֹקִי עֵירָא בְּעֵקֶשׁ הַתְּקוּשִׁי אֲבִיעֶזֶר
הַעֲמִתוֹתִי סִבְלֵי הַחֲשֵׁתִי עֵינֵי יִצְחָק
מִחֲדֵל הַגְּבֻפִּי חֲלָץ בְּרַעַת הַטּוֹפֵתִי
אִתִּי בְּדִיבִי מִגְּבַעַת בְּנִימִי בְּנִיחִי

[illegible]

١٠
 ١١
 ١٢
 ١٣
 ١٤
 ١٥
 ١٦
 ١٧
 ١٨
 ١٩
 ٢٠

[illegible][illegible][illegible]

יכול לומר ופי' הלבבון בחדיר מגד אחד והקירוב בחרב עדוד איך בראשיתו וכל ההעברה וכל קהלם וכל משלי וכו' ופי' במלך ובדשעתו ופי' רשע באין תחבולת
מלאך דשע' והמה ידע כל מרשע שבבן והמה יקחו והמה מבואים דעל כהנהגה מן צדו והמה חמרו אל יימיהו והמה חמסו והמה לידעו והמה יסמע
והמה נעזרו והמה לשואה

מֵאֵלֶּיךָ מִחֲדָרֵי שָׁמַיִם וּמִיָּדֶיךָ וְיִחְזַק

מִדְּבָרֵיכֶם שֶׁנֶּחֱמָדִים מֵעֲמֻקַּת כִּיָּת שְׂאוֹרֵי:

[illegible]

בַּעֲטוֹ יִקְרָא לַמָּקוֹס הַזֶּה אֶפְרַיִם עֲשֵׂה

וַיִּשְׁלַח חֲתָנִים מִן־צֹר מֵאֲבֹתָם
לְדוֹדָם וְעַצְיָאֲרָזִים וְחָרְשֵׁי חֶדֶר וְחָרְשֵׁי
נָעִים לִבְנוֹת לוֹ בֵּית יוֹסֵף עַד דָּוִד יְהִי כִנּוֹ
יְהוָה לְמֹלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל בִּיגְשָׁתָהּ לְמַעַן
וּלְכָתוּתָהּ בְּעֶבֶד עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל

ויקח דוד עוד נשים בירושלם
ולד דוד עוד בנים וצלות וארל שמות
ילד ים אשר הילד בירושלם שמות
מובב נתן ושלמה ויבחר וארל שמות
לכל יונה ונפג ופיע וארל שמות
על ידע ופלט וישמענו

שנים כי נמשחו דויד למלך על כל
 ישראל ועל כל השטים ובקש את
 דוד וישמע דויד ויצא לביתם ובשנים
 ויפשוטו בעמק רפאים וישאל דויד
 להיכל לאמר האנלה על פלשתיים
 תסבידי ואמר לו יהוה עליהם

וַיִּזְעַק דָּוִיד עַם שְׂרֵי הָאֲלֹהִים
וְהַמַּאֲוֹת לְכַלְכֵּד וַיֹּאמֶר דָּוִיד וְכֹל־קֶהֱל
יִשְׂרָאֵל אֲסַעְלִיכֶם סוֹבְאִים מִן הַיָּהוּה אֱלֹהֵינוּ
כִּפְרִי צֶהֱשִׁלְחָה עַל אֲחֵינוּ הַנְּשֹׂאִים בְּכָל
דְּרָצוֹת יִשְׂרָאֵל וְעַתָּה הֵנִי סוֹהֵלִים בְּעֵי
יְהוָה וְיִכְבְּצוּ אֲלֵינוּ וְנִסְבֶּה אֶת אֲרוֹן
אֱלֹהֵינוּ אֲלֵינוּ כִּי לֹא יִשְׁעוּ בִּימֵי שְׂאוֹר
שֶׁאֵמְרוּ בְּלִהְקֶהֱל לַעֲשׂוֹת כִּי יִשְׁרֹהֲבֵה
עֵינַי בְּלִהְעַם וַיִּקְהַל דָּוִיד אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל
וְכָל שִׁיחֹר מִצֵּרִים וְעַד לְבָא חֲמַת לְהִבָּא
וְהָאֲרוֹן הָאֱלֹהִים מִקִּדְשׁ יִשְׂרָאֵל וַיַּעַל
דָּוִד וְכָל יִשְׂרָאֵל בַּעֲלֵתָהּ אֶל קִדְשׁ יִשְׂרָאֵל
שׁוֹר לְהוֹדֶה לַה' עֲלֵיתָ מִשְׁסָּא אֶת אֲרוֹן
אֱלֹהִים יִהְיֶה יוֹשֵׁב הַכְּרוֹבִים אֲשֶׁר
קָרָא שֵׁם וַיִּכְבְּצוּ אֶת אֲרוֹן הָאֱלֹהִים
לְעֹלָה חֲדָשָׁה מִבֵּית אֲבִיעֲדָב וַעֲמָא
וַחֲיוֹנָהִים בַּעֲבֹלָה דָּוִיד וְכָל יִשְׂרָאֵל
שׁוֹחֲקִים וּפְנֵי הָאֱלֹהִים בְּכָל עֲבֹדָה שְׂחִידִים
בְּכִנּוֹת וּבְנִבְלִים וּבְתַפִּים וּבְמִצִּלְתִּים
וּבְחִצְצוֹת וַיָּבֹאוּ עַד דָּרֹז כִּדְרוֹ וַיִּשְׁלַח
אֶת־בָּנָיו לְאַחֵז אֶת אֲרוֹן כִּי שֶׁמֶט
קָדְשׁ וַיִּחַר אֶף יִהְיֶה בַּעֲמָא וַיִּסְבּוּ עַל
עַרְשֵׁלֶת יִחוּ עַל אֲרוֹן וַיִּמָּת שֵׁם לְפָנֵי
הָאֱלֹהִים וַיִּחַר לְדָוִיד כִּי פָרַץ יִהְיֶה פִּרְץ

[illegible]

בִּידְרִי וַיַּעֲלֶנּוּ בְּכַל פְּרָצִים וּבְכַל שְׂטָחֵי
וַיֹּאמֶר דָּוִיד פָּרֵץ הָאֱלֹהִים אֵינִי בְּיָדִי
כִּפְרֵץ מַיִם עַל־כֵּן קָרָא שֵׁם הַמָּקוֹם הַזֶּה
בְּיַוֹפְרָצִים וַיַּעֲזֹבוּ שֵׁם אֶת־הָאֱלֹהִים
וַיֹּאמֶר דָּוִיד וַיִּשְׁרֹף־בָּאֵשׁ
וַיִּסְיָפוּ עוֹד פְּלִשְׁתִּים וַיִּפְשְׁטוּ בְּעַמֻּקִּי
וַיִּשְׁאֹל עוֹד דָּוִיד בָּאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לֵךְ
הָאֱלֹהִים לֹא־תַעֲלֶה אַחֲרֵיהֶם הַסִּבְמַעֲלִיָּה
וּבְאֶת־לֶחֶם מִמּוֹל הַבָּכָאִים וַיְהִי כַשֵּׁמֶךְ
אֶת־קוֹל הַצִּנְעָה בְּרֹאשֵׁי הַבָּכָאִים אִז
תֵּצֵא מִמַּחֲמָה כִּי־צֵא הָאֱלֹהִים לִפְנֵיךְ
לְהַכּוֹת אֶת־מַחֲנֵה פְּלִשְׁתִּים וַיַּעַשׂ דָּוִיד
כַּאֲשֶׁר צִוָּהוּ הָאֱלֹהִים וַיִּכּוּ אֶת־מַחֲנֵה
פְּלִשְׁתִּים מִזִּבְעוֹן עַד־אֶדְרָתִי וַיֵּצֵא שֵׁם
דָּוִיד בְּכָל־תָּאֲרֻצוֹת וַיְהוּה־טָקֵן אֶת־פָּחוֹז
עַל־כָּל־הַגּוֹיִם וַיַּעַשׂ לוֹ כְּתֻבִּים בְּעִיר־דָּוִיד
וַיִּתֵּן מִקּוֹם לְאֹרֶן הָאֱלֹהִים וַיִּסֹּךְ אֹהֶל
אֲזֹאמַר דָּוִיד לֹא־לִשְׁאֵת אֹת־אֹרֶן הָאֱלֹהִים
כִּי אִם־חֲלוּסִים כִּי־בִסְבָּחֵי יְהוָה לִשְׁאֵת אֶת־
אֹרֶן יְהוָה לִשְׁרֹתוֹ עַד־עוֹלָם
וַיִּקְחֵל דָּוִיד אֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל
אֶל־יְרוּשָׁלַם לְהַעֲלֹת אֶת־אֹרֶן יְהוָה אֶל־
מִקְוֵמוֹ אֲשֶׁר־רָכִץ לוֹ וַיֹּאכֶל דָּוִיד אֶת־כֶּבֶד
אֱהֵרָן וְאֶת־הַלֵּוִיִּם לִבְנֵי־יִתְחָא אֲוִירָא
הַשֵּׁר וְאֶחָזִי מֵאֵד וְעֹשִׁרִים לִבְנֵי־מַרְדִּי

עֲשֵׂה הַשֵּׁד וְאֶחָיו מֵאֶתְנֶסְתְּ עֲשֵׂה־
לְבִי מִשּׁוֹם קֵאל הַשֵּׁד וְאֶחָיו מֵאֶתְנֶסְתְּ
לְבִי אֵלֵי צֶפֶן שְׁמַעְנָה הַשֵּׁד וְאֶחָיו
מֵאֶתְנֶסְתְּ לְבִי חֲבֵרוֹן אֵלֵאל הַשֵּׁד
אֶחָיו שְׁמוֹנִים לְבִי עֵינָל עֲמִינַד
הַשֵּׁד וְאֶחָיו מֵאֶתְנֶסְתְּ עֲשֵׂה
וַיִּקְרָא דָוִיד לְצֹדֵק הָאֵלֵתֶר הַכֹּהֲנִים
הָלֹלִים לְאוֹרֵי־אֵל עֲשֵׂה וְקֵאל שְׁמַעְנָה
וְאֵלֵאל וְעֲמִינַד וַיֹּאמֶר לָהֶם אַתֶּם וְאֲשֵׁי
הָאִבּוֹת לָלֹלִים הַתְּקַדְשׁוּ אַתֶּם וְאֶחְיֵיכֶם
וְהַעֲלִיתֶם אֶת אֲרוֹן יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
אֶל־חִינּוֹתֵי לִיכִי לְמִכְרָשׁוֹנָה וְלֹא־אֵתֶם
כְּרִיץ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּנוֹכַח הָרֶשֶׁתְּנוּ
כְּמִשְׁפַּטִּי וַיִּתְּקֵדְשׁוּ הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם מִלְּוִיֹּת
אֶת אֲרוֹן יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁאוּ בָנֵי
הַלְוִיִּם אֶת אֲרוֹן הָאֱלֹהִים כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה
בְּדֹבֶר יְהוָה בְּכַתְּפָם בְּמִטּוֹת עֲלֵיהֶם
וַיֹּאמֶר דָּוִיד לְשָׂרֵי הַלְוִיִּם לְהַעֲמִיד
אֶת־אֲחֵיהֶם הַמְשֻׁרְרִים בְּכָל־שִׁיר וּבְכִלִּים
וּבְנֻדוֹת וּמִצִּלְתִּים מִשְׁמִיעִים וְהָרִים בָּקוֹל
לְשִׁמְחָה וַיַּעֲמִידוּ הַלְוִיִּם אֶת
הַיָּמִן בְּיָאוֹל וּמִן־אֶחָיו אֶסֶת בְּקֶדֶר־הָהָר
וּמִן־בְּנֵי מִרְיָאֲחִיהֶם אִידָן בֶּן־
קוֹשִׁיָּד וַעֲמָדָם אֲחֵיהֶם הַמְשֻׁרְרִים וְכָל־הָעָם
בָּן וַעֲמָאֵל וְשִׁמְיָאֵל וְיִחִיאֵל וְעֵלִיאֵל

[illegible]

[illegible]

[illegible]

הַחֵת יִרְעוּהוּ וַיֹּאמֶר בְּנֵי אֱלֹהִים מֵאֲשֶׁר
בְּלִבָּבָךְ עֲשֵׂה כִּי הָאֱלֹהִים עִמָּךְ
וַיֹּדֶי בְּלִילָה הָהוּא וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים
אֶלְעָזָר לֵאמֹר לֹךְ וְאָמַרְתָּ אֶל־דָּוִיד עַבְדִּי
כֹּה אָמַר יְהוָה לֹא אֶתָּה תִּבְנֶה לִּי הַבַּיִת
לְשִׁבְתִּי כִּי לֹא יִשְׁכַּת בְּבֵית מִן־הַיָּסָס אֲשֶׁר
הָעֲלִיתִי אֶת־יִשְׂרָאֵל עַד הַיּוֹסֶה זֶה וְאֵדִיָּה
מֵאֲהֵל אֱלֹהִים וּמִמִּשְׁכָּן בְּכָל־אֲשֶׁר תִּהְיוּ
בְּכָל־יִשְׂרָאֵל הִדְבַּר וַיִּזְכֹּרְתִי אֶת־אֲדָמָה
שֶׁכְּנִי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר צִוִּיתִי לִדְעוֹת אֶת־עַמִּי
לֵאמֹר לֵמַד לֹא־בָנִיתֶם לִי בַּיִת אֲרִזִּים וְעֵתָה
כֹּה אָמַר לְעַבְדִּי דָּוִיד כֹּה אָמַר יְהוָה
צְבָאוֹת אֲנִי לִקְדָּחְתִּיךָ מִן־הַנּוֹה מִן־אַחֲרֵי
הַצֵּאן לִדְיוֹת נָגִיד עַל עַמִּי יִשְׂרָאֵל וְאֶתָּה
עֹמֵד בְּכָל־אֲשֶׁר תִּלְכֶּה וְאַבְרִית אֶת־לְאֻיִּיךָ
מִפְּנֵי וְעַשִׂיתִי יָד שֶׁם כְּשֶׁכְּהַדְּרִים אֲשֶׁר
בָּאָרֶץ וְשִׁמְתִּי מְקוֹם לְעַמִּי יִשְׂרָאֵל
וְנִטְעַנְתָּ הוֹשִׁבִי נְחִיתוֹ וְלֹא יִדְּצֵה עוֹד וְלֹא
יִזְכֹּר בְּנֵי עוֹרֶךְ וְכִלְתּוֹ כְּאֲשֶׁר בְּרִאשׁוֹנָה
וְלִמְיָמִים אֲשֶׁר צִוִּיתִי שְׁפָטִים עַל־עַמִּי
יִשְׂרָאֵל וְהִכְנַעְתִּי אֶת־לְאֻיִּיךָ וְאֶבֶר
לֹךְ גִּבִּית יִבְנֶה לָךְ יְהוָה וְהָיָה בְּיָמָיו מִלֵּךְ
לְכָת עַם אֲבֹתֶיךָ וְהָקִימֹתִי אֶת־רַעְיֶךָ
אַחֲרֶיךָ אֲשֶׁר יִהְיֶה מְבַנֶּיךָ וְהִפְנִיתִי אֶת־
מַלְכוּתוֹ הוּא יִבְנֶה לִּי בַּיִת וְכִנְנִיתִי אֶת־

כסאו עד עולם אני אהיה לו לזב והוא
יהיה לי לזב וחסדי לא אסיר מעמו
כאשר הסירותי מאשר היה לפני
והעמדתיו בביתי ובמלכותי עד עולם
וכסאו יהיה נכון עד עולם ככל הדברים
האלה וכל החזון הזה כן נאמר
ויבא המלך דוד וישב לפני יהוה
ויאמר מי אני יהוה אלהים ויבית כי
הביאתני עד הים ותקטן זאת בעיניך
אלהים ותדבר על בית עבדך למרחוק
וראיתני כתור האדם המעלה יהוה אלהים
מה יוסיף עוד דוד אליך לכבוד את
עבדך ואתה את עבדך ידעת יהוה בעבור
עבדך וכל כך עשית אתם הגדולה הזאת
להדיע את כל הגדלות יהוה אין כמך אין
אלהים זולתך ככל אשר שמענו באזנינו
ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ אשר
הלך האלהים לפדות לו עם לשום לו שם
גדול וראות לגדש מפני עמך אשר פדת
ממצרים גוים ונתת את עמך ישראל
לעם עד שולם ואתה יהוה הייט להם ואלהים
ועתה יהוה הדבר אשר דברת על עבדך
ועל לבו ואמן עד עולם ועשה כאשר
דברת ואמן ויגדל שמך עד עולם ואמר
יהוה צבאות אלהי ישראל אלהים וישאו

[illegible]

וַיִּצְאוּ יְבֹאֲסִימֶנְדִּי וְבֵת הַחֹדֶךְ אֶת הַמִּקְדָּשׁ כִּי הִנֵּה הָעַמִּים הַמְּגֵרִים הַמְּסֻרִּים וַיִּשְׁעוּ בָּן כְּדֹמֶיךָ בֶּאֱשֶׁר וְאֵת מַעֲבֹד בֵּית הַבַּעַל וְיִרְאֵם כִּי וַיַּעֲבֹד
וַיִּצְאוּ מִלְּפָנֶיךָ מִמִּצְרַיִם כִּי הִנֵּה הָעַמִּים הַמְּגֵרִים הַמְּסֻרִּים וַיִּשְׁעוּ בָּן כְּדֹמֶיךָ בֶּאֱשֶׁר וְאֵת מַעֲבֹד בֵּית הַבַּעַל וְיִרְאֵם כִּי וַיַּעֲבֹד

והושעתיך וחקוקי צדקה בעמך
עמנו ובעד עדי אלהינו ויהודה הטוב
בעינינו יעשה ויבטיח יואל והעם אשר
עמו לפני ארם למלחמה וינסו מפניו
ובני עמון ראו כי נסאדם וינסו גם הם
מפני אבשי אחיו ופאו העירה ויבא
יואב ירושלים וירא אדם כי נגפלו
לפני ישראל וישראל מלאכים ויציאו
את אדם אשר מעבר הנהר ושופך עד
צבא החד עזר לפניו ויגד לו ויאמר
אתה ישראל ויעברו הירד ונצא אלהם
וימנעו אלהם ויעלו הירד למראת ארם
מלחמה וידחמו עמו ויעטאדם מלפני
ישראל ויהרגו ויד מאדם שבעת אלפים
רכב וארבעים אלף איש רגלי ואת שופך
שור הצבא המיתו ויראו עבדי החד עזר
כי נגפלו לפני ישראל וישראל עמדו ויד
ויעבדו ולא אבה אדם להושיע את בני
עמון וידו ויהי לעת שובת
השנה לעת צאת המלכים ויבג יואב את
חיל הצבא וישחת את ארץ בני עמון
ויבאו ויצר את בניה ודדי ישב בירושלים
ויב יואב את דבה ויחדסה ויקח דוד את
עטרת מלכם מעל ראשו וימאחז משקל
כבר זה וכל אבן יורה ודאי על ראש דוד

המלך דוד ויד את אלכד בנימין כי שולח
לך מנחמים הלא עבדך ודוד ודוד
ודוד הארץ באו עבדיו אליך וימך
חנן את עבדך דוד ויגלהם ויכרת את
מדויהם ברחמי עד המצפעה וישלחם
וילכו וילכו ודוד על האנשים וישלח
לקראתם כי היו האנשים נכבדים מאד
ויאמר המלך שבו ברחו עד אשר יצמח
זרעכם ושבתם וידאו בני עמון
החבאשו עסד דוד וישלח חנן בני עמון
אלה פחד נסל לשבד להם מקלות נדחים
ומקארם מעסה ומצובה רכב ופרשים
וישכרו להם שנים ושלשים אלה ורכב
ואת מלך מעסה ואת עמו ויבאו ויחכו
לכני מיד באו בני עמון נאספו מעריהם
ויבאו למלחמה וישמע דוד
וישלח את יואב ואת כל צבא הצבורים
ויצאו בני עמון מערכו למלחמה פתח
העיר והמלכים אשר באו לבדם בשדה
וידא יואב כי היתה פני המלחמה אליו
פנים ואחור ויבחר מכל צהר בישואל
וישדד להקראת ארם ואת יתר העם נתן
ביד אבשי אחיו וישבו להקראת בני עמון
ויאמר אסתחזק ממנו ארם והיית לי
לשועיה ואסבב עמו יחזקו ממך

[illegible]

[illegible]

וְשָׁלַח הָעֶבֶד הוֹצִיא הַדָּבָר מֵאֵד וְאֵת הָעַם
 אֲשֶׁר בָּהּ הוֹצִיא וְיִשְׂרָאֵל בְּמִגְדָּה וּבְחָרִי צִי
 הַבְּרָדָה לְבַמְגֵּדוֹת וְכָל יַעֲמֵשׁ דָּוִיד לְכָל
 עַרְיָבָנִי עַמּוּז וְיִשְׁבָּדָוִיד וְכָל הָעַם
 יִרְדּוּ שָׁרָם וְיִהְיֶה אַחֲרֵי כֵן וְתַעֲמֵשׁ
 מֶלֶחֶמָה בְּגִזְרֵי עַם פְּלִשְׁתִּים אֲזִיחָה סִבְכִּי
 הַחֲשֵׁתִי אֶת סָפִי מִיִּלְדֵי הָרֶפְאִים וּבְכֶנֶס
 וְתִהְיֶה עוֹד מֶלֶחֶמָה אֶת פְּלִשְׁתִּים וְאֶת אֶחָז
 בְּכִיעוֹד אֶת לִחְמֵי אֲחִי מִלֵּית הַגִּתִּי וְעַמּוּז
 בְּמִטְרֵי אֲרָגִים וְתִהְיֶה עוֹד מֶלֶחֶמָה בְּגֵת
 וְיִהְיֶה אִישׁ מוֹדָה וְאֶצְבַּעַתּוֹ שֶׁשׁוֹשֵׁשׁ
 עֶשְׂרִים וְאַדְבָּע וְעַסְהוּא נֹלֵךְ לְהֶרְפֵּאִי
 וְיִחַרֵּק אֶת יִשְׂרָאֵל וְיִשְׁחַל וְיִחַרֵּק מִשְׁמַעַ
 אֲחִי דָוִיד אֶל נֹלֵךְ לְהֶרְפֵּא בְּגֵת וְכָל
 בִּיד דָּוִיד וְכִיד עֲבָדָיו׃

ויעמד שם על ישראל ויסת את דוד
למנוח את ישראל ויאמר דוד אליו
ואל שרי העם לכו ספרו את ישראל משך
שבע ועד דן ובהיאו אל ואלעזר את
מספרם ויאמר יואב יסוף יהוה שלעמך
בהם מאה פעמים הלא אתי המלך בנס
לאדני לעבדים למח יבאש את אדני
למח דהא לא שמח לישראל ויברחמך
חזק על יואב ויצא יואב ויחזור בפר
ישראל ויבא ירושלים ויהא יואב את

מספר מפקד העם אל דוד ויהי כל
 ישראל אלה אלפים ומאה אלה איש
 שלח חרב ויהודה ארבע מאות ושבעים
 אלה איש שלח חרב ולוי ובנימין לא
 פקד בתוכם כי מת עבד דוד חמור את יואב
 וידע בעיני האלהים על הדבר הזה ויקח
 את ישראל ואמר דוד אלה האלהים
 חטאתי מאד אשר עשיתי את הדבר
 הזה ועתה העבד נא את עונן עבדך כי
 נסבלתי מאד וידבר יהוה אלגד
 חזה דוד לאמר לו וברח אל לוי לאמר
 כה אמר יהוה שלוש שנים נטח עליך צהר
 לך אחת מהם ואעשה לך ויבא גד אל
 דוד ואמר לו כה אמר יהוה קבל לך אם
 שלוש שנים רעב ואם שנה חרש
 נספה מפני צידך וחרב או יבך למשגת
 ואם שלשת ימים חרב יהוה וכל בארץ
 גמלא יהוה משחית בכל צבול ישראל
 ועתה ראה מה אשיב את שולח דבר
 ואמר דוד אלגד צדדי מאד אפוא
 נא בי יהוה קרבס רחמי מאד ויבא
 אל אפול וימץ יהוה ודבר בישדאל ויפר
 מישדאל שבעים אלה איש וישלח
 האלהים מלאך ליהושלם להשחיתו
 ובהשוית ראה יהוה ויחם עליו ויאמר

[illegible]

למלאך המשוה דבר עשה הדף יד ומלאך
יהוה עמך עבדך ארנה יבסי וישא
דוד את עיניו וירא את מלאך יהוה עמד
בין הארץ ובין השמים וחרבו שלפסל בידו
נכונה על ירושלים ופל דוד והאנשים
מכסים בשקים על פניהם ויאמר דוד
אלה האלהים הלא אני אמרתי ומנות בעם
ואני הוא אשר חטאתי והרעתי עויתי
ואלה הצאתי מה עשו יהוה אלהי תהי נא
יד בי ובבית אבי ובעמך לא למגפד
ומלאך יהוה אמר אל דוד ואמר
דוד כי יעלה דוד להקים מזבח ליהוה
בגד ארנה יבסי ויעל דוד צב צב אשר
דבר בשם יהוה וישב ארנה וירא את
המלאך וארבעת בניו עמו מתחבאים
וארנה יש חטים ויצא דוד עד ארנה וישב
ארנה וירא את דוד ויצא מקדש וישתחו
לדוד אפים ארנה ויאמר דוד אארנה
תעל לי מקדש הקדש ואבנה מזבח ליהוה
בכסף מתנהו לי ותעמד המגפה מעל
העם ויאמר ארנה אל דוד קח לך ויעש
ארגי המלך חטוב בעניו ואתה עתה יצא
לעלות והמורגים למים והחטים למנוחה
הכל סתתי ואמר המלך דוד לארנה לא
כי קנה ארנה בכסף מלא כי לא אשא

אשר יד ליהוה והעלות עולה חנם ויבן
יד לארץ במקום שקלי זהב משקל שש
מאות ויבן שם דוד מזבח ליהוה ויעל
עלות ושלמים ויקרא אלהות ויעבדו
באש מקדשים על מזבח העולה
ויאמר יהוה למלך וישב חרב
אלגנה בעת ההיא בראות דוד כי עבדו
יהוה בגד ארץ היבוס ויבן שם ומשכן
יהוה אשר עשה משה במדבר ומזבח העולה
בעת ההיא בבמה בבעשן ואיכל דוד
ללכת לפניו לרשאלים כי נבעת מפני
חרב מלך יהוה ויאמר דוד זה הוא
בית יהוה האלהים וזה מזבח לעולה לישראל
ויאמר דוד לבנוס את הגרים
אשר בארץ ישראל ויעמד חצבים וחצוב
אבני גזית לבנות בית האלהים וגם ילדב
למסמרים וללחות השערים ולמחברות
הכין דוד ונחשת לבאין משקל ועצמות
לאי מספר כזהב אזה צדנים והצרים עצי
אריזים לבד לדוד ויאמר דוד
שלמה בני ער חד ובית לבנות ליהוה
להם יל למעלה לשם ולתפארת לכל
הארצות אביהם ואליהם דוד וכלבני
מותו ויקרא לשלמה בנו ויעלו לבנות בית
ליהוה אלהי ישראל ויאמר דוד ושלמה

[illegible]

104

22
9

27

פיר
און
אין

ואלה
היו
החברים

۱۲۷

၁၁၁

2

بانی

١٢

1

५७७
 ५७८
 ५७९

עמר
ישיב

५३

3

၁၆၆

五

1.

53

...

1

2

פ"ה

5

2

2

1

57.

707

מִי
בְּעַ

3
4
5

ה'תש"ח
 תמוז
 כ"ז

3

1.

67

בענין
ה' תש"ז

ה'י
ב'ז

٢٥

1

12

אחוז ו אחד ואחד חס ומל וסיעה ומומחצת בע ישראל וכתבם שמעיה ג בן חור כרם ותכלית הרבעי ג חס וסיעה ג לשעדים חלקיהן השני טמאין
וביום הרבעי נקחלו והתשבע ג חס וסיעה ויהי בשנה ויהי בשנת לישוע י העשרים ג וסיעה ויאמר לא אשחית בגדי העשרים אשר ליחלק העשרים

בני מרדכי מחלי גושי בני ישקו
בנו בני מרדכי ליעקב וכו' ושהם
וזכור ועברי למחלי אלעזר ולאהיה
לזכרים לקיש בני קיש ירחמאל
ובני מושי מחלי ועזר וירימות
אלה בני חלויס לבית אבתיהם ויפילגם
הם גורלות לעמית אחיהם בני אהרן לבני
חיד המלך תרדוק ואחימלך וראשי
האבות לכהנים וללויס אבות חדאש
לעמית אחיו הקטן ויבדל דוד
ושרי העבא לעבדה לבני אסף והימן
וידעתו הנביאים בכוונות בניסובם מלכות
ויהי מספרם אנשי מלכות לעבדו
לבני אסף אבד ויוסף ונתן ואשראיה
בני אסף על יד אסף הנבא על ידי המלך
לדעתו בני דוד וכו' ויהיו צרי
לשעבדו חשביו ונתתו ששה על
ידי אביהם ידעתו ככור העבא על הדות
והלל ליהוה להימן בני הימן בן יהוה
מת יהוה עזראל שבאל וירימות חנניה
חנני אריאלה גדולי העמית עזר ושבשה
מלכות הוהק מתו אתם באלה עם להימן
חזק המלך בדברי האלהים ליהויס קרן
ויתן האלהים להימן בניסא רבשה עשר
בנות שלושי באלה על ידי אביהם

וְלֹאִים בְּתֹאבֹת אֶחָד אֶחָד לֹא לְעֹד וְאֶחָד
 אֶחָד לֹא תִמְדּוּ וְיֵצֵא הַגּוֹזֵל
 לִידְעִיָּה הַשֵּׁנִי
 לְשֹׁעֲרֵי הָרֶבֶעַ
 לְמִמָּן הַשֵּׁשִׁי
 לְאֶבְיָה הַשְּׁמִינִי
 לְשֹׁכְנֵי הָעִשְׂרִי
 לְאֶלְיָשִׁיב עֶשְׂתֵּי עֶשֶׂר
 לְחִפְּי שְׁלֹשָׁה עֶשֶׂר
 לְבִלְגָּה חֲמִשָּׁה עֶשֶׂר
 לְשֹׁשֶׁה עֶשֶׂר
 לְחִזִּיר שְׁבַע עֶשֶׂר
 לְפִתְחֵיהֶם שְׁנֵי עֶשֶׂר
 לְיִחְזָקָאֵל הָעֶשְׂרִים
 לְגַמּוּל שְׁנַיִם וָעֶשְׂרִים
 לְחִלְהוּ שְׁלֹשָׁה
 וָעֶשְׂרִים
 לְמַעְזִיָּהוּ אַרְבַּעַת וָעֶשְׂרִים
 אֵלֶּה פְקֻדֹתָם לְעֹבְדֹתָם לְבָאֵל וּלְבִית
 יְהוָה כְּמִשְׁפַּטֹּס בֵּיד אֶחָד אֶבְיָהם כְּאֶשֶׁר
 צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 לְבָנֵי לֵי הַחֲתֻמִּים לְבָנֵי עֲמָרָם שׁוֹבָאֵל
 לְבָנֵי שׁוֹבָאֵל יְחִידָהוּ לְחִבְיָהוּ לְבָנֵי
 רְחִבְיָהוּ הָרֹאשִׁית לְיִצְחָרִי שׁוֹלֻמֹת
 לְבָנֵי שׁוֹלֻמֹת נַחֲתָ וּבְנֵי יִרְמְיָהוּ אֶמְרִיָּהוּ
 הַשֵּׁנִי יְחִזְקֵאל הַשְּׁלִישִׁי יִקְמָעֵס הָרֶבֶעַ
 בְּנֵי עֲזִיָּאֵל מִיכָה לְבָנֵי מִיכָה שְׁמוּרָה
 אֲחִי מִיכָה יִשְׁיָה לְבָנֵי יִשְׁיָה זְבַדִּיָּהוּ

[illegible]

עבד בית ה' ימים וזמנים ואחיהם הלויים נתונים גבוי חילם לא כת כי מעבדים תג דפס כל חלה על ידי והנה מחלקות ויתנו לעבד בית האל...
ובכל מעשה אשר החל נבנהו לו וסימנו וישלחו כל העשרים ויבאו אל גדליה ויבאור אשר השליך הרמשי ועמדה הלוים

בשיר בית יהודה במצותם נבלים וכברות
לעבדת בית האלהים על ידי המלך אסף
וידמותו והימנו ויהי מספרם עמאחיהם
מלמד ישיד ליהודה כל המצות מאתים
שמעיהם ושמעיהם ויפילו גורלות משמרת
לעמדת כקטן בגדול מצין עמדת למיד
ויצא הגורל הראשון לאסף וליוסף
גדליה השני הוא ואחיו וצבו שנים עשר
השלישי זכור בני ואחיו שנים עשר
הרביעי ליצרי בני ואחיו שנים
עשר החמישי נחניהו בני ואחיו
שנים עשר הששי בקיהו בני ואחיו
שנים עשר השביעי ישראל בני
ואחיו שנים עשר השמיני ישעיהו
בני ואחיו שנים עשר התשיעי מתתיהו
בני ואחיו שנים עשר העשירי שמעי
בני ואחיו שנים עשר עשתי עשר
ימראל בני ואחיו שנים עשר
השנים עשר לחשבניה בני ואחיו שנים
עשר לשלשה עשר שובאל בני
ואחיו שנים עשר לארבעה עשר
מדתיהו בני ואחיו שנים עשר לחמשה
עשר לירמיה בני ואחיו שנים עשר
לששה עשר לחנניה בני ואחיו
שנים עשר לשבעה עשר לישבקיה

בני ואחיו שנים עשר לשמונה עשר
לחנני בני ואחיו שנים עשר לתשעה
עשר למלכות בני ואחיו שנים עשר
לעשרים לאליה בני ואחיו שנים
עשר לאחד ועשרים לחותיר בני
ואחיו שנים עשר לשנים ועשרים לגדליה
בני ואחיו שנים עשר לשלשה
ועשרים למחזיאח בני ואחיו שנים
עשר לארבעה ועשרים לחממתי עזר
בני ואחיו שנים עשר למחלקות
לשערים לקרחים משלמיהו בני קרחאמן
בני אסף ולמשלמיהו בני זכריהו ובנו
ידיעאל השני זכריהו השלישי יתניאל
הרביעי עילס החמישי יהוחנן הששי
אליהו השביעי וועלענד אדם בני
שמעיה הבכור יהואצד השני יואח השלישי
ושכר הרביעי ונתנאל החמישי עמיאל
הששי יששכר השביעי פנחיה השמיני
כיכרזאדקים ולשמעיה בנוגור
בנים הממשלים לבית אביהם כיכרזרי
חילהמה בני שמעיה עתני ורפאל וענד
אלזכר אחיו בני חילהו וסמכיהוים
איה מבני ענד אדם המה ובניהם ואחיהם
אישחיה בכח לעבדה ששים ושנים וענד
אדם ולמשלמיהו בני ואחיהם בני חיד

ירמיה וזמנים וזמנים ואחיהם הלויים נתונים גבוי חילם לא כת כי מעבדים תג דפס כל חלה על ידי והנה מחלקות ויתנו לעבד בית האל...
עבד בית ה' ימים וזמנים ואחיהם הלויים נתונים גבוי חילם לא כת כי מעבדים תג דפס כל חלה על ידי והנה מחלקות ויתנו לעבד בית האל...
ועבדה והנה אמר יתנו גבולות לו וסימנו וישלחו כל העשרים ויבאו אל גדליה ויבאור אשר השליך הרמשי ועמדה הלוים

והאשה טובה יעקב בשכל איש שכל נטן הסכל במדומים בדרך חכמה וזהו לשון סכלות והאשה טובה יעקב בשכל איש שכל נטן הסכל במדומים בדרך חכמה וזהו לשון סכלות והאשה טובה יעקב בשכל איש שכל נטן הסכל במדומים בדרך חכמה וזהו לשון סכלות

שמונה עשר ולחסה מקבני מורי צעם
שמרי הראש כי לא תיה כבוד וישימיהו
אציה וראשי חלקיהו שני טבליהו
השולשי זכריהו הרבעי כלבנים ואחים
לחסה שולשה עשר לאלה מחלקות
השערים וראשי הגברים משמרות
לעממת אחיהם לשרת בבית יהוה ויפילו
גורלות בקטן בגדול לבית אבותם לשער
ושער ויפלו הגורל מזרח ושלמה
וזכריהו בנו יועץ בשכל הפילו גורלות
ויצא גורלו צפונה לעבד ארם נגבה וצני
בית האספים לשפים ולחסה למערב עם
שער שוללת במסלה העולה משמר
לעממת משמר למזרח הרים ששה
לצפונה ליס ארבעה לנגבה ליס ארבעה
ולאספים שנים שנים לפרצד למערב
ארבעה למסלה שנים לפרצד אלה
מחלקות השערים וצני הקרח וצני מורי
והליס אחיהם על אצרות בית האלהים
ולאצרות הקרשים בני עדן בני הגר שני
לעדן ראשי האבות לעדן הגר שני
יחיאלי בני יחאלי וזתס וזאל אחיו על
אצרות בית יהוה לעממתי למזרח ולצפון
לשארלי ושבאר צדק שום בן משור
נגיד על האצרות ואחיו ואליעזר רחביו

בנו ויש עיהו בנו וירם בנו וזכרי בנו ושלמות
בנו הוא שלמות ואחיו על כל אצרות
הקדשים אשר הקדיש דוד המלך וראוי
האבות לשרי האלפים והמאות ושרי
הצבא ממלחמות ומקדש לל הקדיש
לחזק לבית יהוה וכל ההקדש שמואל
הראה ושאל בקי שואבך בנך ויואב
בן צרויה כל המקדש על יד שרמיה
ואחיו לנצח בני יהוה ונבין ומארה
החיצונה על ישראל ושטרים ושטמים
לחברו חשביה ואחיו בני חיל אלה
ושבע מאות על פקדת ישראל מעבר
לירדן מערבה לכל מלאת יהוה העבודת
המלך לחברו יריה הראש והחני
לחברו לאבות בשנת הארבעים למלכות
דוד נחישו וימצא בהם גבורי חיל בני ישי
גלעד ואחיו בני חיל אלפים ושבע מאות
ראשי האבות ופקידים דוד המלך על
הראובני והגדלי וחצי שבט המנשה לכל
דבר ראהים ודבר המלך ונבין ישראל
למספלים ראשי האבות ושרי האלפים
והמאות ושטריהם המשרתים את המלך
לכל דבר המחלקות וצאה ויצא חיש
בחיש לכל חדשי השנה המחלקות וראות
עשרים וארבע אלף

[illegible]

[illegible]

עַל־הַמַּחְלָקֹת הָרִאשׁוֹנֹת לַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן
יִשְׁבְּעִם בְּכָזָב אֵל וְעַל־מַחְלָקֹתוֹ עֲשִׂים
וְאַרְבַּעַת אֲלֵה מִקְדָּשׁ יִפְרֹץ הָאֵשׁ וְכִשְׂרִי
הַצְבֹּאוֹת לַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן וְעַל־מַחְלָקֹת הָרִשׁוֹת
הַשְּׁנִי הַחֹדֶשׁ הָאֶחָד וְעַל־מַחְלָקֹתוֹ בְּמַקְלֹת
הַגִּיד וְעַל־מַחְלָקֹתוֹ עֲשִׂים וְאַרְבַּעַת אֲלֵה
שֶׁר הַצְבֹּא הַשְּׁלִישִׁי לַחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי
בְּיָהוּ בְּיָחִיד עַד־כֹּה וְאֵשׁ וְעַל־מַחְלָקֹתוֹ
עֲשִׂים וְאַרְבַּעַת אֲלֵה הוּא בְּיָהוּ בְּכֹהֵן
הַשְּׁלִישִׁים וְעַל־הַשְּׁלִישִׁים מַחְלָקֹתוֹ עַד־כֹּה
בְּכֹהֵן הַדְּבִיעִי לַחֹדֶשׁ הַדְּבִיעִי עַד־כֹּה
אֲחִי יִאֲבֹהֶם יִהְיוּ אַחֲרָיו וְעַל־מַחְלָקֹתוֹ
עֲשִׂים וְאַרְבַּעַת אֲלֵה הַחֲמִישִׁי לַחֹדֶשׁ
הַחֲמִישִׁי הַשֶּׁשֶּׁשׁ עַד־כֹּה הַחֲמִישִׁי וְעַל־
מַחְלָקֹתוֹ עֲשִׂים וְאַרְבַּעַת אֲלֵה
הַשְּׁשִׁי לַחֹדֶשׁ הַשְּׁשִׁי עַד־כֹּה עַד־כֹּה
הַתְּקוּעִי וְעַל־מַחְלָקֹתוֹ עֲשִׂים וְאַרְבַּעַת
אֲלֵה הַשְּׁבִיעִי לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַחֹדֶשׁ
הַחֹדֶשׁ מִקְדָּשׁ אֶפְרַס וְעַל־מַחְלָקֹתוֹ עֲשִׂים
וְאַרְבַּעַת אֲלֵה הַשְּׁמִינִי לַחֹדֶשׁ הַשְּׁמִינִי
סִבְכִּי הַחֹדֶשׁ וְאֶחָד וְעַל־מַחְלָקֹתוֹ עֲשִׂים
וְאַרְבַּעַת אֲלֵה הַתְּשִׁיעִי לַחֹדֶשׁ הַתְּשִׁיעִי
אֶבְיָר הַחֹדֶשׁ וְכִמְיָר וְעַל־מַחְלָקֹתוֹ
עֲשִׂים וְאַרְבַּעַת אֲלֵה הַעֲשָׂרִי לַחֹדֶשׁ
הַעֲשָׂרִי מַחֲרִי וְכֹפֶרֶת וְאֶחָד וְעַל־מַחְלָקֹתוֹ

עשרים וארבעה אלף עשתי עשר
לעשתי עשר החודש בניה ופרעתו מז
בני אפרים ועל מחלקתו עשרים וארבעה
אלף חסנים עשר לשנים עשר
החודש חלדי הטופת לעתניאל ועל
מחלקתו עשרים וארבעה אלף
ועל שבטי ישראל האובני נגיד אליעזר
בן זכרי לשמועני שבטי יהוה בן מעסה
ללוי חשביה בן קמואל לאהרן צדוק
להוהה אליהו מאחי צדוק לששכר
עמדי בן מיכאל לחבלי שמעיה בן
עבדיה לפתלי ירימות בן עמראל לבני
אפרים חושע בן עזיהו לחצי שבט
מנשה יואל בן גדיו לחצי המנשה
גלעדיה בן בן זכריה לבנימין עמראל
בן אבנר לחצי עמראל בן יוחסאל
שדי שבטי ישראל יואב בן נחבי
למנן עשרים שנה ולמטה כי אמר יהוה
להרבות את ישראל כסכר העמים יואב
בן נחבי החל למנות ולאכלה ויהי בואת
קנה על ישראל ולא עלה המספר במספר
ובדיהמים למחץ דוד ועל
אונות המחץ עמנות בן עסיאל ועל
האונות בשדה בערים ובכפרים ובמחנות
יהונתן בן עזיהו ועל עשי מלאכת

[illegible]

[illegible]

השִׁדָּה לַעֲבֹדֶת הָאֱלֹהִים עִמִּי בְּכָל־כֹּחִי
וְעַל־הַפְּרִמִּים שִׁמְעִי הַרְמִתִּי וְעַל־
שִׁבְצֵי־רִמִּים לֹא־וָצִרְתִּי הִיזְצִי הַשִּׁפְכִי
וְעַל־הַיִּתִּים וְהַשְׁקִימִם אֲשֶׁר־
בַּשִּׁפְלָה בְּעַל־חֵן הַגְּדִירִי וְעַל־אֲצִרֹת
הַשָּׁמֶן יִזְעַשׂ וְעַל־הַבָּקָר הָרַעִים בְּשִׁרְיוֹן
שִׁטְרֵי הַשָּׂדֶה וְעַל־הַבָּקָר בְּעִמְקֵים שְׂפֹט
בְּעַדְלִי וְעַל־הַגְּמֹלִים אֹכְלֵי הַשִּׁמְשֵׁלִי
וְעַל־הָאֲתָנוּת יַחֲדָהּ וְהַמְרִנָּה וְעַל־הָעֵץ
יִזְיַח הַהֲגִירִי כִּלְאֵלֶּה שְׂרֵי הַרְכֹּשׁ אֲשֶׁר־
לְמֶלֶךְ דָּוִיד וְיִזְחַק דָּוִד דָּוִיד יִזְעַן
אִישׁ מִבֵּין וּסְוֹף הוּא וְיִחַדֵּא וְחִפְמוֹנִי
עַסְבֵּן הַמֶּלֶךְ וְאֶחֱיָתָלִי יִזְעַן וְלֶמֶלֶךְ חֹשֵׁשׁ
הָאֶרֶץ רַע הַמֶּלֶךְ וְאַחֲרֵי אֶחֱיָתָלִי יִהְיֶדַע
בְּבִנְיָהּ וְאַבְיָתָר וְשֶׁר צָבָא לְמֶלֶךְ יֹאבֵד
וְיִחָהֵל דָּוִיד אֶת־כָּל־שְׂרֵי־יִשְׂרָאֵל
שְׂרֵי־הַשִּׁפְטִים וְשְׂרֵי־הַמַּחֲלָקוֹת וְהַמְשֻׁרֵּתִים אֶת־
הַמֶּלֶךְ וְשְׂרֵי־הָאֱלֵפִים וְשְׂרֵי־הַנְּלֹאוֹת וְשְׂרֵי־
כָּל־דְּכוּשׁ וּמִקְעָה לְמֶלֶךְ חֲבָצִי עַד־מִרְיָם
וְהַגְּבוּרִים וְכָל־גְּבוּרֵי־חַיִּל אֵלֵי־דָוִד שְׁלֹשׁ־וְיָקֵם
דָּוִיד הַמֶּלֶךְ עַל־גְּבִילוֹ וְאָמַר שִׁמְעִי אֲחִי
וְעִמִּי אֲנִי עִם־לִבִּי לְבָנוֹת בֵּית מִנְחָה לְאֹרֶן
בְּיַת יְהוָה וְלִהְיוֹת רִגְלֵי אֱלֹהֵינוּ וְהַכִּנּוֹתִי
לְבָנוֹת וְהָאֱלֹהִים אָמַר לִי לֹא־תִבְנֶה בֵּית
לְשִׁמִּי כִּי־אִישׁ מַלְחָמוֹת אֵמָה וְדָמִים שִׁפְכָה

וַיִּבְחַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּיִמְכַל בֵּית
אָבִי וְהָיָה לְמִקְדָּשׁ עַל־יִשְׂרָאֵל לְעֹלָם כִּי
בֵּיתוֹ הָיָה בְּחַר לִנְגִיד וּבְבֵית יְהוָה בֵּית אָבִי
וּבְבֵית אָבִי בִּירְצָה וְהַמִּלִּיךְ עַל־בְּלִישְׂרָאֵל
וּמִכַּל־בְּנֵי בִירְצִים בְּנִים נָתַן לִי יְהוָה וּבְחַר
בְּשִׁלְמָה בְּנִי לְשֵׁכֶת עַל־כִּסֵּא מְלִכּוּת יְהוָה
עַל־יִשְׂרָאֵל וַאֲמַר לִי שְׁלֹמֹה בְּכֹר הָיָה
יְכֵנָה בֵּיתִי וְחִצְרוֹתַי כִּי־שָׁחַתְתִּי לִי וְכִנְוָנִי
אֲהִי־לוֹ לְאֹפִיּוֹתֶינִי אֶת־מְלִכּוּתוֹ שֶׁלְעֹלָם
אִם־יִחְזֹק לְעֲשׂוֹת מִצְוֹתַי וּמִשְׁפָּטַי כִּי־אִם
הָיָה וְעָתָה לְעֵינֵי כָל־יִשְׂרָאֵל קְהַל־יְהוָה
וּבְאֵזְנֵי אֱלֹהֵינוּ שֶׁמֶרְוֹדֵרְשׁוֹ מִצְוֹת
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לַמֶּשֶׁקֶתִּיר שׁוֹאֵת הָאָרֶץ
הַטּוֹבָה וְהַנְּחֻלָּתָם לְבִיכֶם אַחֲרֵיכֶם שֶׁעֹלָם
וְאַתָּה שְׁלֹמֹה בְּנִי דַע אֶת־אֱלֹהֵי אָבִיךָ
וְעַבְדְּהוּ בְּלִשְׁלֹם וּבְנֶפֶשׁ חֲפָצָה כִּי בְּלִשְׁכָּנָת
דְּדָרֵשׁ יְהוָה וּכְלִי־עַד מַחֲשָׁבוֹת מִבְּרָאִם
הַדָּרֵשׁנוּ יִמְצָאֲךָ וְאַסֵּת עִמָּנוּ יִזְנִיחֲךָ
לְשֶׁר־יֵאָדָר עֲתָה כִּי־יְהוָה בְּחַר בְּךָ לְכֹהֵנִת
לְמִקְדָּשׁ שְׁחִזְקוּ עֲשֵׂה

על כל אשה וכל אישה שיהיה לה שבעה ימים של כל טהרה שבה עשר וימים אשר מלך עליה ויהי כצאת שבעה ימים שיהיה להם
זכרון וזכרון ששה כל אלה וימים מלחמה וימים שבעה ימים ויהי כצאת שבעה ימים שיהיה להם
יחזקו ויהי כצאת שבעה ימים שיהיה להם ויהי כצאת שבעה ימים שיהיה להם

במשקל ד' דגל וסימניו לא תעשו צויל והשיבו להמכם ירחב האשון ולמצבה הקטרת ועזו הרייל מיל וסימניו ועזו בה עשריה ושבה ועזו ביוצו
ועזו אדומים באו ועזו ידלו עכ"ל ועזו מעט ועזו ראיתו ועזו את מרבר וחבל וכל ה' וסימניו משמטין החזון החזון כי תתעיתם וכלל כח"ס

וּלְמַחֲלֻקֹת הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם לְכָל מִלְאָכָה
עֲבֹדַת בֵּית יְהוָה לְכָל עֲבֹדַת בֵּית יְהוָה
לְהַבִּיחַ בְּמִשְׁקֵל לְהַבִּיחַ לְכָל כְּלִי עֲבוֹדָה
וְעֲבוֹדָה לְכָל כְּלִי הַכֶּסֶף בְּמִשְׁקֵל לְכָל
כְּלִי עֲבוֹדָה וְעֲבוֹדָה וּבְמִשְׁקֵל לְמַעֲרֹת
הָאֹהֶל וְנֹרְתֵיהֶם זֶה בְּמִשְׁקֵל מְנוּרָה וּמְנוּרָה
וְנֹרְתֶיהָ וְלִמְנוֹלֹת הַכֶּסֶף בְּמִשְׁקֵל לְמְנוּרָה
וְנֹרְתֶיהָ כַּעֲבֹדַת מְנוּרָה וּמְנוּרָה וְאֵת הָאֹהֶל
בְּמִשְׁקֵל לְשִׁלְחֹת הַמַּעֲרֹכֶת לְשִׁלְחֹן וּשְׁלֹחַן
וּכְסֵף לְשִׁלְחֹת הַכֶּסֶף וְהַמַּזְבֵּחוֹת הַמַּזְבֵּחוֹת
וְהַקְּשֹׁט זֶה בְּטָהוֹר וּלְכַפֹּרֵי הָאֹהֶל בְּמִשְׁקֵל
לְכַפֹּר וּכְפֹר וּלְכַפֹּרֵי הַכֶּסֶף בְּמִשְׁקֵל
לְכַפֹּר וּכְפֹר וּלְמַזְבֵּחַ הַקֶּטֶר זֶה בְּמִשְׁקֵל
בְּמִשְׁקֵל וְלִתְכֵימֵי הַמִּדְבָּה הַמִּדְבָּה זֶה
לְכַפֹּרֵי וּשְׁכָכִים עֲלֵאֲרוֹן בְּרִית יְהוָה
הַכֹּל בְּכֶתֶב מִיַּד יְהוָה עַל הַשֹּׁמֵר
בְּלִמְאֻכּוֹת הַתִּכְנִית וַיֹּאמֶר דָּוִד
לְשִׁלְמָה בְּנוֹ הַזֶּה וְאֵמֶן וְעָשָׂה אֵלֶּיךָ
וְאֵלֶּיךָ כִּי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵי עַמֶּךָ לֹא
יִרְפָּךְ וְלֹא יַעֲזֹב עַד לְכָלֹת כָּל מִלְאָכָה
עֲבֹדַת בֵּית יְהוָה וְהָיָה מַחֲלֻקֹת הַכֹּהֲנִים
וְהַלְוִיִּם לְכָל עֲבוֹדַת בֵּית הָאֱלֹהִים וְעַמֶּךָ
מִדָּאֵכָה לְכָלֹתִי בְּחִכְמָה לְכָל עֲבוֹדָה
וְהַשָּׂרִים וְכָלֹתִי עַד לְכָלֹתִי
וַיֹּאמֶר דָּוִד הַמֶּלֶךְ לְכָלֹתִי שְׁלֹמֹה בְּנוֹ

אחד בחר בו אלהים נער דוד והמלאכה
גדולה כי לא לאדם הזירה כי יהוה אלהים
ובכל כחיו הכינותי לבית אלהי הזהב
וזהב וזהבסף וכסף והנחשת לנחשת
הכדור לברזל והעצים לעצים אבני שוהם
ומלאים אבני נפך ורקמה וכל אבן יקרה
ואבני שיש לרוב ועוד ברצותי בבית
אלהי ישלי סגולה זהב וכסף נתתי לבית
אלהי למעלה מכלה כינותי לבית הקדש
שלשת אלפים ככרי זהב מאהב אופיר
ושבעת אלפים ככר כסף מזקק לטור
קירות הכתים וזהב וזהב וכסף
ולכל מלאכה ביד חרשים גמי מתנדב
למלאות ידו היום ליהוה ויתנדבו שרי
האבות ושרי שבטי ישראל ושרי
האלפים והמאות ולשרי מלכת המלך
ויתנו לעבודת בית האלהים זהב ככרים
חמשת אלפים ואדרכנים רבין וכסף
ככר שש שרת אלפים ונחשת רבין ושמונת
אלפים ככרים וברזל מאה אלף ככרים
והנמצא אתו אבנים נתנו לאוצר בית
יהוה על ידי חסדאל הגרשני נישמחו
העם עליהתנדבם כי כל שלם התנדבו
ליהוה וגם דוד המלך שמח שמחה גדולה
ויברך דוד את יהוה לעיני

[illegible]

והגד ולה יגמל וחד חס ומימנך ומי כעמך כעמך אל בעבור דברך וכלבך ש בעבור עבדך לך ש בעיניי חס ויחזק גוסי ידי רשע ובידך לגל ולצוק ולחזק הבית מלפניך וסימנך ושלחתי את אל הנזמר שורך מבחוץ וסימני וחסדי לא יסור אל תסור על והעשר והכבוד מנשמי יצא אל תלכית ואל תבט

בְּהַקְהִיל אֶמְרָה דְּרִיד בְּדִנְךָ אֲתָהּ יְהוָה אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל אֲכִינוּ מַעֲוֹלֹס וְעַד עוֹלָם לְךָ
 יְהוָה הַגְדִּילָהּ וְהַגְבִּירָהּ וְהַתְפָּאֵרְתָּ וְהַנְעִצָהּ
 וְהַהוֹר כִּי כָל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ יְהוָה
 הַמִּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לִרְאֵשׁ וְהַעֲשֶׂה
 וְהַכְבִּיד מִלְּפָנֶיךָ וְאַתָּה מִשׁוּל בְּכֹל וּבִידָךְ
 כָּח וּגְבוּרָה וּבִידָךְ לִגְדֹל וְלִחֲזֶק וְכֹל יוֹעֵתָהּ
 אֲכִינוּ מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְךָ וּמִהַלִּילִים לְשֵׁם
 תְּפָאֲרֶתְךָ וְכִי מֵאֵלֵינוּ עָמִי כִי
 נַעֲזֹר כָּח לְהַתְנַדֵּב כְּזֹאת בְּיָמֵינוּ הַכֹּל וּמִיָּדָךְ
 נִתְּנוּ לְךָ כִּי גִדִּים אֲנַחְנוּ לְפָנֶיךָ וְתוֹשָׁבִים
 כָּל אֲבֹתֵינוּ כִּי צָלִימֵינוּ עַל הָאָרֶץ וְאִין
 מִקּוֹה יִהְיֶה אֱלֹהֵינוּ כִּי הַחֲמוּן הָאֵל אֲשֶׁר
 הִכִּינוּ לְכָבוֹד לְךָ בֵּית לְשֵׁם קֹדֶשׁ מִדָּבָר
 הָאֵל וְלִךְ כָּל יוֹדְעֵי אֱלֹהִים כִּי אֲתָהּ בָּחֵץ
 לְבָב וּמִשְׁרִים תִּרְצֶה אֲנִי בִישׁוֹר לְבָבִי
 הַתְנַדְּבִיתִי כִּלְאֵל וְעֵתָה עִמָּךְ הִנֵּמְצְאוּפָה
 רֵאִיתִי בְּשִׁמְחָה לְהַתְנַדֵּב לְךָ יְהוָה אֱלֹהֵי
 אֲבוֹתַי יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבֹתַי שְׂמֵחִים זֹאת
 לְעוֹלָם לִיעֹד מִחֲשָׁבוֹת לְבָב עִמָּךְ וְהַכֵּן
 לְבָבִי אֵלֶיךָ וְלִשְׁלֵמָה בְּנִי תָן לְבָב שׁוֹלֵם
 לְשִׁמּוֹר מִצְוֹתֶיךָ שְׂוִתֶיךָ וְתִקְיָךְ וְלַעֲשׂוֹת
 הַכֹּל וְלַכָּבוֹד הַבְּרִית אֲשֶׁר הִכָּתוּבָה
 וְאַתָּה דְּרִיד לְכֹל הַקְהִיל מִדְּבוּרָא אֲתָהּ הוֹדֶה
 אֱלֹהֵיכֶם וַיִּכְרַס כֹּל הַקְהִיל לְיְהוָה וְלִדְּ

וַיֹּאמֶר רִיד לְכֹהֱנֵי הַקֹּדֶשׁ כִּדְבַר אֲתָהֶן
אֱלֹהֵיכֶם וַיִּכְרֹם כָּל הַקֹּדֶשׁ לְחֹזֶק אֶלֶף

אֶת־הֵם וַיִּקְדּוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה וּלְמֶלֶךְ
וַיִּזְכְּרוּ לַיהוָה אֲפָחִים וַיַּעֲלֵוּ עֹלֹת לַיהוָה
לְמַחֲרַת הַיּוֹם הַהוּא פָּרִים אֶלֶף אֵלִים
אֶלֶף כֶּבֶשִׂים אֶלֶף גּוֹסֵפִים וְאַפָּחִים לֶרֶב
לְכָל־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׂתּוּ וּלְפָנֵי יְהוָה
בַּיּוֹם הַהוּא בָּשָׂם חֶה גְדוֹלָה וַיִּמְלִיכוּ שְׁנֵית
לְשׁוֹמָה בְּדוֹד וַיִּמְשְׁחוּ לַיהוָה לְנָגִיד
וְלַעֲדוּק וּלְכֹהֵן וַיִּשְׁבַּע שׁוֹמָה עַל־כָּל־אֵי הַיְּהוּדָה
לְמֶלֶךְ תַּחַת דָּוִיד אֲבִיו וַיַּעֲלֶה וַיִּשְׁמַע
אֵלָיו כָּל־יִשְׂרָאֵל וְכָל־חֹשְׁרִים וְהַגְּבִירִים וְגַם
כָּל־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ דָּוִיד נָתַן לֵיהֶם תַּחַת שׁוֹמָה
הַמֶּלֶךְ וַיַּגְדִּל יְהוָה אֶת־שׁוֹמָה לְמַעַל
לְעֵינֵי כָל־יִשְׂרָאֵל וַיָּתֵן עָלָיו הוֹד מְלָכֻת
אֲשֶׁר לֹא־הָיָה עַל־כָּל־מֶלֶךְ לִפְנֵי עַל־יִשְׂרָאֵל
וְדָוִד בְּדִשְׁי מֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל
וְהַיּוֹם אֲשֶׁר מֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל אַרְבַּעַם שָׁנָה
בְּחֶבְרוֹן מֶלֶךְ שְׁבַע שָׁנִים וּבִירוּשָׁלַם מֶלֶךְ
שְׁלֹשִׁים וּשְׁלֹשׁ וַיִּמָּת בְּשִׁבְעָה טוֹבָה שְׁבַע
יָמִים עָשָׂר וּכְבוֹד וַיִּמָּךְ שׁוֹמָה בְּנוֹ תַּחַת־וֹ
וּדְבָרֵי דָוִד הַמֶּלֶךְ הָרִאשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים
הַגָּסֶת כְּתוּבִים עַל־דְּבָרֵי שְׁמוּאֵל הָרִאשׁוֹן
וְעַל־דְּבָרֵי נָתָן הַנָּבִיא וְעַל־דְּבָרֵי הַחֲזָה
עִם כָּל־מַלְכוּתוֹ וּגְבוּרָתוֹ וְהַעֲשִׂים אֲשֶׁר
עָבְרוּ עָלָיו וְעַל־יִשְׂרָאֵל וְעַל־כָּל־מַלְכוּת
הָאָרֶצוֹת וַיִּתְחַזַּק שׁוֹמָה בְּדָוִד

5187K7

אבותיהם יחול בבית דין ויגדל ויגדלו בארץ ויהיה להם ולבניהם על מחנה שובע פנשי פנזלי ויחמך דודי לכל הדור
והוא תשעט פנזלי ויחמך ויגדלו בארץ ויהיה להם ולבניהם על מחנה שובע פנשי פנזלי ויחמך דודי לכל הדור
ויסבירו על תלמידיהם ויגדלו בארץ ויהיה להם ולבניהם על מחנה שובע פנשי פנזלי ויחמך דודי לכל הדור

[illegible]

לְבַקֵּךְ וְלַעֲרֹכַ לְשִׁבְתוֹת וְלִדְרֹשִׁים וְלִמְנוּחֹת
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד עַל יִשְׂרָאֵל
וְהַבֵּית אֲשֶׁר אֲנִי בִנְיָה גָדוֹל כִּי גָדוֹל אֱלֹהֵינוּ
מִכָּל אֱלֹהִים וְגַם יַעֲרֹכֵנוּ וְכָבוֹד לִבְיֹת
כִּי הַשָּׁמַיִם וְשָׁמַיִם הַשָּׁמַיִם לֹא יִכְרַתְהוּ
וְגַם אֲנִי אֲשֶׁר אֲבַסְתָּ לִּי בֵּית כִּי אִם לְהִקְטִיר
לִפְנֵינוּ וְעַתָּה שְׁלַח לִי אִישׁ חָלָם לַעֲשׂוֹת
בְּהָב וּבְכֶסֶף וּבְנֹחַשׁ וּבְכַרְזֵל וּבְאַרְבּוּץ
וּבְרִמָּה לְהַכְלִית וְיָדַע לִפְתֹּחַ כְּתוּחִים עִם
הַחֲכָמִים אֲשֶׁר עָמִל בִּיהוּדָה וּבִירוּשָׁלַם
אֲשֶׁר הֵכִין דָּוִד אֲבִי וְשְׁלַח לִי עֲשִׂיָּאֲרִים
בְּרוּשִׁים וְאַלְגָּמִים מִהַלְבֹּן כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי
אֲשֶׁר עֲבָדֶיךָ יוֹדְעִים לַכּוֹת עֵץ לִכְבוֹן
וְהָאֵל עֲבָדֶיךָ עִם עֲבָדֶיךָ וְלִהְיוֹת לִי עֵצִים
לִבְכִי וְהַבֵּית אֲשֶׁר אֲנִי בִנְיָה גָדוֹל וְהַפֶּלֶא
וְהַנֶּה לְחֻסְפִּים לְבֵיתִי הַעֲלִים נִתְּנֵי חָסִים
מִכּוֹת לַעֲבָדֶיךָ כְּדֵים עֲשִׂירִים אֶלֶף וּשְׁעִלִים
כְּדֵים עֲשִׂירִים אֶלֶף וַיִּן בָּתִּים עֲשִׂירִים אֶלֶף
וְשִׁמְן בָּתִּים עֲשִׂירִים אֶלֶף וְאֶמֶר
חֹרֶם מִלֵּךְ צֹר בְּכָתֵב וְשְׁלַח אֶלְשָׁר לְכָתֵב
בְּאֵדֶסֶת יְהוָה אֶת עֲמֹנֶתְךָ עַל הַסִּמְלֵךְ
וְאֶמֶר חֹרֶם כְּדֹדֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
עָשָׂה אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַן
לְדָוִד הַמֶּלֶךְ כִּי חָכֵם יוֹדֵעַ שֶׁכָּל בְּעֵל אֲשֶׁר
בִּנְיָה בֵּית לַיהוָה וְכֵן לְמֹסְתוֹ וְעַתָּה שְׁלַח

[illegible]

אִישׁ חֶכֶם יוֹדֵעַ בִּטְחָה לְחֹרֵס אֲכִי בְצִלְאֶהֱלֹךְ
בְּתוֹךְ וְאֶבְיוֹאִישׁ צָדִיק יוֹדֵעַ לַעֲשׂוֹת בְּחַיִּיב
וּבְכֶסֶף בְּנֹחֲשֶׁת בְּכֹדֶל כְּאֹפִיִּים וּבְעֵינִים
בְּאֶרְצָם בְּתַכְלִית וּבְבוֹץ וּבְכִרְמִי לְהַפְתִּיחַ
כִּלְפָּתוֹ וּלְחַשֵּׁב כִּלְמַח שֶׁבֶת אֲשֶׁר יִתֵּן
לְעַם חֶכְמִיד וְחֶכְמֵי אֶרֶץ דָּוִיד אֲכִיר
וְעֵתָה חֲחִטִּים וְהַשְׁמֵן וְהַיֵּינִן
אֲשֶׁר אָמַר אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לְעַבְדִּי וְאֶנְחֹנוּ
נִכְלִית עֵצִים מִן הַלְּבָנוֹן כֹּכַב צִדְקָה עֲבָאִים
לְהַרְפֵּס דָּוִת עֲלֵי־ם יִפְּוֹאֲתָהּ עֲלֵה אֲתָם
יְרוּשָׁלַם וְיִסְפֹּר שׁוֹמְרָה כֹּל
הָאֲנָשִׁים הַגִּידִים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אֲחֵי
הַסֵּפֶר אֲשֶׁר סִפְּרָם דָּוִיד אֲכִי וְיִמְצְאוּ מֵאָה
וְחֲמִשִּׁים אֱלֹהֵי שֶׁלֹּשֶׁת אֱלֹהִים וְשֶׁשׁ מֵאוֹת
וְיַעֲשׂוּ מֵחֵם שֶׁבַע־סָאֵל וְשֶׁמֶן אֶלֶף
חֲצִי בָהָר וְשֶׁלֹּשֶׁת אֱלֹהִים וְשֶׁשׁ מֵאוֹת מִנְעֻחִים
לְהַעֲבִיד אֶת־הָעָם וְיִחַל שׁוֹמְרָה לְכַבֵּדָה
אֶת־בֵּית קִדְוֹה בִּירוּשָׁלַם בָּהָר הַמְּוֹדָה אֲשֶׁר
מֵאָה לְדָוִיד אֲכִי הוּא אֲשֶׁר הִכֵּן בְּמִקְוֶם
דָּוִיד בְּגֵרָאֲתָן הַיְּבוּסִי וְיִחַל לְכַבֵּדָה מֵחֵם
הַשָּׁנִי בִּשְׁנֵי בִשְׁעַת אֲרָבַע לְמִלְכּוּתוֹ
וְאֵלֶּה הַמִּסְד שׁוֹמְרָה לְכַבֵּדָה אֶת־בֵּית הָאֱלֹהִים
הָאֲדָרָאִמוֹת בְּמִדָּה הָרִאשׁוֹנָה אֲמוֹת
שְׁשִׁים וְרֹחַב אֲמוֹת עֶשְׂרִים וְהָאֵלֶּם
אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָאֲדָר עַל־פְּנֵי רֹחַ הַבַּיִת

[illegible]

[illegible]

שנים אמות שלשים וחמש ארך והצפת
אשר על ראשו אמות חמש ויעש
שרשרות בדביר ויתן על ראש העמודים
ויעש רמונים מאה וידגן בשרשרות ויתן
את העמודים על פני ההיכל אחד מימין
ואחד מהשמאל ויתן ששה ימין יבן
ושם השמאל בעז ויעש מזבח
נחשת עשרים אמה ארכו ועשרים אמה
רחבו ועשר אמות קומתו ויעש את
הים מוצק עשר צאמה משפלו אישפטו
עגול סביב וחמש צאמה קומתו ושלש
צאמה יסב אותו סביב ורמות בקדש ואת לו
סביב סביב סובב סאתו עשר צאמה מקיפים
את הים סביב שנים טורים וזהו יצחק
במצותו שמו על שנים עשר בקר
שלושה פנים צפונה ושלושה פנים ימה
ושלושה פנים נגבה ושלושה פנים מזרחה
והים עליהם מלמעלה וכל אחד יתבנה
ועליו טיח ושפתו כמעשה שפת כוס
פרח שיענה מחזיק פנים שלשת אפים
יבן ויעש כידים עשרה ויתן
חמשה מימין וחמשה משמאל ורחבה
בהם את מעשה העולה ירחוב סבות
לחמה לפניהם בן ויעש את מנרות
האב עשר כמשפט ויתן בדיב חמש

אֲמוֹת עֲשָׂרִים וְהִגְדָּה מֵאֵה וְעֶשְׂרִים
וַיִּצְפּוּ מִפְּנֵי מֶה זֶה כִּסֵּהוּ וְאֵת הַבַּיִת
הַגָּדוֹל חִפּוּ עַיְנֵי בָרוּשִׁים וַיִּחְפּוּ אֶת סוֹף
וַיַּעַל עֲלֵיו תַּמְרִים וְשֵׁר שֶׁרֶת וַיִּצַּק אֶת
הַבַּיִת אֲבִי יִקְרָה לְתַפְאֶרֶת וְהֵאָזַר זֶה
כְּרוֹס וַיִּחַף אֶת הַבַּיִת וְהַקְדוֹת הַסָּפִים
וְקִירוֹתָיו וְדָלִתוֹתָיו זֶה וְכַתֵּחַ כְּרוֹסִים עַל
הַקְדוֹת וַיַּעַשׂ אֶת כִּתְּיָה קֹדֶשׁ
הַקֹּדֶשׁ שִׁים אֲרָזִים עַל פְּנֵי רֹחַ הַבַּיִת אֲמוֹת
עֲשָׂרִים וּרְחִבּוֹ אֲמוֹת עֲשָׂרִים וַיִּחְפּוּ אֶת
סוֹף הַבָּרִים שֵׁשׁ מֵאוֹת וַיִּמְשְׁקוּ לְמַסְמָחוֹת
לְשִׁמְרֵי חֲמִשִּׁים זֶה וְהָעֲלִיזָה חִפּוּ
זֶה וַיַּעַשׂ כִּתְּיָה קֹדֶשׁ הַקֹּדֶשׁ שִׁים כְּרוֹסִים
שִׁים מַעֲשֶׂה צַעֲצָעִים וַיִּצְפּוּ אֹתָם זֶה
וּכְנָפֵי הַכְּרוֹסִים אֲרָכָם אֲמוֹת עֲשָׂרִים
כִּנֹּף הָאֶחָד לְאֲמוֹת חֲמֵשׁ מֵעֵת לְקִיר
הַבַּיִת וְהַכִּנֹּף הָאֲחֵרָה אֲמוֹת חֲמֵשׁ מֵעֵת
לְכִנֹּף הַכֹּדֶשׁ הָאֶחָד וְכִנֹּף הַכְּרוֹס הָאֶחָד
אֲמוֹת חֲמֵשׁ מֵעֵת לְקִיר הַבַּיִת וְהַכִּנֹּף
הָאֲחֵרָה אֲמוֹת חֲמֵשׁ וְכִנֹּף לְכִנֹּף הַכֹּדֶשׁ
הָאֶחָד כִּנֹּף הַכְּרוֹסִים הָאֵלֶּה פָּרָשִׁים
אֲמוֹת עֲשָׂרִים וְהֵם עֲמֻדִים עַל דָּלָתֵיהֶם
וְתַנְיָהם רַבִּים וַיַּעַשׂ אֶת הַפְּרָכָה
תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וּכְרָמִי וְצִיָּן וַיַּעַל עֲלֵיו
כְּרוֹסִים וַיַּעַשׂ יִתְּנֵי הַבַּיִת עֲמֻדִים

[illegible]

[illegible]

מינין וזמן שמעמאל ויעש שלחנות
 עשרה ויבחר בהיכל חמשה מינין וזמן
 מעמאל ויעש מזרקי זהב מאה
 ויעש חצר הכהנים וזמן עשרה וזמן
 דלתות לעזרה ודלתותיהם צפה נחשת
 ואתהיס נתן מכתף הימנית קרמיה ממול
 נגבה ויעש חורס אתהסירות ואתהיס
 ואתהמזרקות ויכל חנים לעשורת
 אתהמלאכה אשר עשה וזמן שלמה
 בבית האלהים עמורים שנים וזמן
 והספרות על ראש העמודים שהים
 והשכבות שהים לכסות את שתי גדות
 הכתרות אשר על ראש העמודים ואת
 הרמונים ארבע מאות לשתי השכבות
 שנים סגורים רמונים לשכבה האחת
 לכסות את שתי גדות הכתרות אשר על
 פני העמודים ואת המכנות עשה ואת
 הכירות עשה על המכנות אתהיס אחר
 ואת הבקר שנים עשר תחת ואתהסירות
 ואתהיס ואתהמזלות ואת כליהם
 עשה חורס אבן וזמן שלמה לבית יהוה
 נחשת מרוק צבד הידן יצחק וזמן
 בעב האדמה בין סבות ובין צדד
 ויעש שלמה כל הכלים והאכלה ללב
 מאד כי לא נחקר משקל הנחשת

וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה אֶת כָּל־הַכְּלִיס אֲשֶׁר
בֵּית הָאֱלֹהִים וְאֶת־מִזְבַּח הָהָרֹב וְאֶת־הַשְּׁלֵחוֹת
וְעַל־יָהֶם לֶחֶם הַפָּנִים וְאֶת־הַמִּנִּיחֹת וְנִרְתִּילָם
לְבַעֲרֹם כַּמֶּשֶׁשׁ לִפְנֵי־הַדָּבָר זֶה סִגּוּר
וְהַפְּרָח וְהַנְּדֻת וְהַמִּלְקָחִים זֶה הוּא מַכְלוֹת
זֶה וְהַמְּזֻמְרוֹת וְהַמְּזֻרְקוֹת וְהַכְּפּוֹת
וְהַמַּחֲתוֹת זֶה סִגּוּר וּפְתַח הַבַּיִת דִּלְתוֹתָיו
הַפְּנִימִיּוֹת לְקֹדֶשׁ הַקֹּדֶשׁ שֵׁם דִּלְתֵי הַבַּיִת
לְהִיכֹל זֶה בֵּית שְׁלֹמֹה כָּל־הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר
עָשָׂה שְׁלֹמֹה לְבֵית יְהוָה וְיֵצֵא שְׁלֹמֹה
אֶת־קָדְשׁ־יְדִיד אֲבִיו וְאֶת־הַכֶּסֶם אֶת־הָהָרֹב
וְאֶת־כָּל־הַכְּלִיסִים מִתּוֹךְ־בָּאֵצְרוֹת בֵּית הָאֱלֹהִים
אֲזִיקָהִיל שְׁלֹמֹה אֶת־זִקְנוֹ יִשְׂרָאֵל
וְאֶת־כָּל־רָאשֵׁי הַמִּטּוֹת נְשִׂאֵי הָאָבוֹת לְבְנֵי
יִשְׂרָאֵל אֶל־יְרוּשָׁלַם לְהַעֲלוֹת אֶת־אֲרוֹן
בְּרִית יְהוָה מֵעִיר דָּוִיד הִיא צִיּוֹן וַיִּבְחָלֶה
אֶל־הַמֶּלֶךְ כָּל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל בְּחָג הוּא רִחַשׁ
הַשְּׁבָעִי זֵצֵא כָּל־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֵּשְׂאוּ
הַלִּים אֶת־הָאֲרוֹן וַיַּעֲלֵה אֶת־הָאֲרוֹן וְאֶת־
אֶל־מוֹעֵד וְאֶת־כָּל־כִּלֵּי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר בָּאֵלֶּה
הָעֹלֹאֹתֶם הַסֹּהַרִים הַלִּים וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה
וְכָל־עַם יִשְׂרָאֵל הַנוֹעָדִים עָלָיו לְפָנֵי
הָאֲרוֹן מִזְבָּחִים צֶאֱן וְבָחַר אֶשֶׁר לֹא־יִסְפְּדוּ
וְלֹא־יִמְנָמוּ וַיֵּצֵאוּ־הַסֹּהַרִים אֶת־אֲרוֹן
בְּרִית יְהוָה אֶל־מְקוֹמֵה אֶל־דָּבָר הַבַּיִת

[illegible]

[illegible]

השמימה ויאמר יהוה אלהי ישראל איך
 דמור אלהים בשמים ובארץ שמו נבדית
 והחסד לעבדיך ההלכים לפניך בכל
 לבם אשר שמרת לעבדך דוד אני את
 אשר דברת לזאת עבד בפיך ובחד מלאת
 ביום הזה ועתה יהוה אלהי ישראל שמר
 לעבדך דוד אני את אשר דברת לזאת
 לא יסית לך איש מלפני יושב על כסא
 ישראל וקאמי שמוי בנך את דרכים
 לכת בתורת כי כאשר הלכת לפני ועלה יד
 אלהי ישראל יאמן בך אשר דברת
 לעבדך דוד כי ראית עבד אלהים את
 הארץ על הארץ הנה שמים ושמי השמים
 ואכל בלול אף כי דבית חור אשר בניתי
 ובניתי אלתפלית עבדך ואל תתנו יהוה אלהי
 לעמנו אלהים ואל תתפלה אשר עשית
 מתפלל לפניך להיות עיניך פתוחות אל
 הבית הזה יומם וילהלם המקום אשר
 אמרת לשוע יעקב שם לשמוע את תפלה
 אשר יתפלל עבדך אל המקום הזה ושמע
 את תחנוני עבדך ועמד ישראל אשר
 יתפלל אל המקום הזה ואתה תשמע
 ממקום שבת מזה השמים ושמע
 וסלחת אם יחטא איש לך עדות שאכלו
 אלה האלה וברא אלה לפני מנצח בית

הָאֵלֹהִים וְאַתָּה תִּשְׁמָע מִן הַשָּׁמַיִם וְעָשִׂיתָ
וְשִׁפְטָתָא אֶת עַבְדֶּיךָ וְהַעֲבֵר לְרֹשַׁע לִלְתָּת
דְּרַבּוּ כִּדְרָא שׁוֹ וְלִהְצִדִּיק צְדִיק לִלְתָּת לֵל
כְּצִדְקָתוֹ וְאִם יִנָּק עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
לִפְנֵי אֹיֵב כִּי יִחְטְאוּ לְךָ וְשָׁבוּ וְהוֹדוּ אֵת
שִׁמְךָ וְהִתְפַּלְּלוּ וְהִתְחַנְּנוּ לִפְנֵי בֵּית דָּוָד
וְאַתָּה תִּשְׁמָע מִן הַשָּׁמַיִם וְסִלַּח לְחַטָּאת
עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְהַשִּׁיב וְתָסֵא הָאֵלֹהִים אֲשֶׁר
נִתְּתָה לָהֶם וְלֹא בִתְיָהֶם

בְּדַעַר הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מָטָר כִּי יִחְטְאוּ
 לָךְ וְהָתָּה לֹא אֶחָד מִקּוֹס הָהוּא וְהוּרִי אֶת
 שְׂמֶךְ מִחֲטָאתָם יִשְׁכָּחוּ כִּי תִשְׁכַּח וְאַתָּה
 תִּשְׁמַע וְשָׁמַיִס וּסְלַח וְחָטָאת עַל יְדֶיךָ
 וְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל כִּי תוֹרֵם לְהַדְרֵךְ הַטּוֹב
 אֲנִי יִלְכֹּצֶה וְנִתְּתָה מָטָר עַל אֶרֶץ אֲשֶׁר
 עָתִידָה לְעַמְּךָ וְלָחֵלָה רַעַב כִּי יִהְיֶה צָמָא
 דְּבָרְכִי יִהְיֶה שְׂדֵפוֹ וַיִּירָאוּ אֲדֹנָי וְחִטִּי כִּי
 יִהְיֶה כִּי יִיָּד לֹא אֵין וּבִיָּדָךְ שְׁעָרֵי מָלְעָה
 וְלִמְחֹלָה מִלְּתִפְלֵה כִּלְדָּתָהּ אֲשֶׁר יִיָּה
 לְיִהוּא אֲדֹמוֹ לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִדְעוּ
 אִישׁ נִגְעוֹ וּמִכְאֹבוֹ וְיִשְׁכַּח בְּכֹחוֹ רַב־יָת
 הָאֵל וְאַתָּה תִּשְׁמַע מִקֹּדֶשׁ שָׁמַיִם מִפֶּן שֶׁבִּל
 וּסְלַח וְנִתְּתָה לְאִישׁ כִּכְלִידֲכִיו אֲשֶׁר
 תִּדְעֵה אֶת לְבָבוֹ כִּי אַתָּה לְבָדֶךָ יָדַעְתָּ אֶת
 לְבָבִי וְאַדָּם לֹמַעַן וַיִּהְיֶה וְלִלְתָּ בְּחִידֶיךָ

[illegible]

ועשית משפטם וסלחת לעמך אשר
חטאוך עתה אלה יהינא עניך פתחות
ואניך קשבות לתפלת המקום הזה
ועתה קומה יהוה אלהים לנו
אתה וארז עץ כהניך יהוה אלהים
ילבשו תשועה וחסידך ישמחו בשוב
יהוה אלהים אל תשוב פני משׁיחך זכרה
לחסדך ויוד עבדך

כ"ה
ד'ת
מ"ב
ב
בצ"ל
ב
ג
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

ט
יח
פס
בלע

ג
בטע
בלע

ז
ו
ושא
ל

ל
בער

יח
פס
ק
ד
ל

ז
ו
בטע
בער

ל

יס' חייח' נ'ס' י'ס' א'ש'ר' ע'מ'ד'ת' ל'ע'נ'ן' ל'ד'א'ך' ד'מ'ל'ך' ח'ב' ד'ב' י'ג' י'ס' ב'ש'בו' ה'ז'י'ר' י'ב'א' א'ח'ו'ר' נ'ש' א'ל'ק' י'ד'ו'ן' ו'ל'י'ד' י'ס' ו'ד'ר' פ'ל'י'ט'י'כ'ס' א'ח'ו'ל' ו'ח'ט'ע'בו' א'ל' פ'ס'ט'
 ו'ה'ש'י'בו' א'ל' ל'ב'ב'ס' מ'ל'ך' ב'א'ר'ך' ש'ב'י'ל'ס' י'ד'ב'ר' ל'ב'ל'א'ר'ך' ש'ב'ס' י'ק'ר'ו' ל'ך' ב'א'ר'ך' ש'ב'ס' י'ס' ב'ש'בו' ה'ז'י'ר' י'ב'א' א'ח'ו'ר' נ'ש' א'ל'ק' י'ד'ו'ן' ו'ל'י'ד' י'ס' ו'ד'ר' פ'ל'י'ט'י'כ'ס' A'ch'ol' u'ch'at'e'bu' al' p's'ot'
 ו'ח'ט'ע'בו' א'ל' ל'ב'ב'ס' מ'ל'ך' ב'א'ר'ך' ש'ב'י'ל'ס' י'ד'ב'ר' ל'ב'ל'א'ר'ך' ש'ב'ס' י'ק'ר'ו' ל'ך' ב'א'ר'ך' ש'ב'ס' י'ס' ב'ש'בו' ה'ז'י'ר' י'ב'א' א'ח'ו'ר' נ'ש' א'ל'ק' י'ד'ו'ן' ו'ל'י'ד' י'ס' ו'ד'ר' פ'ל'י'ט'י'כ'ס'

ויהי ערב ויהי בקר לא צדקת ה' וישמע יתרו זכר לאברהם הישראלי ליקח ביום השמיני להמך לערב משעו וביום עשירי חסכול המלך ואמר לו חסכול כהן
ויקרא שלמה

ואת חלבי השלמים כי מצבח הנחשת
 אשר עשה שלמה לא יכול להקיל את
 העולה ואת המנחה ואת החלבים ויעש
 שלמה את החג בעת ההיא שבעת ימים
 וכל ישראל עמו קהל גדול מאד מלבוא
 חמת עד נחל מצרים ויעשו כיום השמיני
 עצרת כי חנכת המצבח עשו שבעת ימים
 והחג שבעת ימים וכלום עשרים ושלשה
 לחדש השביעי שלח את העם לאהליהם
 שמחים וטובי לב על הטובה אשר עשה
 יהוה לדוד ושלמה ולישראל עמו
 וכל שלמה את בית יהוה ואת בית המלך
 ואת כל הבא עליהם שלמה לעשות בבית
 יהוה ובביתו הצלוחי
 וירא יתהוה אל שלמה בלילה ואמר לו
 שמעתי את תפלתך ובחרתי במקום הזה
 לי לבית זבח הקאעזר השמים ואיהיה
 מסך הקאצצה על הצב לאכול הארץ ואם
 אשליח דבר בעמי יתנועע עמי אשר נקרא
 שמי עליהם ויתפילו בקשונם וישבו
 מדרכיהם הרעים ואני אשמע מקדשמים
 ואסלה לחטאתם וארפא את ארצם
 עתה עניי יהיו פתחות ואני קשבות
 תפלת המקום הזה ועתה בחרתי ויהיה שמי
 את הבית הזה להיות שמי שם עד עולם

והיו עיני ולבי שם כל הימים ואברהם אם
תלך לפני כאשר הלך דוד אביך ולעשות
ככל אשר צויתך וחקי ומשפטי תשמור
והקימותי את כסא מלכותך כאשר ברת
לדוד אביך לאמר לא יכרת לך איש
משל בישראל ואסתשכבן אתם ועמדתם
חקותי ומצותי אשר נתתי לפניכם והלכתם
ועבדתם אלהים אחרים והשתחיתם
להם וגת שתיים מעל אדמת אשר נתתי
להם ואת הבית הזה אשר הקדשתי לשמי
אשר לך מעל פני ואתמו למשל ולשנינה
בכל העמים והבית הזה אשר היה עליו
לעבד עלי יושם ואמר במה עשה יהוה
בכה לארץ הזאת ולבית הזה ואמרו על
אשר עזבו את יהוה אלהי אבותיהם אשר
הוציאם מארץ מצרים ויחזיקו באלהים
אחרים וישתחוו להם ויעבדום על כן בא
עליהם את כל הדעה הזאת
ויהי מקץ עשרים שנה אשר בנה שלמה
את בית יהוה ואת ביתו והערים אשר נתן
חורם לשלמה בנה שלמה אתם ויושב
שם את בני ישראל ויד שלמה חמת צבד
ויחזק עליה ויצן את תדמר במדבר ואת
כל ערי המסכנות אשר בנה בחמתו ויצן
את בית חורון העליון ואת בית חורון התחתון

[illegible]

על משמרותם להלל ולשיר נגד הכהנים
לדברים כיזמו והשוערים במחלוקתם
לשערו ושעור כי כן מצות דוד איש
האלהים ולא סרו מצות המלך על הכהנים
והלויים לבל ידבר ולא צרות ותכל מלאכת
שלמה עד היום מוסד בית יהודה ועד
כיום שלם בית יהודה אז הלך
שלמה לעציון צד ואילנות על שפת
הים בארץ אדום וישלח לו חולים ביד
עבדיו אוניות ועבדי ים יביאו
עם עבדי שלמה אופירה ומקוהו משם
ארבע מאות וחמשים סנר זהב ויביאו
אל המלך שלמה
ומלכת שבא שמעה את שמע שלמה
ותבוא לפניו את שלמה בחידות בדישות
בחיל לבד מאד וצמדים נשאים בשמים
וזרוב לב ואבן יקרה ותבוא אל שלמה
ותדבר עמו את כל אשר חיה עסלבה
ויחלל שלמה את כל דבריה ולא מעלים
דבר משלמה אשר לא תדיר לה ותרומת
שבא את חכמת שלמה והבית אשר בנה
ומאכל שלמו ומושב עבדיו ומעמד
משרתיו ומלבושים ומשקיו ומלבושיהם
ושליתו אשר יעלה בית יהודה ואלהיה עוד
בה רוח ותגמל אל המלך את הדם

[illegible][illegible]

מדינות ודימנדי וכל מדינות בנות והנה לא הדי לי חצי כי מדינות העשר רבתי ולבית יסיענדי ויפקד משה ואהרן וקנזי בני גישון כי הפקדים והה
לאב לישב והדי לעמי שאל עבד וישעיהו את עט וחבר לבית מדי יחודה ולבית הרבתי וישעיהו יעניס ופי וישעיהו קדוש וישעיהו משה חנוני
וישעיהו משה

אשר שמעתי בארצי על צדריך ועל חכמתך
ולא דאמנתי לדבריהם עד אשר באתי
ותראינה עני והנה לא רגלי חצי מדבית
חכמתך יספת על השמועה אשר שמעתי
אשר אנשיך ואשרי עבדיך אלה העמים
לפניך חמדי ושמעים את חכמתך יהי יהוה
אלהיך בידך אשר חפץ בך לתתך על
כסאו למלך ליהוה אלהיך בארצות אלה
את ישראל להעמידו לשלום ויטב עליהם
למלך לעשות משפט וצדקה ותתן למלך
מאה ועשרים ככר זהב ובשמים רבים
מזהב ואבן יקרה ולא היה כבשם הזהב
אשר נתת מלכות שבא למלך שלמה
וגם עבדי חידס ועבדי שלמה אשר הביאו
זהב מאופיר הביאו עצי אלגומים ואבן
יקרה ויעשו למלך את עצי האלגומים מסילות
לבית יהוה ולבית המלך וכבודת עבדים ושרים
ולאנראו כהם לפניו בארץ יהודה והמלך
שלמה נתן למלכות שבא את כל חפציה
אשר שאלה מלכד אשר הביאה אל
המלך ותהפך ותלך לארצה הארבעה
וידי משקל הזהב אשר בא
לשלמה בשנה אחת שש מאות וששים
ושש ככדי זהב ולבד מאנשי המדינות והחמים
מביאים וכל מלכי ערב וצפחות הארץ

מביאים זהב וכסף לשלמה
המלך שלמה מאתים צנה זהב שחוט שש
מאות זהב שחוט יעלה על הצנה האחת
וישלש מאות מגנים זהב שחוט שלש
מאות זהב יעלה על המגן האחת ויתנם
המלך בבית יער הרבנו ויעש
המלך כסא שן גדול ויצפרו זהב טהור
ושש מעלות וכסא וכבש בצדב לכסא
מאחזים ויחות מזה ומזה על מקום
השבת ושנים אריות עמדים אצל הידות
ושנים עשר אריות עמדים שם על שש
המעלות מזה ומזה לאנעשה כן לכל
ממלכה וכל כלי משקה המלך שלמה וזה
וכל כלי בית יער הרבנו זהב סגור אין מסך
נחשב כימי שלמה ומאומה יביאניות
למלך היות תרשיש עם עבדי חגרים
אחת לשלוש שנים תבואת אניות תרשיש
נשאות זהב וכסף שטובים וקופים ותבנים
וגדל המלך שלמה מכל מלכו ואין
לעשר וחכמה וכל מלכו ידאר צמחשים
את בני שלמה לשמע את חכמתו אשר
תן האלהים בלבו והם מביאים איש מנחתו
כל כסף וכלי זהב ושלמות נשקות שמים
סוסים ופרדים ודבר ענה בשנה ויהי
לשלמה ארבעת אלפים אריות סוסים

משיקה ד' ו' סוף מצרים וכל כלי וחבר הוי משיקה רעוה וחד ממשקה ישראל זהב סגור ח' סוף יליכא הזכירין יצא שלמה את הבית ואת המעדות והמזלות
והמזלות וכל כלי משיקה ואת המעדות והמזלות כל כלי משיקה י' ו' סוף יליכא הזכירין יצא שלמה את הבית ואת המעדות והמזלות וכל כלי משיקה ואת המעדות והמזלות

אלהם י' חס בכתובים יצא אלהם ויעד אלהם ב' ויאמר אלהם לכו עזו ויאמר אלהם מה אתם ויבית אלהם בה ויאמר אלהם ויאמר אלהם ש
כעצ ויאמר אלהם המלך ויאמר אלהם הו' יאמר ויאמר אלהם יש ר' לך אשר נעשה ל' ב' ויאמר אלהם ויקם עזרא ה' ל' ויאמר אלהם אתם ראים וי' אלהם

וּמִרְבּוֹת וּשְׁנֵי עֶשְׂרֵי אֶלֶף פְּרָשִׁים וַיִּנְחֵם
בְּעֵרֵי הָרֶכֶב וְעַם הַמֶּלֶךְ בִּירֹשָׁלַם וַיִּדְרִי
מִדֶּשֶׁל בְּכָל הַמְּלָכִים מִזֶּה הַחֹדֶשׁ וְעַד אֶרֶץ
פְּלִשְׁתִּים וְעַד גִּבּוֹל מִצְרַיִם וַיִּתֵּן הַמֶּלֶךְ אֶת
הַכֶּמֶת בִּירוֹשָׁלַם כְּאֲנָשִׁים וְאֶת הָאֲרָצִים
נָתַן בְּשֹׁמְרֵי אֲשֶׁר בְּשֶׁפֶלֶה לְרֹב וּמוֹצֵאִים
סוֹסִים מִמִּצְרַיִם לְשֹׁלֵמָה וּמִכָּל הָאֲרָצוֹת
וַיִּשְׁלַח דָּבָרֵי שֹׁלֵמָה הָרֹאשָׁנִים וְהָאַחֲרֹנִים
וְהָלָאֵם כְּתוּבִים עַל דְּבָרֵי נֶתַן הַנֶּבִיא וְעַל
נְבוֹאָת אֲתִיָּה הַשִּׁילֹנִי וּבַחֲזוֹת יַעֲרִי
הַחֹזֶה עַל יֶרֶכָם בְּנֶגְבַּת וַיִּמְלֹךְ שֹׁלֵמָה
בִּירוֹשָׁלַם עַל כָּל־יִשְׂרָאֵל אֲרָבָעִים שָׁנָה
וַיִּשְׁכֵּב שֹׁלֵמָה עִם אִשְׁתּוֹ וַיָּקֶבֶד וַיִּבְעֹר
וַיִּדְרָבּוּ וַיִּמְלֹךְ רַחֲבֵעַם בְּנֵי תַחֲזִי
וַיִּלְדֻּרְחָבֵעַם שְׁכֵמָה כִּי שָׁכַנְתָּ אִם
יַעֲרָאֵל לְהַמְלִיךְ אֹתוֹ וַיֵּץ מִשְׁעוֹתָבֵעַם
בְּנֶגְבַת וְהָאֵם מִצְרַיִם אֲשֶׁר בְּדַחַמֶּכָּה
שֹׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ יִשְׁבִּירְבֵעַם מִמִּצְרַיִם
וַיִּשְׁלַח וַיִּקְרָא לוֹ וַיָּבֵא יֶרֶבֶעַם וְכָל־
יִשְׂרָאֵל וַיִּבְרָאוּ אֶל רַחֲבֵעַם וְאֶמְרָאֲכִיר
הַקָּשָׁה אֶת עֲלֹוֹ וְעַתָּה הִקְלַמְנוּ עֲבֹדָת
אֲכִיר הַקָּשָׁה וּמַעַל הַכֶּבֶד אֲשֶׁר נָתַן
עֲלֵינוּ וְנַעֲבֹד וְאֶמְרָאֲהֵם עוֹד שְׁלֹשֶׁת
יָמִים וְשֹׁבּוּ אֵלַי וּמִלֻּדָּעַם וַיִּוַּעַץ
הַמֶּלֶךְ רַחֲבֵעַם אֶת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר הָיוּ

עמדים לפני שלמה אביו בהיותו ראי
לאמר איך אתם נועצים להשעבד לעם הזה
דבריו ידברו אלי לאמר אסתר היה לטוב
להעם הזה ורציתם ודברת אלהם דברים
טובים והיו דף עבדים כד הימים יעצת
עצת הזקנים אשר יעצונו ויעש את הידוע
אשר גבר לאתו העמדים לפניו ואמרו אלם
מה אתם נועצים וגשי בדבר את העם הזה
אשר דברו אלי לאמר הקול מזה על אשר
נתקא בכך עלינו וידברו אתו הילדים אשר
גדלו אתו לאמר כהתאמר לעם אשר
דברו אליך לאמר אבך הכבד את עליו
ואתה הקול מעלינו כהתאמר אלהם
חסדי עבד ממתני אביו ועתה אביו
העמים עליכם על כד ואני אסיף על
עליכם אני יסר אתכם בשוטים ואני
בעקרבנים ויבא ידועם וכל העם אר
רחבעם בנים השלשי כאשר דבר המלך
לאמר שובו אלי בנים השלשי וידיענם
המלך קשה ויעצ המלך רחבעם את עצת
הזקנים וידבר אלהם כעצת הילדים ואמר
אכבד את עלכם ואני אסיף עליו אביו
יסר אתכם בשוטים ואני בעקרבנים ולא
שמע המלך אלהם כי היה נסבה מעם
האלהים למען הקים יהוה את דברו אשר

שבעה וסמך ויעלהו מעצק ואסף יהושע וילך אבישך בן יבעל ושלח מלאכיו ויאמרו הנה חג שבועתו וילך חובעם אביתו וסמך
ויעלהו ואל ידעתה הנה נכדו ונענו חסדך ונעזבול וסמך בן השחר חסדך ושלח היה מנצחל שער ויהי מושל אסר וסמך וסמך
אמר רחב בעם וברית ולא יכלו גם את לבן לבן ואסף העמים עליהם וחסד אסף להניח רחמה וחסד עליהם נדרש וסמך להסיר בלעזי אחת דבית הנה

[illegible]

דבר ציד אתיו השלונא אירבעם בנצט
וכל ישראל כי לא שמע המלך והם וישבו
העם את המלך לאמר מה לנו חלק בדוד
לאנחלה בבן ישי אש לאהליך ישראל
עלה ואת בית דוד וילך כל ישראל
לאהליך ובעי ישראל הישעם בערי
יהודה וימלך עליהם רחבעם וישלח המלך
רחבעם את החרס אשר עלה המס וירגמו
בני ישראל אפונימת והמלך רחבעם
התאמץ לעלות במרכבה וגם ירושלים
ויפגעו ישראל בבית דוד עד
היום הזה ויצא רחבעם ירושלים ויקהל
את בית יהודה ובעימז מאה ושמונים אלף
בחור עשה מלחמה להלחם עם ישראל
להשיב את הממלכה לרחבעם
ויהי דבר יהוה אל שמעיה הנביא שהיה
לאמר אמר אל רחבעם בן שלמה מלך יהודה
ואל כל ישראל ביהודה ובעימז לאמר כן
אמר יהוה לאת עליו לאתלחמו עם אחיכם
שוכני ישראל ביתו כי מאת נחיה חלצי הא
וישמעו את דברי יהוה וישבו מלכת אל
ירבעם וישבר רחבעם בירושלם
עריס למצור ביהודה ויבן את בית לחם
ואת עיטס ואת תקוע ואת בית צור ואת
שוכו ואת עדלס ואת גת ואת מרשה ואת

[illegible]

21

זִיָּה וְאֶת אֲדוֹרִים וְאֶת לִפְשׁוֹת עֲזָקָה
 וְאֶת צָרְעָה וְאֶת אֵילָן וְאֶת חֲבִיזֵי אֶשֶׁר
 בַּיהוָה וּבְנֵימָן עֵרִי מִצְרוֹת וַיִּחָזֶק אֶת
 הַמִּצְרוֹת וַיִּתֵּן בָּהֶם נִגְדִים וְאִצְרוֹת מֵאֵל
 וּשְׁמָן וַיֵּיךְ וּבְכָל עִיר וְעִיר צָנוֹת וְרַמְחִים
 וַיִּחָזֶקֶם לְהַדְבִּיחַ מֵאֵד וְיֵהָלוּ יְהוּדָה וּבְנֵימָן
 וְהַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם אֲשֶׁר בְּכָל יִשְׂרָאֵל וְהַנִּצְבֹּנִים
 עָלֵיו מִכָּל בְּכֹרֶם כִּי עֲצֹבוּ הָלִוִּים אֶת מִגְדָּשָׁם
 וְאֶת אֲתָם וַיֵּלְכוּ לַיהוָה וּלְדָוִד שֹׁשׁ כִּי־חָנִּיחָם
 יָרְבֻּעַם וּבְנֵי מִכָּהֵן לַיהוָה וַיַּעֲמֵד לִפְנֵיהֶם
 לְבָמֹת וּלְשַׁעֲרֵים וּלְעֹלָיִם אֲשֶׁר עָשָׂה
 וְאַחֲרֵיהֶם מִכָּל שֶׁכֶּנִי יִשְׂרָאֵל הַחַתָּנִים אֶת
 לְבָבָם לְבָקֵשׁ אֶת יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כִּי־יִזְשֹׁשׁ
 לְבָבוֹ לַיהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם וַיִּחָזֶק אֶת
 מַלְכֻת יְהוּדָה וַיֵּאמְצוּ אֶת רַחֲבֵעַם בְּיִשְׁלֹמֹה
 לְשָׁנִים שְׁלוֹשׁ כִּי הָלְכוּ בְּדֶרֶךְ דָּוִד וְשִׁלֹמֹה
 לְשָׁנִים שְׁלוֹשִׁים וַיִּמָּחֶל רַחֲבֵעַם אֶת
 מַחֲלַת בְּיָרִימוֹת בֶּן־דָּוִד אֲבִי־יִלְכָן
 אֵלֶיךָ כִּי־יִשְׁתַּלֵּךְ לְבָבָם אֶת יַעֲוֹשׁ
 וְאֶת שְׁמָרְיָה וְאֶת זָהָם וְאַחֲרֵיהֶם לָקַח אֶת
 מַעֲכָה בַת־אֲבִישׁוֹם וְתָלַד לָאֵת אֲבִיָּה
 וְאֶת עֵתִי וְאֶת זִימָא וְאֶת שְׁלֹמִית וַיֵּאֱלֹז
 רַחֲבֵעַם אֶת מַעֲכָה בַת־אֲבִישׁוֹם מִכָּל
 נְשָׁיוּ וּפִילָשִׁיץ כִּי נָשִׁים שְׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה
 נִשְׂאוּ וּפִילָשִׁים שְׁשִׁים וּמֵלֶךְ עֶשְׂרִים

[illegible]

והיה ויבטל כלל חיי ויפדן ויפדן עמי ייחתי כבעד רייע פיל וכל כח שר גדול בנע חדר המכס לבי כאשר נמנו פול גדול בעמדי כבי בני ירושלם ביום השבע
הדבר הזה לחטא חסד מקץ ימים בשנה החגגית מדי בוא המלך ביהודת אחאב כשנע אחאב להמית את גדליהו בעשרת ימי בוא המלך יבאור וחבורו *

ושמחה בני ישראל שיש בנות ויעמד להם
רחבעם את אבדה בן מעסה לגיד באחיו
כי להמליכו ויבן יפתי מכל בניו לכל
ארצות יהודה ובנימין לכל ערי המצודות
ויתן להם המזון ולכל וישאל המזון נשים
ויהי כהלך מלכות רחבעם ובחזקתו עבד
את דודת יהודה וכל ישראל עמו

ויהי בשנה החמישית למלך רחבעם
עלה שישק מלך מצרים עליו שולם כי
מעל ביהודה בארמאותים רכב ובששים
אלה פרשים וארמאות מספר לעם אשר באו
עמו ממצרים ולבנים סבבים ופושטו וילכו
את ערי המצודות אשר ליהודה וצבא
ירושלם ושמעיה הנביא בא אל רחבעם
ושרי יהודה אשר נאספו אל ירושלם
מפני שישק ואמר להם כה אמר יהוה
אתם עבדתם אתי ואנאני עבדתי אתכם
בד שישק ויבטלו וירי ישראל והמלך
ויאמרו צדיק יהוה ובראות יהוה כי נכנסו
היה צדי יהוה אל שמעיה לאמר נכנסו
לא אשחיתם ונתתי להם כמעט לפליטה
ולא תתק חמת בירושלם בד שישק כי
יהיו לו לעבדים וידעו עבדותי ועבודת
ממלכות הארצות ויעל שישק
מלך מצרים על ירושלם וילח את ארצות

בית יהודה ואת ארצות בית המלך את הכל
לקח ויקח את מנני הזהב אשר עשה
שלמה ויעש המלך רחבעם תחתיהם
מגני נחשת והפקיד עליהם שרי חרצים
השומרים פתח בית המלך ויהי מדי בוא
המלך בית יהודה בארצות חרצים ונשואם
והשכנסו אל הארצות ובהכנסו שם
ממנו את יהודה ולא להשחית לבנה וגם
ביהודה היה דברים טובים ויתחאק
המלך רחבעם בירושלם והמלך כי בן
ארבעים ואחת שנה רחבעם במלכו
ושבע עשרה שנה מלך בירושלם ועיר
אשר צבא יהודה לשם את שמו שם מלך
שכתי ישראל ושם אמו נעמה העמנית
ויעש הרע כי לא הפין לבו לירושלם את
יהוה וידבר רחבעם הראשי סודאחרונים
הוא הם כתובים בכתבי שמעיה הנביא
ועיו וחזק להחזק שגומל חמות רחבעם
וירבעם כהנים וישב רחבעם עם
אבתיו ויקבר בעיר דוד ומלך אבדה בנו
והחזיק בשנת שמונה עשרה למלך
ירבעם ומלך אבדה על יהודה שלוש שנים
מלך בירושלם ושם אמו מיכאל בת
אחיהאל מקצבה ומלחמה היתה בין
אבדה ובין ירבעם ואסר אבדה את המלחמה

החמשי ית' וס' בשנה החמישית תאכלו ויהי בשנה החמישית להחיותם כחמשיה בן ירמיהו החמשי בן
ושאל החמשי שיתבטל יהוה להם כתובים ג' בכתבי שמעיה שלמה רחבעם מרדכי ומוחיהם כתובים אמרתי וכל נביא יסבול בלג' ופיגול הנה סתוב
ירבעם זכריה שלום פתח מקוהו ס' נביא מכיחו ח' בלג' ופיגול ויהוה עבדו בן מביה דמלכ' וס' אמו נביאיו ולנביאיו למיכאל בן נטעיה בן מנשה מנחם

בבקר בבקר יג' וסימנתי וילקטו אתם והם הביאו אלי ויהי על המזבח מדוע אותה כבה וכל מדי עבדו אדני יהוה נתן לי וכבש בן שנתו והקטיר עלי ומהתעשר עלי יעשו אתה לבש ש צדיק ולעמד ומתקטרים לש המזבח ויסימנתי ויהי על המזבח בבקר תזמור ואעש בן ומקטרים לש אדני יהוה הדרים ג' חס כחול ונלות כלים ימים אנשים רבים.

בחי לגבורי מלחמה ארבע מאות אלה
איש בחר וירבעם ערך עמו מלחמה
בשמונה מאות אלה איש בחר גבור חיל
ויקסא ביה מעל ליה צמרים
אשר בחר אפרים ואמר שמעוני ירבעם
וכי ישראל הלא לכם לדעת כי יהוה אלהי
ישראל נתן ממלכה לדוד עלי ישראל
לעולם לו וירבנו בדין מלח ויקס ירבעם
בזנבט עבד שלמה בן דוד וימרד על
אדניו ויקבצו עליו אנשים רבים בני מע
ויקאמו על ירבעם בן שלמה וירבעם
היה נער וחד לבב ולא התחזק לפניהם ועתה
אתם אמרים והתחזק לפני ממלכת יהוה
בד בני דוד ואתם המון רב ועמכם עגלי
זהב אשר עשה לכם ירבעם לאדונים
הלא הדיחתם את סוסי יהוה את בני
אחז והלויים ותעשו לכם סוהים כעמי
האמצות כלבא למלא ידו בבר כבקר
ואילים שבעה והיה סוף ללא אלהים
ואעזנו יהוה אלהינו וכל
עצמנו ובהנים משרתים ליהוה בני
אחז והלויים במלאכתו ומקטרים
ליהוה עלות בבקר בבקר ובערב
וקטרת סמים ומערכת לחם על השולחן
הטהור ומנולת הזהב ונרותיה ובערב

בְּעֶרְבֵי יִשְׁמְרִים אֲנַחְנוּ אֶת מִשְׁמֶרֶת יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וְאַתֶּם עֲצַבְתֶּם אֶת יְהוָה עִמָּכֶם
בְּרָאשׁ הָאֱלֹהִים וְכַהֲנֵי וּחֲצִצְרוֹת הַתְּרוּעָה
לְהִרְיעַ עֲלֵיכֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲלֵהֶם עִם
יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם כִּי לֹא תִלְחֲצוּ וְיִצְעַם
הַסֵּב אֶת הַמֶּאֱרֵב לְבֹא מֵאַחֲרֵיהֶם וְיִדְּיוּ
לִפְנֵי יְהוָה וְהַמֶּאֱרֵב מֵאַחֲרֵיהֶם יִכְּנוּ
יְהוָה וְהִנֵּה לָהֶם הַמִּלְחָמָה פָּנִים וְאַחֹר
וְיִצְעֲקוּ וְיִתְּרוּ וְהַכֹּתִים מִחֲצָצְרִים בְּחֲצֹצְרוֹת
וְיִרְיֵעוּ אִישׁ יְהוָה וְיִדְּיוּ יְדֵי בְּהִירֵעַ אִישׁ
יְהוָה וְהָאֱלֹהִים נִגָּף אֶת יָדָם וְכָל
יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי אֲבִיהֶם וְיְהוָה יִכְּנוּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל מִפְּנֵי יְהוָה וְיָתֵנָם אֱלֹהִים בְּיָדָם
וְיִכּוּ בָהֶם אֲבִיהֶם וְעַמּוֹ מִכָּה רַבָּה וּפְּוֹ אֲחֵיהֶם
מִיִּשְׂרָאֵל חֲמֵשׁ מֵאוֹת אֶלֶף אִישׁ בְּחָדָר
וְיִכְּנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעַתְּהָא וְיֵאמְרוּ
בְּנֵי יְהוָה כִּי נִשְׁעַנּוּ עַל יְהוָה אֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵיהֶם וְיִדְּדָה אֲבִיהֶם אַחֲרֵי יָדָם
וְיִלְכְּדוּ מִמֶּנּוּ עֲדִים אֶת צִיתָא וְאֶת בְּנוֹתֶיהָ
וְאֶת יִשְׁנָה וְאֶת בְּנוֹתֶיהָ וְאֶת עַפְרָיִם וְנִתְּנָה
וְלֹא עָצַר בְּחִירָדָם עוֹד בְּיָמֵי אֲבִיהֶם
וַיִּגְּדוּ יְהוָה וַיָּמָת

וידעו וימלוכו ידעו העש והקעו וירק כל הממנה וידעו איש וידעו כל צד להם אג כה אילם בעבד ובעבד במלך ואילם ועת ויסמלה
אחת ואילם שבעה אילם והישר וסמנה שמר שמעתי וראיתם הטוב והישר ויעש אילם הטוב והישר ויעש כחיתם וידעו ויבין ויבין

ויעשו כן ויסמכו השמר בנגע ונתקו ויראו וחקקתם מאד על מלחמת ורמי בעמקי כושדו ועבדה העבדה ולשלטה בעין ואתה אסתר לבעתה וקמנו כי אם לשמוח אתה בקשרי כי עמנו ולשלח מנוח מחזיקים על אחיכם ויין שרין כלם סיועו וסוף בכלל כלם להם מסבב וחב ורשנו וינה לנו וינה לו קרין מקבב

יהי ואסא חיל נשא צנה ורמח מיהודה
 שלש מאות אלה ומבנימין נשאי
 צנו ורבי קשת מאתים ושמונים אלה
 ואלה גבורי חיל ויצא אלהם צחחמושי
 חיל אלה אלפים ומרפבות שלש מאות
 בא ערמרשה ויצא אסא אלפיו וערכו
 ורחמה בבא צפחה למרשה וייקרא

אֶסָא אֱלֹהֵי הוּא אֱלֹהֵינוּ יֹאמֶר יְהוָה אֵין עִמָּךְ
לְעֹז בֵּין רַב לְאֵין כַּח עֲזָרְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
כִּי עָלֶיךָ נִשְׁעָנוּ וּבְשִׁמְךָ צִאֲנוּ עַל הַחֲמוּץ
הָאֵף יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶתְּהָ אֲלֵעָד עִמָּךְ אֱנוֹשׁ
וַיִּגַּף יְהוָה אֶת הַכּוֹשִׁים וּלְפָנֵי אֶסָא
וּלְפָנֵי יְהוּדָה וַיִּנְסוּ הַכּוֹשִׁים וַיִּדְרֹפֻם אֶסָא
וְהָעָם אֲשֶׁר עִמּוֹ עָדָה לְגֹדֵר וַיִּפֹּל מִכּוֹשִׁים
לְאֵין לְהֵם מִחַיָּה כִּי נִשְׁבְּרוּ וּלְפָנֵי יְהוָה וּלְפָנֵי
מַחֲטָהוֹ וַיִּשְׁאוּ שֹׁלֵל הַרְבֵּה מְאֹד וַיִּכּוּ
אֶת כָּל הָעַדִּים סָבִיבֹת גֹּדֶר כִּי הָיָה פֶתֶחַ
יְהוָה עַל יְהֹם וַיִּצָּא אֶת כָּל הָעַדִּים כִּי צָאָה
רַבָּה הָיָה בָהֶם וַיִּגְסֵם אֱדֹלֵי מִקְנֵה הַכּוֹשִׁים
וַיִּשְׁבּוּ צֹאן רַב וַיִּגְמְלִים וַיִּשְׁבּוּ יְרוּשָׁלַם
וַעֲזָרִיהוּ בֶן עֹזֶדֶד הִידָּה
עַל יוֹ רוּחַ אֱלֹהִים וַיֵּצֵא לְפָנֵי אֶסָא וַיֹּאמֶר
לֹא שָׁמַעְנוּ אֶסָא וְכִי הוֹדָה וּבִנְיָמִן יְהוָה
עִמָּכֶם בָּהּ יוֹתֵכֶם עִמּוֹ וְאֶסָא תָּדַר שְׁהוּ יִמְצָא
לָכֶם וְאֶסָא תַעֲבֹד וַיַּעֲבֹד אֶתְכֶם וַיִּמָּסִים
רַבִּים לֵי אֵל לֹא אֱלֹהֵי אֱמֶת וְלֹא כֹדֶן
מִזֶּה וְלֹא תוֹרָה וַיִּשְׁבּוּ בְּצִדֵּי הָעֵלִיָּה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּבְקֶשׁ שְׁהוּ וַיִּמְצָא לָהֶם וַיַּעֲבֹדֻם
וְהָעָם אֵין שְׁלוֹם לִי צָא וְלָכָא כִּי מִדְּמִתּוֹת
עַל כִּלְיֵשֶׁי הָאֵר צוֹת וְכֹתֵת וְגוֹיָבִיו וְעִיר
בְּעִיר כִּי אֱלֹהִים הֵמָּם כָּל צִדָּה וְאֶתְּחִיזוּ
וְאֶלִּיפוֹדֵי יָכֶם כִּי יֵשׁ עֹבֵד וְעֹלֵתְכֶם

[illegible]

[illegible]

שָׁמַעְנוּ דְּבַר יְהוָה רֵאיוֹת אֶת יְהוָה יֵשֶׁב
עַל כִּסְאוֹ וְכָל צֶבֶא הַשָּׁמַיִם עֲמִידִים עָלָיו
יִמִּינוּ וְשִׁמְאוֹ לִי יֹאמַר יְהוָה מִי יִפְתָּה אֶת
אֲחָב מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וְעַל יָפֶל בְּרָמּוֹת גִּלְעָד
וַיֹּאמֶר זֶה אֹמֵר כִּכְהָ וְזֶה אֹמֵר כִּכְהָ וַיֵּצֵא
הָרוּחַ וַיַּעֲמֵד לִפְנֵי יְהוָה וַיֹּאמֶר אֲנִי אֶפְתְּנוּ
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו בְּמָה וַיֹּאמֶר אֵצֶא
וְהִיתִי לְרוּחַ שָׁקֵד בְּכִי כָל צִבְאוֹ וַיֹּאמֶר
תִּפְתָּה וְגַם תֹּכֵל צֹא וְעֹשֶׂה כִּי וְעַתָּה הִנֵּה
נִתְּן יְהוָה רוּחַ שָׁקֵד בְּכִי נִבְאִיד אֵלֶּה וַיְהוָה
דִּבֶּר עֲלֵיךְ רַעָה וַיִּגְשׁ צֶדֶק קִידּוֹ בְּכִי
כִנְעֵנָה וַיִּקֵּךְ אֶת מִכְיָהוּ עַל הָלָחִי וַיֹּאמֶר אֵי
זֶה הַדֶּרֶךְ עֲבַר רוּחַ יְהוָה מֵאֵתִי וְדִבֶּר אֹתָךְ
וַיֹּאמֶר מִכְיָהוּ הֵנָּה רֹאֵה בֵּינִס הָהוּא אֲשֶׁר
תָּבוֹא אַחֲרַי בַּחֲדָר וְאֲחֲרָיו יֹאמַר מֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל קָחוּ אֶת מִכְיָהוּ וְהַשְׁכִּחוּ אֶל אֲמוֹן
שֶׁר הָעִיר וְאֶל יֹאשׁ בֶּן הַמֶּלֶךְ וַאֲמַרְתֶּם
כֹּה אָמַר הַמֶּלֶךְ שִׁימוּ זֶה בֵּית הַכֹּהֵן
וְהִאֲכִילוּ לָחֶם לַחֵץ וְגַמִּים לַחֵץ עַד שׁוֹבֵי
בְּשָׁלוֹם וַיֹּאמֶר מִכְיָהוּ אֵס שׁוֹב תֵּשׁוּב
בְּשָׁלוֹם וְלֹא דָבַר יְהוָה בִּי וַיֹּאמֶר שָׁמַעְנוּ
עַמִּים מְלִכִּים וְעַל מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיְהוָה שֹׁפֵט
מֶלֶךְ יְהוָה אֱלֹהֵי דָמָת גִּלְעָד וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל אֵלֶּיךָ וַיִּשְׁפֹּט הַחֹפֶשׁ שׁוֹבֵא בְּמִלְחָמָה
יֵאָחֵז לְבַשׁ בְּדִיד וַיַּחֲפֵשׂ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל

וַיֵּבֹאוּ בְּמִלְחָמָה וּמִלֵּךְ אֵלֶם צֹהֵל אֶת שָׂרֵי
הָרֶכֶב אֲשֶׁר לוֹ לֵאמֹר לֹא תִלָּחֲמוּ אֶת
הַקָּטָן אֶת הַגָּדוֹל כִּי אִם אֶת מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
לְבָד וַיְהִי כִּדְאוֹת שָׂרֵי הָרֶכֶב אֶת יְהוֹשֻׁפָּט
וְהַמֶּלֶךְ אֲמָרוּ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הוּא וַיִּסָּבּוּ
עָלָיו לְהִלָּחֵם וַיִּזְעַק יְהוֹשֻׁפָּט וַיִּדְוֹד
עָזְרוּ וַיִּסָּתֵם אֱלֹהִים מִמֶּנּוּ וַיְהִי כִּדְאוֹת
שָׂרֵי הָרֶכֶב כִּי לֹא הָיָה מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁבּוּ
מֵאַחֲרָיו וַאֲשֶׁם שָׂרֵי הָרֶכֶב לִתְמוּנָה
אֶת מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל בֵּין הָרֶכֶב וּבֵין הָעָרִץ
וַיֵּאמֶר לְרֶכֶב הַכֹּהֵן דִּידָךְ וְהוֹצֵאתִנִי מִן
הַמַּחֲנֶה כִּי הַחֲלִיתִי יוֹתֵעַל הַמֶּלֶךְ מִבֵּינֵם
הֵהוּא וּמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הִנֵּה מַעֲמִיד בְּמִדְבָּר
נִכְחָאֲרֵם עַד הָעֶרֶב וַיִּמָּת לַעֲתָבָהּ הַשָּׁמַיִם
וַיִּשָּׁב יְהוֹשֻׁפָּט מִלֵּךְ יְהוּדָה אֶל בֵּיתוֹ
בְּשָׁלוֹם לִדְוֹשָׁלֶם וַיֵּצֵא אֶל פְּנֵי יְהוּדָה
חֲנָנִי הַחֲזָה וַיֵּאמֶר אֶל הַמֶּלֶךְ יְהוֹשֻׁפָּט
הֲלֹ שָׁעָ לַעֲזֹר וְלִשְׁנָאֵי יְהוּדָה תֵּאָהָב
וּבָזָאת עָלֶיךָ אֶצְמַלְפִּנִי יְהוּדָה אֲנִי וְצָרִים
טוֹבִים נִמְצְאוּ עִמָּךְ כִּי בַעֲדָתָהּ אֲשֶׁר וְתִמְצָא
הָאָרֶץ וְהִנֵּה יָתֵלֶכְךָ לְדֹרֵשׁ הָאֱלֹהִים וַיִּשָּׁב
יְהוֹשֻׁפָּט בִּירוּשָׁלַם וַיִּשָּׁב וַיֵּצֵא אֶת עַם מִצְרָאֵם
שֶׁבַע עֶדְהָר אֲפָרִים וַיִּשָּׁב אֶל יְהוּדָה
אֲבוֹתֵיהֶם וַיַּעֲמֵד שָׁפְטִים מִצְרָאֵם בְּבִלְעִי
יְהוּדָה הַבְּצֻרֹת לַעֲזֹר וְעִיר וַיֵּאמֶר אֶל

[illegible]

[illegible]

אתה חבר יהושפט מלך יהודה עסאחזיה
מלך ישראל הוא הרשיע לעשות ויהצדו
עמו לעשות אניות ולבנות תרשיש ויעשו
אניות בעציון גבר ויתנבא אליעזר בן
דדו והומומרשה עליהושפט לאמר
כהתחבר עסאחזיהו פרץ יהודה את
מעשיך וישבירו אניות ולא עצרו ללכת
אל תרשיש וישכב יהושפט עסאחזיו
ויקבר עסאחזיו בעיר דוד וימלך יהורם
בנו תחתיו ולא אהים בני יהושפט עזריה
ויהואל וזכיהו ועזריהו וזכיהו וזכיהו
באלה בני יהושפט מלך ישראל וזמן להם
אברהם מדנות רבות לכסף ולזהב ולמזנות
עם ערי מצרות ביהודה ואת המלכה נתן
ליהורם כיהוא הכור ויקם יהורם על
ממלכת אביו ויתחזק ויהרג את כל אחיו
בחרב וגם משרי ישראל
בן שלשים ושתים שנה יהורם במלכו
ושמונה שנים מלך בירושלם וילך צדק
מלכי ישראל כאשר עשו ביהוא אביו
בתאחאב היתה לו אשה ויעשה ובעני
יהוא ולא אבה יהוא להשחית את בית
דוד ולמען הצדיק אשר כרת לדוד
וכאשר אמר דוד לברוך ה' מלך ישראל
פשע אדום מדת יד יהודה וימלך בן ערום

מלך ויעבד יהורם עם שריו וכל הוֹנֵב עִמּוֹ
ויהי קס ליהודא את אדום הסובב אליו
ואת שרי הרבב ויפֹשַׁע אדום מתחת יד
יהודה עד היסדה אז פִּשַׁע ונִבְהָ צֶעֶת
היא מתחת ידו כי עֲבַאת יהודה אליו
אבתיו וגם הוא עשה כמות כחרי יהודה
ויזן את ישיבי ירושלם וידח את יהודה
ויבא אליו מכתב מאליהו הנביא
לאמר כה אמר יהוה אלהי דוד אביך תחת
אשר לא הלסת בדרכי הושעט אבך ובדרכי
אסא מלך יהודה ואתך בדוד מלכי ישראל
ותזנה את יהודה ואת ישיבי ירושלם כחנות
בית אחאב וגם את אחיך בית אביך
הטובים ממך הרגת יהנה יהוה נגח מגפך
גדולה בעמך ובבניך ובנשיך ובכל בושך
ואתה בחללים רבים במחלה מעוף עד יצאו
מעריך מחללי ימים עלימים ואנר יהוה
על יהורם את רוח הפלשתים ודערבים
אשר עליך כנשים ויעלו ביהודה ויבזעו
וישבו את כל הדכוש והנמצא לבית המלך
וגם בניו וגשיו ולא נשאר לו בן כי אם יהואחז
קטן בניו ואחרי בליאת גבול יהוה במעו
לחלי לאין מרפא ויהי לימים ממימים ובעת
צאת הקץ לימים אעשים יצאו מעו עם
חליו וימת בלחלי אים רעים ולא עשו לו

[illegible]

עמו שרפה כשרפת אבתי וכן שלשים
ושתיסדה במלכו ושמונה שנים מלך
בירושלם וילך בלא חמדה ויקדהו בעיר
דוד ולא בקברות המלכים ומליכו יושבי
ירושלם את אחזיהו בןו הקטן וחתיו כי
כלה ראשנים הרגה גדוד הבא בערבים
למחנה וימלך אחזיהו בן יהורם מלך
יהודה בקארבעים ושתים שנה
אחזיהו במלכו ושנה אחת מלך בירושלם
ושם אמו עתליהו בנת עמרי גם הוא הלך
בדרך בית אחאב כי אמו היתה יועצתו
להרשיעו ונעש הרע בעניי יהוה בבית אחאב
כיהמה היגלו יועצים אחרי מות אביו
למשחית לו גם בעצתם תול וילך את יהורם
בבית אחאב מלך ישראל למלחמה על
חזאל מלך ארם ברמות גלעד ויכו הרמים
את יורם וישב להתרפא במירעאל כי
חמרים אשר חביו ברמה בדהלמו את
חזאל מלך ארם ועזריהו בן יהורם מלך
יהודה יחד לאות את יהורם בבית אחאב
במירעאל כי חלה הוא וגמאלוהים היתה
הכנסת אחזיהו לבוא אל יורם ובבואו יצא
עם יהורם אליהוא בן נמשי אשר משחו
יהוה להפריט את בית אחאב וידוי
כהשפט יהוה עם בית אחאב וימצא

את שרי יהודה וכל אחי אחזיהו משרתים
לאחזיהו ויהרגם ויבקש את אדזיהו
וילכדהו והוא מתחבא בשמרון ויבארו
אלהו וימיתו ויחבדו כי אמרו בן
יהושפט הוא אשר דדש את יהודה בכד
לכדו ואין לבית אחזיהו לעז עז למלכה
ועתה הלא אם אחזיהו ראה כי מת
בטותקס ותבד את כל ידע הממלכה
לבית יהודה ותקח יהושבעת בת המלך
את יואש בן אחזיהו ותגנב אתו מתוך בן
המלך המומתים ותתן אתו ואתם מקדו
בחדר המטות ותסתירהו יושבעת בת
המלך יהואס אשת יהורם הכהן כי היא
היתה אחות אחזיהו מפני עתלה ולא היתה
ויהי אתם בבית האלהים מתחבא שש שנים
ועתה מלכת על הארץ

וּבְשֵׁנָה הִשְׁכַּחְתָּהּ חֶזְקִי יְהוּדִי עֹיֵקָח
אֶת שֵׁרֵי הַמְּלָאכֹת לַעֲמִיר הַיּוֹנִי חֶסֶם וְלִשְׁמַעֲלָא
בְּזִהְיוֹתָ לַעֲמִיר הַיּוֹנִי עֶשֶׂב וְאֶת מַעֲשֵׂהָ
בְּעֵדֶיהָ וְאֶת אִישׁ פֶּטְבָהָם עֵמֶן בְּרִית
וַיִּסְכּוּ בְּהוֹדֵד וַיִּקְבְּצוּ אֶת הָאֵלִים מִכָּל עֵרֶב
יְהוּדֵי הָרָאשִׁי הָאֵסֶת לְיִשְׂרָאֵל וַיִּבְּאוּ אֶל
יְהוֹשֻׁעַ וְיִכָּלֵת מִלְחָמָהּ בְּכֹחַ גִּבּוֹרָאֵים
עִם הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר לָהֶם הִנֵּה בְּהַמֶּלֶךְ יִמְלֹךְ
כְּאִשְׁרֵי כֹד יִהְיֶה עֲלֵיכֶם יְהוּדִי וְהַחֲזֵר אֲשֶׁר

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ישי עשרה שנה עשה בלבו וחו משים
 ושתים שנה מלך בירושלם ושם אמו
 כילה מקדש שלם ויעשה הישר בעיני
 יהוה בכל אשר עשה אמציהו אביו והי
 יד שאלהים בימי זבדיהו המבין בראת
 הילדים ובימי דרשו את יהוה הצליחו
 ואלהים ויעצו וילחם בפלשתים ופלץ
 את חומה גת ואת חומת יבנה ואת חומת
 אשדוד ויבנה ערים באשדוד ובפלשתים
 ויעזרהו האלהים על כל שותים ועל
 דגור בים הישבים בגור בעל והמעונים
 ויצור הימנים מנחה לעזרהו וילך שמו
 ידלצו מצרים כי החזיק ער למעלה
 ויבן עזרהו מגדלים בירושלם על שער
 ב יער שער הנאי ועל המקצוע
 ויחזק ויבן מגדלים במדבר ויחזק בכות
 ובים כי מקנה דב חיה לו בשפלה במישור
 ימים וברמים בדרים ובמל כאהב
 אדמה היה ידיו לעזרהו חיל נעשה
 כהדמה יושאי צבא לדוד במספר
 פחד רב ביד יעזאל הכופר נמעניו
 ה יעזאל חנניהו משרי המלך יל
 מספר אשיר אדניהו לחיותו ואל אלהים
 ו יעזאל וילד אלהים יעזאל מאוד
 אלהו שבע אלהים ודוד מאד יעזאל

מלחמה בכח חיל לעזר למלך על האויב
ויכל לאם עזיהו וכלה צבא מגנים ודממים
וכובעים ושרינות וקשתות ואבני קלעים
ועשבי דושלם חשבנות מן אבת חושב
להיות על המגדלים ועל הפנות לירוא
בזעים ובאבנים גדולות ויצא שמו ער
למרחוק כיהפליא להעזר ער כיהזק
וכחזקתו גבה וכו' ער להשחית ומעל ביתו
אלהיו ויצא אל הים יהוה להקטיר על
מזבח הקטרת ויצא אחריו עזריהו הכהן
ועמו כהנים יהוה שמונים בני חיל וימלו
על עזיהו המלך ואמרו לו לאלף עזיהו
להקטיר יהוה כי הכהנים בנ אהרן
המקדשים להקטיר צאמה מקדש כי
מעלתו ולא ילך לבדו מיהוה אלהים ויצעק
עזריהו יביתו מקטרת להקטיר ובעפו עב
הכהנים ורציעה שיהוה במצחו לפני הכהנים
בבית יהוה מעל למזבח הקטרת ויפץ
אליו וייריהו כהן הראש וכל הכהנים סודני
הוא מצרע במצחו ויבה יהוה משסוגס הוא
נדהם ליאת כי נגעו יהוה ויהוה ויהוה
מצרע עד יום מותו וישב בית החפשות
מצרע כי נגיד מבית יהוה ויהוה בנוליג
המלך שופ את עשר הארץ ויהוה עזרו
יהוה אחרים כתב ישעיהו בן אמוץ

[illegible]

ויהי חזק לו וימנעו ויהי עבד היה מלך הנגן דס כנס ברב מן הכלי שתי מנגנה ויענה ראשו באלה ובר המלך אשר אחרי עגלי בתשעה לחדש וחציו וילך
שלמה חמט עובה והוא נלהם כחלה וישעיהו בשרי קל נלהם ע מרס חשבון חטוב טוב אבי בחדיעה וחכ ירבעם קדם יזמש יהושע וצמט מור ויהפך
להם יהי סוד וזול נלהם

הנכאיו ישכב עזחו עסאכתי ויקברו
אתו עסאכתי בשדה הקבורה אשר
למלכים כי אמרו מצור הוא וימלך וותם
בנו תחתיו בועשרים וחמש שנה וותם
במלכו וישעיהו שנה מלך בירושלם וותם
אמו ירושה בת צדוק ויעש הישר בעני יהוה
ככל אשר עשה עזחאכו רק לאבא אל
היכל יהוה ועוד העם משוחיתים הוא בנה
את שעד בית יהוה העליון ובחומת העפר
בנה לרב וערים בנה בהרי יהודה ובחדשים
בנה ביריית ומגדלים והוא נלהם עסמלך
בני עמון ויהי חזק עליהם ויתנולו בני עמון
בשנה ההיא מאה כפר בסמון עשרת אלפים
כרים חטים ושעורים עשרת אלפים זאת
השיבולו בני עמון ובשנה השנית והשלישית
ויתחזק יותם כי הכין דרכי לפני יהוה
אלהיו ויתרדפי יותם כל מלחמתו וידכור
הנס בתוביך על ספר מלך ישראל ויהודה
בועשרים וחמש שנה היה במלכו וישע
ישעיהו שנה מלך בירושלם וישכב יותם
עסאכתי ויקברו אתו בעיר דוד וימלך
אחז בנו תחתיו בועשרים שנה ואחז
במלכו וישעיהו שנה מלך בירושלם ולא
יעשה הישר בעני יהוה סוד אביו ויהי חזק
מלך ישראל וגם מסכות עשה רב עים והוא

הקטיד בגיא כהנס ויער את בני באש
בתעבות הגוים אשר הריש יהודה מפני
בני ישראל ויזבח ויקטר בצמנות ועל
הגבעות ותחת כל עץ רענן ויתנחו יהודה
אלהיו ביד מלך ארם ויכרתו וישכבו ממנו
שכייה גדולה ויבאו דרמסקן וגם ביד
מלך ישראל נתן ויכרתו ממכה גדולה
ויחדל פקח בן דמליהו ביהודה
מאה ועשרים אלף צוים אחד תבד בני חיל
בעמכם את יהוה אלהי אבותם
ויהרג זכרי צבור אפרים את מעשיהו
בן המלך ואת עמדיקס נגיד הבית ו
אחנה משנה המלך וישכבו בני ישראל
מאחיהם מאתים אלף נשים בנים ובנות
וגם שלל רב כצו מלכם ויבאו את השלל
לשמרון ושם היה נביא יהוה עזק
שמו ויצא לפני הצבא הבא לשמרון
ויאמר להם הנה בחמת יהוה אלהי אבותיכם
ע יהודה נתנם בידכם ותחזקוכם בצעקת עז
לשמים הגיעו לעתה בני יהודה וירושלם
אתם אמרים לבבש לעבד יסולשפות לכם
הלא רסאתם עמכם אשמות ליהוה אלהיכם
ויצרה שמעוני ודשניו השכיח אשר שבותם
מאחיהם כי חרז את יהוה עליכם
ויקמו אנשים מדאשי בני אפרים

בכל תעבות וסילחון וסלחן דוד חיים בסבי שר הסופרים ושרי תעבות כל זוג מיטעג ובע חכים ישע חוריה החת חתל אחלי ושר הסופר
בצמקים שמעון עזלי יקמו חמשים וחילי וסמכות וסמכה ואת חתי כמנושכתי כס ויהי חסד וסמך יסוד וימנע חכיש ויאמרו להם

וְכִלְהָקֹדֶשׁ וְדִקְיָמָה וְיִחְזַב הַחֲלוּקִים וְכִלְהָקֹדֶשׁ מִשְׁתַּחֲוִים וְיוֹשֵׁב הַמֶּלֶךְ וְשָׂרֵי יוֹשֵׁמָה כִּי קָהֵל יִהְיֶה ז' פֶּסֶק אֶת אֶתְּ אֶתְּ וְאֶת וְאֶת
וְסִימָה וְיִקַּח עֵשׂוֹ אֶת כְּשֵׁן קָח אֶת אֶחָדָן וְיִקַּח אֶת הַחֹבֶב אֲשֶׁר לֹא הוֹדִיעַ וְזֶה הַמֶּס בְּמִסְחָ וְעַל שְׁתֵּי מִשְׁנֵי בְּעֵרִי אֶת הַלְוִיִּם מִשְׁחֵי אֶבֶן
וְעַתָּה יוֹשֵׁם מִשְׁחֵי וְיִמְחֹק וְיִמְחֹק לְחֹב הַמִּסְחָ

עזריהו בן יהוה חנן ברכיהו בן משולם
 ויחזקיהו בן שלם ועמשא בן חדל
 על הבאים מן הצבא ויאמרו להם לא
 תביאו את השביה הנח כי לא שמתי יהודה
 עלינו אתם אמרים להסירה על פתחתנו
 ועל אשמתינו כידבב אשמה לנו וחרון
 אף על ישראל ויטע החלונ
 את השביה ואת הדבב לפני השדים וכל
 הקהל ויקמו האנשים אשר מקו בשמות
 ויחזיקו בשביה וכל מערמיהם הוצישו
 מן השלל וילבשם זינעלום ויאכלום
 חום ויסככו וינהלום בחמרים וכל
 אשר ויבאם ירחו עיר דתמרים אצל
 אחיהם וישבו שומרון

בַּעֲתָהּ הָיָא שְׁלַח הַמֶּלֶךְ אֶחָז עַל מַלְכֵי
אֲשׁוּר לַעֲזֹר לָּוִי וְעוֹד אֲדוֹמִים בָּאוּ וַיִּכּוּ
בִּיהוּדָה וַיִּשְׁבּוּ שְׂבִי וּפְרִשְׁתִּים פְּשֻׁטוֹ
בְּעַלֵּי הַשְּׂפִלָּה וְהַנֶּגֶב לַיהוּדָה וַיִּלְכְּדוּ
אֶת־שֵׁמֶשׁ וְאֶת־אֵילָן וְאֶת־הַגִּדְרוֹת
וְאֶת־שׁוֹכֵי וּבְנוֹתֶיהָ וְאֶת־תַּמְנֵהָ וּבְנוֹתֶיהָ
וְאֶת־גִּמְזוֹ וְאֶת־בְּנוֹתֶיהָ וַיִּשְׁבּוּ שְׂסֵבִי וּבְנֵי
יְהוָה אֶת־יְהוּדָה בְּעַבְדֵי אֶחָז מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל
כִּי־הִפְרִיעַ בִּיהוּדָה וַעֲמֵד מֵעַל בִּיהוּדָה יָבֹא
עָלֶיהָ תִּלְגַּת פְּלֹאֶסֶר מֶלֶךְ אֲשׁוּר וַיִּצַּד לוֹ לֵאמֹר
חֲזֹקוּ בִּיהֲלֹק אֶחָז אֶת־כִּתִּיּוֹה וְאֶת־כִּתִּיּוֹה־מֶלֶךְ

והשרים ויתן למלך אשור ולא לעמדה לו
ובעת הצר לו ויסס למעול ביהוה האומלל
אחז ויזבח לאלהי דרמשין חמשים בן
ויאמר כי אלהי מלכ אדם הם מעזים אתם
להם אזבח ויעמד יהוה הוהו להפשילו
ולכל ישראל ויאסוף אחז את כלי בית
האלהים ויקצץ את כלי בית האלהים
ויסגר את דלתות בית יהוה ויעש לו
מזבחות בכל פנה בירושלם ובכל עיר ועיר
ליהודה עשה צמות לקטר לאלהים אחרים
ויבעס את יהוה אלהי אבתיו ויתר וצדין
ובלדרכיו הראשנים והאחרונים הגם
בתובים על ספר מלכי יהודה וישראל
וישנב אחז עסאבתיו ויקברו צעיר
בירושלם כי לא הביא הוהו לקברי מלכי
ישראל וימלך יחזקיהו בן חתחיו

יחזקיהו מלך בן עשרים וחמש שנה ועשרים
והשע שנה מלך בירושלם ושם אמו אציה
בת זכריהו ויעשה הישר בעיני יהוה ככל
אשר עשה דוד אביה ואב צענה הראשונה
למלכו בחדש הראשון פתח את דלתות
בית יהוה ויחזקם ויבא את הכהנים ואת
הלויים ואספם לרחוב המזרחי ואמר להם
שמעתי הלויים עתה התקדשו וקדשו את
בית יהוה אלהי אבותיכם והוציא את המזבח

[illegible]

[illegible]

עולה העולה ט מר בספר וס' יצא ואחד קובצו כי קנה חקנה במסלה העולה ועשכן ע' את מעשר וישחום ובעתה חל העולה ואחד חכני יצאון פסחיהם וס' יפ' ויאמר יהושע אל בני ישראל ויאמרי שאלו יע' יחזקיהו יתודות ל' ס' וס' וס' יחזקיהו ל' בו ובחכמה חומתי יהושע ל' א' פס' בספר ע' ועד ותב' כל מלאכת שלמה ד' ח' הכניש

הנביא כי בדי הוה המצוה ביד נביאיו ועממו
הלויים בכל דויד והכהנים בחצצרות
ויאמרו חזקיהו להעלות העלה
להמזבח ובעת החלה עולה החל שיר יהוה
והחצצרות ועלידי כל דויד מלך ישראל
וכל הקהל משתחוים וישיר משורר
והחצצרות מחצצרים הכל עד לבלות
העלה וכללות להעלות כרעו המלך
וכל הנמצאים אתו וישתחוו ויאמרו
יחזקיהו המלך והשרים ללויים להלל
ליהוה בדברי דויד ואסף החזה ויהללו
לשמה ויקדו וישתחוו
וען יחזקיהו ויאמר עתה מלא אתם ידכם
ליהוה גשו והביאו זבחים ותודות לבית
יהוה וביאו הקהל זבחים ותודות וכל
נדיב לב עלות ויהי מספר העלה אשר
הביאו הקהל בקר שבעים אילים מאה
כבשים מאתים לעלה ליהוה בלא לה
והקדשים בקר שש מאות וצאן שלשת
אלפים ירך הבהנים היו למעט ולא יכלו
להפשיט את כל העלות ויחזקו וסאחיהם
הלויים עד כלות המלאכה ועד יתקדשו
הכהנים כי הלויים ישרו וכל להקדש
מהכהנים יוגס עליה וכל בחלי השומים
ובנסכים לעלה ותכון עבודת בית יהוה

וַיִּשְׁמַח יְחִזְקִיָּהוּ וְכָל הָעָם עַל הַדְּבָרִים
 הָאֵלֶּה כִּי בָּפְתָאם הָיָה הַדְּבָרִי
 וַיִּשְׁלַח יְחִזְקִיָּהוּ עֲלֵי כָל־יִשְׂרָאֵל וַיְהוּדָה
 וְגַם אֲגָרוֹת כְּתָב עֲלֵי אֲפִרִים וּמְנַשֶּׁה לְבָא
 לְבֵית־יְהוָה בִּירוּשָׁלַם לַעֲשׂוֹת פֶּסַח לַיהוָה
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ וְשָׂרָיו וְכָל־
 הַקָּהָל בִּירוּשָׁלַם לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח בַּחֲדָשׁ
 הַשְּׁנִי כִּי לֹא יָכֹל לַעֲשׂוֹת בְּעֵת הַהִיא כִּי
 הִכְהִינִם לֹא הָתֵקְדְּשׁוּ לַמֶּדִּי וְהָעָם לֹא
 נִאֲסָפוּ לִירוּשָׁלַם וַיֵּשֶׁר הַדָּבָר בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ
 וּבְעֵינֵי כָל־הַקָּהָל וַיַּעֲמִידוּ דָבָר לַהֲעֲבִיר
 קוֹל בְּכָל־יִשְׂרָאֵל מִבְּאֵר שֶׁבַע וְשֶׁדֶן
 לְבָא לַעֲשׂוֹת פֶּסַח לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 בִּירוּשָׁלַם כִּי לֹא לִבְעֻשׁוֹ בְּכַתּוּב וַיִּלְכּוּ
 הָרָצִים בְּאֲגָרוֹת מִדֶּם הַמֶּלֶךְ וְשָׂרָיו בְּכָל־
 יִשְׂרָאֵל וַיְהוּדָה וּבְמִצְוַת הַמֶּלֶךְ וְאָמַר בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל שׁוּבוּ אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם יִצְחָק
 וַיִּשְׂרָאֵל וַיֵּשֶׁב אֶל־הַפְּלִיטָה הַנִּשְׁאָרָה
 וְכֶסֶם מִכָּף מֶלֶךְ אַשּׁוּר וְאֶל־תְּהִי בְּאֲבוֹתֵיכֶם
 וּבְאֲחֵיכֶם אֲשֶׁר מֵעַל בִּיהוָה אֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵיכֶם וַיִּתְּנִם לִשְׁמָהּ בְּאֵשׁ אֶת־הֵם
 וְאִים עָתָה אֶל־תִּקְשׁוּ עֲרֹכֶם בְּאֲבוֹתֵיכֶם
 תִּנְוִיד לַיהוָה וְבֹאוּ לְמִקְדָּשׁ אֲשֶׁר הִקְדִּישׁ
 לַעֲשׂוֹת עֲבֹדָת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וַיֵּשֶׁב מִכֶּם
 הָרַח אֲפִי כִּי בְּשׁוּבְכֶם עַל־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם

[illegible]

והנהגה והלויים ה' וסיכננה ויאסף את כל שרי אשר בבית וישחטו הפסח וישחטו כל קהל ויעל המזבח ביום ולא נעשה כמה ויקומו ראשי האבות וכלותיהם
שבעת ימים וכל לשבעת הימים וסיכננה ויאסף את כל שרי אשר בבית וישחטו הפסח וישחטו כל קהל ויעל המזבח ביום ולא נעשה כמה ויקומו ראשי האבות וכלותיהם

ובניכם ולחמים לפני שוכיהם ולשוב לארץ
האזאת כי תגמור רחום יהוה אלהיכם ולא
יסיר פנים מכם אם תשובו אליו
ויהיו הרצים עבדים מעידה לעד בארץ
אפרים וגמשה ועד צלון ויהיו משחיתים
עליהם וגמרים בם אך אנשים מאשר
וגמשה וצלון נכנעו וצאו לירושלם
בם ביהודה היתה יד האלהים לתת להם
לב אחר לעשות מצות המלך והשרים
בדבר יהוה ויאספו ירושלים עם רב
לעשות את חג המצות בחודש השני קהל
רב מאד ויקמו ויסירו את המזבחות
אשר בירושלם ואת כל המקטורות
הסידו ויעלכו ויחלו קדוה וישחטו
הפסח בארבעה עשר לחודש השני
והכהנים והלויים נכבדו ויהיו שוים באו
עולת בית יהוה ויעמדו על עמדם
כמשפטם כבתורת מ' האיש והאלהים
הכהנים וזקנים אתהדם מד הלויים
כידם בקדש אשר לאותקן שוה ואלו
על שחיטת הפסחם לכל לא טהור
להקדיש ליהוה כי מוכת העם וכת
מאפרים וגמשה ישעכד וצלון לא
הטהרו כי אכלו את הפסח בלא ככתוב
כי תתפלל וחקקו על ידם לאמר יהוה

הטוב יכפר בעד כל חטא הכין לדרוש
האלהים יהוה אלהי אבותיו ולא כטהרת
הקדש וישמע יהוה אליהם ויחזקיהו
ויצא את העם ויעשו בני ישראל
הנמצאים בירושלם את חג המצות
שבעת ימים בשמחה גדולה ומהללים
ליהוה יום ביום הלויים והכהנים בכל יום
לילה ויחזקיהו על לב
כל הלויים המשכילים שכל טוב ליהוה
ויאכלו את המזון שבעת ימים מצוחים
אבחי שלמים וגמרים ליהוה אלהי
אבותיהם ויעצו כל הקהל לעשות
שבעת ימים אחריים ויעשו שבעת ימים
שמחה כי חזקיהו מלך יהודה הלויים
לקהל אלה פרים ושבעת אלפים צאן
והשרים הדימו לקהל פרים אלף וצאן
עשרת אלפים ויתקדשו כהנים לרב
וישמחו כל קהל יהודה והכהנים והלויים
וכל הקהל נטאם מישראל והגרים
הבאים מארץ ישראל והישרים ביהודה
ותהי שמחה גדולה בירושלם כי מימי
שולמה בן דוד מלך ישראל לא כזאת
בירושלם ויקמו הכהנים והלויים
ויכבדו את העם וישבעו בידם וכתוב
תפלתם למען קדש שם לשמים

בקהל ודג ודגים אשר לא יכלו כי רב בקהל קמנו בקהל אשר לא יכלו כי רב בקהל קמנו בקהל אשר לא יכלו כי רב בקהל קמנו בקהל אשר לא יכלו
יחוש אל חש הקדש כי רב בקהל אשר לא יכלו כי רב בקהל קמנו בקהל אשר לא יכלו כי רב בקהל קמנו בקהל אשר לא יכלו כי רב בקהל קמנו בקהל אשר לא יכלו
והיו שבים ג' מל' ודג ודגים אשר לא יכלו כי רב בקהל קמנו בקהל אשר לא יכלו כי רב בקהל קמנו בקהל אשר לא יכלו כי רב בקהל קמנו בקהל אשר לא יכלו

ד'תש"ח

27
28

۱۰۰

0 1

וְלֹא־מֵרָגֶז יִנְגַּדְהוּ הַלְוִיִּם לְסִתְבֹּנָה וְלִמְדָּה לְעֵינַי וְעַמִּי אִתּוֹ וְלֹא־מֵרָגֶז יִנְגַּדְהוּ עַל־מֵדָה הַגִּי' וְסִמְנֵהָ וְהִתֵּן לִי לֵשׁ שְׁשׁוֹן וְנִסְמַח עֲלֶיהָ כִּי בְּגִי' הָאֵיךְ וְסִמְנֵהָ
 כְּחֹב וְכִי אֵיךְ דִּבְרָה אֶת־יִשָּׁב שֶׁ טִימְלֵהוּ לִמְנֶשֶׁה וְלֹא הוֹדִישׁ מִנְּשָׁה גָּבֹא אֲשֶׁר לֹא הוֹדִישׁ צְלוֹל לֹא הוֹדִישׁ נִמְלֵה לֹא הוֹדִישׁ וְחִלְי בְּדֶרֶךְ מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וְיִשָּׁב אֶת־
 יִחְזִיקוּ

אלה כלגוי וממלכה להציל עמו מידי
ומיד אבותי אמן כי אלהיכם לא יצילו
אתכם מידי ועוד וברו עבדיו עליהוה
האלהים ועל יחזקיהו עבדיו וספרים כתב
לחזק ליהוה אלהי ישראל ולאמר עליו
לאמר כאלהי גויי הארצות אשר לא
הצילו עמם מידי כאלהי אלהי יחזקיהו
עמו מידי ויחראו בקול גדול יהודית על
עם ירושלים אשר על החומה ליראם
ולזהרם ולמען ילכו ואת העיר יצילו
אלהי ירושלים כעל אלהי עמי הארץ
מעשה ידי האדם ויתפלל יחזקיהו
המלך וישעיהו בן אמון הנביא על זאת
ויזעקו השמים וישלח יתה מלאך
ויכחד כל גבור חיל וגיד ושר במחנה מלך
אשור וישב צבשת פנים וארצו ויצאת
אלהי גמזיא ומעיו שם הפילה בחרב
וישע יהוה את יחזקיהו ואת יושבי ירושלים
מיד סנהריב מלך אשור וגם כל יושביהם
מסביב ויביסם מביאים מנחה ליהודה
לירושלים וגמזנות ליחזקיהו מלך יהודה
וינשא לעיני כל הגוים מאחרי כן
בימים ההם חלה יחזקיהו עד למות
ויתפלל אל יהוה ויאמר לו ומופת נתן לו
ולאבגמר עליו חשיב יחזקיהו כי גבר

וְלִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל עָלָיו קָצַף וְעַל הַיְּהוּדָה וְיִירוּשָׁלַם
 וַיִּכְנַע יַחֲזָקִיהוּ בַּגִּבָּה לִבּוֹ הוּא וְיֹשְׁבֵי
 יִירוּשָׁלַם וְלֹא זָכָא עֲלֵיהֶם קָצַף יְהוָה בַּיָּמִי
 יַחֲזָקִיהוּ וַיִּדְרִי לִיחֲזָקִיהוּ עֶשְׂרִי וּכְבוֹד הַרְבֵּה
 מְאֹד וְאַצְרוּת עָשְׂהוּ לֹלֵךְ לִבְסָף מִלְּחָמָה וְלִבְסָף
 יִקְרָה וּלְבָשִׁמִּים וּלְמַגְנִים מְלֵכִי כָּל חֲמֻדָּה
 וּמִסְכָּנוֹת לִתְבוּאָת וּבָנוֹת יְדֻשׁוֹי עֲדָה וְאֲרוֹת
 לְלִבְדָּה מִה וּבְדָה מִה וְעֲדָרִים וְאֹדֹת וְעֵרִים
 עָשָׂה לֹלֵךְ מִקְנֵה צֹאן וּבָקָר וְרֶבֶךְ כִּי נִתְּנָה לֹלֵךְ
 אֱלֹהִים רַבּוֹשׁ רַב מְאֹד וְהוּא יַחֲזָקִיהוּ סָתֵם
 אֶת מוֹצֵא מִימֵי גִּיחֹן הָעֵלְיוֹן וַיִּשְׁרָם
 לְמִסְחָה מִעֲרֵבָה לְעִיר דָּוִד וַיַּעַל יַחֲזָקִיהוּ
 בְּכָד מַעֲשָׂהוּ וַיִּכְנַע מִלֵּי שָׂרִי צֶבֶךְ וּמִשְׁדָּחִים
 עָלָיו לְדָרֵשׁ הַמּוֹפֵל אֲשֶׁר הָיָה בְּאֶרֶץ עֲזַבּוֹ
 הָאֱלֹהִים לְסוֹתוֹ וְלָעֵת מִלְּצִבְבוֹ וַיִּתֵּן דְּבָרֵי
 יַחֲזָקִיהוּ וַחֲסִדָּיו הֵנִם כְּתוּבִים בְּחֻזֵּן יִשְׁעֵיהוּ
 בְּצִאמוֹץ הַנֶּכֶא עַל סֵפֶר מֶלֶךְ יְהוּדָה
 וַיִּשְׂרָאֵל וַיִּשְׁכַּח יַחֲזָקִיהוּ עִם אֲבֹתָיו
 וַיִּקְבְּרֵהוּ בְּמַעְלֵה קִבְרֵי בְנֵי דָוִד וּכְבוֹד
 עָשׂוֹ לֹלֵךְ בְּמוֹתוֹ כָּל יְהוּדָה וְיֹשְׁבֵי יִירוּשָׁלַם
 וַיִּמְלֹךְ מִנְּשֵׁה בְנוֹת חַגִּי
 בְּשָׁתִּים עֶשְׂרֵה שָׁנָה מִנְּשֵׁה בְּמִלְכּוֹ
 וַחֲמִשִּׁים וַחֲמִשׁ שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וַיַּעַשׂ
 חֲרֵעַבֵּעֵי יְהוָה כְּתוּבֹת הַגּוֹיִם אֲשֶׁר
 הוֹדִישׁ יְהוָה מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁכַּח לִבְּכֹ

[illegible]

[illegible]

וְלִכְלֹחַ הַפְּסִילִים אֲשֶׁר עֲשֶׂה מִנְּשֹׂה אֲבִיו
זָבַח אֱמֹן וַיַּעֲבֹדֵם וְלֹא נִכְנַע מִלִּפְנֵי יְהוָה
כִּהְכַנַּע מִנְּשֹׂה אֲבִיו כִּי הוּא אֱמֹן הַרְבֵּה
אֲשֶׁמָּה וַיִּקְשְׁרוּ עָלָיו עֲבָדָיו וַיִּמְתְּחוּ
בְּבִיתוֹ וַיָּכּוּ עַם הָאָרֶץ אֶת כָּל הַקְּשָׁרִים
עַל הַמֶּלֶךְ אֱמֹן וַיִּמְלִיכוּ עַם הָאָרֶץ אֶת
יֶאֱשָׁהוּבָנֹן תַּחְתָּיו
שְׁמוֹנֶה שָׁנִים יֶאֱשָׁהוּבָנֹן בְּמָלְכוֹ וּשְׁלֹשִׁים
וְאַחַת שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וַיַּעַשׂ הַיֵּשֶׁר
בְּעֵינֵי יְהוָה וַיִּלֶךְ בְּדַרְכֵי דָוִד אֲבִיו וְלֹא־סָר
יָמָיו שָׁמָּה אֹדֶרֶב שְׁמוֹנֶה שָׁנִים לְמָלְכוֹ וְהוּא
עֹדֵנֹו נֶעַד הָחָל לְדָרוֹשׁ לְאַחֵי דָוִד אֲבִיו
וּבִשְׁתֵּים עָשָׂר שָׁנָה הָחָל לִטְהַר אֶת
יְהוּדָה וַיִּירוּשָׁלַם מִזֵּדִים מִזֵּדֹת וְהָאֲשֵׁרִים
וְהַפְּסִלִים וְהַמִּסְכּוֹת וַיִּתְּנוּ לִפְנֵי אֶת
מִזְבְּחוֹת הַבָּעַלִים וְהַחֲמָנִים אֲשֶׁר לְמַעַלָּה
מֵעֲלֵיהֶם גִּדְּעָה אֲשֶׁר־יִם הַפְּסִלִים וְהַמִּסְכּוֹת
שֶׁבַד וְהָדָק וַיִּזְרֹק עֲלֵהֶם הַזָּבִדִים הַזֵּדִים
לְהַסִּיעַ עֲצָמוֹת כְּהֵנִים שָׂרָף עַל מִזְבְּחוֹתֵם
וַיִּטְהַר אֶת יְהוּדָה וְאֶת יִירוּשָׁלַם וּבְעֵר־י
מִנְּשֹׂה וּפְרִים וְשִׁמְשֹׁן וְעַד נִפְתָּלִי סֹד בִּתְּנוֹת
מִכִּי וַיִּתֵּן אֶת הַמִּזְבְּחוֹת וְאֶת הָאֲשֵׁרִים
וְהַפְּסִלִים כִּתָּת וְהָדָק וְכָל הַחֲמָנִים גִּדְּעָה
בְּכָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁכַּל לִירוּשָׁלַם
וּבִשְׁלֹשׁ שְׁמוֹנֶה עָשָׂר לְמָלְכוֹ

לטהר הארץ והבית שולח את שפן בן
אצליו ואת מעשיו שד העיר ואת
יואח בן יואחז המזכיר לחק את בית
יהוה אליו ויבאו אל חלקיהו הכרז
הגדול ויתנו ואת הכסף המעא בית אלהים
אשר אספו יהוים שמדי הסוף מיד מנשה
ואפרים ומנחל שארית ישראל ומנחל יהודה
ובנימין ויששכר וירושלם ויתנו על ידי עשה
המלאכה המפקדים בבית יהוה ויתנו אלו
עושי המלאכה אשר עשים בבית יהוה
לבדוק ולחק הבית ויתנו ולחרש ולבנים
לקנות אבני מחצב ועצים למחברות
ולקרורות את הבתים אשר השחיתו מלכי
יהודה והאנשים עשים צאמניה
במלאכה ועל הסמפקדים יחת ועבדיהו
הלוים בני מררי וזכריה ומשלם מן
בני הקהתים לנצח והלוים מלמדין בבית
שיר ועל הסבלים ומנצחים לכו עשה
מלאכה לעבודה ועבודה ומהללים
סופרים ושטרים ושוערים וזבוח צאם
את הכסף המוצא בית יהוה מעא חלקיהו
הכהן את ספר תורת יהוה ביד משה ויען
חלקיהו ואמר אל שפן הסופר ספר התורה
מצאתי בבית יהוה ויתן חלקיהו את הספר
אלי שפן ויבא שפן את הספר אל המלך

[illegible]

ויתנהו ד' תש וחד מל' ושי' מנה' ויבא שכן ויזנהו בעדד ויחמר המלך ויעשו ויניבו את הכסף צו' מל' וחד ויזנהו על יד דמל' והוא כתב ויתנהו ס'
ותחמר להם גו' ימבד ותקרא לאש' אסכדו למיש' ולחם ששנעס יתעל נב' וכו' בלח' ויזנהו ויניבו את הכסף צו' מל' וחד ויזנהו על יד דמל' והוא כתב ויתנהו ס'
האל' ויניבו את הכסף צו' מל' וחד ויזנהו על יד דמל' והוא כתב ויתנהו ס'

אחרים ולמען הכעיסני בכל מעשי ידיהם
ותנך חמתי במקום הזה ולא תכבה ואל
מלך יהודה השולח אתכם לדרוש ביהוה
כהתאמרואליו כהאמר יהוה אלהי ישראל
הדברים אשר שמעת יען רך לבבך
ותכנע מדפני אלהים בשמעת את דברי
על המקום הזה ועל ישיבין ותכנע לפני
ותקרע את בגדיך ותכד לפני וגם אני
שמעתי נאם יהוה הנני אספך אל אבתיך
וגאספת אל קברותיך בשלום ולא תדאע
עניך בכל הרעה אשר אני מבא על המקום
הזה ועל ישיבין ויעיבואת המלך דבר
וישלח המלך ויאסף את כל בני יהודה
וירושלם ועל המלך בית יהוה וכל איש
יהודה וישיבי ירושלם והכהניסוה לים
וכל העם מגדול עד קטן ויקרא באניהם
את כל דברי ספר הכרית הנמצא ביד
יהוה ויעמד המלך על עמודי כות את הכתוב
לפני יהוה ולכת אחרי יהוה ולשמור את
מצותיו ועדותיו וחקי כל לבו וכל נפשו
לעשות את דברי הכרית הכתובים על המלך
הזה ויעמד את כל הנמצא בידו שלם ובנימ
ויעשו וישיבי ירושלם ככרית אלהים אלהי
אבותיהם וימר יאש' הואת כל התעבות
מלך הארצות אשר לפני ישראל ויעמד

וישב עוד את המלך דבר לאמר כל אשר
נתן ביד עבדיך הם עשיתי כיבוא את
הכסף הנמצא בבית יהוה ויתנוהו על
יד המפקדים ועל יד עושי המלאכה
וגד שפך הסופר למלך לאמר ספר נתן לי
חלק יהוה הכהן ויקראבו שפך לפני המלך
ויהי כשמע המלך את דברי ההנהגה ויקרע
את בגדיו ויצו המלך את חלקיה וואת
אחיקם כל שפך ואת עבדיו בן מיכה ואת
שפך הסופר ואת עשיה עבד המלך לאמר
לכו דרשנו את יהוה בעדי ובעד הנשאר
בישראל וביהודה על דברי הספר אשר
נמצא כי גדולה חמתי יהוה אשר נתנה
בנו על אשר לא שמרנו אבותינו את דבר
יהוה לעשות ככל הכתוב על הספר הזה
ומלך חלקיה וואת אשר המלך אל
חלד הנבא האשת שלם כדת וקנות נחמה
שומר הבגדים ודיא וישבת בירושלם
במשנה וידברואליה כזאת ותאמר להם
כהאמר יהוה אלהי ישראל אמרו לאיש
אשר שלח אתכם אלי
כהאמר יהוה הנני מבא רעה על המקום
הזה ועל ישיבין את כל האלות הכתובות
על הספר אשר קראו לפני מלך יהודה
תחת אשר עזבו ויקטירו לאלהים

וביהודה חזי' מנה' ויבא שכן ויזנהו בעדד ויחמר המלך ויעשו ויניבו את הכסף צו' מל' וחד ויזנהו על יד דמל' והוא כתב ויתנהו ס'
ותחמר להם גו' ימבד ותקרא לאש' אסכדו למיש' ולחם ששנעס יתעל נב' וכו' בלח' ויזנהו ויניבו את הכסף צו' מל' וחד ויזנהו על יד דמל' והוא כתב ויתנהו ס'
האל' ויניבו את הכסף צו' מל' וחד ויזנהו על יד דמל' והוא כתב ויתנהו ס'

וְאֵת עַמּוֹן וְנַפְתָּלִי וַיֹּאמְרוּ אֵלַי הַיְּהוּדִים וַיִּשְׁכְּרוּ לָהֶם וַיֵּצְאוּ יַחְזָקִיחַ וַיֹּאמְרוּ לָלֶיֶם • וַיִּרְסוּ חֹסֵינִי וַיַּעֲשׂוּ כֹן שִׁמְשֹׁהִי
אֶת הַסֹּלֶעַ הַשָּׁבֶק וַיִּרְסוּ יְדֵי בְּמִלָּךְ אֶת מִדְּיָה וַעֲשִׂיהוּ קֶרֶן לַעֲמָן וַיִּמְכּוּ וַשְׁמִיעֵלוּ • בְּצִבְתָּב דְּרֵיסֵי הַכֹּל בְּבִתְּבָב וַיֹּאמְרוּ חִידִים דְּיוֹד מִלָּךְ יִשְׁמָל אֶבֶר אֲנִיד לִי • יוֹדוּ וּבְכִתְּבָב בִּירֵשׁ •

את כל הנמצא בישראל לעבוד את יהוה
אלהיהם כל ימיו לא סדו מאחרי יהוה אלהי
אבותיהם ונעשו יאשיהו כדיושוע פסח
ליהוה וישחטו הפסח בארבעה עשר לחש
הראשון ויעמד הכהנים על משמרותם
ויחזקם לעבודת בית יהוה ויאמר ללוים
המבונים לכל ישראל הקדושים ליהוה
תנו את ארז הקדש בבית אשר בנה
שלמה בן דוד מלך ישראל איך לכם משא
בכתף עתה עבדו את יהוה אלהיכם ואת
עמו ישראל והכינו לבית אבותיכם
כמחלקותיכם בכתב דוד מלך ישראל
ובמכתב שלמה בנו ויעמדו בקדש ולפנות
בית האבות ואחיכם בני העם וחלקת בית
אב ללוים ושחטו הפסח והקדשו והכינו
לאחיכם לעשות כדבר יהוה ביד משה
וירם יאשיהו וכל העם צא בצעדים
ובני עמים הכול לפסחים ולכל הנמצא ומספר
שלשים אלה ובקר שלשת אלפים אלה
מדרוש המקדש ושריו לזכר בדה
לעם ולכהנים וללוים הדימו חלקה וסדרה
ויחזקו לבית האלהים ולכהנים נתנו
לפסחים אלפים ושש מאות ובקר שלש
מאות ופונתו ושבעה ונתנאל אחיו
וחשביהו ויעיאל ויחזק שרי הלויים הדימו

ללויים ולפסחים חמשת אלפים ובקר חמש
מאות ותקון העבודתו ויעמדו הכהנים על
עמדם והלויים על מחלוקתם כמצות המלך
וישחטו הפסח ויזרקו הכהנים מידם והלויים
מפשטיים ויסירו העולה לתם למפלגות
לביה אבות לבני העם ולקריב ליהוה ככתב
בספר משה וכך לבקר ויבשח הפסח באש
כמשפט והקרשים בשול גסירות ובחורים
ובצלחות ויריצו לכל בני ישראל אחר הכינו
להם ולכהנים כי הכהנים בני אהרן כהן
העולה והחלבים עד לילה והלויים הכינו
להם ולכהנים בני אהרן והמשוררים בני
אסף על מעמדם כמצות דוד ואסף
והימזוידתו חוזה המלך והשעירים ושע
ושער איז להם לסוד מעל עבדתם כי
אחיהם הלויים הכינו להם לתבן לעבודת
יהוה ביום ההוא לעשות הפסח והעלות
עולות על מזבח יהוה כמצות המלך ואשיהו
ויעש ובני ישראל הנמצאים את הפסח
בעת ההיא ואת חג המצות שבעת ימים
ולאנעשה פסח כמחול בישראל מימי
שמואל הנביא וכל מיני ישראל לא עשו
כפסח אשר עשה ואשיהו והכהנים
והלויים וכל יהודה וישראל הנמצאו יעשי
ידועים בשמונה עשרה שנה

[illegible]

[illegible]

ירמיהו הנביא מפי יהודה וגם במלך
 נבוכדנאצר מרד אשר השביעו פארהים
 ויקשאת ערפו ויאמץ את לבו משוב
 אליהוהו אלהי ישראל וגם כלשרי הכהנים
 והעם הרבו למעול מעל ככל תעבורת
 הגוים ויטמאו את בית יהודה אשר
 הקדישו בירושלם וישלח יהוה
 אלהי יאפותיהם עליהם כיד מלאכיו השנים
 ושלוח כחמל עלעמו ועל מעוניהם וידיו
 מלעבים במלאכי האלהים וצוים ובריו
 וממעתיים כנבאיו עד עלות חמת יהוה
 בעמו עד לאין מרפא ועל עליהם את
 מלך כשד ייסו ויהרג בחוריהם בחורבנות
 מקדשם ולא חמל על צחור ובתולה זקן
 וישש הכל נתק בידו וכל כלי בית האלהים
 הקדשים והקטנים ואצרות בית יהוה
 ואצרות המלך ושריו הכל הביא בכל
 וישרפו את בית האלהים וינתצו את חומת
 ירושלם וכל ארמנותיה שרפו באש וכל
 כלי מחמד יהיה להשחית ויגל השארית
 מקדח באל כל וידיו ולו וצביו ועמים
 עד מלך מלכות פרס למלאות דברי יהוה
 כפי ירמיהו עד דעתה הארץ אדל
 שבתותיה בלי מי תשמח שבתה למלאות
 שבעים שנה

מלך פרס ולכלת דכר יהוה בפי ירמיהו הנביא
יהוה את רוח כבוד ש מלך פרס ויעברקור
בכל מלכותו וגם במכתב לאמר כה
אמר כבוד ש מלך פרס כל מלכות הארץ
נתן לי יהוה אלהי השמים והוא אפסד עלי
לכנות לו בית בירושלם אשר ביהודא
מיכם מכל עמו יהוה אלהיו עמו ועלי

ספר העמוקים שלפני אלף ושבוע מאות וששים וחמשה

אשר יהא ישאשר לא תלך בעצת רשעים
ובדרך חטאים לא עמד ובמושבות
לא ישב כי אם בתיבות יהוה חפצו
ובתורתו יהגה יתן וילך ויהיה כנגן
שתול על פלגים אשר פרוץ תבעתו
ועלה לאיבו ולאשר יעשה יצליח
לא כן הרשעים כי אם כמץ אשר
תדכנו רוח עלבון לא יקמו רשעים
במשפט וחטאים בעדת צדיקים
כי יודע אתה דרך צדיקים ודרך רשעים
תאבדו
למה רב שונאים ולאבים יהגוריק
יתיצב ומלך ארץ ורחנים נוסדו ויהו
עליו ועליו שיהו אגוד את מוסר ותמו
וגשלים ממנו עבתי וישב בשמים

[illegible]

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת-קוֹלִי
 וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת-קוֹלִי
 וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת-קוֹלִי
 וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת-קוֹלִי

[illegible]

ה' וס
מח ק
בצק
וכל
קר
דפוד
ג
יג ונ

ה'
מ
ג
ג
טו
זרע
ידית
ג
בצק
ג
ח
ויס
נג

[illegible]

למנצח מנצח ודוד

עד אנה יהוה תשכחני נצח - עד אנה
תסתיר את פניך ממני עד אנה אשית
נצות בלבי יגזק בלבי ידמש עד
אנה ידוש בי עד הביטוח ענני
איה איה עיני פק אשן חמות
פק אמה אבי יכלתיו צדי יגיד כי
אמוסי יאמי בדהמר כמותי יגל רבי
בישועתך אסירה ליהוה כי גמלע
למנ יחלוד

[illegible][illegible]

אמרנו בלבו איך אלהים ושהיה
התענינו ונראה איך עשה טוב יהוה
אשר יסד רשית של בני אדם וראות
הישמעאל ודשור אלהים

10

מאמר לדוד
הנביא יחזקאל

[illegible]

100

11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533

י"ו
מ"ז
א"ח
א"י
מ"ח
מ"ט

1953

1

ה'תשנ"ב
לפני ה'תשנ"ב
לפני ה'תשנ"ב

אֲדַבֵּר אִיכָּא וְאִשְׁיֵם וְלֹא אֲשׁוּב עוֹד
כְּלָתִי אֶמְחֶצֶם וְלֹא יִכְלוּ קוֹם יִפְלוּ
תַּחַת רַגְלִי וְתֹאזְנֵי חֵיד לְמִלְחָמָה
תִּהְיֶיעָם כְּמִיתָתִי וְאִכִּי נִתְּחָה לִיעוֹף
וּמִשְׁנֵי אֶצְמִיתִם יִשְׁעוּ וְאִיקְמוּ שִׁיעַ
עַל יְהוָה וְלֹא עָנִם וְאִשְׁחָקִם כַּעֲפָר
עַל כִּדְרוֹ כְּטִיט חוֹצוֹת אֲרִיקִם
תִּפְלֹטֵנִי מִדִּבְעֵם תְּשִׁימֵנִי לְרֹאשׁ
בָּוִים עַם דָּאִיד עֲתִיעַבְדּוֹנִי וְשָׁמַע אֲזִין
יִשְׁמַעוּ לִי בְּנִיכְדִי כַחשׁוֹדִי בִּינְדִי
יִבְלוּ וְיִחַלְצוּ מִמִּכְבֻּדוֹתֵיהֶם חֵי אֶתְחַד
וּבְרוּךְ צַדִּיק וִירוֹם אֱלֹהֵי יִשְׁעֵי הָאֵל
הַטּוֹתֵי נִקְמוֹתַי וְיִדְבֹר עַמִּי תַחַתַּי
מִכִּדְּטִימָאֵי אֶפְמַקְזָמִי תְרוֹמַמֵנִי מֵאִישׁ
חֶלֶם תְּצִילֵנִי עַל כָּאֲוָד בָּוִים יִהְיוּ
וְיִשְׁמַד אֲזַמְרֶה מִגִּד יִשְׁעוֹת מִדְּבָר
וְעֲשֶׂה חֶסֶד לְמַשִּׁיחוֹ לְדוֹד גִּלְדֵּעוֹ עַרְשׁוֹ
לֵב נֶצַח מִזְמוֹר לְדוֹד
הַשֵּׁמִים מִסְפָּרֵם כִּבְהֵאֵל וְנִעְשֶׂה
לְדִי מִגִּד תִּהְיֶיעָם יִסְלֹחַם יִבְעֵם אֲמֹד
וְיִהְיֶה לִי יְהוָה יְחֻדָּעִתִּי אִינְאֲמֵר וְאִין
בְּדִים בִּי נִשְׁמַע קִיִּם בְּהָאֲרָצוֹת
קוֹסֵי בְּזִקְתִּי כִּלְמֵיהֶם וְשָׁמַע שֵׁם
אֱלֹהֵינוּ וְהָאֵלֵינוּ וְהָאֵלֵינוּ
שֵׁם כְּבוֹדֵנוּ אֱלֹהֵינוּ מִשְׁתַּחֲוִיִּים

מוצאות קצבתו על קצותם ואין נסתר
 מחמתו תורת יהוה תמימה משיבת
 נפש עדות יהוה נאמנה מחכימת פת
 פקדי יהוה ישרים משמח לב מצות
 יהוה צדקה מאירת עינים יראת
 יהוה טהורה עומדת לעד משפטי
 יהוה אמת צדקני יחיו הנחמדים מאד
 ומפוזר ומתולקים מדבשונפת צופים
 גם עבדך נזהר בהם בשמרם עקב רב
 שבאות מייבין מנסתרות נקני גם
 מאזים חשך עבדך ימי שולל באז
 איתר וקצת מפשע רב יהיו לך צוין
 אמרתי והתקולל לפניך יהוה אלהי נא
 למנחמך מור דוד
 יעקב יהוה בנים צדקה ישגבך שם
 אלהי יעקב ישרה עמך מקדש
 ומצוין יסעד יסד כל מנוחתך
 ועדתך יד ששן סודי יתיד כלבך
 כל צעקת ימלא נרננה בישועתך
 בשם אלהינו נגד ימלא יהוה כל
 מסאתך עתה עתה בישוע
 יהוה משיח ישרה עמך יד ששן
 בן דוד יעקב ישרה עמך יד ששן
 יסעד יסד כל מנוחתך
 יעקב יהוה בנים צדקה ישגבך שם

המלך יענונו ביום קראנו
למנצח מזמור לדוד
יהוה בעדך ישמחמלך ובישועתך
מהגילמאך תאותלכונתתה לו
וארשת שפתיו כלמנעת סלה כי
תקדמו ברכות טוב תשית לראשו
עטרת פני חיים שאל ממך נתתה לו
אך ימים עולם ועד גדול כבודו
בישועתך הודוהדר תשנה עליו
ביתשיתתו ברכות לעד תחדדו
בשמחה את פניך כיהמלך בטח ביהוה
ובחסד עליו בלי מוסר תמצא ידך
לכל איש כי מינך תמצא שגאיד
תשיתמוכתה נראש לעת פניך
יהוה באפו יבלעם ותאכלם אש
פרימו מארץ מצר וזרעם מבני אדם
ינטע עליך דעה חשב מחמה בלי יגיו
ביתשיתמושכס במיתרך תכונן עלפסו
רומה יתות בעדך ישירה גמורה נבדלת

למנצח על אלה העשר מזמור לדוד
אלה לאלה עמדת ידו כה שועת
דבר שאגיד אלה אלה נאמרו
ולא העם ויהללוהו ויהללוהו
ואת קדושו ישיבם ויהללוהו

בך בטח ואכתנו בטח ונתפלטמו
אלך זעקו ונמלטו בך בטח וולא
בזשואנכיתולעת ולא איש חרפת
אדם נבזו עס כלדאי ילעגו לייפטיו
בשפה נינוראש גלא יהוה יפלטו
יעילהו כי חפץ בו באתה נחמבטן
מבטיחי על שדיאמי עליך שלכדי
מרחם מבטן אמי אלי אתה אר
תרחק ממני כי צרה קרובה כאין עוזר
מבצוני פריס רבים אבירי בשן פתלונני
פצו עלי פיהם אריה טורף ושאג
כמיס נשפכתי והתפרדו כרעצמותי
היה לבי כדונג נמס כתר מעיניש
כחרש כחי ולשונ מרצקמי קווי
ולעפרמות תשפתני כי סבבני כלבים
עדתמרעים הקיפוני כארי ידיו ורגליו
אספר כלעצמותי המה יבינו ויראו כי
יחלונבדייהם ועל לבושי יפלוגדלו
ואתה יהוה אלהי חק אילוני למור
חושך הצילה מחרב נפש מיד כרס
ידי ידיו שיעני מפאריה ומזרני
מיס עניתי ספרה שמך לאחי
בתך קהל אהרן דאי יהוה אלהיך
כלדע עיקר כבודו וגדו למעט ורע
ישראל כי לאבן זולתך ענת עיני

המלך יענונו ביום קראנו
למנצח מזמור לדוד
יהוה בעדך ישמחמלך ובישועתך
מהגילמאך תאותלכונתתה לו
וארשת שפתיו כלמנעת סלה כי
תקדמו ברכות טוב תשית לראשו
עטרת פני חיים שאל ממך נתתה לו
אך ימים עולם ועד גדול כבודו
בישועתך הודוהדר תשנה עליו
ביתשיתתו ברכות לעד תחדדו
בשמחה את פניך כיהמלך בטח ביהוה
ובחסד עליו בלי מוסר תמצא ידך
לכל איש כי מינך תמצא שגאיד
תשיתמוכתה נראש לעת פניך
יהוה באפו יבלעם ותאכלם אש
פרימו מארץ מצר וזרעם מבני אדם
ינטע עליך דעה חשב מחמה בלי יגיו
ביתשיתמושכס במיתרך תכונן עלפסו
רומה יתות בעדך ישירה גמורה נבדלת

קול יהוה יחולל אילות ויחשק יערות
ובהיכלו כלל אמר כבוד יהוה למבול
ישב וישב יהוה מלך לעולם יהוה
עז לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום

שיר חנכת הבית ליהוה ארוממך יהוה
כי רליתני ולא שמחת איכי לי יהוה
אלהי שועתי אליך ותרפאני יהוה השלם
מק שאול נפשי חניתי מיוסר יסורי אמרו
ליהוה חסידיו והודו וזכרו מק שויב רגע
באפול חיים בדרצונו בערב ידיו בפי וזכור
רבה יאני אמתתי בשלוי בראמוט לעולם
יהוה בדרצונו העמדתה להודי עז
הסתרת פניך הייתי נבהל אליך יהוה
אקרא ואולאני אתחנן מהבצע בדמי
ברדת אל שחת הוודך עפר היגיד
אמתך שמע יהוה וחנני יהוה הודך עז
לי הפסת מיסרי למחול לי פתחת
שקי ותאזני שמחה למען יזמרו
כבוד לא ידס יהוה אלהי לעולם אודך

בד ירוה חסדי אל אכושור לעורם
בעדת מלכני דעה אלי אצק
מחברת גילי הדור לעור משור ובה
מחברת לורשיעני יסלע ומחברת

לדוד אלהי יהוה אקרא צור אלהי
תחרש ממני כדחשה ממני ונמשלת
עם יורדי בור שמע קול תחנוני בשועי
אלהי בשאיתי אלהי בדקדשי אל
תמשכני עשר שנים ועם פעלי און
בדי שולם עשר עהם ורעה בלבים
תלהס כפעלים וברע מעל להם נמעשה
ידיהם תגלהם השבג מולם להם כי
לא ילינו ארבע לילה ואל מעשה
דיו יהוה סולא יבנם בדרך יהוה כי
שמע קול תחנוני יהוה עני ומגל בו
בטח לבי ונעזרתי ויעלז לבי ומשירי
אהודנו יהוה עזלמו ומעוז ישועות
משיחו הוא הושיעה את עמך וברך
את נחלתך ורעם ונשאם עד עולם

רבנו ליהוה בני אלים רבנו ליהוה כבוד ועז
 רבנו ליהוה כבוד שמו השתחו ליהוה בחדות
 חדש קול יהוה על המים אל תפזר העננים
 ידו ילמים רבים קול יהוה בבז
 קול יהוה ביד קול יהוה שב ארזים
 שב יהוה אלהינו ידו ידו וידו ידו
 בזעמו לבנו ושרו כמו בקראמי
 קול יהוה חזק להבות אש קול יהוה
 חיל מדבר יחיל יהוה מדבר מדש

גידו ש' הוסיפו כי נבולו ש' איש אחד מלכד הבישו חכמים גם ביהודה היתה שמים נגשו וסמך וסמך איש אלהים בא עי' אחד הדבר הזה לא שב וכוונה בלא כבוד ש' איש אחד אשר הני' ב' וכו' אל כל ש' הארץ וכו' היד כדרכם יעמד מלכו וכו' יוב על כל ש' הארץ מלכו הפתח כ' חרב אש קדוה

מלכות

רָנְנוּ צְדִיקִים בַּיהוָה לִישׁוּרִים נִאוֹה תְהִלָּה
 הוֹדוּ לַיהוָה בְּכָנּוֹר בְּנֶבֶל עֲשׂוֹר זָמְרוּ לֵלוּ
 שִׁירָדָלוּ שִׁיר חֲדָשׁ הֵיטִיבוּ נָגִן בַּתְרוּמָה
 בִּישֵׁר רִבְרִי הוֹה וּכְלִמְעֵשׂוֹ בְּאִמְנָה
 אֲדָב צִמְחָה וּמִשְׁפָּט חֶסֶד יְהוָה מִלֵּאָה
 הָאָרֶץ בִּדְבַר יְהוָה שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ וּבְרוּחַ
 פִּי כֹל צֶאֱסִי כֵּן כִּנֹּר מִי הֵיטֵב נִתַּן
 בְּאִצְרוֹת תְּהוֹמוֹת יִירָא מִיהוָה כָּל הָאָרֶץ
 מִמֶּנּוּ יִגְדּוּ כָּל יֹשְׁבֵי תָחַל כִּי הוּא אֱמֶר
 וַיְהִי הוּא צוּה וַיַּעֲמֵד יְהוָה הִפְרִינָעַת
 גּוֹיִם הֵנִיא מַחֲשָׁבוֹת עַמִּים עֵצָה יְהוָה
 לַעֲוֹלֹת תַּעֲמִיד מַחֲשָׁבוֹת לִבּוֹ לִדְרוֹר
 אֲשֶׁר־הִנִּי אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ הָעַסְכָּח
 וְנִדְלָה לוֹ מַעֲמִים הִבִּיט יְהוָה וַאֲנִי אֶת
 כָּל בְּנֵי הָאָדָם מִמִּכּוֹן שְׁבַתוֹ הַשְׁגִּיחַ
 אֶל מִלֵּשׁ בַּהָאָרֶץ הֵי צִד יָחַד לִבָּם
 מִכּוֹן אֶל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם וְהַמֶּלֶךְ
 נֹשֵׁעַ בְּדַבְחֵי לֵב נָבוֹד וַאֲיֵנֶצֶל בְּרֵב כָּח
 עֵקֶר הַסּוֹס לִתְשׁוּעָה וּבִדְחֵי לֵב לֹא
 יִמְלִיט יִהְיֶה עֵקֶד תּוֹה אֶל־אֵין וּמִיָּחִידִים
 חֲסִידוֹ לִדְעִי נִמְצֵאת נַפְשׁוֹ וְחִיּוֹתָם מִדְּעֵי
 שֶׁנֶּחֱבַתָּה לַיהוָה עֲזָרְנוּ וּמִנְנוּ הוּא
 בְּיִשְׁמַח לִבֵּנוּ יִשְׁמַח לֵב שׁוֹכֵן חֲנֻנִי
 חֲנֻנִי חֲנֻנִי חֲנֻנִי חֲנֻנִי חֲנֻנִי חֲנֻנִי חֲנֻנִי

ויד
היה כי
בצעש
את כל
מעשהו

فہرست

20-751
9511

3

۴۱۵

וְדָוִד
 בְּשֹׁנוֹתָו אֶת טַעֲמוֹ לִפְנֵי
 אֲבִימֶלֶךְ וַיִּגְדֵּהוּ וַיִּלְךָ אֲבִרְכָה אֶת
 יְהוָה בְּכָל עֵת תָּמִיד תִּהְיֶהוּ בְּפִי בִּיהוָה
 תִּתְהַלֵּל לִפְשִׁי יִשְׁמְעוּ עֲנוּסֵי וַיִּשְׁמְחוּ
 בְּדָלוּ לַיהוָה אֱתִי וְגִדְּמָה שְׁמוֹ יְחִידִי
 דִּרְשֵׁתִי אֶת יְהוָה וְעֲנֵנִי וּמִכָּל מַגְוֵרוֹתַי
 וַיִּצִלְנִי הִבִּיטוּ אֵלָיו וְנִהְיוּ וּפְנֵיהֶם
 אֶל יְחִידִי זֶה עֲנִי קִרְאוּ יְהוָה שִׁמְעֵה
 וּמִכָּל צָרוֹתַי הוֹשִׁיעֵנִי חֲנֹה מִלֶּאךָ יְהוָה
 סָבִיב לִירְאוֹ וַיִּחַלְצֵם טַעֲמוּ וְרֹאוּ כִּי
 טוֹב יְהוָה אֲשֶׁרֵי הַגִּבֹּרִי יַחֲסֹר בּוֹ
 יִרְאוּ אֶת יְהוָה קִדְּשׁוּ כִּי אֵין מַחֲסוֹר
 לִירְאוֹ בְּפִידִים רְשׁוֹר עֲבֹדֵי דָרְשִׁי
 יְהוָה וְאֵין חֲסָרוֹ בְּלִטּוֹב לְכֹבֵדִים
 שִׁמְעוּרִי יִרְאוּ יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מִי
 הָאִישׁ הַחֲפֵץ חַיִּים אֲהִי יָמִים לִרְאוֹת
 טוֹב יִצְדֹר לְשׁוֹךְ מָרֵעַ וּשְׁפָתַי מִזִּכֹּר
 מִרְמֵה סוֹר מָרֵעַ וַעֲשֵׂה טוֹב בְּקֶשׁ
 שְׁלֹם וְדַכְּחוּ עֵינֵי יְהוָה אֶל צְדִיקִים
 וְאִינוּ אֶל שׁוֹעֲתִם כִּי יְהוָה בְּעֵשִׂירֵעַ
 לְהַבְרִית מֵאֲרֶץ זָכָר צַעֲקוּ וַיִּהְיֶה
 שִׁמְעֵה וּמִכָּל צָרוֹתָיו יִשְׁלַח יְחִידֵי יְהוָה
 לְשִׁבְרֵיהֶם וְאֶת דְּכֹאֲדָהּ יוֹשִׁיעֵנִי
 בְּתִרְעוֹת צִדִּיק וּמִכָּל יִצְלֵנוּ יְהוָה

...
 ...
 ...
 ...
 ...

אבות זמל וסימכה מלכות חסד שחרן אבות חסד השחתו הלוך תיענו מיבסל וענה דל ישיא תושב ככל אבותי מבטחו וז' והים י' מבטחו
אשר יצא מבטחו וצדק עכשיו בכתבו יתק מאלהו יבטחו אבותיך בנפ' יוחנן שפטר ליעקב לנשות רצונ' וכל אכא בית רבא כול' ומחשבותך ג' חסד
בד' עשר עמיו י' חסד

קוית אדני תחלתך דאמחלפשע
הצילי חרפת נבל אל תשימי נאלמתי
לאפתחי כי אדע עשיתי חסד עמי
נגד מתגדתי דאני כיתי בחוכחות
על ען יסרת איש ותמס כעש חמודו
אך הכל לאדם סלה שמעתי תפלת יהוה
ושומתי חסד עמי אלהי מעתה אל תחרש
כי גראנכי עמך חושב ככל אבותי
השעממי ואכלה בטרם אלו אנני
למנצח להודי בך יידי
קוה קוית יהוה ויטאלי וישמע
ש' עתיו ועלני מבדור שאח מטיט היון
ויקח על סלע רגלי כונן אשר יוידק
בפי שיר חדש תהלה לאלהינו יראו
דכסו יראו ויבטחו ביהוה אשר יגבר
אשר שם מנוח מבטחו ולא פנה אל
הצבים ושטי מב' רבות עשיתי אלהי
יהוה אלהי נפלאותיו וזשבת אליו
אין ידך אלך אגדה ואברהם עצמו
מספר צחוביך לא חפצת אונים
כדיתל עליה חסדך לישאל שאלמות
היהבתי במגלת ספר כתוב עלי
לענות רצונך אלך חפצתי ותידת
תוך מע' בשרי צדק בקדל רב חנה
שפתי ואאכא יהיה אלהי ידעתי

צדקתך לאבסיתי בתוך לבי אמונתך
השועתך אמרתי לאבסדתי חסדך
ואמתך לקהל רבי אלה יהוה לאתכלא
רחמיך ממני חסדך ואמתך תמיד
יצרוני כי אפפו עלי רעות עד אין
מספר השיבני עונתי ולא יכלתי לראות
עצמו משערות ראשי ולבי ענני רצה
יהוה להצילי יהוה לעזרתי חושני
יבשו יחפרו יחד מבקשני נפשי לספותה
יסגור אחורי ויכלמו חפציר עתיו ישמר
על עקב שתי האמרים לי ואחא אח
ישיוני שמחובך בל מבקשני אמרו
תמיד גדל יהוה אלהי תשועתך
ואני עני ואביון אדניי חסדך עלי עזרתי
וגפלטני אלהי אלהי אלהי תאחרי
למנצח ממזור לדוד
אשרי משכיל אלהי ביום עדי ימלכותו
יהיה יהוה ישמרהו ויחיהו יאשר
בארץ ואליהונו בנפשאביו יהוה
יסעדנו על ערשנו כל משכבו הפכת
בחליו אני אמרתי יהוה חנני רפאה
נפשי כי חטאתי לך אויבי אמרו רע
לי מתי ימות ואבד שמו ואסבא
לדא שוא ידבר לבן יקבץ אקלו
יצא לחוץ ידבר יד על יתלחשו

מבטחו וצדק עכשיו בכתבו יתק מאלהו יבטחו אבותיך בנפ' יוחנן שפטר ליעקב לנשות רצונ' וכל אכא בית רבא כול' ומחשבותך ג' חסד
בד' עשר עמיו י' חסד

[illegible]

בלעלי צוקכו ואשר שכב לאיוסקי
 לקום וסאיש שלומי אשר בטחתי
 בזאכל לחמי הגדיל עלי עקב ואהר
 יהודה חנני והקימני ואשלמה להם צואת
 ידעתי כי חפצתי כי לאיריע איבי
 עלי ואני בתמי תמכתני ותציבני
 לפניך לעולם בדרך יהודה אלהי ישראל
 מהעולם ועד העולם אמן ואמן
 למנצח משכיל לפניך חן כח
 כארבעה עשר אלפי מים מן נפשי תעני
 אליב אלהים צמאה נפשי לאלהים
 ואלהי מתי אבוא ואראה בני אלהים
 היתה לי דמעת ילחם יומם ילד באמר
 אלי בלדיוס איה אלהי אלהא זכרה
 ואשפכה עלי נפשי כי אעבר בסף
 אדם ערבי אלהים בקולית ותודה
 המזח חוגג מהתשועות חני נפשי
 ותהמי עלי הוחלי לאלהים כי עזר
 אודנו ישועות פניו אלהי על נפשי
 תשתוחח עליכן אזכר מארץ ירדן
 ימים מהר מצרי תחוט אלתחם
 אלהי ילדנו כד כל משכנך דוגלך
 עלי יגד יומם יצאת חות חסדך
 וברכה שיר עליך תפלה לאלהי

אומרה לאל סלעי
למה שכתבתי
למה חדר אלך
בלחץ אויב ברצח
בעצמותי
חרבני צוררי פאמרים
אלי בלתיים
איה אלהיך מהתשתותחתי
נפשי ומהתהמי עלי
החילי לאלהים
כיעוד אודנו
ישועת פני ואלהי

שפטני אלהים ויבחרני מגוי לא
חסיד מאיש מרמה ועולה תפלטני
כי אתה אלהי מעוזי למה זנחתני ומה
קדראתהלך בלחטאוי בשלח אורח
ואמתך רמה ינחני כי אני אלהך
חדשך ואל משכנותי ואבואה אל
מזבח אלהים אלהי שמחת גילי
ואורד בכנור אלהים אלהי מדת שש וחוץ
נפשי ומה דהמי עלי דחילי ודחילי
ביעור אורכי יעזרת פני וארדתי
למנצח ולבני קרח משוילי

אֱלֹהִים בְּאֵיכָנֹכָם שָׁמְעוּ אֶת־נִיחָפְדֵּי
לִבָּם עַל־פְּעֻלַּת־בְּיָמֵיהֶם בְּיָמֵי קָדְשׁ
אֶת־הַיָּדָדִים הַזֵּה שֶׁתִּשְׁתַּמְעוּ תִּרְעוּ
לְאִמִּים וְשִׁלְחֵם בִּי לֹא בְּחֻלְבֵּי יָדָם
אֶרֶץ וְחֹרֶם שֶׁחֻשֵׁי יָדָם בְּיָמֵיהֶם
וְחֹרֶם וְאִדֵּי בִּגְדֵי בִּרְצִיתָם אֶת־הָאֵל
מִלִּבְּאֵלִים אֶת־שִׁמְעוֹתֵי עַל־כֵּן

[illegible]

בצבאותיהם ג' כל אחד חסות יעבדו ויחזקו ויבליעון הלא אחד עליהם בל חורא סבאניס ויסיליח יחשב ובגויס זריתו לא יתקע ובגויס הרביס לא
היה יחגור ויחזקור ג' כל צבא חסות יל ועל יחגור חרב ואמר לביחזי חגר מתקן ואלישע הנביא קרא חגור חרבך עניידר וחגור נענה לכנעני שששטס ח' חזי
חשע לבי דעתי לביחזי

צרינו ננח בשמר נכנס סמינו כי לא
בשתי אכטח וחרצי לא תשיעני
כי הושעתנו מצרינו ומשנאנו בשות
באלהים הללו בלהים ועמל לעולם
נורה סלה אהנחתות כל מנו ורא
תצא בצבאותינו תשיענו אחר מני
עד ומשנאנו שסו למי תתנו בצאן
מאכל וגוים זריתנו תמכר עמך לא
הזן ולא דית במחיר דם תשימנו וס
לשכנינו לעולם ולסלם כבודינו
תשימנו משול בגוים מנוראש בלמים
בלהים כלמתי נגדי ובשת פני כשתני
מקור מחרק ומגדף מפני אוע ומתנסם
מלאת באתנו ולא שכחנו ורא
שקרנו בדריתך לאנסוג אחר לבנו
ותבו אשרינו מני ארחי כי רביתנו
במקום תנים ותכס עלינו בצלמות
אם שכחנו שם אלהנו ונפרש כפינו
ואלך הלא אלהים יחזק זאת ביהוה
ידעת עולמות רב כי עילך הוגנו כל
תקסנו שבעו כצאן סבה עדה
למה תישאני הן יחאלטת ולצר
ימהיכר תסתיר תשכח ענינו וחס
ייעזה לעפר נפשו יבקר לארץ
ננו יקודה שדה לנו ופדנו לממ

חסדך
למנצח על שנים ולבני ירח משכיל
שיר ירדת חשול כי דבר טוב
אמר אני מעשירי לך לשוני עט
ספר מהיר יפית מבי אוס הוצק
חז בשפתותיך עלבן דרכך אלהים
לעולם חגור חרבך על ירך גבור חזק
והדרך והדרך צלח רכב על דבר אמת
וענוה צדק ותורה נוראות ימיך
חצץ שבעים עמים תחדוך יפול צל
אורי המלך כסאך אלהים עולם ועד
שבט מי שר שבט מלכותך אדבת
צדקות שנאדשע עלבן משחך אלהים
אלהיך שמו ששון מחברך מור
ואהלות קציעות כלבדותך מהיכלי
שוממי שמחה בנות מלכים ביקרונך
נצבה שגד לימך בכתם אופיר
שמע עתה דאי ווטי אנך ושכחי
למך בבית אבך ויתאור מלך יפך
ביתו אנך והשתחו ליוסתר
במחל פני יחל עשירי עס כל
כבויה כמלך פנימה קמשננות אב
לבוש ירממות אב למלך כחלות
אחרי עתה מובאתך אבולו
במחל יחל תבאנה ברוך מלך

...
 ...
 ...

לא במוותו יקח חסדו
כבודו כינפשו בחייו יצלה ויודך כי
תיטיב לך תבוא ערדור אבותינו
עד נצח לא יראו אוד' אדם ביקר
ולא יבין נמשל כבהמות נדמו

מזמור לאסף

אלהים יהוה דבר ויחרא ארץ
ממזרח שמש עד מבואי מציון
מכלילי אלהים הופיע יצא
אלהינו אל יחדש אשדנני האכל
וסביציו נשערה מאי יחרא ארץ
השמים מעל ואלה ארץ לדן נמי
אספול חסדי כרתי בריתי עויוזתי
וינידו שמים צדקו כי אלהים שפטו
הוא סלה עמעה עמי ואלה ברה
ישראל ואעזר בך אלהים אלהיך
אנכי לא על ידך אפיחך ועולתך
לגדי תמיד לא אחז מביתך פר
ממכלאתיך עתודים כילי כל חיתו
יער בהמות בהר דאור ודעתי כל עץ
הריבון שדי עמדי אסאד עכל
אמר לך כילי כל ומלאה האוכל
כשר אכידים דם עתודים אשתה
זבח לא אכילם תודה ושכל עלי ונדרך
נחראני ביום צרה אחל צד תכבדני

לחילה פסגו ארמנותיה למען תספרו
לדור אחרון כי זה אלהים אלהינו
עולם ועד הוא ינהגנו על מנת

מט ומנצח לפני ה' רחמנא
שמעו זאת כל העמים ואזינו כל
ישי חלד גסביי אדם גסביי איש
יחד עשירו אפיון פי יצר חכמות
והגות ובי תכונות אטה למשל אנה
אפתח כנור חידתי למה אירא
בימיר עוק עקבי יסובני הבטחים על
חלוט וברב עשרם יתהללו אה לאפה
יפדה איש לאיתן לאלהים כפרו ויקר
פרי קנפם וחל לעולם ויחי עד ונצח
לא יראה השחר כי יראה חכמים
יזנה יחר כסיל ובער יאכרו ועזבו
לאחרים חילם קרב כחיהו לעולם
משכנתם וזרוד קרא בשמותם
שלי אדמות ואדם ביקר בלילין
גשיל כבהמות נדמו זה דר כבסל
למו ואחרים כפיהם ירצו סלה
בצארי ישתו מות ירעס וירדו
לעולם ולעולם יצא יצא לזכות שא
יבד לו אד ארים יפדה גפשי מד
גשיל כפיהם סלה אחרים
יבד איש יזנה כדור בידו כי

והשם ה' יושב ראש המעלה והמקלות להעלות דברים ויהי ראש המעלה והמקלות להעלות דברים ויהי ראש המעלה והמקלות להעלות דברים

ורשע אמר אלהים מהלך לספר
חקי ותשא כרית עלי פיך ואהר
שנאת מוסר ותשלך דברי אחרים
אסראת גנב ותריץ עמו ועם מנאפים
חלמך יפוך שלחת ברעה ולשונך
תזמיד מרמה תשב כאחיד תדבר
וכזאמר תתקדפי אלה עשיתוה חרשת
ואת היות אהיה כמור או כיחך
ואערכה לעיניך כינעא זאת שפתי
אלה פזאטרם ואינמ צילזכ תודה
ינענני וישם דרך ארץ ובישע אלהים
למנצח מזמור לדוד
כבוא אל ונתקו נביא כאשר בא אלבת
שבעי חנני אלהים כחסדך כדבר חמיק
מחה פשעי הרבה כבסני מעוני ומחטאני
טהרני כי פשעי אני אדע וחטאני
נגדי תמיד יך לבי דחטאני
ודיע בעיניך עשיתי למען תצדק
בדברך תיזה בשפטן הקבעו חילתי
ובחטאני חמני אמי הקצמת חפצת
בטחות ובסתם חכמה ודודי מעני
תחטאני באזוב ואטור תכבסני
ומשולל אלביי תשמיטני שיעון
ושמחת תתנה עמך דכית הסדר
מיך מחטאי ועלענתי כדד

לפטהור צדא לאלהים ורוח נכון
חדש כדבי אלת שליכני מלפניך
ורוחך שד אלתך ממני השיבה
לוי ששון יטעך ורוח נדיבה תסמכני
אלמדה פשעים דרכיך וחטאים
אליך ישובו הצילני מדמים אלהים
אלהי תשועתי תרנן ושונ צדקתך
אדני שפתי תפתח ופיניך תהלתך
כילאת חפץ זכחואתנה עולה לאתרעה
זכחא אלהים רוח נשברה לבשכרונדכר
אלהים לא תכזה היטיבה ברצונך אתעון
תכנה חומות ירושלם אתחפץ זכחיה
עולה וכליל אציעלו על מזבחך כריב
למנצח משכיל להדי
כבוא דואג האדם ויגד לטאול ואמר לו
כאדוד אל בית אחימלך מהתתהלל
ברעה חגבו חטא אל בלדיוס הוה דחיי
לשונך כחער מלטש עשה רמז
אדבת רע מטוב שקר מדבר צדק
כלה אדבת כל דבר ילע לשון מרדך
והאלי תצדק יחקך ויסחך מאהל
ושישך מארץ חיים שלה וירא
צדיקים וידאו ועלו ישחקו חנה
הגבר לאיש אלהים מעתה ויכטח
בדעניו יעזב תוואני כדד

והשם ה' יושב ראש המעלה והמקלות להעלות דברים ויהי ראש המעלה והמקלות להעלות דברים ויהי ראש המעלה והמקלות להעלות דברים

ביום אקרא וירעתי כאלהים לי
 כאלהים אהלל ודבר ביהוה אהלל ודבר
 כאלהים בטחתי ואמירא מה עשה אדם
 ליעזר אלהים נדריך אשם גזרתך
 כיהצלת נפשי ממות הלא רגלי מזה
 להתהלך לפני אלהים באור החיים

למנצח אלה שחת לרפור מפתח צפון
מכני שאול במידה חנני אלהים הנני
כי בד חסד נפשי ובעל נפשי אחסד
על עבר הדת אקרא לאלהים עליון
לא גמר על ישראליים יושבי עני
חרה שאפי סלה ישראליים חסד
ואמתו נפשי בתוך לבא אטוב וחסד
בני אדם שניהם חנינו יסוד עינים
חרב חרה רומה על השמים אלהים
על כל הארץ כבוד רשתה בני אדם
כפף יפשי כול לפני שיחה נפשי ביוני
סלה נכון לבי אלהים נכון לבי אש
ואמרתי יורה בנידי עורה הנכר
וכבוד אש דה שחרי אודך בעמים ארץ
אמרד כלאמיכ כי גדל עש שמים
חסדך ועש חסיא אמרד רומה
על שמים אלהים עו כל ארץ כבוד
למנצח אלה שחת לרפור מפתח

קול יְהוָה בְּשִׁלּוֹם נִפְשֵׁי מִקְרָב לֵי קִי
בְּיָמֵינוּ הָיוּ עֲמָדֵי יִשְׁמַע אֱלֹהֵינוּ
יִשְׁכְּנוּ בְּסֵלָה אֲשֶׁר אֵין חֲלָפוֹת לָמוֹ
וְלֹא דֹאוֹ אֱלֹהִים שֶׁלֹּא יִדְּרוּ בְּשִׁלְמוֹ
לְבָרֵיתוֹ חֲלוֹק מִחֲמַת פִּי וְקֶרֶב
לִי וּכְבוֹד בְּרִי מִשְׁמֵן וְהִמָּה פֶתַח חַיִּים
הַיִּשְׁלֵף עָלֵיהוּ יִהְיֶה וְהוּא יִלְכֹּץ
לִי חַיִּים וְעוֹלָם מוֹט לְצַדִּיק וְאַתָּה
יִסְתוֹרֵם לְבָאֵר שַׁחַת אֲנִי יָמִים
וְיִרְמָה לֹא יִחַצֵּי יָמֵיהֶם וְאֲנִי אֶבְטֹחַ

וְנִצַּח עַל יְדֵי אֱלֹהֵי רַחֲמִים וְיָד
 מִכַּתָּם בָּאֵחָז אוֹתוֹ פְּלִשְׁתִּים בְּגִת
 חֲנַנִי אֱלֹהִים מִשְׁאֲפֵי אָנוּשׁ כֹּל
 הַיָּם לַחֵם לֶחֶם לֶחֶם שֶׁאֶפֶן שׁוֹרֵדִי מִן
 הַיָּם כִּידֵי יַם לֶחֶם לֶחֶם לֶחֶם יוֹם
 אִירָא אֲנִי אֵדֶךְ אֲבֹתִי בְּאֱלֹהִים
 אֱלֹהֵי דָבָר בְּאֱלֹהִים בְּטוֹחִי לֹא
 אִירָא מִי עֲשֹׂה בְּשֵׁר לִי כֹל הַיּוֹם
 דְּבִרְיָ יַעֲזֹב עָלַי מִלְחָמָה שֶׁבִּהְיִיתִי
 יְגֻרִי צִפְנִי חֶמֶד עֵשֶׂה יִשְׁמְדִי
 כְּאִשֶּׁר קוֹנֵנִי עֲלֵאזִי פִּדְטִלְמוֹ
 בְּאֶפְרַיִם הַחֹדֶף אֱלֹהִים מִיִּסְכְּרִיתָה
 אֲנִי עֵינִי דִמְעָה בְּטוֹחִי לֹא
 בְּסִפְרִי אֲנִי שׁוֹבֵב וְאֵיבֵי אַחֲזִיר

[illegible]

הנה
אשר

[illegible]

Handwritten text in Hebrew script, likely from a manuscript or document.

...
...
...

ויעבדו לו מל ויהי תעבובו כיב אל תאשבע זה דשעם מרחסוהמן יעשה יעקובו בחרמל באשה וזו מל במעש וכתום יבא אליהו חץ פרחס קדמל טכאסחכותהוץ יבא פתוחותהוץ טכאחיק טשד הכה ש ין חן מלוד בל חי וזי יאק ראי ורשה רומי טבא מבי פוחה מלדי בזה בזוי ושה ושי

[illegible]

למנצח מזמור לדוד שירי סה
 לדומיה תהלה אלהים בעציו ולך
 ישולס נדר שמע תפלה עדיך כל
 בשר יבאו דברי עונת גברו מזי
 פשעינו אלה תכפרם אשרית כחר
 ותקרב ישכן חצריך גשבעה בטוב
 ביתך קדש היליך נוראות בצריך
 תענונו אלהי ישענו מבטח בל קצוי
 ארץ וים רחמים מכין הרים בכלו
 טאר בגבורה משכיח שאון ימים
 שאון גליהם והמוז לאמים
 ויואוי שבי רצות מאותתך מוצאי
 בקר וערב תרנין פקדת הארץ ושמלון
 רבת תעשרנה פלא אלהים מלא מים
 תכין וגנס כיון תכנה תלמה רחנח
 גדולה כדבי סתמגנה צמחה תמך
 גטרות שטת טובתך ומעגליך ירעפן
 דשן ירעפונאות מדבר וגיל גבעות
 תחברנה ל שוכר יסרצאי ועמקים
 יעטפכר יתרו ענו אה ישיריו
 למנצח שיר מזמור סה
 הרענו לאלהים בלהארץ זמרו כבוד
 שמו שימו כבוד תהי אומר לאלהים
 מה נורא מעשיך בדבשך יחשו לך
 איכך בלהארץ ישתחו לך וימרו

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל אֶת הַבְּתוּלָה וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל אֶת הַבְּתוּלָה
 וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל אֶת הַבְּתוּלָה וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל אֶת הַבְּתוּלָה

שלוש דוקא מצינו לך נא רוצה בן אלהים יענה את כל בערך למורי כי שלום חמת אותך לכם ודרשו את שלום העיר החסין שלום עבדן כי נתת בזה
בזה שלום שאלו שלום דיושלם לדעת את שלום חסדך הנכון בענין גב מל אחד חסד מל עמית לא יוכל נתן ורחם בענין כפי וארחם בענין כפי

בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדּוֹ וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ
לְעוֹלָם וָיָמָא כְּבוֹדוֹ אֶתְכֵּל הָאָרֶץ
אֶמְקֶז אֶמְזֵן בְּלוֹ תַפְלוּת דְּדוֹד בְּמִשְׁנֵי
מִזְמוֹר לְאַסָּף עַבְדְּךָ
אֲדָכּוּב לִישְׂרָאֵל אֱלֹהִים לְכָרִי לְכָבֹד
וְאֲנִי בְּמַעֲטָנִי וּבְגָלִי כִּי אֵין שִׁפְכָה
אֲשֶׁר־יִכְתְּנֵנִי בַּחוּלָלִים שְׂרוֹם
רַשְׁעִים אֲרֹאֶה כִּי אֵין חֲרֻצָּבוֹת
לְמוֹתָם וּבְרִיא אוֹלָם בְּעִמְלָאנוּשְׁאֵינוּ
וְעַסְאֲדָם לֹא יִגְעוּ לְכַז עֲנֻקְתָּמוּ
גְּאוּהִי עֲטָה שִׁית חֲמָס לְמוֹ יֵצֵא
מִחֻלְ עֵינוּ עֲבָדֵי מִשְׁכִּית לְכָבֹד
יִמְיָקוּ וְיִכְבְּרוּ בְּרַע עֵשֶׁק מִמְּרוֹס יִכְבְּרוּ
שְׁתוּ בְּשָׁמַיִם פִּידִם וּלְשׁוֹנָם תִּהְלַךְ
בָּאָרֶץ לְכִי יֵשֵׁב עִמּוֹ הָלֵם וּמִי מֵלָא
יִכְצוּ לְמוֹ וְאִמְרוּ בְּיַד עֲלוּיֵשׁ
דַּעַבְרֵלִיז הִזָּה אֱלֹהֵי רַשְׁעִים
וְשָׁלוּ עוֹלָם חֲשׁוֹחִיל אֲדָרִיק
זִכְרִי לְכָבֹד וְאַרְחָץ בְּנִקְיֹן כְּפִי וְאוֹיֵ
גְּבוּעַ מִלְּהִים וְתוֹכְחֹתִי לְבָרִים
אֶסְאֲמִידִי אֶסְפִּידִי כְמוֹ הַנֶּדֶד דְּדוֹד
בְּנִדְ בָּדָתִי וְאַחֲשָׁבִי לְדַעַת זֹאת
עַמִּי הָאֵלֵּינוּ עֲדָבּוּ אֵלֵינוּ
אֵלֵינוּ וְאַחֲרֵיתָם אֲדָכּוּ בַּחוּלָלִים

תשית למו
הפולס למשואות
אך היו לשמה ברגע ספוטמו מן
בלהות כחולס מהקיץ ארני בעיר
צלם תבזה כי יתחמץ לבכי
וכליותי אשתונן ואני בערו לא אדע
בהמות הייתי עמר ואני תמיד עמר
אחזת בירימיני בעעתך תנחני ואור
כבוד תקחני מילי בשמים ועמר
לאחפצתי בארץ בלה שארי ולבכי
צור לבכי וחלקי אלהים לעולם כידנה
רחיק יאברו העמדה כל זונה מנך
ואני קרבת אלהים ליטוב שתי בארני
יהוה מחסי לספר כל מלאכותיך
משכיל לאסף
למה אלהים זנחת לנצח יעשך אפר
בצאן מרעשך זכר עדתך יקניית קרס
גאלת שבט נחלתך הרצין זה שכנת
בו הרימה פעמך למשאות נצח בחרת
אויב בקדש שאנו צורריך בקרב מועד
שמו אותם אתות ידע כמבא למה
בספר עץ קרדמות ועת פחוחיה יחר
בבשיל וכי רפות יהלמון שלחו באש
מקדשך לארץ חללו משכבך שמך
אמר בלם נינס יחר שרפו כל מעש
אל בארץ אותנינו לא ראינו אף

[illegible]

בנפלאותיו ויכלה כל ימיהם
 וטובותם בבהלה אסתרם ודרשוהו
 ושבנו שחרואל ויזכרו כי אלהים
 צורם ואל עליון גאלם ויפתוהו
 בפייהם ובלשונם יבזבזו וילכו לא
 נכון עמו ולא נאמנו בבריתו והוא
 רחום יכפר עון ולא ישחית וחרבה
 להשיב אפו ולא יעיר בלחמתו ויזכר
 כי בשר הנה רוח הולך ולא ישוב
 כמה ימרוהו במדבר יעצמוהו בשימון
 וישבנו וינסואל וקדוש ישראל
 התוו לאזכרו את ידו יוס אשר פרס
 מניצרי אשר שם במצרים אתותיו
 ומופתיו בשרה צען ויהפך לדם
 יאריהם ונמלהם בלשתיון ישלח
 בהם ערוב ואכלם וצפרדע ותשחתם
 ויתן לחם לילצם ויגיעם לארבה
 יחרג בצדד גפנם ושקמותם בחנמל
 ויסגר לברד בעירם ומקניהם
 לרשעים ישלחם חרון אפו עברה
 וזעסו צרה משולחת מלאכי רעים
 יפלו נתב לאפו לאחשך ממות
 נפשם וחתם לדבר דסגיר זיך
 מלכות במצרים ראשית אונים
 באה להם ויסע עבאן עמו ויחגם

יסויעבירם ויצבמים כמורנד
 ויצום בענן יומם וכלה לילה באור
 אשי יבקע צרים במדבר וישק
 כהמות רבה ויצאנו לים מסלע
 ויורד בנדרות מים ויספוג חטא
 לו למחות עליון בציה וינסא לבלבם
 לשאל אכל לנפשם וידברו באלהים
 אמרו היכול אל לערך שלחן במדבר
 הזה כה צרי ויזבנו מים גחלים ישטפו
 הגס לחם יכלתת אם יבק שאר לעמו
 דמי שמע יהוה ויתעבר ואשנשקה
 ביעקב וגסאף עלה בישראליכי לא
 האמינו באלהים ולא בטחו בישועתו
 ויצו שחקים ממעל ודלתי שמים פתח
 וימטר עליהם מזלאל ודגל שמים
 נתן למי לחם אבירים אכלאי שציה
 שילה להם לשבע ימעקדים בשמים
 וינהג בעז תימן וימטר עליהם כעפר
 שאר ובחור לימים עוף בנק ויפל
 בקרב מחנהו טביב למשכנתיו
 ויאכלו וישבעו מאד ותאותם יבא
 להם לאזרו מתאותם עוד אכלם
 בניהם ואף אלהים עלה בהם ויהרג
 במשמניהם ובחורי ישראל חביע
 במדבר חטא ועור ולא האמינו

[illegible]

[illegible]

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

۱
 ۲
 ۳
 ۴
 ۵
 ۶
 ۷
 ۸
 ۹
 ۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525

דבר יידיש פון דער אידן וואס האט געזאגט אז ער וויל זיין
אויך א גוטער איד וועלכער וויל זיין א גוטער איד

[illegible]

נפלאות אלהים לבדך יהורני
יהודה רבך אהלך באמתך יחד
לכבי ליראה שמך אודך ידני אלהי
מכל לבבי ואכפדה שמך לעולם
כי חסדך גדול עלי וחסדך נפשי
משאול תחתיה אלהים ידים קמו
עלי ועדת ערצים בקשונפשי ולא
שמוך נגדס ואתה אדני אלהונך
וחנוך ארץ אפים ורב חסד ואמת פנה
אלי וחנני הנה עמד לעבדך והושיעה
לבך אמתך עשה עמי אות לטובך
ויראו שני יבשתי כי אתה יהוה עזרתני ונחמתי

לכבוד יקרת מזמור שיד

ויסדרתו בחרד יקדשי אלה יהוה שמי
 ציון מל משכנות עמי גבירות
 מדבר בך עיר האלהים סלה אזכיר
 רחמיך ליעני הנה פלשת וצר עם
 שוש זה יקדשם ולציון יאמר איש
 ואיש ילדבה והוא יסנה עליו יהוה
 יספר בבתוכ עמים זה יד שם סלה
 ועוים פחילים בלמעני בך

שיר מזמור וצניקדה

למנצח על מחולת לענות משכיל
להימך הארחי יחזה אלה ישועתי
יום צמתי בלילה נגדך הבוא לפני
תפילי הנה אנוך לדתי כי שבעה

מלך אספת כל עבדך השיבות מחוץ
 אפי' שובנו אליה ישענו והפר בעמך
 עמנו הלוטת אנחנו תמשך אפר
 לדרור הלא אתה תשוב תחינו
 ועמך ישמח בך הראנו יהוה חסדך
 וישעך תתן לנו אשמעה מה ידבר
 האליהו כי יבדל שלום ארעמואל
 חסידיו ואלי שובנו לבסוף אך קרוב
 לראוי ישענו לשכנ כבוד בארצנו
 חסד ואמת נפגשו צדק ושלום נשקו
 אמת מארץ תצמח וצדק משמש נשקח
 גט יהוה יתן הטוב וארצנו תתן ביורה
 צדק לפני יהוה וישם לדרור פעמיו
 תפלה ודרור

הטוה יתוה אגך ענני
אני שמרה נפשי
הושע עבדך אתה אלהי הנוסח אלהי
חנני אדני כי אלהי אקרא כל היום
שמח נפש עבדך כי ריד אדני נפשי
אשר כי אתה אדני נוסח וסלח ורחב
חסד ורחמים אלהי האלהי יתוה תפילתי
והקשיבה בקול תחנונותי כי אם צרתי
אקרא כי תענני איך אמר באלהים
אדני ואין כמעשיך כל היום אשר
עשית לי באו וישתחוו לפניך אדני
ויכבדך לשמך כי גדול אתה ועשה

[illegible]

171

אשכנזי
ומה
אשכנזי
במקום

1
22
1

۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳

٢٢

2.2
2
1

۱۰۰

1

3

בביתנו
בביתנו

二

三

五

三

יחזקאל

...

514
515
516

שמך
עמו

THE

ה' תשנ"ב
 יום חמישי
 כ"ח שבט ה'תשנ"ב

דברים מקלות מיס דבים אדירט משטי
יסאדיך במרום יהוה עדתך נאמנו
מאד רביתך נאזהקש יהוה לארץ
ימים

[illegible]

ישעשענונפש
יצר עמל עליחק
ודם בתי ירשיענו
ואלה ילצד מחסיו
יונסוברעתם יצמיתם
אליהינו

לכו נרננה ליהוה בריעה וצור ישענו
 נקדמה פניו בתורה באמרתנו יע
 יאל גדול יהוה ומלך גדול על אלהים
 אשר בידו מחסר ארץ והועפת הרים
 לוי אשר להם והוא יגדלו ויבשת ים
 יצרו באונשת חזה ונכדו נכדה יפי
 יהוה עשנו כי הוא אלהינו ואנחנו עט
 מרעיתו וצאידו היום אסבכל
 תשמעו אלתקשו לבכם כמדיד כי
 מטה במדבר אשר נסוגי אבותיכם
 בחנוגי גסרא פעלי ארבעים שנה
 אקוט בדור ואמר עמתי לבב הם
 חסלי ידעו דרכי אשר נשבעתי
 באפי אסיבאון אל לבבותי
 שירו ליהוה עיר חדש

שִׁירֵי לַיהוָה בְּהָאָרֶץ שִׁירֵי יְהוָה בְּרִנּוֹ
שָׂמוּ בְּיַד מֶלֶךְ לִיּוֹן שְׁמוֹעַתִּי בְּיַד בָּנִים
כִּי הָיָה בְּיַד הָעַמִּים נִפְלְאוֹתַי כִּי גִדְּדָה
יְהוָה גִּמְלוֹתָאֵל מֶלֶךְ כִּי רָאָהוּ אֵל כָּל

[illegible]

ענין אמונה ארץ
ענין אמונה ארץ
ענין אמונה ארץ
ענין אמונה ארץ

[Faint, illegible handwritten text]

גדלות שם אנית יהלכין לויתן זה
יעדת לשחקבו כלם אלך ישכרון
לחת אכלם בעתו חתן להם ילקטון
תפתח ירך ישבעון טוב תסתיר
פניך יבהרון תסתיר חס יגועון ואר
עפרם ישוכון תשלח רוחך יבראון
ותחדש פני אדמה יהי כבוד יהוה
לעולם ישמח יהוה במעשיו המביט
לארץ ותרגע יגע בהריסו יעשנו
אשירה ליהוה בחי אצמרה לאדמי
בעודי יעדר עליו שיחי אנכי אשמח
ביהוה יתמי חטאים מזדה ארץ ורשעים
עוד אינם ברכי גפשי את יהוה
הרליה

מקצרתך ינוסוך מקול רעמך יחפזוך
יעלו הרים ירדו בקשת ארמקום זה
יסדת להם גבול שמת בלי עברון כל
ישבון לבסות הארץ המשיח מעניט
בנחלים בקהרים יהלכון ישקו מלחית
שרי ישברו פראים צמאם עליהם
עוף השמים ישכון מבין עפאים יתנו
קור משקה הרים מעריותיו מפרי
מעשיך תשבע האבץ מצמח חציר
לבהמה ועשב לעבדת האדם להוציא
לחם מהארץ ויין ישמח לבב אנוש
לדעה לפנים משמן ולחם יבב אנוש
יסעד ישבעו עצי יהוה ארצי ויבנו אשור
בטבע אשר שכ צפרים יקנו חסידה
ברועים בידה הרים רבבהם לעלים
סלעים כחסה לשפנים עשה ירח
למועדים שמש ידע מציאו תשת
חשך ויהי לילה בותרמש בלחיתו
יער הכפירים שאגים לטורף ולבמש
מאל אכלם חזר השמש יאספון
וארמנונת שירבצון יצא אדם יפעל
ולעבודו עד יערב מהבזומעשיך
יהיה בסבב חמה עשית מלאה הארץ
קנין יזהר יסגור ורחב ידים שם
ממנו ימספר תחת מסנות עם

[illegible]

פִּינָחָם וִיפְלֹאֵל וְתַעֲצֹר הַמִּגְפָּה וְיִתְחַשֵּׁב
 לֹא לְצַדִּיקָהּ לְדָוִד וְדָרַעַד עוֹלָם וְיִתְחַשֵּׁב
 עַל מִי מְרִיבָהּ וְיִדַּע וְיִשְׁעָה בְּעַבְרִים
 כִּי הִמְרוּ אֶת דָּוִד וְיִכְטֹא בִשְׁפָתָיו
 לֹא אֱשֵׁמִיד וְאֶת הָעַמִּים אֲשֶׁר אָמַר
 יְהוָה לָהֶם וְיִתְעַלְּבוּ בְּגוֹיִם וְיִלְחָדוּ
 מִעַשֵׂיהֶם וְיַעֲבֹדוּ אֶת עֲצֵבֵיהֶם וְיִהְיוּ
 לְהֵם לְמוֹקֶשׁ וְיִזְכְּחוּ אֶת בְּנֵיהֶם וְאֶת
 בְּנוֹתֵיהֶם לְשָׂרִים וְיִשְׁכַּחוּ וְיִשְׁכַּחוּ
 בְּנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם אֲשֶׁר זָכְחוּ לַעֲצֵב
 כְּנַעַן וְתַחֲנוּף הָאֲרֶץ בְּדָמִים וְיִטְמְאוּ
 בְּמַעֲשֵׂיהֶם וְיִזְנוּ בְּמַעַלְלֵיהֶם וְיִחְרָא
 יְהוָה בְּעַמּוֹ וְיִתַּעַב אֶת נַחֲלָתוֹ
 וְיִתֵּן בִּידָיו וְיִשְׁלַח בָּהֶם שְׁנֵאִיהֶם
 וְיִלְחָקוּ אֹיְבֵיהֶם וְיִכְנְעוּ תַּחְתֵּיהֶם
 פְּעָמִים רַבּוֹת יִצְלוּ וְהָמָּה יִמְרוּ בַּעֲצָתָם
 וְיִמְכּוּ בַּעֲוֹנָם וְיִרְאֻ בְּצַר לָהֶם בְּשִׁמְעוֹ
 אֶת דְּנָתָם וְיִצְבֹּר לָהֶם בְּרִיתוֹ וְיִנָּחֶם
 כָּרַב חֶסְדּוֹ וְיִתֵּן אוֹתָם לְרַחֲמִים
 לִפְנֵי מַלְשׁוּכֵיהֶם הַזֵּשִׁיעַ נִגְמֵהוּ
 אֱלֹהֵינוּ וְקִבְּצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם לַהֲדוּת וְלִשְׁמֵ
 הַדָּשֶׁן הַזֶּה תִּכְחַכְתְּהוּ לִתְּךָ בְּרוּךְ
 יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד
 הָעוֹלָם יֹאמַר מִלְּעַם אָמֵן הַלְלוּהָ
 הַלְלוּהָ כִּי טוֹב

החזיקו
בם

והוא יתברך שם כבוד מלכותו לעולם ועד

[illegible]

כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדוֹ יֵאֱמָרוּ אֱלֹהִים
 גִּבּוֹרִים מִיָּד עֲרִיגָא וְצוֹת קִבְצָם מִמִּזְרַח
 וּמִמְעַרְבֵּי מִצְפֵּן וְגַם יִתְּנוּ בְּמִדְבַּר בְּשִׁמּוֹן
 דֶּרֶךְ עִיר מוֹשֶׁה לֹא מֵצְאוּ רַעֲבִים גַּם
 צִמְאִים נַפְשָׁם בְּהַסְתָּתָם וְיִצְעֲקוּ
 אֱלֹהִים בְּצָרָהּם מִמִּצְקוֹתֵיהֶם
 יִצְלֹם וְיִדְרִיכֵם בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל לֵלֶכֶת
 אֶל־עִיר מוֹשֶׁה יִדְּרוּ לִיהוָה חֲסִדוֹ
 וְנִפְלְאוֹתָיו לְבָנֵי אָדָם כִּי־הִשְׁבִּיעַ
 נֶפֶשׁ שִׁקְקָה וְנֶפֶשׁ לֵעֲבֹה מֵלֹא טוֹב
 יִשְׁבִּיחַ שְׁדוֹ וְצִלְמֹת אֲסִירֵי עֵינֵי וְצִדְקָה
 כִּי־הִמְרוּ אֱמִירָאֵל וְעֵצָה עֲלֵיוֹן נֶאֱצוּ
 וַיִּכְנַע בְּעַמְּלֹכֶם כְּשֶׁלּוֹ וְאִיךָ עֲזָרָה
 וַיִּצְעֲקוּ אֱלֹהִים בְּצָרָהּם מִמִּצְקוֹתֵיהֶם
 יוֹשִׁעַם יוֹצִיאֵם מִחֲשָׁד וְצִלְמֹת
 וּמִסִּדְּרוֹתֵיהֶם יִנְתֵּן יִדְּרוּ לִיהוָה חֲסִדוֹ
 וְנִפְלְאוֹתָיו לְבָנֵי אָדָם כִּי־שָׁבַר דְּלִתּוֹת
 נֶחֱשֶׁת וְצִרְיָחִי בְּרִזְלֹגֵהוּ אֲוִלִּים מִדֶּחַ
 נִשְׁעָם וּמַעֲנֵתֵיהֶם יִתְּנוּ כִּלְאָפֶל
 תִּתֵּן נֶפֶשׁ וַיִּגְיֵעוּ שְׁשֵׁרֵי מוֹת
 וַיִּצְעֲקוּ אֱלֹהִים בְּצָרָהּם מִמִּצְקוֹתֵיהֶם
 יוֹשִׁעַם יִשְׁלַח בְּרוּךְ וּדְפָאס וְיִמְלֹךְ
 מִשְׁחֵיתוֹתָם יִדְּרוּ לִיהוָה חֲסִדוֹ
 וְנִפְלְאוֹתָיו לְבָנֵי אָדָם וְזִכְרוֹ וְצִדְקָה
 תוֹדֵהוּ וְסִפְרוֹ מַעֲשָׂיו בִּרְעֵה יוֹדֵיהִים

באניות עשי מלאכה במים רבים
המהראו מעשי יהוה ונפלאותיו
במצולות ויאמר ויעמד רוח סעדר
ותרום גליו יעלו שמים ירו תהומות
נפש ספרעה תתמוגג יחוגו וינועו
כשכור וכל חמתם תתבלעו ויצקו
אליהו בצר להם ומצוקתיהם
יוציאם יקסס ערה לדממה ויהי ש
גליהם וישמחו בישתקו ויגם אל
מחוז חפצם ירו ליהוה חסדו ונפלאותיו
לכני אדם וירוממוהו בקהל עם ובמוש
בזקנים יהללוהו ישנהו לומר
ומצאי מים לצמאון ארץ פרי למלח
מרעת יושבי בה ישם מדבר ואגסמים
וארץ ציה למצאי מים וישש שם
רעבים ויכוננו עיר מושב ויזרעו
שדות ויטעו כרמים ויעשו פרי תבואה
ויברכס וירבו מאד ובהמתם לא ימעיט
וימעטו וישחו מעצד רעה ויגזו שפך
בזו על גופים ויתעם ברחו לאדיר
וישגב אפיו ומעני וישם כצאן משפחת
ידאו ישרים וישמחו וכל עולה קצצה
פיה מיהללם וישמרו אלה ויתכוננו חסדי
יהוה
שיר מזמור לדוד נסחב אלדים

[illegible]

זו מיוחד בזה שגור נבדל וחדל ודבריו שנים כמי שהשנים בו שנים כיוון שנים בהעדר השנים מעל שנים מעל השנים
הנה שנים הנה השנים ויגדלו שנים הקדוה שנים אל שנים קדוה חסד על שנים קדוה שנים כל קדוה שנים
יפי כל חד דגלי שנים ויפי כל חד דגלי שנים ויפי כל חד דגלי שנים ויפי כל חד דגלי שנים
וכן דגלי שנים ויפי כל חד דגלי שנים ויפי כל חד דגלי שנים ויפי כל חד דגלי שנים

אשר יהא אמרה את כל דבריו עתה הנכל
וכנור אעירה שחר אורד בעמים וזה
ואמר בלאמים כי גדול מעל שמים
חסדך ועש שחקים אמרת רומה על
שמים אלהים ועל כל הארץ כבודך
למען יחלצוני ירידך הושיעה מינך
וענני אלהים דבר בקדשו אעלה
אחלקה שכם ועמק סבות אמר לי
גלעד לי מנשה ואפרים מעוראשיו וזה
מחוקי מואב סיר רחצי על אדום אשור
נעלי על כל שלשת ארועי מי יכלני
עיד מצר מי נחני עראוס אלהים
זנחתנו ולא תצא אלהים בצבאותינו
הכחלנו עמדת מצר ושואת שועת אדם
באלהים נעשה חיל והוא יבוס צרינו
למנצח ולדור מזמור
אלהי תהלת אלהי חרשי כי פירשנו
מרחם עלי פת דברואתי לשון שחר
ותדי שנאה סבבני וילחמני חנם
תדי אהבתי ישטנני ואני תפלה
ועיניו עלי רעה תחת טובה ושנאה
תחת אהבתי הפקד עלי ורשעו שטן
יעמר עלי מינו בהשפטו יצא רשע
ותפלתו תהיה לחטאה יהי מימי מעשים
כידתו יקח אחר יהיו צניו יתמים

ואשתו אלמנה וגו' ענו ענו ושאלו
ודרשו מחרבותיהם יקש גושה לכל
אשר לו ויבצו זרים יגיעו אליהו
משך חסד ואליה חונן ליתומיו
יהא אחריתו להברית בנורא אחר ימרו
שמים יזכר עונותיו אלהיה חטאת
אמו אלת מחו יהי נגד יהוה תמיד
ויכרת מארץ זכרם יען אשר לא
זכר עשות חסד וירדף איש עני
ואכיון ונבאה לבב למוות ויאהב
קללה ותבואה ולא חפץ בברכה
ותרחק ממנו וילבש קללה כמחואני
כמים בקרבו וכשמן בעצמותיו תהי
ל כנגד יעטה ולמח חמיד יחגרה
זאת פעלת שטני מאת יהוה והצדיקים
רע על פשי ואתה יהוה ארני עשה
אתי למען שמך כי טוב חסדך הצילני
ביעני ואכיון אנכי ולי חל לבקרבי
כצל כנטותו נחלתי נעדרתי פארתי
ברכי בשלום צום ובעדי פחש משמך
ואני הייתי חרפה להם יראני יגיעון
ראשם וסודי יהוה אלהי הושיעני
כחסדך יידעו כי ידך זאת אודה יהוה
עשית יקלל חסדך ואתה תכרך
קמויבשו ועבדך ישמח ילכו שוטני

שחר אורד ויגדלו שנים הקדוה שנים אל שנים קדוה חסד על שנים קדוה שנים כל קדוה שנים
יפי כל חד דגלי שנים ויפי כל חד דגלי שנים ויפי כל חד דגלי שנים ויפי כל חד דגלי שנים
וכן דגלי שנים ויפי כל חד דגלי שנים ויפי כל חד דגלי שנים ויפי כל חד דגלי שנים

שנים
ישראל

[illegible]

הַקָּטָנִים עִם הַגְּדֹלִים יִסְמְּךָ יְהוָה עֲלֵיכֶם
עֲלֵיכֶם וְעַל בְּנֵיכֶם בְּרוּכִים אַתָּה יְהוָה
הַשָּׁמַיִם שְׁמִים
לִיהוָה אֶרֶץ
הַמַּתִּים יְהוָה
וְאַנְחָנִי בְּרַחֲמֶיךָ
הַלֵּלֶיךָ

אֶהְיֶה כִּי־שָׁמַעְתָּהּ אֶת־קוֹלִי תַחֲנוּן־
כִּי־הִטָּה אֲזֵנוֹ לִי וְצִמְאֻן אֶפְפֹּנִי
הִכְלִימֹתָ וּמִצְרֵי שְׁאוֹל מִצְאֵנִי צָרָה
וַיִּצֹק אֹמֶץ וְכֶסֶם הָיָה אֶקְרָא וְנֹכַח
יְהוָה מִלִּטָּה נִפְשִׁי חֲנוּן יְהוָה יֵצֵא
וְאֶל־עֵינֵי מִרְחָם שָׁמַד פִּדְאֵנִי הוֹד
דִּלְתִּי וְיֵי יְהוֹשִׁיעַ שׁוּבִי נִפְשִׁי וְיִנָּח
כִּי־הוּא גָמַל עָלַי כִּי־חָלַצַת נִפְשִׁי
מִמָּוֶת מִדְּחֵי אֶתְחַדֵּף לִפְנֵי יְהוָה בְּאֶרְצוֹת
הַחַיִּים יִסְדֵּם אִמְסִי כִּי־לֹכַד אֲנִי עֲנִיתִי
מֵאֵד אֲנִי אֲמַדֵּחַ בְּחַיִּים יִצְמַח לִי
יְהוָה מִן־אֵשׁ לִתְהוֹרָה יִלְוֶה כִּסֵּי־שׁוֹעֵוֹת אֲשׁוּ
אֶקְרָא נִדְרֵי לַיהוָה אֲשֶׁר לֹכַד־נִפְשִׁי
לְכַלְעֵצִי יִקַּח בְּעֵינֵי דָוִד מִמָּוֶת
לְחַסֵּד יִיאָנֶה יְהוָה כִּי־נִפְשִׁי לְנֹכַח
אֲנִי כִּדְרִי בְּזִמְרֵי בְּחַיִּים יִצְמַח לִי

מושיבי עקרת הבית אסדבנים שמחה
 הללויה
 בצאת ישראל מצרים היתיעקב
 מעם לעז היתה יהודה לקדשו ישראל
 ממשלותיו הים ראה ונסחידו יסב
 לאחור ההרים רחרי כאילים גבעות
 בכניצאן מהלך הים כיתנוסחידו
 חסב לאחור ההרים תרחו כאילים
 גבעות בכניצאן מלפני ארץ חילאין
 מלפני אלה יעקב ההפכי רצו אגס
 מים חלמיש למעינומים לא לנו יהוה
 ולא לנו כי לשמך תזכור על חסדך על
 אמתך ולמה יאמרו הגוים איהם
 אלהים ואלהינו בשמים כל אשר
 חפץ עשה עזביהם בסתר מעשה
 דיאדם כה להם ולא ידברו עינים וזה
 ולא יראו אזנים להם ולא ישמעו אף
 להם ולא יריחוץ ידיהם ולא ימישון
 ידיהם ולא יחלבו לא יחגו בגרונם
 כמותם יהיו עשיהם כל אשר בטח בהם
 ישראל בטח בידוה עזרם ומגנם הוא
 כי יראו בטח בידוה עזרם ומגנם הוא
 יראו יהוה בטח בידוה עזרם ומגנם הוא
 יהוה זכנו יכרך יכרך את בית ישראל
 יכרך את בית אחר יכרך יראי יהוה

[illegible]

מאת היתחלה
במקדוֹך נצרת

יִשְׁוּ זֵדִים כִּי שָׁחַד עָלָיו אֲנִי אֲשִׁיחַ בְּמִקְדָּשׁ
יִשְׁוּבוּ לִי יִרְאֵךְ וְיִדְעוּ עַד תֵּיכָף
יְהִי לְבִי תָמִיד בְּחִקְךָ לִמְעַן לֹא אֶשְׁ

מלחה לתשועתך נפשי לדברך יחלתי
כל עיני לא מרחק לאמר מתי תנחמני
כי חיותי כנאד בקיטור חקיך לא שכחתי
כמה ימתי בדרך מתי תעשה צדפי משפט
כדלי יזרים שיחות אשר לא כתורתך
כל מצותיך אמונה שקר רדפתי עזרני
כמעט כלוני בארץ ואני לא שמתי בדרך
בחסדך חני ואשמרה עדות כיך

לעולם יהוה
דברך נצב בשמים
לדוד אמונתך
כוננת ארץ וימך
לשפטך עמך והיו
כי חבל עבדך
לדוד וזאתך שעשע
אי אבדתי בעני
לעולם לא אשכחך
כי צב חיותי
לואני הושיעני
כי מקורך רדשתי
למקור שעם לאבדני
עזתיך אתבון
לדוד ראתי קץ
והבדמעתך מאד

מִהַאֲחֵי תוֹרַת מִלְחָמָהא שִׁיחָה
מֵאֵי יַחֲכָמֵי מִשּׁוֹךְ בִּי לְעוֹלָמָהא
מִכֹּחַ מִלְחָמָה שִׁיחָה בִּי שִׁיחָה שִׁיחָה

[illegible]

[illegible]

מלך
בב
לל
כח
א
וה
אש
כנע
ממך
ה
בן
ב

ישראל
ל
המחנה
ה

ה
ה
ה

...

[illegible]

ה
ג
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

על כבוד וסלימתו המצות למשיח
 נא עתה תימשכט החזק וסלימי יי
 על האש וגם יי הקין על רחוק זקן בלילות יום ואמונת העמים על
 משכב משה צימסיה וסלימולאו את הנשים גבוליים וחבר ואתה סעם וכל צדקות מאדם על צדקה וסלי
 מה- מה האדם ומה יד כל היקום כלי כבוד
 שהיה בכוריהם

הללך כי טוב יהוה זמרו לשמו כי יעש
 כיעקב בחר לו יה ישראל לסגל לו
 מצאני ידעתי כי גדול יהוה ואדנינו מכל
 אלהים כל אשר חפץ יהוה עשה
 בשמים ובארץ בימים וכלתהמות
 מעלה נשאים מקצה הארץ ברכים
 למיטר עשה מוצא דוח מאוצרותיו
 נהנה בכורי מימים אדם עד צדמה
 שלח אותה גיפתים בתוכי מצרים
 בברעה ובכל עבדיו שהם גוים רבים
 והגמול פס עצומים וסיוחן מלך ואמרי
 וליצמלם הדין וכל מלכות כנען
 ונתן ארץ חולה נחלה לישראל עמו
 יהוה שמך לשלם יהוה זרף וזרף
 כי ירץ יהוה ימי ועל עבדיו יתנחם
 ייביתם ימים מסקודם מעשה ידי אדם
 פר הסולא ידברו עינים והסולא ידאו
 אזנים והסולא יאזינו אף אי שדוח
 בפיחם במוחם ידיו עשירי כל אשר
 בטה בדה בית ישראל ברכו את יהוה
 בית אהרן ברכו את יהוה בית הלוי
 ברכו את יהוה יואי יהוה ברכו את
 יהוה ברכו יהוה מציון שכינת שלם
 הללך יהוה
 יהוה יהוה טוב כי יתן חסדו

כדניך ילכשו צדק יחסידיך ירננו
 בעבודתך עבדך אל תשב פני משיחך
 נשבעיהוה לדוד אמת לא ישוב ממנה
 מפרי בטןך אשית לכסאך אס ישמרו
 בנך בריתי וערפי ואלמדם גבבניהם
 ערפי יי שבו יסאלך כי צדק יהוה
 כציון אזה למושב לו זאת מנחת ערפי
 עד פראש כי אמתה צדקה בך
 אברך אפיוניה אשביע לחם וכדניה
 אלבי ישיש וחסידיה רנן ירננו
 שם אצמיח קרן לדוד ערפתי למשיח
 אויביו אלבי שש ויני יציון נזרו
 שיר המעלות לדוד
 הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם
 יחד ישמרו רכוש ידראש ידע על
 החזק והזרף שפיר עלפי מדותיו
 כטלח רמון שורל עליהרי ציון כשם
 צדק יהוה אמת חסם ערף שלם
 שיר המעלות
 הנה בך ואתהוה מעבדי יהוה העמים
 בפי יהוה יל לזות שאנדס קדש צדו
 אר ידו ויני יהוה מטיח עשה שמח ואמרי
 הלל את שם קוה הללו יבדיו יהוה
 שמיים בכת יהוה ברוך שם אלהים

וכבוד וסלימתו המצות למשיח
 נא עתה תימשכט החזק וסלימי יי
 על האש וגם יי הקין על רחוק זקן בלילות יום ואמונת העמים על
 משכב משה צימסיה וסלימולאו את הנשים גבוליים וחבר ואתה סעם וכל צדקות מאדם על צדקה וסלי
 מה- מה האדם ומה יד כל היקום כלי כבוד
 שהיה בכוריהם

מלכות ישראל
בבית דוד

77

22
 19
 17
 16
 15
 14
 13
 12
 11
 10
 9
 8
 7
 6
 5
 4
 3
 2
 1

יצא
 ד'ו
 זכר
 שר
 יות
 ים
 תי
 מד
 ים
 בים
 נמרי
 עני
 נמד
 דר
 הם
 דם
 אור
 חח
 שר
 זזה
 יגי
 ת
 ים
 ז

לחבר טוביטער נאכט דיר. האבער וועגן די אהרעם וויסן היינט צו טאגן. ווערסטו אויסגעקוקט פאר אים? און ווערסטו
בדורף אונזערע ליידענדיקע קינדער. ווערסטו אלץ איהרע שולדען באצאלט? ווערסטו איהרע שולדען באצאלט?
און ווערסטו איהרע שולדען באצאלט?

ד'תש"ח
ד'תש"ח

5

1997

三

三

וכי

1361

2

5

11

1

25

3

5

115277
DA 77

1952 年

0327X

1

713

•

עוד ה' מל'ס ימנ'ד תחת היותך כל כסף הקדשים ואמנים כק' לשום ארצ' לשמה איה' חיתה לשמה מרצ' חכרת' גוים אדם להכל' ומה מו' עתה
וכל יחזק כח' בל' והכרת' ממנו עבר' חנות' מל' יס' יז' ב' דרך נחמ' ומה ל'ם תשוע' מ'אמר' ג' וס' ואס' ח' י'אמר' ו'עז'זכור' א'ה' י'אמר'
כב' מ'ל'כ' א'מר'

ל'ד'ר

ברך יהוה צורי המלמד ידי לקרב
אצבעתי למלחמה חסדי וגמ' צדתי
משגבי ומפ'סילי מגני וב' חסיתי
הרוד עמי תחתי יהוה מה אדם ותדעו
באנוש ותחשבו אדם להכל' ומה
ימיו כצל עובר יהוה הטישמיך ותד'ר
געבה ריס ויעשנו ברוך ברוך ופ'ס
שלח חציך ותהם' שלח ידך ממרום
פצנוה צילני ממ'סרבים מ'ד בני נכר'
אשר פ'הס דבר שוא וימ'ס ימין שקר'
אלהים שיר חדש א'עידה לך בנכ'ל
עשור א'מר ה'ך ה'ת'ת'שוע' ולמ'ס
הפוצה את דוד עבדי מחר ברעה
פצנוה צילני מ'ד בני נכר אשר פ'הס
דבר שוא וימ'ס ימין שקר אשר בנינו
בנטעים מגדלים בנעור'הם בנט'נו ר'זות
מחטבות תכנית ה'כל מזינ' מלאים
מפיקים מז'א'ר'ן צאנונו מ'אליפות
מ'ר'בות בחוצותינו אלו פ'נו מ'כלים
אין פר'ן ואין יוצ'א'ת ואין צו'ה מ'ד'ת'נו
אשר העם שפ'ה' א'שר העם ש'ו'ה אלהי'

תהלה לדוד

ארום מ'ך אלהי המלך ואברכה שמך
לעולם ועד ב' יום אברכה ואהללה

שמך לעולם ועד גדול יהוה ומה להל
מא' ו'ל'ג'ד'ל'ת'ו א'ין חקר' דוד לדוד ישנ'ן
מעשיך וג'ד'ר'ת'ך יג'ד'ו'ה'ך כבוד
הודך וד'ר'ינ'פ'ל'את'ך א'שיח'ה ועז'ן
נוראת'ך יאמר' וגד'ל'ת'ך א'ספר'ת'ך
זכר' וצ'טוב'ך יצ'עו וצ'ד'ת'ך י'ר'נו
חנ'ן ורח'ם יהוה א'ר'ך א'פ'ס וגד'ל'ת'ך
טוב יהוה לכל ורח'מיו ע'ל כל מעש'
יו'דך יהוה כל מעש'ך וחס'ד'ך כ'ר'כוב'ך
כבוד מלכותך יאמר' וג'ד'ר'ת'ך י'ד'בו
להוד' יע'ל'ב'ני האדם גבורותיו וצ'ב'וד
הדר מלכותו מלכותך מלכותך
עלמים וגמ'שולת'ך ב'ל'ד'ודך סומך
יהוה לכל הנפ'לים וזוקק לכל הפ'פ'נים
ע'ני כל א'ל'ך ישכרו וא'דה נותן להם
א'ת אכל'ם בעתו פותח א'ת ידך
ו'מ'שביע ל'כל ח'יר'צון צד'יק יהוה ב'כל
דרכיו וחס'ד'ך ב'כל מעש'יך קרוב יהוה
כל קראיו לכל אשר יקראו ב'אמת
רצון ר'איו יעשה ואת שועת'ם ישמע
ויושיעם שומר יהוה את כל א'ב'יו ואת
כל דרש'ע'י'ם ש'מ'ד תהלת יהוה י'ד'בו
ויברך כל ב'שר ש'ם קדש לעולם ועד

הללה

הלל נפש את יהוה אהללה יהוה

יוצאת היצאתה מל'ס ימנ'ד והי' צאת ע'ת'ה ואלה ושל'אמ'ו ושל'אמ'ו א'ין כ'ר'ן וא'ין ר'צ'את' ו'ב'ור'ת'ך ג' ב'ל'ש' ו'ל' א'שר יעשה כ'מעש'
א'יה' ק'נ'ת'ך ב'בור'ת'ך דוד לדוד ישנ'ן מעש'יך וג'ד'ר'ת'ך יג'ד'ו'ה'ך כבוד הודך וד'ר'ינ'פ'ל'את'ך א'שיח'ה ועז'ן נוראת'ך יאמר'
זכר' וצ'טוב'ך יצ'עו וצ'ד'ת'ך י'ר'נו חנ'ן ורח'ם יהוה א'ר'ך א'פ'ס וגד'ל'ת'ך א'ספר'ת'ך א'מר' ו'מ'שביע ל'כל ח'יר'צון צד'יק יהוה ב'כל דרכיו וחס'ד'ך ב'כל מעש'יך קרוב יהוה כל קראיו לכל אשר יקראו ב'אמת רצון ר'איו יעשה ואת שועת'ם ישמע ויושיעם שומר יהוה את כל א'ב'יו ואת כל דרש'ע'י'ם ש'מ'ד תהלת יהוה י'ד'בו ויברך כל ב'שר ש'ם קדש לעולם ועד

מיוע אדנה
דאזעס יאמ

אלה
 ר' ישעיה
 ב' כ' ד'
 יעקב
 ב' ר' ג'
 ג' ב'
 ל' ח' מ'
 ז' ע' י'
 כ' ב' ג'
 ד' ב' ר'
 ג' כ' ד'
 ח' ט' מ'
 נ' פ' ס'
 ל' ד' ה'
 ז' ב' ג'
 י' ה' ו'
 ח' א' ב'
 ז' מ' ע'
 ו' א' ב'
 ב' ר' ג'
 ד' ע'

עשרה
בבית
המדרש

خ
و
و
و
و

१५

חזק
ה
הי
הי

100

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

५३

כח
כח
כח

1

15

חידוש
חידוש
חידוש

1

1991

1777

סבום המים של מרתה ליל א' ודומש מאתו עשרים ושבע פנייה
 סיפורו אך זכ' -

שירג ליהודה שיר חדש
תהלתו
מקהל חסידים ישמח ישראל בעשן
בני ציון גילו במלכם יהללו שמו במחול
בתקופת נור ימרו לו כידוע יהודה בעמו
יפאר ענוי כישועה יעלו חסידים
בנדר ירגו על משכבותם רוממות
אל בצדונם וחרב פיות בידם לעשות
נקמה בגוים תוכחות בלאמים לאסור
מלכיהם בוקים ונכדיהם כנגד ציון
לעשות כדס משפט כתוב הרי הוא
לכל חסידיו הללויה

11

הללו את כבוד שם
הללו את בשר ודם
הללו את בת קמח
עצב הללו את צל שמע
כל הנשמה
הללו את

אִישׁ הִיהָ בְּאֶרֶץ עֵוָה אִיּוֹב שְׁמוֹ וְהָיָה
הָאִישׁ הַהוּא תָם וְיָשָׁר וִירָא אֱלֹהִים וְסָר
מֵרָע וַיִּלְדּוּ לוֹ שִׁבְעָה בָנִים וְשְׁלֹשׁ בָּנוֹת
וַיְהִי מִקְנֵהוּ שִׁבְעַת אֲרָבֵי צֹאן וְשֵׁשׁ
אֲרָבֵי גָמְלִים וְחֲמֵשׁ מֵאוֹת צֹמֵד בָּקָר
וְחֲמֵשׁ מֵאוֹת אֲתוֹנוֹת וַעֲבָדָה רַבָּה מְאֹד
וַיְהִי הָאִישׁ הַהוּא גָדוֹל מִכָּל בְּנֵי קָדִים
וְהָלְכוּ בָנָיו וַעֲשׂוּ מִשְׁתָּהּ בֵּית אִישׁ יוֹמוֹ
זָשָׁלוּ וּקְרָאוּ לְשֵׁשׁת אֲחֵיתֵיהֶם לֵאמֹר
וְלִשְׁתֹּת עִמָּהֶם וַיְהִי כִי הִקִּיפוּ יְמֵי הַמִּשְׁתֵּה
וַיִּשְׁלַח אִיּוֹב וַיְקַדֶּשׁם וְהִשְׁכִּים בְּבֹקֶר
וְהָעֶלֶה עֹלוֹת מִסְפַּר כֹּלם כִּי אָמַר אִיּוֹב
אֱלֹהֵי חֲסָדוֹ בְּנֵי וּבְרָא אֱלֹהִים מִלְּבָבִי כִּבְדָּה
יַעֲשֶׂה אִיּוֹב כָּל הַיָּמִים

ויהי היום ויבאו בני האלהים להתייעב
על יהודה ואגם השטן בתוכם ויאמר
יהודה אל השטן מאיזן תבא ויניח השטן
את יהודה ואמר משוטן בארץ ומדחתך
בתן ואמר יהודה אל השטן השמת לבך
עלי וידי אנוכי כי איזן תבא בארץ איש
חס וישר וירא אלהים וסר מדעי ויעק
השטן את יהודה ויאמר החנם ירא אנוכי

[illegible]

הבאר ג' מל' ע"ר וס' ארדה נ"א ור' אהר' כ"ה הנפ' ר' יעקב ושמעון ש"ט ג' ר' ג' וס' יצחק ש"ה א"ב ו' קל"ד וס' מנח' את השם המל' ש"ט שמעון א"ב
וחד הנח' לו ו' קל"ה הכי' ר' ב' וס' יצחק הכי' ר' מ' א"ב הכי' ר' ב' וס' יצחק הכי' ר' מ' א"ב וס' יצחק הכי' ר' מ' א"ב וס' יצחק הכי' ר' מ' א"ב
שנ' ו' כ' נח' ר' נח' וס' יצחק הכי' ר' מ' א"ב וס' יצחק הכי' ר' מ' א"ב וס' יצחק הכי' ר' מ' א"ב וס' יצחק הכי' ר' מ' א"ב וס' יצחק הכי' ר' מ' א"ב

אִיזֵר בְּשִׁפְתָיו:

וַיִּשְׁמְעוּ שְׁלֹשָׁת רֵעֵי אִיזָבָה אֶת כְּלִהְרֵהָ
הַזֹּאת הַבָּאָה עֲלֶיהָ וַיָּבֹאוּ אִישׁ מִמָּקוֹמוֹ
אֵלֶיךָ הַתִּימְנִי וּבִלְדָּה הַשְּׂוֹחִי וְצוֹפֵר
הַנַּעֲמָתִי וַיַּעֲדוּ יַחְדָּהּ לָבֹא לְנֹדֶדָּהּ וּלְנַחֲמוֹ
וַיֵּשְׂאוּ אֶת עֵינֵיהֶם מִדְּרוֹק וּלֹא הִכִּירוּהָ
וַיֵּשְׂאוּ קוֹלָם וַיִּכְבּוּ וַיִּקְרְעוּ אִישׁ מֵעַל
וַיִּזְרְקוּ עֹפֶר עַל דְּאִשֵּׁיהֶם הַשְּׂמִימָה וַיֵּשְׁבוּ
אֶת וְלֹא רֵץ שַׁבַּעַת יָמִים וּשְׁבַעַת לֵילוֹת
וַאֲיִזְבָּה אֲלֵיוָהּ בָּרִי וְאֹכֵל וְלֹבֵשׁ מֵאֲדָה
אַחֲרֵיכֶן פָּתַח אִיזָבָה וַיִּקְלַל אֶת יוֹמוֹ
וַיִּשְׁמְעוּ אִיזָבָה וְאֶמֶר

יאמר יוסאול צו ודלילה אמר הוה
 נבר היום הזה יהי חשך אל דרשהו
 אלה ממעל ואלתופע עליו נהרה
 יגאלה חשך וצלמות תשכן עליו ענה
 יבעתה ופמרי יוס הלילה הזה
 יחדוא כל אליה בימי שנה במספר
 ירחיס אל צא הנה הלילה הזה יהי
 גלמוד אל תבוא רננה צו יכדוא אדריס
 העתידים עדר ליתקן יחשכו כוכבי שמו
 יקדאורואין ואדראה בעפע שחר
 כילא סגר דלת ביטני ויסתך עמל מעיני
 למה לאמר חסאמות מבטן יצאתי ואגע
 מדוע קדמאי ברבים וגד שדים כיאין

כִּי אֶעֱבֹד שְׂרָפִת וְאַשְׁקֹוֹט יִשְׁנֵתִי אֲזִינֹחַ
 לִי יִנְסֵם לִי יִנְעִי אֶרֶץ הַבְּנִים חֲרִבּוֹת
 לְמוֹתָו עִם שְׂרָפִת זֶה בְּלֹהֶם הַמְּלָאִים
 בְּתִיהֶם כֶּסֶף אוֹ כֶּנֶף לְטָמוֹן לֹא אֶהְיֶה
 כְּעֹלָיִים לֹא דֹא אֹדֹר שֶׁמֶרְשָׁעִים חֲדָלָה
 רָגֹז שֶׁמֶן נִחוּי יִנְעִי כֹחַ יְחִיד אֲסִירִים
 שְׁאֵנֵנוּ לֹא שָׁמְעוּ קוֹל נִגְשׁ קָטָן וְגִדּוֹל
 שֶׁסְּהוּא וְעַבְדֵּי חֶפְשִׁי מֵאֲדָנָיו לְמַדָּה
 יִתְּנוּ לְעַמְלָאוֹר יְחִיִּים לְמִרְיָנָה שֶׁהַמַּחֲכִים
 לְמוֹת וְאִינֵנוּ וְיִחַדְהוּ מִמֶּטֶמֶט מוֹנִים
 דֶּשֶׁמֶח יִסְאֵל יִגְדֹל יִשִּׁישׁוּ כִי נִמְצָאוּ
 חֶבֶד וְגִבּוֹר אֲשֶׁר דִּרְכוֹ נִסְתַּדָּה וְיִסְדָּה
 אֱלֹהֵי בַעֲדוֹ כִּי לִפְנֵי לֹחֲמֵי אֲנַחְתִּי תֵּלֵא
 יִתְּנוּ כֹמִים שְׁאֵנֵנוּ כִּי פֶחֶד פֶּחֶד־דָּתִי
 יִתְּנֵנִי וְאֲשֶׁר יִגְדֵּנִי בְּאֵלֵי לֹא שְׁלוֹתִי
 לֹא שְׁקֻטִּי לֹא אֲנַחְתִּי וְיִבְאֵר גִּבִּי
 וְיִשְׁאֲלֵנִי הַתִּימָנִי וְיֹאמֶר

הנשה ונדאליך תלוא ועצוב מליך
מיינבלי דע יסרת רבים ודיסרפות
תחזקן בושליק ימוץ מריך וברבים
ברעות אמץ כיעתח תכנא אליך
יולא תגע שיד ותסחיל חלוא דא תך
בסלחן תקוה ותסודך זכרנא מי
דוא מקיאס ואיפה יסרס נכחדו
דא עדרא די דשיאק ודעי עמל

[illegible]

רשף ג' ודימנדי מדיעבן יצא רשף ג' ביהו עוף יתנו ג' ודימ' וגבוריהם וכל פס יליה מבקר לערב • אולם ג' ריע מעסבט פוים אולם שלחנא ירך תשא
דיפס אולם אב אירש אולם אב אל שדי וכל קדי כול בנה ואולם וסימנדי ואולם בעבור זאת חא אפ חי • אלה ואן אולם חכמא אב מלאות בח •

יִהְיֶה נֶגְדָה מִנְשֵׁמֶת אֱלֹהֵי יֶאֱבֹדוּ וּמִרֹחַ
 אֶפְיֹכְלוּ שְׁאֵגַת אֲדִירָה וְקוֹל שׁוֹחַל
 וּשְׁנֵי כַפִּירִים נִתְּעוּ לִישׁ אֶבֶד מְבִלִּי
 טָרְפוּ בְנֵי לִבָּיִת תִּפְרְדוּ וְאֵלֶיךָ יִנְגַּדוּ
 אֲזֵי שֶׁמֶץ מִדָּה בְּשַׁעֲפִים מִחֲזִינוֹת
 לִילֵד בְּנֵי תִרְדֵּה עַל אֲנָשִׁים פָּחַד
 קִרְאֵי וִירְעוּדָה וְרֵב עֲצָמוֹתֵי הַפָּחִיד
 וְרוּחַ עֲרֵפְנִי יִחַלֵּה תִסְמַר שְׁעַר תְּבִשְׁרִי
 יַעֲמֹד וְלֹא אֶכִּיר מֵרֹאדוֹ תִמְנַע לִנְגַד
 עֵינַי מִמָּה וְקוֹל אֲשַׁמְעֵי הָאֲנוֹשׁ מֵאֱלֹהֵי
 יִצְדָק אֶסְמַע שׁוֹהוּ יִטְהַר צִדִּיקֶיךָ
 בְּעִבְדֶּיךָ לֹא יֵאֱמִין וּבְמַלְאֲכָיו יֵשִׁים
 דְּהִלֵּה אֶף שֶׁכֵּנִי בְּתִיחַד אֲשֶׁר בְּעַפְרִי
 יִסּוּרִם יִדְכֹּאוּ יִפְנִיעוּ מִבְּקָרִי
 לַעֲרֹב יִכְתּוּ מְבִלֵּי מִשִׁים וְנִצַּח יֶאֱבֹדוּ
 הֲלֹא נִסֵּעַ יִתְּסַבֵּם יִמְחוּ וְלֹא בִחְכָמָה
 קִרְאֵנָה אֲשֶׁר עֲזָר וְאֵלֶיךָ מִקְדָּשִׁים
 תִּפְנֶה יִכְרֹא וִירִי יִחַד כְּעֵשׂ וּבִתְהִי
 תִמִּית קִנְאָה אֲנִי רֹאֵתִי אֲוִיל מִשְׁרִישׁ
 וְאֶקוּבָנִה וּפִתְאֵם יִחַד קוֹבְנֵי מִישַׁע
 וְיִדְכֹּאוּ שְׁעֵר וְאֵין מִצִּיל אֲשֶׁר
 קִצְרוּ רֵעֵב יֶאֱבֹד וְאֵלֶיךָ יִקְחוּ
 וְשֶׁאֵף צִמִּים חִיִּים יִבְאִי צֶאֱמַעֲבִיר
 אֶן וּמֵאֲרִמָּה לֹא יִצְמַח עֲמֹל בִּי
 אֶרֶם לֵעֲמֹל יִלְוֶה וְנִצְדָּשׁ יִבְדִּדוּ

עוף אוכלסאני ארד שא לא לא ואל
אלהים אשים בדתי עשה גדלות
ואין חקר נפלאות עד אין מספר
הנחמטר על פני ארץ ושלחמים
על פני חוצות לשום שפלים למרום
וקדרים שגבו וישע מפר מחשבות
עדומים ולא תעשה ידיהם תשיה
לכר חכמים בערמם ועצת נפתלים
נמחרה יומם יפגשו חשך ופלילה
ימשו בצדדים וישע מחרב
מפיהם ומיד חזק אביון ותדי לדר
תקוה ועלתה חפצה פיה הנה אשר
אנשי יוכחנו אלה ומוסר שדי אר
תמאס כי הוא יכאיב ויחפש
ימח גידו ותרפיה בשש צרות
יציד ובעבע לא יגע בדרע
בדעב פד ממות ובמלחמה מדי חרב
בשוט לשון חכא ולא תרא משוה
כי יבוא לשד וילכך תשחק ומהית
הארץ אליהם כי עסא בני השדה
ברית וחת השדה השלמה לך
יד עמי שלום אהלך ופחיתות
לא תחטא וידעת כיתב ארעך
וצאצאך כעשבת ארץ תבוא אביה
איתגר בעלתה שבעת ימי ואת

ישראל ויהודה מלכות ישראל ויהודה וכל בני ישראל אשר יושבו בהם
והעובדים להם וכל העובדים להם וכל העובדים להם וכל העובדים להם

למה גוי ימנה שבתו וזמנו שמינו וכל חגיו יד בני חסידיו למה גוי ימנה חגיו וזמנו שמינו וכל חגיו יד בני חסידיו למה גוי ימנה חגיו וזמנו שמינו וכל חגיו יד בני חסידיו

הצדקותי אשיחה כמדונשיהם
אני אסתנין כיתשים על משמר
כיאמרת תנחמני ערשי ישאכשיחי
משכבי וחתתני בחלמות ומחזינות
תבעתני ותבחר מחנק נפשי
מות מעצמותי מאסתי לאלעלם
אחיה חרלמני כידבלימימה
אנוש כיתגדלנו ופיתשית אריו
לכך ותפקדנו ולקדים לדעיט תבחנו
כמה לאתשעה ממני לאתרפני ע
מדעי רמי חכאמי מה אפילו לך
נצרה ארס למה שמתני למפגעך
ואהיה עלי רמשא ומה לאתשא
פשעו ותעפיד אתעוני כיעתה
לעפר אשכב ושחרדני ואינני
ועמ כדור השוהי אמר
עדאן תמל אתה ורתי כביר
אמר יפך האר יענת משפט אכ
שדי יענת צדק אסבנד חטא ודל
וישולחם ביד ששעס איכ אדור
תשחר אלאל ואולי שדי חתדנ
אסר וישור אתה כיתרה יעיד עמך
ושלם עת צדק ויהיה ראשיתך
כיצור ואחריה ישנה יאר כי שא
נא לך חיי עמ וכעמ לחד אבותם

כיתמו לאנחנו ולא נדע כי צלמינו על
ארץ הולאהם יורגד יאמרו לך ומלכם
יצאנו מלויס העאהגמא בלא כצה
ישגה אחו בלימים עדנו באנו לא
יקטול ופני כל חציר ייבש כן ארחות
כל שבח יאל ותקות חנה תאכד
אשר יקוט כסלו ובית עכביש מנחחו
ישען על ביתו ולא יעמד יחזיק בו
ולא יקום רעב הוא ופני שמשו על גדרו
ינקות תצא על כל שרשיו סככו בית
אפנים יחזה אסילענו ממחמו ופחשו
לאהיה יתד וזהו אמשו שרדכו ומעמד אחר
יצמחר הקאל לאימאסס וליחזיק ביד
מדעים שיימלה שחוקפך ופסיד תדוע
שנאך ייבש וצשת ואהרשניס אינו
ויינן איכו יאמר
אמנסיד עתי כים ומה יעדי אנוש
עסאל אסחפץ לית עמו לא ינונו
אחת מני אק חכס לבב ואמין כו
מידקשה אייו ששס חמשי חתים
ולא ידעו אשר הפכס באו המוצי
ארץ ממקומה ועמדיה תמלוקתה
היוס וליאמר ובער כוכבים יותס
נטה שמים לבד ורוד שצמתי יתע
עשפילוקימה וחדר הק שגה דות

יורד גוי ימנה ושמרתו וזמנו שמינו וכל חגיו יד בני חסידיו למה גוי ימנה חגיו וזמנו שמינו וכל חגיו יד בני חסידיו למה גוי ימנה חגיו וזמנו שמינו וכל חגיו יד בני חסידיו

ויגיד רפויים פניו את אמונתו ויגיד לניי להיך תגליות חכמה ואור שאל ביהוה איש גוסי עני הוא ואם איש דהים ואם איש שפנים ויפתח גב
 קדמוניתו ויפתח ויפתח חסדו ויפתח שפתי ויפתח שם קריה ויפתח שם גבורה ויפתח לשון מנחה ויפתח מי דוס ואמר עשיתי את כל רצונך
 ואמר מי דאמר יבין שמועל אין כמו אלה

לאהיית אהיה מבטן לקבר אכל
 הלא מעט ימי וחל ישית ממני ואכלה
 מעט בטרם ארץ ולא אשוב אלארץ
 חשד וצלמות ארץ עפתי כמו אכל
 צלמות ולא סדרים ותפע כמו אכל
 ויען עפר הנעמתי ואמר
 הרב דברים לא יענה ואם איש שפנים
 יצחק בדרך מתים יחרישו ותלעגו אין
 מלום ותאמר דלחמי ובר הית בענין
 ואולם מייתג אלה דבר ויפתח שפתיו
 עמר ויגיד תעלמות חכמה כי כפלים
 לתושיה דע כי יש לה אלה מעונך
 החקר אלה תמצא אסע תכלית שדי
 תמצא גבדי שמים מהתפעל עמקה
 משאול מהתדע ארפה מארץ מדה
 ורחבה מניס אסיחור ויכח ויחן
 ומי ישיבנו כהוא ידע מתישוא וירא
 און ולא יתבונן ואיש נבצ יתבונן וער
 פרא אדם ילד אסאתה רכיעות לבך
 ופרשת אליו כפיך אסאונג דהחיקו
 ואלתשכן באהרן עולה כי אשה שא
 פניך ממוס והית מצוק ולא תיא אה
 עמל תשכח סמים עפרות ומהות
 יקום חול תעל פקד תהי צנחת כיש
 תקוה וחפז וצנחת עיני ורצת ואין

וחל
 ושע

מחריד וחלופניך רבים ועיניך שעים
 תכלית ומנוס אכד מנהם ותקותם מפחנע
 ויען איכר ואמר
 אמנם כי אתם עם ועמכם תמות חכמה
 גסלי לבב כמוכם לאנפלאנכי מכם
 ואתמיאין כמו אלה שחק ולעדו
 אהיה קרא לאלה ויענה שחוק
 צדיקתמים לפיד בוז לעשותות
 שאננכון למועד ירגל ישלוא אהלים
 לשדדים צנחות למרגיזי אל אשר
 הביא אלה צידו ואולם שאלנא
 בהמות ותרך ועוף השמים ויגיד
 או שיה לארץ ותרך ויספור דג
 היסמי לאידע כל אלה כי יד יהוה
 עשתה זאת אשר בידו נפש פלדי
 ורח כלבשר איש הלא אמן מליך
 תבחן וחקר אכליטעסלו צישישים
 חכמה וארד ימים תבונה עמו חכמה
 וצנחה לו עצה וצנחה הצהור וסורא
 יצנה יסגר על איש ולא יפתח יענ
 במיסויבשו וישרחם ויהפכו ארץ
 עמו עזות ושיה לו שגג ומשגרה
 מוליד יזעזעים שולל ושפטים יהולל
 מוסר מלכים פתח ואסור אזור במחניהם
 מוליד כהנים שולל ואתנים יסלף

הע
 כד

הח
 ככ

הח
 כד

הח
 כד

הח
 כד

הח
 כד

סנים נרד ויגיד ויפתח פניו את אמונתו ויגיד לניי להיך תגליות חכמה ואור שאל ביהוה איש גוסי עני הוא ואם איש דהים ואם איש שפנים ויפתח גב
 קדמוניתו ויפתח ויפתח חסדו ויפתח שפתי ויפתח שם קריה ויפתח שם גבורה ויפתח לשון מנחה ויפתח מי דוס ואמר עשיתי את כל רצונך
 ואמר מי דאמר יבין שמועל אין כמו אלה

הכל הברית וסימנה חרפה משולש כס לעת מיתה ידמ אשר לא יכל להתרשם הנה נהרס היום מוצא הוליו את גבעה דפה רפה עברה וזאת אפיק יסדה
זה מדרש תריביו וזמל וסימנה יאמר להם משה האתם תריבו לבעל המעון שאון ויפחד גרבו וסימנה אמר לנער ויפחד אחד מהנערים ויחד נזימו

כידא לפני חנה יבוא שמעו שמוע
מלתי ואחותי באניכם הנהגא ערבותי
משפט ידעתי כי אני אצדק מיהוא
ידי עמדי כיעתה אחרי שואגועי אך
שתיים אלתעש עמדי אז מפניך לא
אסתר כפך מעלי הדחק ואמתך אל
תבעתני וקראו אנכי אענה אז אדבר
והשיבני במה לי עונות וחטאות פשעי
והנאיתי הדיעניי למה פניך תסתיר
ותחשבני לאויבך העלה נדחת ערוץ
ואתם שיבש תרדף כיתכת עול מרדות
ותורישני עונות נעורי ותשם צסור
רגלי ותשמוך כול ארחותי על שרשי
רגלי תתחקה והוא פתח בלה כנגד
יד אבול עש אדם ילוד אשה קצור
מיסוש בעדג כציץ יצא וימל
ויברח כצל ולא יעמוד אף עלה פקחת
עצר ואני תבא במשפט עמי מידתך
טהור מטמא לא אחרי אסחרו ציטמו
מספר חד שיואתך חקו עשית ולא
יעבר שעה מעליו ויחדל עדי רצה
כשכיר יזמו כי ישלעך תקנה אם
יכרת ונוד יחליק וינקתו לא תחדל
אמיזקין בארץ שורשו ובעפר ימגד
גזעו מדיח מיס יפוח ועשה קציר

מסיר שפה לנאמנים וטעם זקנים יקח
שופך בוז על נדיבים ומזיח אפיקים
דפה מגלה עמקות מניח שר ויצא
לאור צלמות שגיא וגוים ואבדם שטח
לגוים וינחם מסיר לבראשי עם
הארץ ויתעם בפתחו לא דרך ימשור
חשך ולא אור ויתעם כשכור הקבל
ראתה עיני שמעה אזני ותבן לה
כדעתכם ידעתי גסאני לאנפלי אנכי
מכם ואולסאני אל שדי אצור והוכח
אלא אחפץ ואולסא אתם טפלי שר
רפאי אל כלכם מידתך החרש
תחרישון ותהי לכם לחכמה שמעו
נא תוכחתי ודבות שפתי הקשיבו
חלא תדברו עולה וולת דברו ומה
הפניו תשאון אסאל תריבו וטוב
כייחך אתכם אסבה תל באנוש
תחתלו בו הוכח יוכיח אתכם אם
בסתר פנים תשאון הלא שאתו תבעת
אתכם ופחדו יפול עליכם זכרניכם
משליאפר לגבי חמר גביכם החדישו
ממני ואפדה אני ויעבר עלי מה
על מה אשא צשורי בשני ונפשי אשם
בפיהי וקטלני לא אחל אד דרכי
אלפניו אוכית גסהו אלי לישועה

הנהגא ערבותי משפט ידעתי כי אני אצדק מיהוא ידי עמדי כיעתה אחרי שואגועי אך שתיים אלתעש עמדי אז מפניך לא אסתר כפך מעלי הדחק ואמתך אל תבעתני וקראו אנכי אענה אז אדבר והשיבני במה לי עונות וחטאות פשעי והנאיתי הדיעניי למה פניך תסתיר ותחשבני לאויבך העלה נדחת ערוץ ואתם שיבש תרדף כיתכת עול מרדות ותורישני עונות נעורי ותשם צסור רגלי ותשמוך כול ארחותי על שרשי רגלי תתחקה והוא פתח בלה כנגד יד אבול עש אדם ילוד אשה קצור מיסוש בעדג כציץ יצא וימל ויברח כצל ולא יעמוד אף עלה פקחת עצר ואני תבא במשפט עמי מידתך טהור מטמא לא אחרי אסחרו ציטמו מספר חד שיואתך חקו עשית ולא יעבר שעה מעליו ויחדל עדי רצה כשכיר יזמו כי ישלעך תקנה אם יכרת ונוד יחליק וינקתו לא תחדל אמיזקין בארץ שורשו ובעפר ימגד גזעו מדיח מיס יפוח ועשה קציר

וְכִהְיֶה דָּוִד מִמֶּנִּי יֵצֵא מַעֲזָנָם מֵעוֹלָה אֲחֵרִים מִיָּמִים הַיּוֹנִקִּים בְּחֹל וּחֵד מֵאִסְמִנְד וְיִבְיִים בְּיָמֵי יִצְחָק וְעוֹר וְעַל הַלֵּוִי וְלֹא יִיגַד מִשְׁנֵתָם עִפְיָא דִּיךְ גְּיִסִּיל וְאִשְׁחָקִים הַשְׂאֲכִים סְפִיתָה אִישׁ שִׁמְיִם וְיִסְמֵנִה בְּיוֹם עֲשׂוֹת לְאִיִּים מִמֶּדֶד בְּשֹׁעֲלֵהוּ הוֹדוּ עֲלֵאדִּיךְ וְשִׁמְיִם לֹא זָכוּ הַתְּנִיחִי בְּיוֹסִמִּנְהָ לִנְחָה כְּמִלֵּךְ עוֹרֵי חֶסֶד

כְּמוֹתָעֵי וְגִבְרִימוֹתַי וַיִּחַלֵּשׁ וַיִּגְוַע
אֶפְסֹאֲנִי אֲזֻלָּמִים מִנִּיִּם וְנִדְרֵי־חֶרֶב
יִכְשְׁוּ אִישׁ שֶׁכֶּבֶד וְלֹא־יָקוּם עַד־בִּלְתִּי
שָׁמַיִם לֹא־יִקְצוּ וְלֹא־עָדוּ מִשְׁנֶתֶם
מִיִּתְקַבֵּשׁ אֲזֻלָּתִי צִפְנִי תִסְתִּידֵנִי עַד־
שׁוֹב־אֶפֶךְ תִּשְׁתַּלִּי חֲקוֹתַי זִכְרִי אִם־
יִמּוֹת־גִּבְרֵי־חַיִּים כְּלִמִּי צָבָאִי אִיחָל
עַד־בֹּאֲחֵלִי פָתִי תִקְרָאוּ אֲנִי אֶעֱנֶךְ
לִמַּעֲשֵׂה יִדִּי תִכְסֶּה כִּי־עָתָה
צַעֲרִי תִסְפּוֹר לֹא־תִשְׁמַר עַל־חַטֹּאתַי
חֲתָם־בְּצִוּוֹר כִּשְׁעִי וְהַטָּפֹל עַל־עוֹנִי
וְאוֹלֵם־הַנּוֹפֵל יִצּוֹל וְצוֹר יַעֲתֹק מִמֶּקְמוֹ
אֲבָנִים שֶׁחֲקוֹמִים תִּשְׁכַּח סִפְיָחֶיהָ
עִפְרָאֲרִץ וְתִקּוֹת אֲנוֹשׁ הִאֲבִדְתָּ
הַתִּקְוָה לִנְצַחֲיִתְךָ מִשְׁכַּח בְּנֵי־וַתִּשְׁלַחֲוּ
בְנֵי־וַתִּשְׁלַחֲוּ אִדָּע וַיַּעֲזֹבוּ וְלֹא־יָבִין לִמֹּ
אֶרֶץ־שָׁרָה עַל־יֹיכָאֵב וְנִפְשׁוּ עַל־וַתִּאֲכַל
וַיִּמְאֵלִי כֹחַ־תִּימִנִי וַיֹּאמְרוּ

החכם יענה ויעתה
בטוב הוכח צדק
לא יסבך ומלים
לא יזעילכם
ותגדע שיחך למי יאכל
עמך כן
ירשיעך כן ואל תאמר
כן ודאשיו את סתור
והכי גרעות

חוללת הכסוף אלה תשמע והגדע
אליך חכמה מהידעת ולא נדע
הבין ולא עמנו הוא גם שכל נדע
יש ששנו בכיר מאכיר ימים דמעט
ממך תיחומות אל ודבר לאט עמך
מה יחקך לך גמדי דזמון עניך כי
תשיב אל אל רוחך והצאת מפך
מלין מהאנוש כייזכה ופליצדיק ילה
אשה חזק דשו לא יאמין ושמים
לא זכו בעיניו אף כיתע כזנא לחאיש
שדה כמים עולה אחור שמעלי וזה
חזיתי ואספרה אשר חכמים יגידו
ולא כחדו מאבותם להם ולבסותה
הארץ ולא עבר זר בתוכם מלימי
רשע הוא מתחיל ומספר שנים
נצפנו לעריץ קול פחדים באזני
בשילום שודד יבואנו לא יאמין שם
מביחשך וצפו הוא אלי חרב צדק
הוא ולחם איה ידע כי יבין בידו יום
חשך יבעתהו צד גמדי דתקפהו
כמלך עתיד לבידור פתטה אלא
ידו ואל שדי יתגבר ירוץ אריו בענאו
דע כי גבי מגניו כינסה פניו בחלצו
ומעש פמה על כסל וישכון עריס
נפחות בתים לא יעשו למזאש

ישראל מלכות ישראל ויהוה אלהינו יהוה אחד ויהוה אחד
ואין עוד כמותו ואין עוד כמותו ואין עוד כמותו

לג' יום וסימנה וכו' את ידו של כל בלתי אשר חסדו כאלה ג' וסימנה לא כאלה חלק יעקב וכו' שמעתי כאלה רבות וכו' כאלה בלתי לא כאלה
 באלה לא כאלה באלה וכו' וסימנה חסדו כאלה ג' וסימנה לא כאלה חלק יעקב וכו' שמעתי כאלה רבות וכו' כאלה בלתי לא כאלה
 באלה לא כאלה באלה וכו' וסימנה חסדו כאלה ג' וסימנה לא כאלה חלק יעקב וכו' שמעתי כאלה רבות וכו' כאלה בלתי לא כאלה

ללמטרה יסבו עלי רצוני פלח כליותי
 ולא יחמל ישעך וארץ מחרתי יפרצני
 פרץ על פני פרץ ירץ עלי כגבור שק
 תפרתי עלי גלדי ועלתי בעמר קרע
 פני חמר מרה מניכבי ועל עפעפי
 צלמותי על לאחמס ככפי ותפלתני
 זכה ארץ אלת כסירמי ואליה מקום
 לעקתי וגם עתה הנה בשמים עדי
 ושהי במרמס מליצי רע אלא לה
 דלפה עיני ויופח לגדר עס אלה ובן
 אדם לדעהו כישנות מספר יאמר
 ואח לא אשוב אהלך ואח חבלה ימי
 נזעזע קבריים לי אסלא התלס עמד
 ובה מרותם תלן עיני שימה נא ערביני
 עמד מידוא לידי יתקע כידם צפנת
 משכל עולם לאתרמס לחלק יגיד
 רעים ועיני בני תפלה ודע יגני
 למשל עמים ותפת לפנים אהיה
 ותם מבעש עיני וינדי בצל כלם
 ישמו וישרים על זאת ונקי על חנק
 יתעורר ויאח צדיק וידם וידם
 יסחאמץ ואדם כסם תשבו ונאום
 ולא אמצא בכם חכם ימי עברו זמתי
 נתקו מורשי לבבי לילה ליום ישעמו
 אור קרוב מפני חשך אסאקרה

התעוררו לגלים לאיעשור ולא
 יקום חילו ולא יטה לארץ מנלם
 לאיסור מניחשך נקתו תכש שותת
 ויסור כדוח פיו אליאמן בשונת עה
 כישואתה יה תמורתו בלא אמו תמוא
 וכפתו לארענה יחמס כנפן כסרו
 וישלך כזית נצתו כיעדת חנקת מלח
 ואשא כלה אהל ישחף הרה עמל
 וילדאון וכטנס תכין מרמה
 ויען איצו יאמר
 שמעתי כאלה רבות מנחמי עמל כלם
 הקץ לדבריהם אומה ימרי צד כי
 תענה גס אנכי ככס אברה ויש
 נפשלם תחת נפשי אחידה עליכם
 במליס ואניעה עליכם כמו ראשי
 אאמצכם כמופי וניד שפתי יחשך
 אסאכדה לא יחשך כאכי ואחד לה
 מה מני יהלך ארעה הלאני השמות
 כלעדתי ותקמטני לעד הוויססני
 כחשי בפני יענה אפוסרו וישטמני
 חרף עדי בשני צו יגולטש עיניו לי
 פעור עלי בפהם בחרפה וכו' לחיי
 חד עלי תמלאון יסמדי אל עיל
 ועלי רשעים יסגני שלו היתתי
 ויפרני ואחז בערפי ויפצצני ויקמני

לכך לי ישעמו אהל ישחף הרה עמל וילדאון וכטנס תכין מרמה ויען איצו יאמר
 שמעתי כאלה רבות מנחמי עמל כלם הקץ לדבריהם אומה ימרי צד כי תענה גס אנכי
 ככס אברה ויש נפשלם תחת נפשי אחידה עליכם במליס ואניעה עליכם כמו ראשי
 אאמצכם כמופי וניד שפתי יחשך אסאכדה לא יחשך כאכי ואחד לה מה מני יהלך
 ארעה הלאני השמות כלעדתי ותקמטני לעד הוויססני כחשי בפני יענה אפוסרו
 וישטמני חרף עדי בשני צו יגולטש עיניו לי פעור עלי בפהם בחרפה וכו' לחיי
 חד עלי תמלאון יסמדי אל עיל ועלי רשעים יסגני שלו היתתי ויפרני ואחז בערפי
 ויפצצני ויקמני

עפרתו חס וסימכד אד אסחאב מאשנתם ודנה ככר בעמל בחזק ואלא תסיק וסימכד וככר עליה משעה ולא תוסף עוד לשכלם עין שזפתו ואמר עד
מה תבוא בצור ג' צור וסימכד והכית בצור בוא בצור וחסמן לעד בצור כל איוב מקמו ממקמו חס בד מן ב מל וסימכד תשורטן מקומו ויתר מל

אסתיק בפזרעה יכחידנה תחת
לשנו יחמל עליה ולא יעצנה ומנענה
בתוך חכו לחמו במעיו טהפך מרוות
פתנים בקרבן חיל בלע ויקאפו
מכטנו דשנואל ראש פתנים ינק
תהרגהו לשון אפעה אדראפלגות
נהדינחלי דבשו חמאה משיבנעולא
יבלע כחילתמורתו ולא יעלס כירצן
עזב דלים ביתגול ולא יכחו כילאידע
שלו בכטנו פחמוז לא ימלטו איז
שריד לאפול עלמך לאיחיל טובו
במלאות שפון יצר לו בלד עמל פכאנו
יהי למלא בטנו ישולחו חרוז אפו
וימטר עלימו בלחמו יכרח מנשק
ברזל לחלפנו קשת נחושה שולח
ויצא מגוה וברק ממרדתי יחל ערו
אמיס בלחשך טמון לצפניו מאכלו
אש לאנפח ידע שריד באחלו יגלו
יומים ענו וארץ מתקוממה לו יגלו
יחגורו כזס אפון אחזקאדם
רשע מאלים ונחל אפרו מאר

ומעאזכ ויאמר

שמעו שמעו מלתי גתהי אדא
תנחומתיכם שאני ואנכי אדבר
ואחר דברי תלעני ראנכי לאדם שיחי

בעורי ובבשרי דבקה עצמי ואתמלטה
בעור שני חלני חנני אתם רעי כי
ידאולה נגעה ביי למה תרדפני כמו
אלומבשרי לאתשבעני מיתק אפו
ויכתבון מלי מיתק בספר ויחקו
בעטברזל ועפרת לעד בצור יחצבון
ואני ידעתי גאלי חי ואחרון על עפר יקום
ואחר עורי נקפוצאת ומבשרי אחזה אלוה
אשר אני אחזה לי ועני ראוי ולאז בלו
כליתי בחקי כיתאמדה נדדה לו
ושרש וברנמצאני גוה ולחמפני חרב
כחמה עונות חרב למי תדעון שרדין
ויען צפר הנעמתי ויאמר

לכן שפני שייצני ובעבור חושי כי
מוסר כלמתי אשמינ ודנח מבינתי
יענני הוואת נדעת מניע מעי שים
אדם על ארץ כי רנת רשעים מקדוח
ושמחת חנה שר גע אסי ערה
לשמים שיאו וראשו לעב יגיע
בגללו לנצח יאכד ראוי יאמר אי
כחלום יעוף ולא ימצאוהו וייד
כחיון לילה עין שזפתו ולא תוסף
ולא עוד תשורטן מקומו בגני ירצו
דלים וידיו תשכנה אוני עצמותיו
מלאו עולמו ועמו על עפר תשכב

לג מל ויהי בל בל בל שפני ביתו חן יעבר עליה חן יהרוס יכבדו בכו מה יען משיב יען שזפתו שודו עבר שכלו לב פצתו ולא אחז חן
ואי יחזק יחזק אוחז יחזק ויאמנה מי דל מעלים עינו יטובלו וסימכד וסימכד אל ב כסיה טובו וסמ מן ער עליה חן יעבר עליה חן יעבר עליה חן
עורי עורי יחזק שיר כי פני וסמ בן ואחר אביר תלעני יחזק בצבור ישמע דעם בבירי עמק וסמ בן וסימכד דק יחזק הרבב תי שר חנה ממלרת יחזק
ב קימא שש אעש

ושיט וסימני קח את המחתה באזני יחשבע ראה בעיניך וצאצך שמע ונענה עליה קח נא מפיו תורה עשה לך שרף ושיט פחות ושיט כחף איש ושיט
בסלע קנך סגור וסימני ואם לא תשמעוהו כי השפילו ונתמר גיה יחור וגוה מגבד יכפה אחזב מלרע וחד מלעיל חיל אחד וזהו אזהר בקרנו המזנוח שחור
בעשותו ולא אחזב

אל הכער עד פלישפוט עבס סתרו
ולא יראה וחג שמים יתהדר הארח
עולם תשמור אשר דרכו מתאון
אשר קמנו ולא עת נהריו צקיסודם
האמרים לא לסוד ממנו ומה יפעל
שדילמו והוא מלא בתי הסטוב ועת
דשנים רחקה מני יראו צדיקים
ישמחו ונקי ילעג למו אסלא נכחד
קימנו ויתרס אכלה אשר הסכנא עמו
ושלם בהם סבואתך טובה קחנא מפיו
תורה ושיט אמריו בלבד אסת שוב עד
שדיתבנה תרחיק עולה מאהלך
ושיתעלעל בצר וכצור נחלים אופר
והיה שדי בצריך וכסף תועפות לך כי
אז על שדי תתענג ותשא אל אלה
פניך תעתיק אליו וישמע ונדרך תשם
ותגזר אמר ויקסוף ועל דרך נגה אור
כיד שפילו וואמר גוה ושח עינים ושע
ימלט אינני ונמלט כבר בפיר
וענא יוצא אמר
מסד יסמרי שחי ידי כבדה על אנהתי
מיתת ידעתי ואמצאה אבוא עד
חפצתי אינני ולפני משפט ופי אמלא
תוכחות אדעה מליס יענני ואביס
מה אמר לי הברכ כח יריב עמדי לא

אך הוא ישם כי שם ישרנו כח עמו
ואפלטו לנצח משפטיו הזקדס אהלך
ואיננו ואחור ולא אכין לו שמאור
בעשותו ולא אחז יעטף ימין ולא אראה
כיד עדר עמדי כחני כזה באצא
באשרו אחזה רגלי דרכו שמרתי ולא
אטי מצות שפתי ולא אמיש מחקי
צפנתי אמרי פיו והוא באחד גמי שיעו
ונפשו אותה ויעש כישלים חקי וכתב
דבות עמו ערבו מפניו אפלה אדבונך
גאפחד ממנו ואל הדר לבי ושדי
הפה ילני כיד אנצמתי מפני חשן ומפני
כסה אפלי מדוע משדי לאנצפנו עתם
ודעו לאחז ימיו גבולות ישיגו עת
גבולו וירעו חמור תומים עתה יחברו
שור אלמנה יטואבנים מדרך יחד
חבאו עני ארץ הזכראים במדבר
יצאו בפעלים משחרד לטרף עתה לו
לחם לערים בשדה בליו יקצו וזכות
ישעילקשו ערום ילצו מבלי לבוש
ואין כסות בקרה מירס חדים ירטבו
ומבדל מחסה תבדדו צור גבול משרית
ועל עני יחברו ערום חלבי בלי לבוש
ודעבים כמאן עמר בקשותם יצדו
יקבים ויכבו ויצמאו מעיר מתים ינאן

רארץ לעיה בגבול צב גבול עננים חל דחל ואסיר גבול עמים גבול כח איה העבת כל גבולות ארץ גבולות כח גבולות כח
בלין מבלין וסימני אס יקעו שור תשכון באהלן מבלין בשוה בלין יקצו אמלא גוה ואמלא וסימני איה מיד ופי אמלא תופחות
ואצד תהם אמלא וחד ואמלא איה לוח ואים כוחבג וסימני וסתר אתבג לוי וקצו בלונכ כחב אצא ופלי נחשת מצחב טובה שנים חמור

ב' ושיח
מזרח שמאל

עמו
אחרי
ואמר
ואראה
באצא
ני ולא
חזקי
ישענו
ובחב
בבונ
בזדי
במפני
עיתם
עוד
חבול
יחד
חבר
בזה
חובת
חבוש
רטוב
עד יתם
חבוש
יעהר
מנאמן

א. תולדות
ב. חמדות

ג
ה
ח
ו
ז
ב
א
קד
דס

11

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

מלך
חל
א
ז ז

ז
ז

ז ז

1

五

1

5.

401

३८

•

5

1

חכ

•

1

2

11

2.

1

3

1

•

7

3

i

2

1

1

i

25

59

1

•

6-11

425

3 2 1

2

1999

100

מאוב אדענה ואחר יאכל וצאצא
ישרשו אסנפתה לבי על אשה וער
פתח רעי ארבת תטחז ואחר אשת
ועליה יכרעו ואחרין כיהוא זכור
והאנו פיללים באשרה צאצא
תאכל ובכל תבואת תשרש אבאמאס
משפט עבדי ואמתי ברבים עמדי
ומהא עשר כיקוסאד ופילתמך מה
אשיכנו הלא צבטן עשני ושרו ויכיונו
ברחם אחר אסאמוע מחפץ דרים
ועני אדמה ארלה ואכל פתי ירדי
ולא אכל יתום ממך כי מעורר לבי
כאז צבטן אמי אנחה אסארא
אנד מכלי רשע ואין כמות לאבון
אסלא ברע חלצו ומנצבשי יתחמס
אסדניפות ער יתוס ידי כי ארא
בשער עמדי כתפי משכמה תפור
ואזרעי מקדה תשכרי יתחד אר
אידאל אמשא תולא וכל ארשמד
ודכסר ולתסא מדתי מבטחי א
אשמח מדכ חילי וכי יכיר מצאתי
אסארא אוד כי יחד וירחימר הלה
ויפת כחתי לבי ודשתי ילי גסהו
עק מלילי כי כדשתי לאל ממער
אסאשמח בפיר משנאי והתעוררתי

ענין לילה עצמי נקד מעל ועדין לא
ישכנון יריבם יתחשלוש כפי
כתנתי ארני הרני לחמרו ואתמשל
כעפר ואפר אשוע אילך ולא תענני
עמדתי ותתננני תהפך לאכזר לי
בעצם ידך תשטמני תשאני אירוח
תרכני במגני תשוה כיד ערני
מות תשיבני ובית מועד לפלדני
אך לא בעי ישולחך אספידו להקשוע
אסלא בכיתי להקשיוס עגמה נפשי
לאביו כי טוב חיותי ועאר עואיחלה
לאור וצא אפל מעיר תחוו ויראדמו
חדמני ימני קדר הלכתי בלא רה
רמדי בקהלא אוע אחהיתי לתנים
ורני לבנות יידי עורי שחר מעלי
ועצמי חרה מני חרבי ויהי לאכל כנדי
ועבדי לקול צבים ברית כרתי לעני
גיה אתבונן על בחרלה ומה חלה
ארוה ממיעל ויחלת שדי ממרמים
הלא איד רעול וכר לפעל אויחלה
הוא יראה דרכי וכל עדי יסור
אסהיכתי עכשווא ותחש עלמרמה
רליו שקלני צמאני צדק וידע
אלוה תמתי אסתטה אשרי מיני
חרדך ואח עני חרדכי וצדקי צדק

[illegible]

א"ל ה' וסיפר ישראל מאת אביה דעמיתא ישרא ללומדא לשאר לדר שלום דעמיתא ישרא לשאל לשוית לשאל אכל לנפשו ישראל באלה נפשו
בלי ש' סוף אור תעודי העלה נדך תעמק לי אערוך המון רבה אדמת ג' סימט עד הורב על ונתרס מעל אם עלי אדמת יאידא ג' שרעבי
ואחבא עלן חלתי ואידא הרבה מאד

פני צאורני ולא תהי לחטא חכי
 לשאל באלה נפשו אסלא אמרו
 מתי אהלי מיתתו משהו לא נשבע
 בחוץ לאילן גדולתי וארח אפתח
 אסכסיתי בארס פשיע מלמחז בחכי
 ענייני אעלוץ המן רבה ובוז משפחות
 יותני ואדם לא אצא פתח מי יתן לי
 שמע לי הקטני שדי יעני וספר סתב
 אישריבי אסלא עד שכי אשואנו
 אעננו עטרוות לי מספר צעדי איני
 כמי ציד אקרבנו אס עלי אד מתי
 העקו ויחד תלמיד יכבד אס כחה
 אכלתי בלי כסף ונפש בעליה הפחתי
 תחת חסד יצא חוח ונחת שעה באשה
 תמודד בראיני וישבתו
 שלשת ראויים האלה מעט אתאי
 כי הוא ידיו בעיני ויחד אה
 אלהוא כן רבאל הבני ממ שפחה
 רס באיב חרה אפן על צדקו נפשו
 האלהים ובשר שרעיו חרה אפן
 על אשר לא צא מעיד וירשינו
 אתאי ואלהו חסד אד איב
 ודברים כי אקצוה ממו ולימים
 וידא אלהוא כי איז מענה צפי שלשת
 האנשים ויחד אפן

וַיַּעַל לָהּ הוּא בְּדָרְכָא הַבּוֹיָא וְאָמַר
עֲבִירָאנִי לַיָּמִים וְאַתָּם שִׁישִׁים עַל
בֶּן זַחְלָתִי וְאִילָא מַחֲוֵת דְּעֵי אַתְכֶם
אִמְרַתִּי יָמִים יִדְבְּרוּ וּרְבִשְׁנִים יִדְּעוּ
חֲכָמָה אֲפֻר וְחָדָא בְּאִנְשׁ יִשְׁמַת
יְשׁוּדֵי תַבְנִים לְאֻדְבִּים יִחְכְּמוּ וְזִקְנִים
יִבְנוּ מִשְׁפָּט לְכֹן אִמְרַתִּי שְׁמַעְדִּי
אֲהוּהָ רַעִי אֶתְאַנִּי הַזֶּה חֲוָלָתִי וְדִבְרֵי
אִזִּין עַד תִּבְנוּתֵכֶם עַד תַּחֲקֻרוּן מַלְּיָא
וְעַד יִכְסֹּם אֶתְכֻּזְנָן וְהִנֵּה אִין לֹא יִכְסֹּם
מוֹכִיחַ עֹנֶה אִמְרִין מִכֶּסֶם בֶּן דְּאִמְרוּ
מִצְאֵנוּ חֲכָמָה אֲלֵי יִכְסֹּנוּ לֹא אִישׁ
וְלֹא עֶרְךָ אֵל מִלִּין וּבְאִמְרֵיכֶם לֹא
אִשִּׁיכְנוּ חֲתוּ לֹא עֲנוּ עוֹר הַעֲתִיקוּ
מִחֶסֶם מַלְּיָא וְהוֹחֲלֵתִי בִּלְאִי דְּכִדְרוּ כִּי
עֲמַדוּ לֹא יִנְגֻּעוּ עוֹר אֶנְהָ אֶתְאַנֵּן
חֲלָקִי אֲהוּהָ רַעִי אֶתְאַנִּי כִּי מִלְּתִי
מַלְּיָא דְּעִיכְתִּי רַחֲמֵי הִנֵּה בְּנֵי
כִּי יִלְאִיכְתִּי בְּאִיּוֹת חֲדָשִׁים יִמְכֹּר
אֲדִבְרוּ וִירְחֻלִּי אֶתְחַשֵּׁן וְאֶעֱזֹר
אֲלֵנָא אִשְׁא פְּנֵי אִישׁ וְאֲלֵאֲדָם לֹא
אֶכְנֶה כִּי לֹא יִדְעֵתִי אֶכְנֶה כִּי מַעֲט
יִשְׁאֵנִי עֲשֵׂנִי וְאוֹלֵם שְׁמַעְנָא אִינוּב
מִלִּי וּמִלִּדְבְּרֵי הָאִינִי דְּהִנֵּה אֶתְחַדֵּן
כִּי דְּכִדְרָה לְשׁוֹן בְּחִכִּי יִשְׁדֹּחֵב אִמְרֵי

לא מצאנו וישיבה בארץ גבש לא מצאנו מים על אשר לא מצאנו מערב כאלים לא מצאנו מורה גם כן כי ה' לא מצאנו חזון ישיבה וישיבת מלכות דעה
אתם אחוזי דשא את אש ישיבה למרחוק לכן אמרת שיש עיר לא מצאנו כהן עובד בית אמן כהן ומזבח אבן בסיסית כהן משיח
לא מצאנו חזון וישיבה בארץ גבש לא מצאנו מים על אשר לא מצאנו מערב כאלים לא מצאנו מורה גם כן כי ה' לא מצאנו חזון ישיבה וישיבת מלכות דעה
אתם אחוזי דשא את אש ישיבה למרחוק לכן אמרת שיש עיר לא מצאנו כהן עובד בית אמן כהן ומזבח אבן בסיסית כהן משיח

[illegible]

וְדַעַת שְׁפָתַי בְּרוּר מִלֵּלִי וְחֶאֱלֵךְ
עֲשֵׂתִי וְנִשְׁמַת שְׁדֵי תַחְתִּי אֶסְתַּכֵּל
הַשִּׁיבֵנִי עֲרֹכֶה לִפְנֵי הַתִּצְבֵּה הַזֶּה אֲנִי
כַּפִּיךָ לֹא־לִי מִחֲמַד קִרְצָתִי גִסְמָאֲנִי הִנֵּה
אֲמַתִּי לֹא תִכְעֶתֶךָ וְאֶפְפִּי עָלֶיךָ לֹא
יִכְבֹּד אֶךָ אֲמַרְתָּ בְּאָזְנִי וְקוֹל מִלִּי
אֲשַׁמְעֶיךָ אֲנִי בְּלִי פֶשַׁע חָף אֲנִי וְלֹא
עֵץ לִי הִזְתְּנוּאוֹת עָלַי יִמְצָא חֲשָׁבֹנִי
לֹא־יִכְלֹל יִשְׁכַּב סֹד רַגְלִי וְשֹׁמֵר כֶּסֶף
אֶרְחָתִי הִקְזָאתָ לֹא־נִדְרָתָ אֶעֱבֹד כִּי
יִדְבֹּה אֱלֹהֵי מֵאֲנוּשׁ מִדּוּעַ אֵלָיו וְיִצְלוּ
בִּי בְּלִי דִבְרֵיו לֹא עֲנֵהוּ כִּי־יִהְיֶה יִדְבֹּר
אֱלֹהִים לֹא־יִשְׁמְרֵהוּ בְּחֶלְסֵי חֲזִיוֹן
יִהְיֶה בְּנֶפֶל תִּרְדָּמָה עֲלֵאֲנָשִׁים בְּתַנְגּוּמוֹת
עַל־מִשְׁכְּבֵי אֲזִינֵיהֶם אֲזֵן אֲנָשִׁים
וּבְחִירֵי יַחַתִּם לְהִסִּיר אֶת־מַעֲשֵׂה
וְגֹוֶה מִגִּבְרֵי יִכְסֹה יִחְשֹׁךְ נַפְשׁוֹ מִנִּי
שֹׁחַת וְחִיתוֹ מֵעֵבֶד כְּשִׁילֵהוּ וְהִנֵּה בְּמִנְאוֹת
עַל־מִשְׁכְּבוֹ וְרִיב יִצְמִיאֵהוּ וְיִהְיֶה חֵטְאוֹ
חִיתוֹ לָהֶם וְנַפְשׁוֹ מֵאֶבֶל מֵאֹדֶר יִבְלֶה
בְּשֶׁרוֹ מֵרָאִי וְשָׁפִי עֲצַמָתִיו לֹא־רָאוּ
וְתִקְרַב לְשֹׁחַת נַפְשׁוֹ וְחִיתוֹ לִמְחִיתִים
אֲסִישׁ עָלָיו מֵלֶאךֶ מִלִּיךְ אַחֶר מִנִּי אֶלֶף
לְהַגִּיד לְעַד־סֵדְדֵי וְיִחַנְנוּ וְאִמֵּד בְּרַעְיוֹ
מִדֶּדֶת שֹׁחַת מִצֵּאתִי בְּכִרְיוֹט פֶּשַׁע שֶׁרוֹ

מִנְעַר יִשׁוּב לִמִּי עֲלֵמִי וַיַּעֲתֵר אֶל־
 אֱלֹהֵי וִיד צָהוּ וַיֵּדָא פְּנֵי בְּתוּרָה וַיִּשָּׁב
 לֹאנוּשׁ צִדְקָתוֹ יִשְׁדַּע לֵאנָשִׁים וַיֹּאמֶר
 חֲסֹאתִי וַיִּשְׁדַּע הָעוֹיֹתִי הֲלֹא שׁוּחַ לִי
 פָּדָה מִיָּד מַעֲבָד בְּשׁוּחַת וְחִיתִּי
 בְּאוֹר תְּרֹאֶה הַזְכֵּל אֵלֶּה יַעֲלֶה אֶל פְּעָמִים
 שְׁלֹשׁ עֶסְרִים לְהַשִּׁיב נַפְשׁוֹ מִיָּד
 שׁוּחַת לְאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים הַקָּשֶׁב אִיּוֹב
 שָׁמַעְלִי הַחֲרָשׁ וְאֶנְכִּי אֶדְבֵּר אִם יִשְׁמָעִין
 הַשִּׁיבֵנִי וְיִבְרַח כִּי תַפְצֵתִי עַד קֶדְמָאֵם אֵין
 אַתָּה שָׁמַעְלִי הַחֲרָשׁ וְאִם יִבְרַח חֲכָמָה
 וַיַּעֲלֵהוּ וַיֹּאמֶר

שמעו חכמים מלי וידעו מהאזינו לי
באמן מליך תפוז אחר יטעם לאכל
משפט נבחרה לנו נדעה כינינו מהטוב
כאמר איוב צדקתי ואלהסיד משפטי
על משפטי אכזב אטוש חצי צדקתע
מגדד באיב ישחולע כמים וארח
לחברה עספעלי אז ולכת עם אנשי
רשע כי אמר לא יסבגדר בוצאותעם
אלהים לבן גשיו לבן שמעו לי חללך
לא למרשע ועדי מעולך על
ישלח בארח אישי מן אר
אמנם אל לא ידעו וסוד לא יעלה
משפט מיתקד עליו ארצה גדי שכ

מכירים ג'ול וישראלים את האריות אך ידעו וחייתו למחרת קדם מולו ועל מנת שכל יבשתיים ישרים עשרים שנים ילכו בלילה דבר זה יחליט
וזה נגד ש' תעמוד את כל המעשה את האריות רק שמרומאד ואר' חלוצה' עם אלהים וזה נגד ש' שדות עם אלהים עשה ברצו' עם אלהים אחד
ועם האלהים ובינו

ימתוג חס וסימנדי ואם ימתוג חסנו רגע ימתוג כי יחיים יודעים שימתוג וכל אור וירמיה וכתל כל חס ויהיו כל האנשים יאמר כי וסימנדי וסימנדי אבר וארס בו וסימנדי אן לעבד אקיר אבוש אנכי עשית אדן ביקר קדם על עפר ימק תבונה מה יבן וירכו וארס לא זכר בעיני אהים יכבד בדת לטאותן אלהים ולא נבר שוע לט

הכל בלה אסיעים אליו ולבו רוחו
ונשמתי אליו יאסה יגע מלכשך יחד
ואדם על עפר ישוב ואבדנה שמעה
זאת האזנה לקול מלי האה שזנא
משפט יחבוש ואס יוק נבד תרשיע
האמר למלך בלעל רשע אלנדיבים
אשר לאנשאפני שרים ולאנכר שוע
לפנידל כימעשה ידיו כלם ירגע
ימתוג חסות לילה יעשו עס ויעברו
ויסירו אכיר לאכיר כי עניו ילד רכר
אישוכר צעדיו יראה איחשך ואין
צלמות להסתר שם פעל אוכל לא
על אישישים עוד להלך אלא
במשפט ירע כבירים לאחקר
ויעמד אחרים תחתם לכנ יביר
מעבדהם והפך לילה וידכאו תחת
ישעים ספרם במקום ראים אשר
על כסרונאחריו וכל דרכיו לא
השכיר להביא עליו צעקת דל
ועקבה ענייכישמע והוא ישקטאמי
ישע וימתר פנים גמי ישדנו ועלנו
עם יחיד מחד צדס וצדמקד
עם יחיד האמר בשאני לאאבד
כעס אחרת אזה חני אס עול
פטי לאאסיה המעמד ישלמנה

כימאכר כיאתה תכחורו לאני וגו
נדעת רכר אנשי לבב יאמרו לו
וגבר חכם שמעו לי איב לאבדעת
ידברו דבריו לאבד שכיר אני יבחק
אית עדנע עלתשבת באנשיאון
כיוסיה עלחטאות פשע כינינו
ישפוק וירב אמריו לאל
ויעמא ליהו ויאמר
הזאת חשבת למשפט אמרת צדמי
מאל כיאתמר מהיסמך מהאעיר
מחטאתי אני אשכר מלין ואתדעך
עמך דכס שכרס אהא שור שחקים
גברו ממך אכחטאות מהתפעל בו
ורבופשעך מהתעשה לו אכחטאת
מהתקולו או מהמחד יקח לאיש
במור רשעך ולכזאדם צדקת מור
עשוקים יזעיקו ישועו מזיוע רבים
ולאמר איה אלה עשיתני זמרות
בדלה מלכנו מבו ותארץ ומעוף
השמים חכרנו שם יצעקו וליעק
מפני גאוקרעים אך שוא לאישמע
אלו שדי לאישכר את כיאתמר לא
תשורו דיקלכיו ותחול לו ועתה כי
אין פידאט ולאידענכשמאד ואיב
הכל יתעה כיהו בבילדעת מלי יכבד

הלד רוח וימתוג חס וסימנדי ואם ימתוג חסנו רגע ימתוג כי יחיים יודעים שימתוג וכל אור וירמיה וכתל כל חס ויהיו כל האנשים יאמר כי וסימנדי וסימנדי אבר וארס בו וסימנדי אן לעבד אקיר אבוש אנכי עשית אדן ביקר קדם על עפר ימק תבונה מה יבן וירכו וארס לא זכר בעיני אהים יכבד בדת לטאותן אלהים ולא נבר שוע לט

וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל מִיָּצֵא שְׂמוֹ עַד לִמְדִּיחֹן אֵשׁ אֶרֶץ מִשַּׁם חֶמֶר אֶכֶל וְלִדְבָרָם אֵל בֵּית עֲבָדְךָ וְיִזְכְּתֵךְ לְשִׁמְעֵי יוֹגֵד לְמַעַן אֲתוּ מֵעַל אֲדֻמָּה יְהוּדָה אֲנִים יִזְכְּרוּ לְךָ
אֲנִים יִזְכְּרוּ יְהוָה יִגְדֵּל בִּיבֹל בִּיתוֹ

3. ויסף אליהוא ויאמר:

כְּתָרֵי זֶעַד וְאַחֲרָיָה עֹד וְלֹא לֹה מְלִים
 אֲשֶׁר עִי לְמַחֲחֹק וְלַעֲלֵי אֶתְנֶחֱדִין
 כִּי אֲמַנִס וְלֹא שְׁקָר מְלִי תָמִיד דַּעַת עֲמָן
 הָאֵל כְּכִיד וְלֹא יִמָּאֵס כְּכִיד כֶּחָ לִבִּי
 לֹא יִחִי הָרֶשַׁע וּמִשְׁפָּט עֲנִים יִתֵּן לֹא
 יִגְרַע מִצְדִּיק עֵינָיו וְאֶת מְלָכִים לִבְסֹא
 וַיִּשְׁבֵּם לִנְצַח וַיִּגְבְּהוּ וְאִסְאֲסוּרִים
 בְּזָקִים יִלְכְּדוּן בְּחִלְיָעֵנִי וַיִּגְדֵּל לָהֶם
 פְּעֻלָּתוֹ פְּשַׁעֵיהֶם כִּי יִתְגַּבְּרוּ וַיִּגְדֵּל
 אֲזַנִּים לְמוֹסֵר וַיֹּאמֶר כִּי יִשְׁבֹּן מֵאוֹן
 אֲסִי שְׁמֵנוּ וַיַּעֲבְדוּ יִכְלוּ מִיָּהֵם כְּטֹב
 וְשִׁנִּיהֶם בְּנֻעִימִים וְאִם לֹא יִשְׁמְעוּ
 בְּשִׁלַּח יַעֲבְדוּ וַיִּבְעוּ בְּבִלְדַּעַת
 וְחַנֵּף לִבִּי שִׁימוּאֵל לֹא יִשְׁמְעוּ כִּי
 אֲסִרִּם תִּמְרָ בְּנֵי נֶפֶשׁ וְחִתִּים
 בְּקָדֶשׁ כִּי יִחַלֵּץ עֲנִי בְּעֵינֵי וַיִּגְדֵּל
 בְּלִחָץ אֲזַנִּים וְאִם הִסִּיתֶךָ כִּי יִצַּר
 רַחֲבִי לֹא מוֹצֵק תַּחֲתֶיהָ וְנִחַתִּי חֲנֹךְ
 מִלֹּאדָשִׁין וַיִּקְדָּשׁ מִלֹּאדָדִין
 וּמִשְׁפָּט יִתְמָכוּ כִּי חֲמָה פְּקִידִידִךְ
 בְּכֶסֶף וּרְבִבִּי אֵלִיטֵר הִיעֵרָ שׁוֹעֵל
 לֹא בְצֹר וְכָל מֵאֲמִצִּיכָה אֵל הִשְׁאֵף
 הַלִּיזֵר לִלְוֵת עַמִּים תַּחֲתֶיךָ וְהַמֵּד אֶת
 תְּפֹאֲלָאֵן כִּי עֲלִיָּה בְּהִרְתָּ מַעֲנִידִי

ישמעאל ויהואקים שני בנים יסעק בן יסעק רבינו לא ישמעאל באר
לכא כל דער זון יסעק העלילת מלכותו מן חזק החלק והוא מרדכי
שמואל שהיה יסעק בן יסעק ויהואקים שני בנים יסעק רבינו לא ישמעאל באר

אֲרֵי־עֵגִיב בְּכַחוֹ מִי־מָהוּ מוֹרָה מִי
פֶּחַד עָלִיו דָּרְכוֹ וּמֵאֲמַר פְּעֻלַּת עוֹלוֹ
זָכַר בֵּית שְׂגִיָּא פְּעֻלָּה אֲשֶׁר שׁוֹרָאנֵשִׁים
כִּלְאֲדָם חֲזוֹבוֹ אֲנוֹשֵׁי־בֵיט מֵרְחוֹק הָיוּ
אֲלֵשָׁא וְלֹא־נָדַע מִסֶּפֶר שְׁנֵי וְלֹא
חָקַר כִּי־יִדְרַע נִטְפִּימִים יִזְקוּ מִטֶּר
לֹאֲדוֹי אֲשֶׁר־יִזְלוּ שְׁחָקִים יִרְעֻפוּ עָלָיו
אֲדַסְרֵי אָפֵאס־יִבִּין מִפְּרִשֵׁי עֵבֶר
תִּשְׁאוֹת סִכְרֵי הַקֶּפֶר שֶׁעָלִיו אֲוִירוֹ
וְשִׁרְשֵׁי הַיָּם כֶּסֶה כִּי־סִידִין עֲמִים יִזְקוּ
אֲלֵלֶמֶכ־בִּירֵי עַל־כִּפִּים כֶּסֶה אֲוִיר
וְיִצְרֵי עָלֶיהָ תִּמְכֹּנֶיֶע יִגִּיד עָלִיו רַע
מִכְנֶה אָפֵא עַל־עוֹלָה אָפֵלֹאֵת יִחַד וְלֹא
וְיִתְרֵמִקוֹמוֹ שְׁמַעוֹ שְׁמוֹעַ בְּרָגֵז
קָלוֹהֶגֶה מִפְּיוֹצֵא תַּחַת־כִּי־שָׁמַיִם
יִשְׁרָהוּ וְאֲוִירוֹ עַל־כִּנְפוֹת הָאָרֶץ
אֲחֵרֵי־יִשְׁאֲנֵהוּ יִרְעַם בְּקוֹל גְּאוֹנוֹ
וְלֹא־יַעֲקֹבֵם כִּי־שָׁמַע קוֹלוֹ יִירַעֵם
אֲלֵבִקוֹל וְנִפְלְאוֹת עֲשֵׂה־גְדִילֹת וְלֹא
יִדְעִי כִּי־לִשְׁלֹי אֲמַר הוּא אֶרֶץ וְגֶשֶׁם
מִטֶּר וְגֶשֶׁם מִטְרוֹת עֲזוֹי בִּיד־כִּלְאֲדָם
יִחַתּוּס־לִדְעַת כִּלְאֵשִׁי מַעֲשֵׂהוּ וְנִבְא
חֵיהֶב מוֹאֲרֵב וּבִמְעוֹנֵתִיהָ תִּשְׁכֹּן מִן
הַחֵרֶב תִּבְּוֹא כּוֹסָהּ וּמִמְזִידִים קָרָהּ
מִנְשַׁמֵּת אֵלֶיָּהּ קָרָה וְרַחֵב מִי־טִבְמוֹן

[illegible]

ענין וסוף כי ענין ובה ענין הקטרת ועד ענין הקטרת יב
ענין אורו כי פס ראש ומוציא אס א ואם מיהו וסוף אס נביח כי יסוף אס לשבט אס לארצו יג
אם מבין ששים שנים עתה יסוף אס נביח כי יסוף אס לשבט אס לארצו יג
ענין וסוף כי ענין ובה ענין הקטרת ועד ענין הקטרת יב

אֶבְרִי יִטְרִיחַ עִבְיָא יִפְיץ עֵנְקֵי אֲוֵרוֹ
וְהוּא מִסְבוֹת מִתְהַפֵּךְ בְּתַחֲבוּלָתוֹ וְפָעִים
מֵלֶאשֶׁר יִצוֹס יַעֲלֶנּוּ כָּל אֲרָצֵה אֱם
לִשְׂכֵט אִסְדָּא רִיזוֹ אִסְלַחֲסָא יִמְצָאֵהוּ
הָאִיזִיָּה זֵאָה אִיז עֵמֶד וְהַתְּבוּנָה
נִפְלְאוֹת אֵל הַתְּדַע עֲשׂוֹמֵא לוֹה עֲלִיָּה
וְהִפִּיעַ אֲוֵר עֵנְנֵי הַתְּדַע עֲלִמְפִּלְשִׁי
עֲבִמְפִּלְאוֹת תְּמִיס דַּעֲסִי אֲשֶׁר עֲבִד
חֲמִיס בְּהַשְׁקִט אֲרִץ מִדְּרוֹם תְּהִיָּע
עֲמוֹ לִשְׁחָקִים חֲזָקִים מִדָּאִי מוֹצִיק
הוֹדִיעַ עֲנוֹמָה נִאֲמָרוּ לֹא אֲנִי עוֹד מִפְּנֵי
חֶשֶׁךְ הִיסְפִּירוּ כִּי אֲבִיר אִסְאֲמָר
אִישׁ כִּי יִבְלַע וְעַתָּה לֹא רָאוּ אֲוֵר
בְּדִיר הוּא בְּשִׁחָקִים וְרוּחַ עֲבִידָה
וְהַתְּהַרְסִי מִצִּפּוֹן זֶהֱבִי נִאֲמָה עֲלֵא לוֹה
נִרְאָה הוֹדִי עֲדִי לֹא מִצָּאֵהוּ שְׂגִיָּא
כְּחֻמֵּי שְׂכֵט וּדְבַר צִדְקָה לֹא יִנְהַלְכֵּן
יִרְאוּהוּ אֲנָשִׁים לֹא יִרְאוּהוּ מִלְּחֻמֵּי לִבֵּי

ויערדה את איוב מטה עדרה ויאמר
מי זה מחשיך עצה במליץ בלדעת
אזנא כנזר חלעץ ואשאלך והודיעני
איפה הית ביסד ארץ וגם אגיד עת
בנהימי עס ממדיה בידע אומי
נקה עליה קוי ערמה אדניה וטבעו

או מיררה אבן פנתה צר צר כוכ
 בקר וידעו כל בני אלהים ויסך
 בדתים ים צדקו מרחם יצא
 בשומי ענן לבשו וערפל חתלתו
 ואשכך עליו חקי ואשים בריח ודלים
 ואמר עד פה תבוא ולא תסיף ובא
 ישית בגאון גליו המימים ציון בקר
 ידעתה שחר מקמו לאהז בכנפת
 הארץ וינעורו רשעים ממנה ותהפך
 כחמר חותם ויתיצבו כמו לבן וימנע
 מרשעים אורם וחרוערמה תשבר
 הבאת עד נבכרים ובחרתו ונתת
 הנגלה שער ימות ושערי צלמות
 תראה והתכננת עדר חצי ארץ הגר
 אסידעת כלם איזה הדרך ישכך
 אור וחשך איזה מקמו כי תקחנו
 אלבולו וכיתבין נתיבות ביתו ידעת
 כי אז תולד ומספר ימים הבאת
 אל אצרות שלג ואוצרות ברד תראה
 אשר חשכתי לעת צר יום לרב
 ומרחק איזה הדרך יחלה אור
 יפץ מדים על ארץ מי פלי רשימו
 חעלה ודרך לחזיון חלול לה מיטיר
 על ארץ לא אש מדבר לא אדם בו
 לה שביע שאה גמשה ולחצמיה

[illegible]

הרוב ג' חס' וחד' כל' ופי' הרוב רב עם ישראל הרוב צדיקים לא יענה הרוב עם שדי יקדו יתום ודי' כפי' בספר' ואם זכרתי ונבחרתי ואם לא אבן ואם לא יא' ישמעו ואם
 בינה שפעה זאת ואם אפסורים בזקים ואם זרוע כאל' תצדק ג' קמ' וחד' פ' כפי' ספר' אתה וס' עת' צדק ביד' ד' חס' ל' שדי' כי תצדק ורשעים ילעגו
 תצדק

פי' יצא נשך וכי ירד קנו סלע
 ישכך ויתלך על שן סלע ומצודה ימשם
 חפרא כל' למרחוק עיניו ציטו ואפילו
 יעלערום ובאשר חללים שם הוא
 ויען יהוה את איוב ואמר
 הרב עם שדי יסוד מוכיח אלוה יענה
 ויעאיו את יהוה ואמר
 הזקלתי מה אשיבך ידי שמתו למן
 פ' אחת דברתי ולא ענה ושתיים
 ולא אוסיף
 ויען יהוה את איוב מבטעהו ואמר
 אזנא כגדר חליץ אשאל והו' עני
 האף תפר משפטי תשיעני למען
 תצדק ואס' ורע כאל' וצדק ולמהו
 תרעם עתה נא און וצדק והו' וחד'
 תרעם הפץ עפרות אפך וראה כל'
 גאה ודשפילתי ראה כל' גאה תביעשו
 וחד' רשעים תחתם טמנס בעפר
 יחד פניהם חפש בטמון וגס אנני
 אודך כיתושע י' ומנף הנהנא
 בהמות אשר עשיתי עמך חצי צמר
 אכלי הנהנא כחו במתני ואונו בשרי
 בטנו ויחפץ זכו כמזארי גדי פחדו
 ושרצו עצמיו אפיקי נחשה גרציו

כמטיל ברזל הוא ראשית דרכי אל
 העשו יגש חרבו כדור חדים ישאו
 וכל חית השדה ישחקו שם תחת
 צאלים ישכב בסתר קנה ובצד
 יסכו צאלים צלל יסכו עורב יחל
 חן יעשק נהד לא יחפז יבטח כפיץ
 ירדן אפיהו בעיניו יקחנו כמוקשים
 ינקב אף תמשך לויתן בחכמה
 וככל תשקיע לשנוי תשיש אגמן
 באפו ופחוח תקפ לחיו הידבה אליך
 תחנניס אס' דבר אליך רבות היפות
 ברית עמך תקחנו לעבד עולם
 ותשחקו כצפור ותקשרנו לערותך
 יכרו עליו חברים יחצוהו בין כנענים
 התמלא בשכחות עונו ובצל דגים
 ואעו' שיש עליו בפר זכר מלחמה
 חסר הזתחלתו נלכד הגס ארמונו
 יטל לא אכזר כי יעורנו גמי הוא
 רבני יתצב מי הקדימני ואשום תחת
 פלחשמים ליהוא לא אחריש צדיק
 ודבר צדקות וחזק ערבו מילה פני
 לבשו ככל סגנומי יבוא דלת פניו
 מי פתח סביבות שניו אימה גאורה
 אפיקי מגנים סגור חודם צד אחד

כפי' ג' חס' וחד' כל' ופי' הרוב רב עם ישראל הרוב צדיקים לא יענה הרוב עם שדי יקדו יתום ודי' כפי' בספר' ואם זכרתי ונבחרתי ואם לא אבן ואם לא יא' ישמעו ואם
 בינה שפעה זאת ואם אפסורים בזקים ואם זרוע כאל' תצדק ג' קמ' וחד' פ' כפי' ספר' אתה וס' עת' צדק ביד' ד' חס' ל' שדי' כי תצדק ורשעים ילעגו
 תצדק

שמאולה בליל ב' סוף חודש וסוף ימי חמץ חג לה ואע"פ אלא ארץ ימים בימי חמץ קחרה ל' כטוב סחרה טעמה כי טעם סחרה ויהי סחרה יאמנו
שנים בפסח אתה גרע בתלביקו וסוף יאון אדם יאבב ואחריו וסוף קדש חמץ אל כל עדת ישראל וכן שש בזה גס היום אל תאמז אעשה כי צו
כסל

לשרך ושרך לרעמותיך כבד את
יהוה מהונך ומראשית כל תבואתך
וימלא אסמך שבע ותיזש יקבך
יפרצו

מוסר יהוה בני אלהאס ואלתקן
בתוכתו כי את אשר יאהב יהוה
יוכיח ופאז את בני יצחאשה אדם
מצא חכמה ואדם יפיק תבונה כי טוב
סחרה מסחר כסף ומחרוץ תבואתה
יקרה ויאמפניס וכל פצץ לא ישו
בה ארץ ימים כימיה בשמאולה עשו
וכבוד דרכיה חריגים וכלה יבונה
שלוס יעץ חיים הוא למחזיקים בה
ותמכיה מאשר

יהוה בחכמה יסד ארץ כונן שמים
בתבונה בדתות והומות נבין עושקת
ירעפוטלי בני אלהאס מענין נצר
תשיר ומזמה ויהי חיים ולפטר חן
לגדוריה אתה לרעמותיך ויהי
לא תנוק אסתשכב לא תמזד וטבת
וערבה שנית אלהאס מפת פתח
ומטאת רשעים בתבא כי יהוה
יהיה ככסל ומי רעך מלך
אלתמנוטוב מכעל מות לא יתן
לעשותה ויהי עתיד לך ושוב

ומחר אתן וישאדך אלהאס על
רעך רעה והוא יושב לטוב אתך
אלתרוכ עסאדס חנם אסלאגמלך
רעה אלתקנא באיש חמסוואל תבחר
בכל דרכיו כי תועבת יהוה נלוז ואת
ישרים סודו מארת יהוה בבית רשע
גוה צדיקים יכרך אסלל צים הוא
ילין וילעניים יתחזן כבוד חכמים ינחלו
ובסיליס מרים קלון

שמעו בניס מוסר אפ והקשיבו לדעת
בניהבי לקח טוב נחתי לכם תורתני
אלתעזבו כיצד הייתי לאפירך ויחיד
לפני אמי וינני ואמר לי יתמר דברי
לכך שמד מצותי ויהי מעה רכמה קל
בניה אלהאס שפחואלט מאמרי כי
אלתעזבה ותשמרך אהבה ותצרך
ראשית חכמה מעה חכמה ובביליטנך
קנה בינה סלסלה ותו ממך תבנה
בית חכמה תתן ראשך לו ית דון
עטרת תפארת תמנך שמע בני
וקחאמרי וירבולך שנות חיים
בדרך חכמה היתך ויהי תך במענה
ישרי בלכתך לא יזך צעד ואכ
תרוץ לא תכשר החזק במוסר א
תהנצרה כדא אומד צאח ישר

ויהי יא וסוף חמץ חג לה ואע"פ אלא ארץ ימים בימי חמץ קחרה ל' כטוב סחרה טעמה כי טעם סחרה ויהי סחרה יאמנו
שנים בפסח אתה גרע בתלביקו וסוף יאון אדם יאבב ואחריו וסוף קדש חמץ אל כל עדת ישראל וכן שש בזה גס היום אל תאמז אעשה כי צו
כסל

ח קי ד יום וצאי מא בי רשעא לגניא שפרה ליל למין ארעא
ג צהור ימים ון שריך יארדן קושר בערה על לב עי חדרה ה

אֶלֶּתְכָא וְאֶלֶּת אֲשֶׁר בְּרֹדֶךְ רַעִים
פָּרַעְהוּ אֶלֶּת עֲבָדָיו שְׂכֹה מַעֲלִיו וְעַבְדֵּי
כִּי לֹא יִשְׁנֻ אִם לֹא יִרְעוּ וּגְזֵלָה שְׁנָתָם
אִם לֹא יִכְשֹׁלוּ בִּלְחֹמוֹ לְחַס רִשְׁעֵי וְיִין
חֲמִסִּים יִשְׁתּוּ וְאֶרֶץ צְדִיקִים כְּאֹרֶךְ נְגִה
הוֹדֵךְ וְאֹרֶךְ עַד כְּסֹף הַחַס וְרֹדֶף רִשְׁעִים כְּאֶפְרַיִם
לֹא יִדְעוּ בְּמַה יִכְשֹׁלוּ

בְּיָדֵי הַכְּשִׁיבָה וְאָמַרְי הֵט
אֶזְנֶךָ אֶל־לִיזֹמֶעֶינֶךָ שְׁמַרְס בְּתוֹךְ
לִבְךָ כִּי־חַיִּים הֵם לִמְצֹאֵיהֶם וְלִכְרֹ
בִּישׁוֹ מִרְכָּא מְכַלֵּם שְׁמַרְנָצוֹ לִבְךָ
כִּי־מִנּוֹתוֹ צֹאֹת חַיִּים חֶסֶד מִמֶּךָ
עֹשֵׂה שֹׁת פֶּה וְלִזְוֹת שְׂפָתֶיךָ הִרְחִיב
מִמֶּךָ עֵינֶיךָ לִנְכַח־כִּיטוֹ וְעַפְעֵי־יָדְךָ
יִישְׁרוּ וְנִגְדְּךָ פֶלֶס מִעֲבֹל רִגְלֶךָ וְיִתֶּךָ
דִּבְדִּי יִכְנוּ אֶל־תִּי יִמְיִי וְשִׁמְאֹל חֶסֶד
הַגִּדִּי מִרְעָ

בני יחזקאל הקשיבה לדבנותי ה
אנך לשמר מצוות ידעת שפתי עזרו
כי נפת תטפה שפת זרה וחזק משמך
חכה ואחריה מרה בלעד חדה
כח ביות רגליה ידות מות שאול
עניח חמבו אורח חיים בזה פלס
נשי מעלה יראתך ועתה בני
שמעתי למאמר מאמר יפי

אלימלה ענין ראה דרכיה וחכמים
אשר איזה קצין שטר ומשלוה פין
בקיץ לחמה אברהם קציר מאכלה
עליו עזר השכב מתי חקוס משנה
נעט שנות מעטר נטיות מעט חבק
ימים לשיכב ופאכמה לך ראשך
ומחטרך באישמך

אדני בלענין שואו חולך עקשות
בדקדק בענין מלכרנו מזה באענין
המכור בלבו חרש עבד עת מדנים
שלו עולם פראינא אדני חתני
ישיב ואי מרפא

ששנה ויאדוה שפינו העובות
נכשוניניסרמות לשון שקרן דים
שפכות וסנמי לבחש מהשפכות
און רגלים במחלות לרואן לרעה יפיז
טובים עש שקר וישלח מד גיו
ביי אדיו

דיו אצות ויד ואלתש תורן
אמר קשרם בלכך תמיר עניס על
גיררד ברחלית תנה אדני
בשכב תשיר שיר הויצות היא
השית כיס מצוד תורה אורח
ויס תוספת חוסר לך מרד מאצת
ומחולל לשון פריה אורח

נפיה בלכך ואלתקחך בגפעניה
כי כעד אשר זונה ערפני לחם ואשר
אישנפ יקרה תצור היתה איש
אש בחיקו וצדיו לאת שרפנה יאם
יהי איש על החלים ורגליו לאתכונה
כזהבא אלא שת רעיו לאינקה כר
הנגעבה לאינזוג לגנב כי גנב
לחלא נפשו כי ידעב וגמצא שלם
יטעתיס את כל דון ביתו יתן נואף
אש חסר לב משחית נפש הוא
יעשנה נעזק לון ימצא אחר פתו
לא תרחי כי ינאה חמת גבר ולא
יחמור וסנקס לאישא פני בלכך
ולא יאכזה כי תרבה שחד

בני שמר אמרי גמנות תנכ אתך
עמד מצותי וחיה ותורתי באישון עינה
קשרם על אצבעותיהם כהנים על לבם
לכך אמר לחמה אחתי אה גמור ע
לבינה חקיא לשמר ממשות זרות
מכרה אנה החלוקה כי בחלון
ביתו בעד אשנבי נשרכדי אדא
בסר וסאניס ככנים מערחת לב
גבר בענין גמל פנה ודרך ביה צע
נעל גמל יס באישון ליה חת
גמל וסאניס שד אורח

יוסף ירד וקיסם יאמר שאול כה ייטשה אלהים לכן חבני יוסף הנני יוסף על ידיך את יעמד ראש אל ישע ואל יוסף עצב עמה יצא ואלוהים גל מל וזהו כל יד עמל תבין מגדרת שיע ודרש רש"י קצת מהם לעינים בלם שהאדם יראה ומתחת האור וידרכ האור הוא לעינים וזהו ובעשן לעינים כעבור ב' ויהי כעבור הצהרנים כעבור קופה קדמה חל

צוֹרֵר צִדִּיק יִנּוּב חֶכְמָה וְדִישׁוֹן
 אֲחֻפּוֹת תִּכְרֹת שִׁמְתִי צִדִּיק דִּעוֹן
 רִצּוֹן וּפִי רִשְׁעִים תִּהְפְּכֹת מֵאֵינִי מִרְמָה
 תִּעֲבֹת יְהוָה וְאֶכֶן שְׁלֹמֶה רִצּוֹנוֹ בָּא
 אֲדִיבִי בְּאֶקְלוֹן וְאֶתְעַנּוּעִים חֶכְמָה
 תִּפְתִּי יִשְׁרִים תִּתְּנֵם וְסֹלֶה בְּגִדִים וְשֹׁדֵם
 וְאֲדִיבִי הֶזֶן בְּיָם עֲבָרָה וְצִדִּיקָה
 מִיֵּד מִמּוֹת צִדִּיק תִּמְיָם תִּישָׁר
 וְיִצְוֶה בְּרִשְׁעָיו יִפְלֵ רִשְׁעֵי צִדִּיקָת
 יִצְוֶה יִסְתַּעֲרֶכֶּ וְצִדִּיקָת בְּגִדִים יִלְבְּדוּ
 בְּיָדָהּ אֲדָם רִשָּׁע תִּאֲכֹד תִּקְוֶה וְתִחַלֵּת
 אֲדִיבִי אֲכֹדֶה צִדִּיק מִצָּרָה וְחֶלֶץ
 וְיִצְוֶה רִשְׁעֵי תִחַלְתִּיו בְּפֶה חֲנֻף יִשְׁחַת
 יִעֲדֵה וְצִדִּיקָת צִדִּיקִים יִזְוֶה צִדִּיקִים
 צִדִּיקִים תִּעֲלֶץ קִרְיָה וְצִדִּיקִים רִשְׁעִים
 חֵדֶה בְּבִתֵּי יִשְׂרָאֵל תִּחַלֵּת קִרְיָה וְצִדִּיקִים
 רִשְׁעִים תִּחַלֵּת בְּדִלְעוֹ חֶכְמָה לֵב
 יִשְׁחַת בְּיָדֵי יִשְׂרָאֵל חֶכְמָה לֵב
 סוֹד וְנִמְקָד וְחֶכְמָה לֵב בְּיָדֵי יִשְׂרָאֵל
 יִפְלֵעֵם וְשֹׁמֵר חֶכְמָה לֵב בְּיָדֵי יִשְׂרָאֵל
 מִיֵּד חֶכְמָה לֵב וְשֹׁמֵר חֶכְמָה לֵב
 חֶכְמָה לֵב בְּיָדֵי יִשְׂרָאֵל חֶכְמָה לֵב
 גְּמִלּוּת מִיֵּד חֶכְמָה לֵב בְּיָדֵי יִשְׂרָאֵל
 רִשְׁעִים יִשְׁחַת חֶכְמָה לֵב בְּיָדֵי יִשְׂרָאֵל
 עֲבָרָה לֵב בְּיָדֵי יִשְׂרָאֵל חֶכְמָה לֵב

פִּי צְדִיק וְגַם רָשָׁעִים יִכְסֶה חֶמֶם
 שְׂמֵחַ תֵּנוּחַ מַדְרִים וְעַל מַלְפָּשָׁעִים
 תִּכְסֶה אֲדָמָה בִּשְׂמֵחַ גְּבוּז תִּמְצֵא
 חֶמְדָּה טֵיבָה לְגוֹחַסְרֵי חֲכָמִים
 צִנּוֹר דָּעַת וּפִיאֵייר מַחֲבֵה קִרְבָּה
 הוֹדָע שִׁיר קִרִית עֲזָא מַחֲתֵלֵי רִישׁ
 פִּינֵת צְדִיק לַחִים תְּבוּרָה רָשָׁע לֹא אֵת
 אֶרֶץ לַחִים שׁוֹמֵר מִסֵּד וְעֹבֵד צֶדֶק
 מִתְעַר מִכֶּסֶף שְׂנֵאָה שְׂפַת יִשְׁקָר
 גִּזְעָא דְכָה הוּא כְּסִיל בְּרִדְבָרִים
 לֹא יִדְלַפֶּשַׁע וְחֹשֶׁךְ שִׁתּוֹ מִשְׁכִּיל
 בְּסִתְּנֵי שׁוֹן צְדִיק לְרָשָׁעִים
 בְּנֵי עֶטֶר שְׂמֵחַ צְדִיק יִרְעוּ רָבִים
 וְאֵיִלִּים בְּחֶסֶד לְצִמּוֹתָיו בְּרַבְתָּהוּ
 יֵאָדָּם שִׁיר וְלֹא יִסָּק עֵצֶב עֲמֵדָה
 כֶּשֶׁחֹק לְכִסִּיל עֲשׂוֹת זִמָּה וְחֶמְדָּה
 לֹא יִשְׁרָפָהּ צִנּוֹר רָשָׁע וְאֵת צִנּוֹן
 וְיֵאָדָּם צְדִיקִים בֵּיתָם כְּעֶבֶד מִפְּדֻאִין
 רִשְׁוֹ צְדִיק יִסָּד עוֹלָם בְּחֶמֶץ שְׁנִים
 וְעֵשֶׂן לְעֵינַיִם כֹּהֵל לְשִׁחֻי וְהֵת
 הֵת הוֹסִיף יָמָם וְשְׁנוֹת רָשָׁעִים
 יִדְצֹנָה תוֹזֶלֶת צִדִּיקִים שְׂמֵחָה
 וְחֵמֶה רָשָׁעִים תֵּת מַעֲוָה לֵת
 וְהֵת וְהֵת לְעֵלִי אֱוִי צְדִיק
 עוֹלָם לְחַיִּים וְשִׁעִיר לְיֵשׁוּעַ

[illegible]

[illegible]

רעה למותי הועבתה עקשית
 ורצונות מי ידרי ילד לאינקה
 רעוזי עדיקים נמלט נס זהבא
 חזיר אשה יפה וסרת עסית אות
 עדיקים ארסוב תחיה רשעים עברה
 ישמחו ונסק שר וחשך מישור
 אך למחסור נפע ברב דשן ומרוח
 מהו יורא מעני יקברו לאסוב רב
 לאש מעביר שחר טוב יקשר צון
 ודר שר יקברו כואני בוסח בעשרו הוא
 יכול לעלה עדיקים יפחחו עבר ביתו
 יחלדו ועבד אויל לחסל פ
 עדיק עני חיים וקח נפשות חסיד
 עדיק ארץ ילם אף כדשע וחטא
 אב מוסר אהרדע ושונא תוכח
 כינר טוב יפיק צון מהו ואיש מחמת
 ירשוני לא יפיק אדם כדשע וניש
 עדיק בליקט אשת חיל וטרת
 בעלה ורוב ציצרותיו מדיש
 מחשבות עדיקו משפט חזלות
 רשעים ממחה ודריש עיני אדם
 ופי ישרים יצולו הפור ישנים ואים
 וביט עדיקים עמך רב שכל יד
 איש וניחל חיה רב טוב נקלה
 ונדר ממתבד וסר לחס יודע

צדיק נפש בזה מתו ורחמי רשעים אכזרי
עבד אדמתו ישבע לחטו מרדוק ויקים
חסד לב חמד רשע מצוד רעים ושרש
צדיקים יתן בפשע שפתים מוקש
רע ויצא מצרה צדיק מפרי פאיש
ישבע טוב וגמול יד אדם ישכח לו
דרך אויל ושר בעינו ושמע לעצה
חכם אויל ביום יודע כעסו וכסד
קלון ערום יפח אמונה יבד צדיק
ועד שקדים מרמה ישכח טובו כמקור
חרב ולשון חכמים מרפא שפת אמת
תבון לעד ועד ארבעה לשון שקר
מרמה בלב חד שירע וליעצ שלוח
שומחה לא יאנה לצדיק כל און
ורשעים מלאו רע תועבת יהוה
שפת ישקר ועשי אמה רצונו אדם
ערום כסה דעת ולב כדילים יקרא
אור יד חרוצים תמשול ורמיח חיה
לא יאנה בלב איש יענה ודב
טוב יענה חנה יתר מרעהו צדיק
ודרך רשע סתתעם לא יחקר רשע
צד ורחוק אדם יקר חרוץ בארץ יחיה
חכם ודך נח אלהים בעולם
מוסר אב ורע לאש ינעתו מפר
פריש יאנו טוב פשע בדיס חכם

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת-קוֹלֵךְ הַתְּפִלָּה וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת-קוֹלֵךְ הַתְּפִלָּה
 וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת-קוֹלֵךְ הַתְּפִלָּה וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת-קוֹלֵךְ הַתְּפִלָּה

וְכָל הַיּוֹם יִשְׁמַע בְּקוֹל שֶׁהָאֱלֹהִים מְדַבֵּר וְיִשְׁמַע בְּקוֹל שֶׁהָאֱלֹהִים מְדַבֵּר
וְיִשְׁמַע בְּקוֹל שֶׁהָאֱלֹהִים מְדַבֵּר וְיִשְׁמַע בְּקוֹל שֶׁהָאֱלֹהִים מְדַבֵּר

וּבְתוֹבָאֵת רָשָׁע נִעְבְּרַת שְׂפַת חֲכָמִים
יִזְרְדָּעֶת וְלֹץ כְּסִילִים לֹא יִצְחַר שְׁעֵם
תּוֹעֵבֶת יְהוָה תַּפְלֵת יִשְׂרָאֵל רָצוֹנוֹ
תּוֹעֵבֶת יְהוָה דֶּרֶךְ רָשָׁע וּמִדָּה צְדָקָה
יֵאֱהָב מוֹסֵר רָע לִמְכָּאֵחַ שְׂנֵאתוֹכָחַת
יִמְאֵת שְׂאוֹל וְאֵבֶדּוֹן נֶגַד יְהוָה אֵם כִּי
לְבוֹת בְּנֵי אָדָם לֹא יֵאֱהָב לֵץ הוֹסֵחַ לֹץ
אֶל־חֲכָמִים וְלֹא יִדְּלֵי לֹץ שִׁמְחַ יִטַּב בְּנֵם
וּבְעֶצְמֹת לֹץ רֵחַ נִכְאָה לֹץ וְכֹחַ יִבְקֵשׁ
דַּע בְּנֵי כְסִילִים יִדְּעוּ אוֹלָם בְּיָמֵי
בְּיָרֵעִים וְטוֹב לֹץ מִשְׁתַּחֲמֵד טוֹב
מֵעַט בִּידָאֵת יְהוָה מֵאוֹצֵר בְּנֵי יְהוָה
וְיִטַּב אֶרְחַת יִרְחַ וְאֵדְבָה עַם מְשׁוֹר
אֲכֹסוֹ שְׂנֵאֱהָבוֹ אִישׁ חֲמֵה יִדְּעוּ מִזֶּה
וְאֶרְדָּאִים יִשְׁקִיטוּ רֵיב דֶּרֶךְ אֶצֶל
כִּי יֵצֵאת חֶרֶק וְאֶרְחַ יִשְׂרָאֵל סִלְלָה
בְּחֶרֶם יִשְׁמַחֵב וּבְסִילָאֵם מִזֶּה
אֶרְחַ אוֹלָם שְׂמֵחַ לֹחֵם לֹחֵם וְאִישׁ
כִּי יִדְּעוּ יִשְׁרָאֵל וְכִי מִשְׁתַּחֲמֵד
סוֹד וְכִי יִדְּעוּ סִתְקוֹם שְׂמֵחַ לֹחֵם
בְּמַעַם פִּי וְכִי בְּעַתּוֹ מִזֶּה טוֹב אֶחָד
חֲכָמִים יִמְעַל לְמִשְׁכִּיל לִמְעַן סוֹד
מִשְׂאוֹל מִטָּה בֵּית גֹּאֲסִים יִסְחֵי יְהוָה
וְכִי נִבְרָא לִמְעַל תּוֹעֵבֶת יְהוָה
מִחֲשַׁבּוֹת רָע וְטוֹהֵם סִתְקוֹם יִבְרָא

צדיק בסוד עמו ישגור שואוה
עשיר רבים בזר ערו חוטא ומחונן
עניס אשר ידיו הלא ידעו חרני ייע
חסר ואמת חדשי טוב כפר עצי יהיה
מות ודבר עמים ארל מחסר עמות
חמים עשרים הית כסילס אולת
מיניל געות ערמות ויפחזבים
מדמה יראתיהו מבטח עז ולבני
ידיה מחסה יראתיהו מקור חיים
למור ממקשי מותי בדכ עיר יראתיהו
ידאס ואס מחתת רזון ארד אפים
לכתבנה וקצר דוח מרים אלתו זני
בטרים לב מרפא וקצר עזמות קצאה
עשיר דל חרה עשהו גמכדו חגאפיו
ביעו ידוה רשע וחסה כמותו צדיק
בלבבו תנח חכמה ובקרב כסילים
תידע צדקה חריסנוי וחסד לאמים
חטאת רצויה ללעד משכיל
ועזרהו תרה רבים מענה דשע
חמהו ברעמי יעלה וישו חסמה
תיטיב דעתו כסילס יעמ אודת
בלמקום עני יהוה צמות רעס טובס
מרפא רשע עז חיים וסלחנה שבר
ביה אוילנאץ מוסי אבי שמד
תופחת יערים ביה צדיק חסר רב

[illegible]

מזה מגביה פתחו מבקש שבר עש
לכל אימצא טוב ונחפז בלשוננו יכל
ברעה ילד כחיל לתגיה לו ולא שמח
אבינכל לבש מחייטי בגה ורוח
נכאה תיבש צדס עדה מחקרשע
יקח להטות ארוחות משפט את פני
מבין חכמה ועיני כחיל בקצה ארץ
בעס לאבין בן כחיל ומר לו ילד
גם עניו של צדיק לא טוב לחכות תיבש
על ישר חושך אמריו יודע דעת
וקד דחאיש תבנה גם אויל מחריש
חכם יחשב אכס שפתיו גבוה לתאור
נחש נפרד בבלתו שיה יתגלע
לא חפץ כחיל לתבנה כי אטות תגיה
לבו כבוארשע באגס כחיל ומקלד
חרפה מיסע מקיס דברי פיאיש
נחל צבע מקור חרמה שאר פנישע
לא טוב להטות צדיק כחיל
שפתיו כחיל יכא פנישע יכא חרמות
קחא פני כחיל מחתה לו שפדיר
מוחש נפרד דברי נרנן כחיל
והם ידו חרד כחיל ומחוריה כחיל
אדו הוא לב על משחית גדר עש
הוה כחיל צדיק ונשע כחיל
כחיל עש ונחמד נשע כחיל

יונק את הגורל ומיהוה כל משפט
 טוב פת חרבה ושולח מכת מוא
 ובידי עבד משפיל ומשל בצב
 מביש וכתור אחים יחלק נחלה
 צדק לבסוף וכו' וידע ובחן לבות
 יהוה מרע מקשיב על שפת און שחר
 מזיק על לשון דת לעג לרש חרף
 עשהו שמח לאד לא ינקח עטרת
 זקנים בני בניו ותפאר בניס אבותם
 לא נאוו לכל שפת הר אהביל לבי
 שפת שחר אכזר השחר בעני
 בעליו אל כול אשר יתנה ישכיל מבסה
 פשימבם שאתה ושני בני
 מפריד אלו תחת גערה ממפין
 מהכ תכלי מאה אדמדין כשדע
 גלדך אכזר יעלה פגועיך שגור
 באישואל כסיל באלתו משיריעה
 וחת טובה ראיתי שיה מבידני
 פטור מיסראשת מדון ולמי התגלע
 חריב נטוש מצדיק רשע ומרשע
 צדיקת וענת יהוה גמולו לרש
 זה מחיר צד כסיו קנין חמה חב
 אמן כולעת אבהו ואח לירח
 יודי אדם חסיד תעביבה ערב
 עבד יתן רעהו יבש ענאב

הממשלה והרשות המבצעת את חובותיה.

וְלֹא־הָיָה קִנְיָן לְאָדָם גִּפְשׁוֹ שְׂמִיר
תְּכֵנֶה לְמַצְאוֹת עַרְשָׁקִים לֹא
יִקְחֶה וְיִפְיחַ כֹּזֵבִים אֲבָדִי

לאנאדה לפסילת ענת אפילו עבד
משל בשרים שכל אדם האריך
אפילו תפארתו עבד ערל פשע

מִסֵּב בְּכִפּוּר זַעֲמָל וּבָטֹל עַל עֵשֶׁב
רִצּוֹנוֹ הָיָה לֵאמֹר בְּמִסִּיל וְדֹלֶף טוֹד
מִדִּינַי אֲשֶׁה בֵּית וְהוּן נִחֲלַת אֲבוֹת
וּמִיָּהוָה אֲשֶׁה מִשְׁחֵלָה עֲצֻלָּה תִּפְּלִי
תִּרְדָּמָה וּנְפֹשׁוֹ מִיָּה תִרְעַב שִׁמְרָה

מצוה שמר נפשו בזה רכין יומת
מלוה יהיה חונן דל וגמלו יושלם לו
יסר בנק כי יש תקוה ואלה מיתו אל

תשאל נפשך
 גרל חמה נשא ענש
 כי אסתציל
 ועוד תוקף שמע עצרה
 והכל מוכר
 ולמען תחכם באחריתך
 דיוק חכמה חיה

בנות מחשבות מרובאיש ועצת יהוה
 היא תקום ראות אדם חסדו וטוב
 שמא יצא יראת יהוה לחיים
 ישרו וילך

וְהוֹפִיחַ לִבְכוֹן
בְּיַדְעוֹ מִשְׁדָּא בִּיבְרִיחַ אִם

דְּמִי שֶׁנֶּחֱפִיר חֲדָלְבִּי וְשִׁמְעַ

לפני שבר יצבה לבאיש ולפני כבוד
ענוה משירדבר בטרם ישמע אולת
הנאל ובלמה רוחאיש יכלול מחלתו

ורחב אה מישאנה וצנצנ יתנה
דעת ואזן חכמים תבסס דעת יתנה
אדם ירחיב לו ולפני גדולים יתחנצנ

הראשון בריבוי יבא דעהו וחקרו
מדינים ישבית הגורל וביץ עצומים
יפריד אח נפשע מקרית עז ומדונם

כְּבָרִיחַ אֶרְמוֹן מִפְּרִי פִּאיִשְׁתְּשֶׁבַע
בָּטָנוֹ תָּבוֹאת שְׁפָתָיו יִשְׁבַּע מִדָּת
וְחַיִּים בְּיָדֵי שׁוֹן וְאֶהְיֶה יֹאכֵל פְּרִיחַ

מִצְאָה מִצְאָה מִצְאָה וְיִתְקַן רִצּוֹן
מִיָּהוּדָה חֲנוּכִים יִדְבְּרֵם שׁוֹעֲשִׂיר
יִעֲנֶה עֲזוֹתֵי אִשְׁרָעִים וְחֵרֵעַ
וְיִשְׁאָהֶם רַב־מִמֶּנּוּ בְּנֵי־שׁוֹלֵל

ביתמו מעקש שפתיו והוא כסיל
גם כלא דעת נפש לטוב ואץ
ברגליו חוצא אולת אדם סלה

דבריו עליוהו יזקק לבוהו יסיר
רעים רבים וילמדוהו יפרד ער
שמרים לא ינקה ויפחצצים לא

ימלכ יורשים יחזק פנינו ופלא דיע
לא שמיך מלאי עשני מהו אף
במדעו רחוק ממנו מרחק אמרים

[illegible]

איש ואיש חת מלך משה אלה איש וליצון יאמר מים עמוקים וזה איש איש במב ואיש איש אשר יאכל אשר יצוד יכוננו ופי שדים נכבדו ונכחו
ללצים שכתבם קדמחט יעקב וסמל וכן תעשה בשבער לא יחכם יהמה בוחט ופי יהיה לי לבי לץ היין יורב ג וסמל כתר ורצתבאות ורצתבטט

מוסר לשגות מאמר ידעת עי
בלי עליון משפט ופירשעים
יבלעאון נכונן ללצים שפטים
צמה למות לגו נסילים לץ היונה
שכרו פלשגה בו לא יחכס טהם
כפיר אמת מלך מתעבדו חוטא
נפשו כבוד לאיש שבת מריב וכל
אוי יתגלע מחזק עצל לא יחרש
ישאל בקציר ואין מים עקבים ענה
כלב איש ואישת כונן יד ויחזק אדם
יקרא איש חסדו ואיש אמונים מי
ימצא מתהלך בתמוצ' קאשרי נכונ
אחריו מלך יעב על כסא דין מזוה
בעיניו מלך מי אבד זכתי רבי
טהרתי מחטאתי אכא אבא איה
ואיפה תועבת יהוה גם שניהם גם
במעליו יתנבר נער אסור ואסיר
פעל און שמעת ועיזאח יהוה עשה
גם שניהם אלתאב שנה פתורש
פקח עינך שבע לחם ועווע יאמר
קונה ואזלו אז יתחלליש זהב
ודכפנינים וכל יקר שפת ידעת לוח
בגדו כי ערבו ובעד נכרס חליו
ערב לאיש לחם שוק ואחר ימלא
פיהו חצץ מחשבות בעצה תבון

וּבְתַחֲבוֹלוֹת עֲשֵׂה מִלְחָמָה בְּיָדֶיךָ
הוֹלֵךְ רַכִּיל וְלִפְתָּה שְׂפָתַי לֹא תִעֲרַב
מִקָּלָל אֲבִיו וְאִמּוֹ יִדְעַךְ נָרוּ בְּאִישׁוֹן
חֹשֶׁךְ עֵתָּה מִבְּחֵלֶת בְּרָאשׁוֹנָה
וְאַחֲרֵיהָ לֹא תִזְכָּר אֶל תֹּאמַר
אֲשׁוּמָה דַּע קֹה לַיהוָה וְיִשַׁע לְךָ
תִּעֲכָתֶיּהוּ אֲבִיו וְאִמּוֹ גְּמָאֲנִי מִדָּמִי
לֹא טוֹב מִיְּהוָה מִצַּדִּיק בְּרָאדָם
מִהֵיבִין דְּרַבּוֹ מוֹקְשֵׁאֲדָם יִלְעֵךְ קֶדֶשׁ
וְאַחֲרֵי כֵן לִבְּקָרִי מִזִּרְשֵׁי שְׂמִי
חֲסֹטֵי שֹׁכֵב עֲלֵיהֶם אוֹפֵן נִירְהוּ נִשְׁמַת
אֲדָם חֲפֵשׁ כָּל חֲדָרֵי צֹטֵן חֲסֹד וְאִמָּת
יִצְרֵמֶלְךָ וְסַעַר בְּחֲסֹד כְּסֹא וּתְפֹאֶת
בְּחֹרִים כֶּחֶס וְהָרָר זִקְנִים שִׁבְחֵי חֲבוּהָ
פָּעַת מִרְיָן בְּרַע וּמִכּוֹת חֲדָרֵי צֹטֵן
פְּלִימִים לִבְמֶלֶךְ בִּידֵי הוָה עַל כִּלְאֵשׁ
יִחַץ יִטְטֹה בְּלִדְרָאֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֵינָיו
וְתִכֵּן לִבּוֹת יְהוָה עֲשֵׂה צִדִּיק וְשֹׁפֵט
נִבְחָר לַיהוָה מִצִּיּוֹן רַגְעֵי נִסְגֻרָתָהּ
לִבְנֵי רִשְׁעִים חֲסֹאֶת מִחֲשַׁבּוֹת
חֲרוֹץ אֶדְי מוֹתָר וּכְלָאֲקֵא אֶדְי מִחֲסוֹר
פַּעֲמֵי צִדִּיק בְּלִשׁוֹן שְׂקָרָהּ בְּלִגְדָּהּ
מִבְּנֵי שִׁמְיוֹת שְׂדֵדֵי שֵׁם יְגוֹרֵם כִּי
מִאֲנוּ לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט וְכִפְּפֵי דֶרֶךְ
אִישׁוֹר זֶן יִשְׂרָאֵל עַל יָמֻב לִשְׁכַּת

[illegible]

וישיר הוא יכין דרכיו ואין חכמה
 ואין תבונה ואין עצה לגדל יהודה
 סוס מוכן לוס מלחמה וליהודה
 חתשועה נכחה שם מעשר רב
 מכסף וזהב וזהב עשיר ורש
 נפשו עשה כלל יהודה עתה בראה
 רעה ויסדר ופתיים עברו ונעשו
 עקב ענוה וזאת עיר עשיר ויהודה
 וחיים נכספחם בדרך עקש שומר
 נכשו וחקמה חורג לעיר על פי
 רכושם כחזק ואיסור ממנה
 עשיר כחזק יסור ונכד ליה
 איש מלח זרע עולה יקצו און
 שבט עברו ירה טוב עין הוא ירה
 יתן מלחמו ויהי גרש ויהיה מלח
 ישבת ויזקלזק אהב טהור לבחן
 שפתור עומד עיניו והנצרו
 עת ויסלד בר נגד אגד עצל
 ייבחוץ בתוך רחבות ארצו
 וזה עמק פיזרות זעם יהודה יפל
 סס אולה קשורה כלב ער שבט
 וסר דחיקה ממנו עשק דל
 דביחלו נחל עשיר אדל מחסור
 טאגד ושמע דבר חכמי סולב
 שיתר עת כנעם כח שמרם

על פתח בית חדר
נפש רשע אוחזת
רעה ובעבדך יחבבתי ובה שכיר
לחם יקחד עת משכיל צדיק וכל
רשע מסלק רשעים דע אטם אצור
מזעקת דל וס הוא יקרא ולא יענה
מתן בסתר יכפר אף וסחר בחק
חמה עזה שומחה לצדיק עשות
מזעקת וסחה לפעול און אדם מוע
מזעקת העם בזה רפאים טורח
איש מחסור אהב שמחה חסד יין
ושמן ראוי עשירי כפר וצדיק רשע
ותחת ישרים כבוד טוב שבת בארץ
מחבר מועד הניס ובעס אצור
המזל שגן מזה חכם וכלי אדם
כפלי ענין וזה צדקה וחסד ימצא
חיים צדקה ופדוה עיר גדלים עיר
חכם ידך עז מנחה שומר ציון שגן
שומר מצרות נפש צדיק רך שמו
עושה בעצרה צדוק האות ענין מילתו
כי מאונידיו לעשות כל היום
האחר אהב וצדיק יתול ואיש שק
צדק רשעים אועבה אבי צדקה
באט עד כי סאבד ואיש שומע
לצח דבר רעואי שרשע בפניו

[illegible]

[illegible][illegible][illegible]

10

חזקיהו וסימניה ובה אשר היה אל צפנה נב אלה משלי חזקיהו שזר וזמן ויהי בשנת שלש להושע עד וישלח מלך אשור את תריהן וכותה בצמח
ויהי בשנה הרביעית למלך חזקיהו ואדן ג' קמלו וס' רס"ט תביל כ' הנה בורא שמים לרום וכל שמים וארץ וכו' צדק וחס המלך נקד חרש וצדק וחזק חרש
את צדק הבוש כל צדק ויעל לצדק בלי

עד חנם ברעך והפתיית בשפתך
אלה אמר כאשר עשה לי כן אעשה
לא שיב לאיש כפעלו

על שדה איש עזל עברתי ועל כרם
אדם חסד לכוונה עליהם קמשנים
כסופניו חרלים וגדאכניו נהרסה
ואחזה אנכי אשית לבי ואיתי לחתני
מוסרי מעט שנות מעט תנומות
מעט חכמים לשים לשכבי ובאמת הלך
רישך ומחסריך כאיש כדק

ובאלה משלי שלמה אשר העתיקו
אנשי חזקיהו מלך יהודה נבד אלהים
הסתדד בר ובכד מלכים חקר דבר
שמים לדום וארץ לעמק ולב מלכים
איך חקרי הנו סגים מכסף ויציא
לצדק כלי הגורש על פני מלך ויבון
בעדק כסאו אלהתהדר לפני מלך
ובמקום גדלים אלה עמד כי טוב
אמר לך עלה הנה מה שפילך לפני
וגיב אשר ראני עיניך אלהתאללך
מחר כזמהתעשה באחריתך בחלים
אתדעך ריכד ריכא תדע וסוד
אוריאלתני כן יחסד שמעו דבת
לאתשוב תפוח זה במשכית כסף

דבר דבר על אפניו נוסה בוחליתם
מוכיח חכם על און שמעת כפנות
שלגביוס קציר צירנאמן לשלחיו
ונפש אדניו ישיב

נשיאים ורוח וגשם אין איש מתהלל
במתת שקר בארץ אפים יפדה
קצין ולשון רכה תשבר גרם דבש
מצאתא כלדיך פת שבענו והקאתו
הקר רגלך מבית רעך פני שבעך
ושנאך מפין וחרב וחץ שנון איש
ענה ברעהו עד שקר שירעה ורבר
מועדת מבטח בוגד ביום צרה מעט
בדביוס קרה חמץ עלנתר ושור
בשרים על לבדע

אסדעב שנאך האכלהו לחסואם
צמאה שקהומים כי גחלים אהה
חתה על ראשו ויהוה ישלם לך רוח
צפון תחולל גשם ופניס טעמים לשון
סתרי טוב שבת על פנת גמאשות
מדונים ובית חברי מיסררים על נפש
עיפה ושמועה טובה מארץ מרחק
מעין נרפשו ומקור משחת צדיק מט
לפני דשע אכל דבש הרבות לא טוב
וחקר כבדס כבוד עיד פרוצה אין
הומה איש אשר אין מעצר לדידו

ועל ג' מלכות מלך כי דעה חסד דעה חסד דעה חסד
ג' ונאמר מזה וסמניה מסתויה צדק וחס המלך נקד חרש וצדק וחזק חרש

לא לו קסיד וידע אונק כהו המדבר ל- צד משכנו על ידי ולא תעמד ולא לו תהיה אחד חילוף שחל לו לא בציו אלא כיון וקו ואין משגי דין וישב דין
אלוין להשיבה ולהשיבה גוסי להצר על לבד להשיבו כח ולא יכל להציר אליו גלאה יושבת לו וקו ושבט נחלתו מצרים יסוד לבן חקר לב לבן כסיל עבד

בשולח בקיץ וכמטר בקציר כן לא
נאמר לפסיל כבודי כעבור לנח מדוד
לעוף כן קללת חנם לא תבא שוט
לסוס מתג לחמור ושכט לגו כסילים
אלתען כסיל באולתו פקת שוה לו גם
אתה ענה כסיל באולתו פקתה חכם
בעיניו מקצה גדלים חכם שתה שולח
דברים כיד כמיל דליו שקים מפסח
ומשל כפי כסילים כעבור אכן כמגמה
כננותן לפסיל כבודי חוח עליה כיד
שכור ומשל כפי כסילים כעבור
כלו שכר כסיל ושכר עבדים ככל
שכר אלקאן כסיל שונה באולתו
האיה איש חכם בעיניו תקוה לפסיל
ממנו אמר עזל שחל כדור אי בן
הרחבות הדלת תסוב על צידה ועזל
על מכותיו טמז עזל ידו כעל חת
נלאה לה שיכח אל פיו חכם עזל בעינו
משבעה משיבי טעם מחזיק באזני
כל עבר מתעבר על ידי לא רוי
במתה דה דיה זקית חצית ימות כן
איש דמא את דשו ואמר הוי משחק
אני באפס עצים תכבה אש וכתא
סמי שתן מדוי פחם לחיליס ועצים
לאש ואיש מדוי לחרור דיע

דברי נרגז כמתלהמים והם ידו וחדרי
בטן כסס סתים מצפה על חרש
שפתים דליקים ולבדע בשפתו ינכר
שונא ובקרבו ישית מרמה כי יחנך
קולו אלתאמרו כי שבעת ועבור
כלבו יתכסה שנאה במשאון תגלה
ועתה בקהלי כרה שחת בה יפול וגולל
אבן אליו תשוב לשון שקר ישנא
דביו ופה חלק יעשה מדחה אל
תתהלל ביום מחר בלא תדע מחר
ילך יום ייהללך זר ולא פיך נכרי ואל
שפתך כבד אבן ונטל החול וכעס
אויל כבד משניהם אכזריות חמה
ושטותאף גמיע עמד לפני קנאה
טובה תוכחת מגלה מאהבה מסתרת
באמנים פצע אהב ונעתרות נשיקות
שונא נפש שבעה תכוס נפת ונפש
רעבה כלמר חוק בצור נודדת
מקנה כזאיש נודד ממקומו
שמך וקטרת ישמחלב ומתקדעו
מעצת נפש רעורעה אפך אל
תעזוב בית אחיך אלהבוא בזמאיד
טוב שיש קרוב מאח רחוק תכס בני
ושמח בי ואשיב חרפי דבר ערש
ראר עתה יסתר פתאים עברו געשו

[illegible]

תדמות ב' חסדו מלכות כד תדמה הקדשים ושדיו ודומות ואיש תדמות יהיה סבה יבואנו ב' דעו בשלום שודד יבואנו כי חסד יבואנו ויחד שש שות
 כי יעברו לך יבואנו אע"פ דעהו ה' וכל יא איש ושעיר על דעהו יקרא כי כאשר יקום כה תאמרו איש גבר מחליק למשלה ג' ויהיה בעוף נחור כ' ערצונה
 מביש אמו

לחכי פשע גברי נבחר להזן אישרע
 עין ואלו כי חסד יבואנו מוכיח
 אדם אחרי חן ימצא מחליק לשון
 גוזל אביו ואמו ואמר איך פשע חבר
 הוא לאיש משחית רחב נפש יגרה
 מדון ובטח על יהוה ידעו בוטח
 בלבו הוא כסיל והולך בחכמה הוא
 ימלט ינותן לרש אין מחסור ומעלים
 עינו ורוב מאורות בקום רשעים
 יפת ראם ובאדם ירבו צדיקים
 איש תוכחות מקשה ערה פתע
 ישבר ואין מרפא ברבות צדיקים
 ישמח העם ובמשל רשע יאנה
 עם איש אהב חכמה ישמח אביו
 ורעה זונות יאבהוין מלך במשפט
 יעמיד ארץ ואיש תרומות יחדסנה
 גבר מחליק על דעהו רשת פורש
 ער פעמיו בפשע אישרע מוקש
 וצדיק ירדן ושמח ידע צדיק דין
 דלים רשע לא יבין דעת אנשי לצון
 פתח קריה וחכמים ישיבו אף איש
 חכם נשפט את איש אויל ורעז שחק
 ואין נחת אנשי רמים ישנאו דתם
 וישרים יבקשו נפשו כל דעהו יוציא
 כסיל וחכם באחר ישובה משל

מקשיב על דבר שקר כל משרתיו
 רשעים רשואים תלכים נפגשו
 מאיר עני שניהם יהוה מלך שופט
 באמת דלים כסאו לעד יבין שבת
 ותוכחת יתן חכמה ונער משלה
 מביש אמו ברבות רשעים ירבה
 פשעו צדיקים במפלתם יראו
 יסר בנך ויניח ויתן מעדנים לנפשו
 באין חזון יפרעם ושמר תורה
 אשרוהו בדברים לא יגור עבד כ
 יבין ואין מענה חזית איש אין
 בדבריו תקוה לכסיל ממנו מפנק
 מנער עבדו ואחריתו יהיה מנון
 איש אהב חכמה ובעל חמה רב
 פשע נא את אדם תשפילנו ושפר
 רוח יתן כבודו חולק עם גנב
 שונא פשו אלה ישמע ולא יגיד
 חרדת אדם יתן מוקש ובטח ביהוה
 ישגבר דבים מבקשים פני מושל
 ומהוה משפט איש תועבת צדיקים
 איש עול ותועבת רשע ישר דרך
 דברי אגור בדיקה המשא נאם
 הדבר לא יתאל לא יתאל ואכל
 כי בטר אנכי מאיש ולא בעת ארסלי

יהוה ויסיב נחמיה לו ופאסד יעט אלו ופאסד ופאסד ב' דעו בשלום שודד יבואנו כי חסד יבואנו ויחד שש שות
 כי יעברו לך יבואנו אע"פ דעהו ה' וכל יא איש ושעיר על דעהו יקרא כי כאשר יקום כה תאמרו איש גבר מחליק למשלה ג' ויהיה בעוף נחור כ' ערצונה
 מביש אמו

ומה וסימנתי תשא עניך וכן יקורו מלבדך כל וכן תדרש לאלהים ומן ירך לבבכם וכן אורש וגבתי מאתך ה' וסימנתי שאלה אחת שאלה
והיה אני אלך הקשית לשאול שתים שאלתי שש וסימנתי ויקרא אברהם ויקרא אברהם ויהי שם בנו זכור על שם שמר וגם שם ער מה שמו
ומה

ולא למדת חכמה ודעת קדשים
אדע מי עליה שמים ויד מי אסוף
רוח בחפניו מי צור מים בשמלה
מי הקים בלא פס יארץ מה שמו
ומה שם בנו כי תדע בלא מרת אלוה
צדופה מגן הוא ולחסיס בו אלתוסף
על דבריו פיו כי חבד ונכבד

שתים שאלתי מאתך אלהתמנע
ממני בטרם אמרת שואו דבר בלב
הרחק ממני ראש ועשר אלהתק
לי חטריפני לחס חקי פן אשבע
וכחשתי ואמרת מי יהודה ופך
אורש וגבתי ותפשתי שם אלהי

אלהלשן עבד אלהינו פזיקלך
ואשמתי דוראכיו יקלל ואדת אמו
לא יכרך דור טהור בעניו ומצאתו
לא רחץ דור מהדמו עניו ועפעפיו
ינשאו דור חרבות שניו ומאכלות
מתלעטיו לאכל עניים מארץ ואבונם
מאדם
לעלוקה שתי בנות הבה שלוש
הנה לאת שבעה ארבע לא אמרו
הזין שאור ועצר רחם ארץ לא

שבעה מים ואש לא אמרה דוזן
עין תלעג לאב ותכו ליקח אס יקרוה
ערכי נחל ויאכלוה בני ישראל

שלשה חמה נפלאו ממני וארבע לא
ידעתים דרך הנשר בשמים דרך נחש
עליצור דרך אנה בלבים ודרך גבר
בעלמה בדרך אשר מנאפת אכלה
ומחתה פיה ואמרה לאפעלתי און

תחת שלוש רגזה ארץ ותחת ארבע
לא תוכל שאת תחת ענד כי ימלך
ונכל כי ישבע לחם תחת שנאח כי
תבעל ושפחה כיתיר שגברתה

ארבעה הם קטני ארץ והמה חכמים
מחכמים הנמלים עם לאעז ויכינו
בקיץ לחמם שפנים עם לאעז
וישימו בסלע ביתם מלך אין אור
ויצא חצץ כלו שממית בידים תתפש
והיא צהיכל מלך

שלשה חמה מיטיבי צעד וארבע
מיטיבי לכת לישגבור צהמה ולא
ישגבור פניו זריר מתנים אותיש
ומלך אלקום עמו אסנבת סהתשא

בלב יסגולת קטנות וזהו כשעבד דרך אמת ויפולך גמל בלעול וזוהי תהי ידעתי שחכמה אמרתי וזהו עבד כי יסלך כח חמה
בעל תעבור וקדושי ואמב ארז עניו וזהו לאמר וזהו המעשה כי וזהו צהמה וזהו חכמה וזהו חכמה וזהו חכמה וזהו חכמה
וארבע ממלי כפה מנה לא יסבה בליל שבעה שנה לזמן שנה כי יאן שש עונותיה וזהו חכמה וזהו חכמה וזהו חכמה וזהו חכמה

ויוצאם מלוי הנהגות רחוקים לאין ורחוקים נוסדו יחד ולרועם אי שקר פשוט וזו לאמר כחם החלוק פתח לבבן ודלעך פתח פיה לאלם פתח כף שפת צויה
אובד בלוי אס אדא אובד תנו שכר יחיה בחייה ויתקדש בלוי חל לילות ערונה עליה צחיים ויחיה ויגדל עמכ ימי חייה עליה גמלה אסא ג
שם עליה לבח צדק יא עליה על כלנה

כפה פרשה לעני וידיה שלחה ואפיון
לא תירא לביתה משולג כי כל ביתה
לכש שנים מרובים עשתה לה
ששואר גמל לבושהו נודע בשערים
בעלה בשבתו עסקני ארץ סדין
עשתה ותמכר וחגורתה לבנעני
עזזה לבושה ותשחק ליום אחריון
פיה פתחה בחכמה ותזרת חסד על
לשונה צופיה ללפות ביתה ולחם עצלות
לא תאכל קמח בניה ויאשרה בעלה
ויהללה רבות כנות עשוח לואת עלית
על כלנה שער חזק וכלה יפי אשה
יראתהוה היא תהלה לתנודלה
בזכר יוריה ויהללה בשערים מעשיה

סכום הכסופים שלספר תשע מאות וחמשה עשר צה"ל סימק

ויהי בימי שפטה שפטים ויהי רעב
בארץ ויבא איש מבית לחם יהודה לגור
בשרימאב הוא ואשתו ושני בניהו
ושם ראש אילמלך ושם אשתו נעמי
ושם שני בניו מחלון וכליון אפרתים
מבית לחם יהודה ויבאו שרימאב
ויהיו עם וימת אילמלך איש נעמי
והישאר היא ושני בניה ושאו להם

ואס צמות יד לפה כי מיץ חלב יוצא
חמאה גמץ אף יוצא וסגמץ אפי
יוצא ריב
דברי למואל מלך ששא אש ויסרתו
אמו מה ברי ומה ברבטני ומה ברנריו
אלתהן לנשים חילך ודדך למחות מלכין
אל למלכים למואל אל למלכים שתו
ויקדו זנים או שכרי פקישתה וישכח
מחקק וישנה דין כלבני עניתנו שכרי
לאובד ויין למרי נפשי ישתה וישכח
ישוועמלו לא יזכר עוד
פתח פיה לאלם אלדין כלבני חרף
פתח פיה שפטי צדק ודין ענואביון

אשתה חילמי ימצא ורחק מפנינים
נזרה בטוח מה לבעלה ושלל לא
יחמר גמלהו טוב ולא רע לימי חניך
דד שר צמר ופשתים ותעש בחפץ
ויהי היתה באנית סוחר מרחק תבא
לחמהו יתקם בעוד וילה ותתן טרף
לביה וחק לבערתיה זממה שדה
ותקד משרי כפיה נטע ברם יחברה
בעוז משרי ותאמץ זרועתיה בטעם
כרסוב קדש לא יכבה בייך נרדו
ידיה שלחה בבישור וכפיה תמכור

וחק מרדח חל בלבב וידי צדיק ויחזק עמך ורחק מנעם מוכר ועל רחוק מהבוק צלילה בלב לא יכבה צל וסומי רות בלילם
נזר בבישור את כפה מדיה לעני כל כנה לנש כבש כל בל חרף ולי כי כל ביתה לבש שנים וכל נבל דבול לבש חלם כל מלוי שיון שש זימה
נזר בבישור את כפה מדיה לעני כל כנה לנש כבש כל בל חרף ולי כי כל ביתה לבש שנים וכל נבל דבול לבש חלם כל מלוי שיון שש זימה
נזר בבישור את כפה מדיה לעני כל כנה לנש כבש כל בל חרף ולי כי כל ביתה לבש שנים וכל נבל דבול לבש חלם כל מלוי שיון שש זימה

לרן וישיב אוצאה נא וישב יצחק בן אתכט אביבין ויקרא מלך מצרים פן בנות עלמחיתנ דרש הכהן עדים והוא הפיל הנשכט את אהלה והוא יהיה להן
לרעה כי משלישית הנח כסאן אשר אין דב ימ יתן אך לא בעי בואנה גוס שמרו את עת בלנה ותלכנה שניהם בן ונתהם ג וחס כל העשר הקריה סארי

גשים מאכיות שם האחת ערפה ושם
השנית רות וישבו שם כעשר שנים
וימתו גם שניהם מחלון וכליון ותשאר
האשה משני ילדיה וגמא ונתקם היא
וכלתיה ותשב משדי מואב כי שמעה
בשדה מואב כי פקד יהוה את עמו לתת
להם לחם ותצא מזה מקום אשר היתה
שנוה ישרי כלתיה עמדה ולכנה בדרך
לשוב אל ארץ יהודה ונאמר נעמי לשת
כלתיה לכנה שוכנה אשה לבית חמה
יעשה יהוה עמכם וסר כאשר עשיתם
עם חמותיכם ועמדי יתן יהוה לכם ומצאן
מנוחה אשה בית אשה ותשיק לדן
ותשאנה קולן ותבכנה ותאמרנה לה
כיאמר נשוב לעמך ותאמר נעמי שבעה
בנותי למחול לבית עמי העוה לי בנים
במני וחייו לכם לאנשים שבעה בנותי
לכן כי קנתי מהיות לאיש כי אכוררתי
יש לי תקוה גם היותי הוללה לאיש וגם
ילדתי בנים ואלהן תשבענה עד אשר
יגדלו ואלהן תענה לבית חמות לאיש
אל בנותי כי מר לי מאד מכם כיוצא
במי ידוה ותשבענה קולן ותבכנה
עוד ותשק ערב לחמותה ורות דבקה
בה ותאמר נא שבע בנותי

עמה ואלהיה שובי אחריי במדתך
ותאמר רות אל תפגעיי לעזבך לשוב
מאחריך כי אלא אשר תלכי אלך ובאשר
תלכי אליו עמך עמי ואלהיך אלהי
באשר תמותי אמותי ושם אקבר כה יעשה
יהוה ליוכב וסוף כי המות יפריד ביני
וביך ותרא כי מתאמת היא ללכת
אתה ותחדל לרבר אליה ותלכנה שתיהם
עד בואנה בית לחם ויהי בבואנה בית לחם
ותהם כל העיר עליהן ותאמרנה הזאת
נעמי ותאמר אליהן אלהן קראנה לי
נעמי קראן לי וקראו כי חמה שדי קרי
מאמר מלאה חכמה ודקס השיב
יהוה למחול חמה לינעמי ויהוה עשה
ושדי ירעלי ותשב נעמי ורות המואבית
כלתיה עמה שבעה ימים מואב חמה
באובית לחם ברחבת קציר שערי צב
נמזע לאשה איש גבור חיד
במשכחתא לימלך ושמובעז ותאמר
רות המואבית אל נעמי אלכה נא השוה
ואלקטו בשבולים אחר אשר אמצא
חן בעיני ותאמר לה לך בתי ותלך ובוא
ותלקט בשדה אחרי הקציר וימר מקרה
חלקת השדה לבעז אשר ממעפחה
אלימלך והנה בעז אבית לחם ואמר

עמך וישיב אוצאה נא וישב יצחק בן אתכט אביבין ויקרא מלך מצרים פן בנות עלמחיתנ דרש הכהן עדים והוא הפיל הנשכט את אהלה והוא יהיה להן
לרעה כי משלישית הנח כסאן אשר אין דב ימ יתן אך לא בעי בואנה גוס שמרו את עת בלנה ותלכנה שניהם בן ונתהם ג וחס כל העשר הקריה סארי

וְכָל
מַעֲלָה
וְכָל

[Faint handwritten notes in Hebrew script, possibly bleed-through from the reverse side.]

ב ג
עד לא
ממלכה מל
ה
לא לא
לא
וה
וה
כח
כמים כ
אל
תורת
בכ
ב
ב ג
במל
ג וחד
חל
כח
ה
ג
ג
זי
העבר

[illegible]

אמר ואת עמנו ואת כל בני ישראל ואת כל בני ישראל ואת כל בני ישראל

עירושככי בלילות בשתי את שאהב
נפשי בשתי וורא מצאתיו אקומה
ואסובבה בעיר בשוקים וברחבות
אבקשה את שאהבה נפשי בשתי
ורא מצאתיו מצאתי שמרים הסננים
בעיר את שאהב נפשי ראיתם במעט
שעברתי מהם עד שמצאתי את
שאהבה נפשי אחזתיו ולא ארפנו
עד שהביאתיו אל בית אמי וארד
הורתי השכיניתי אתכם בנות ירושלם
בצבאות או באיודי שדה הסתערו
ורבת עורר את ראדה עד שתחפץ

מי זאת עתה מההביר בתי מרות עשן
מקטור מד ולבנה מקל אבקת רובל
הנה חסתי יניישי למר ששים גברים סכס
לה נצחתי יניישי יניישי חוצ מנמי
מלסדה צחרב עליוני בחרב
בלדות

אמריון עשה לך חלק שדמה מעני
הלכתי עמורי עשה במקר רפיה זהב
מרכי ארמון תכור צוח אדבה מבנות
ירושלם צאנה וראנה בנות ציון במלך
שדמה בעטרה שעטרה ואמו ביום
חתני וזכית שיהיה לכו

ובל
אל
הר
הכרמי
יבד

רש
הר
הספר

אמר ואת עמנו ואת כל בני ישראל ואת כל בני ישראל ואת כל בני ישראל

הגד יפה רעיתי הגד יפה עיניך יונת מבני
לצמחך שניך בעדר העזים שגרי
מהרגל עד שניך בעדר הקצבות שעמו
מזהרחה שכלם מתאימות ושכרה
אקבהם בחוט השני שפתיך ומדברך
נאוה כפלח חור מן רקתך מפעך לצמחך
כמגדל דוד צאוך בנני לתרכיאת ידך
המגן תלוי עריוכר שלני הגברים שני
שניך בשני עפרים תאומי צביה הריוני
בשו שנים עד שיפוח היסכוננו הצל לוח
אלך לילך המורוא לגבעת הלבונה
בדך יפה רעיתי ומים אקבך

אתי מלכנו בלה אתי מלכנו תנאי תשורי
מראש אמה מראש שני וור מן ממעני
אריה מהחרי נמרים לבנת אחתי כלה
הבנת באחד מעניך באחד עניך
מצוריק מדין ידך אחתי כלה מהטבו
ודיד מיווריה שמנה מכלב שמנים נפת
תטפה שפתיך כלה ונשחלבת חת
לשונך וריח שלמתך בריח לבנון גז
בעור אחתי כלה גד בעל מעינות
שדחך פודס רמנים נפשי צוים
כפרים עסנדיים צדוקתם ריח וקמח
עבדתי לצור מן וזהלות עם כלה
ראשי צמח מן יגניס בארמיס חני

בבית חסד וקמח וזה אנו צמח מן יגניס בארמיס חני

בבית חסד וקמח וזה אנו צמח מן יגניס בארמיס חני

אני ישנה וכלי עד קול דודי דופק פתחי
 לי אחתי רעיתי יונתי תמדי שור אשי
 מזאטרל קוצותי רסוסי לילה פשטתי
 את כתנתי איכבה ארבע שנה ירצתי את
 דודי איכבה אטנפם דודי שלח ידו ממז
 חר ומע המעלי קמתי אני לפתח
 לדודי וידוי נטפמו דודי אצבעתי מזר
 עבר על כפות המנעול פתחתי אני
 לדודי ודודי חמק עבר נפשי יצאה
 בדבר בקשותי הולא מצאתה קדאני
 ויאעני מצאתי השמרים הסגבים
 בן רהבני פצעני באות ידי מעלי
 שמרי החמות הסקעתי אתכם בנות
 ירושלם אתם מצאנו דודי מה תגיד
 לו שחלת את רכאני סהדודך מדוד
 מפי כפי סהדודך מדוד שכבה
 השבתי ודודי צחצחני נלמדה
 יצא מביקרתיו יצא שחלות
 סעודי כפי יצא מביקרתיו

רחצות בחלב ייטבית על מלת לרחיץ
בערוגת השמש מגדלות מרחקים שפתותי
שושנים נטפות מזר עברי ידיו גלילי
זהב ממלאים בחרשי שמעו עשת ש
מעלפת ספירים שוקיו עמודי שש
מיסרים על ארני צומראו בלבנון צהור
כאזים חבו ממתקים וכלו מחמדים
זה דוריו זה רעי בנות ירושלם אנה הלך
הדרך היפה בנשיים אנה פנה דודך
עבק שנו עמר דוריו יחד לגו לירגות
הבשם לרעוול בגנים וללקט שושנים
על דוריו יחד לירגות שושנים

יפה את רעית בְּתוּרָה נָתַתָּה בְּיָדוֹ שֶׁל
אִמָּה בְּנִדְּבוּלָתָהּ סִבִּי עֵינֶיךָ מִבְּגָדֵי
שֶׁהֵם הָרָחִיבִי שֶׁעָרַךְ כְּעֶדְדוֹ עֲזִים
שֶׁל שְׂוִימָה גִּלְעָדִי שֶׁנָּךְ כְּעֶדְדוֹ הַחֲלוּם
שֶׁעָלְמָן הִרְחֵצָה יָסֵף סִמְתָּ מוֹת וְשֶׁל
אִין בָּהֶם יִפְלֹחַ הַמֶּלֶךְ וְהַתִּיבֵי בְּעֵינֶי
לְצִמְדֵי יֵשִׁים הַמֶּלֶךְ מַלְכוּת וְשִׁמְכֵם
פִּילֵגְשִׁים וְעֵלְמוֹת אִין מִסְפָּר אַחַת הִיא
יִנְתִּי תִנְתִּי אַחַת הִיא לֵאמֹה בְּרָה הִיא
לְעֹלְמָה רֵאשִׁית בְּנוֹתֵי אֲשֶׁר הֵן מַלְכוּת
וּפִילֵגְשִׁים וְיִהְיֶה לָהֶם אֵת וְנִשְׁמָכָה
בְּנוֹ שֶׁחֹר יִפְהַל בְּרָה בְּחֵמָה אִמָּה

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת-קוֹלְךָ וְיִשְׁכַּח אֶת-כָּל-עֲוֹנוֹתֶיךָ וְיִשְׁכַּח אֶת-כָּל-פְּשָׁעֶיךָ וְיִשְׁכַּח אֶת-כָּל-מִצְוֹתֶיךָ
 וְיִשְׁכַּח אֶת-כָּל-עֲוֹנוֹתֶיךָ וְיִשְׁכַּח אֶת-כָּל-פְּשָׁעֶיךָ וְיִשְׁכַּח אֶת-כָּל-מִצְוֹתֶיךָ

כבדוהו יוספד הוא הטבב קדמיה ויך את אדום הסביב כל זובב קצב הלך משמעו חס נעו צי משמעו אטס אצנו משמעו מקיר אצנו משמעו
 תורה ולא תמלא אצן משמעו זכרון ג זכרון תורה מה מקרא ידע אין זכרון לראשטט כו אן זכרון לחכם יולשמה ג לדגון להיקם יהיה לבית יהודה לשון
 יורה זה עשה

ומאתים לנטרים את פרייה וישבת
 בגנים חברים מקשיבים לקולך
 השמיעני צרח דודי ורמה לך לצפי
 או לעפר האילים על הרי בשמים

סכום המיסורים מאה
 ושבעה עשר סימנים
 קלף

אני קהלתי ייתי מלך על
 ישראל בירושלם ונתתי את לבי לרוש
 ולתור בחכמה על כל אשר נעשה תחת
 השמים הוא ענין רע נתן אלהים לבני
 האדם לענות בו וראיתי לאת כל המעשים
 שנעשו תחת השמים והנה הכל הבר
 ורעות רוח מעות לא יוכל לתקן וחסריו
 לא יוכל להמנות וברחי אני עם לבי ואמר
 אני הנה הגדלתי והוספתי חכמה על
 כל אשר היה לפני על ירושלם ולביראה
 החכמה ורעות ואריה לבי לדעת
 חכמה ורעות הגדלת ושכלות ידעתי
 שגכזה הארעין ראות כי ברת חכמה
 רב בעס ווסית דעת ווסית בראוב
 אמרתי אני בלבי לכהנא אנסכה בשמה
 וראה בטוב והנה גם חזא בלי לשחזק
 אמרתי מהולל ולשמחה מה זה עשה
 תתי בלבי למינות ביין את בשרי ולבי
 נהג בחכמה ולא חז בכולות עראשיר
 אראה איזה טוב לבני האדם אשר עשו
 תחת השמים מספר ימי חיותם הגדלת
 מעשי בניתי לי בתים נטעתי לי כרמים
 עשיתי לי גנות ופירותים ונטעתי להם עץ
 מלפרי עשיתי לי בתים תמים והשקית מהם
 וער צומח עצים קנתי עבדים ונאמרו

דברי קהלת ידוד מלך בירושלם הבן
 הכלים אמר קהלת הכל הכלים הכל
 הכל מה יתרון לאדם בכל עמלו שיעמל
 תחת השמש ידור הלך ודור בא והארץ
 לעולם עמדת וזרח השמש ובא השמש
 ואלמקומו שואף זורח הוא שם הולך
 אלדרום וסובב אל צפון סובב סבב הולך
 הרוח ועל סבבתי שכל הרוח וכל הצללים
 הלכים אלהים והים אינו מלא אלמקום
 שהנחלים הלכים שם הם עבים ללכת
 כל ההרים יגעים לא יוכל איש לדבר
 לאת שבע עין לראות ולא תמלא אצן
 משמעו מה שיהיה הוא שיהיה ונעשו
 הוא שיעשה ואין כל חרש תחת השמש
 יש דבר שיאמר וזה דבר שיהיה
 היה לעולם אם היה מלא אצן זכון
 לראשנים וגב ואחרים שיהיה לא יהיה
 להם זכרה עס שיהיה לאחריה

שהיה זה כבודו מה שהיה ונאמר וראינו כי אינו נוסב לרבות וזרח השמש ובא וזרח במערך אחר וזרח בנחל
 וזרח לירושלם וזרח לירושלם וזרח לירושלם וזרח לירושלם וזרח לירושלם וזרח לירושלם וזרח לירושלם
 ולראות דרך שמים גב וזרח לירושלם וזרח לירושלם וזרח לירושלם וזרח לירושלם וזרח לירושלם וזרח לירושלם

בְּלִילֵי יְמֵי הַלֵּלִים בִּבְמֵלֶךְ שְׂמִינָה אֱלֹהִים וְסִמְנָה וְעֵתָהּ אֶת רֹב לִדְרוֹשׁ יִצְיָתִי אֶת הַעֲנָן לִרְפוּאָה וְהוֹצֵא לִי וְכֵן לִרְפוּאָה לָכֵן עַתָּה לְהוֹצֵא מִן הַחֵם יְעוֹשֶׂה
הַעוֹשֶׂה לִּי מִלֵּשׁוֹנֵי הַבְּרִית וְזֶדֶן מִתֵּרוֹן הַעוֹשֶׂה סְמוּךְ מֵלֵךְ בְּלִילֵי וְכֵן לִדְרוֹשׁ יִצְיָתִי אֶת הַעֲנָן לִרְפוּאָה וְהוֹצֵא לִי וְכֵן לִרְפוּאָה לָכֵן עַתָּה לְהוֹצֵא מִן הַחֵם יְעוֹשֶׂה
בְּלִילֵי יְמֵי הַלֵּלִים בִּבְמֵלֶךְ שְׂמִינָה אֱלֹהִים וְסִמְנָה וְעֵתָהּ אֶת רֹב לִדְרוֹשׁ יִצְיָתִי אֶת הַעֲנָן לִרְפוּאָה וְהוֹצֵא לִי וְכֵן לִרְפוּאָה לָכֵן עַתָּה לְהוֹצֵא מִן הַחֵם יְעוֹשֶׂה

אמרתי אני בלבי אתה צדיק ואהרשע
ישפטו האלהים כיעת לכל חפץ ועל כל
המעשה שש אמרתי אני בלבי ער
דברת בני האדם לברם האלהים וואו
שהכבהמה המה להם כי מקלה בני
האדם ומקרה הבהמה ומקרה אחר
להם כמות זה כן מות זה ורוח אחר לכל
ומותר האדם מן הבהמה אין כי הכל
הכלי הכל הולך אל מקום אחר הכל היה
מקדע פרוה הכל שב אל העפר מי יודע
רע בני האדם בעלה היא למעלה ורוח
הבשר חותכת היא למטה לארץ
וראית כי איך מוט מאשר ישמח
האדם במעשיו כיהא חלקו בי מי
יבאנו לראות צמה שיהיה אחר
ושלבי אני ואראה את כל העשקים
אשר בעשיתם חשמתם שמי שזה נה
דמעת העשקים ואין להם מנוח ומיד
ישקיהם כח ואין להם מנוח כושב
אני את המתים שכבר מתו מיד חיים
אשר המה חיים עד נה וטוב מעני
את אשר ערץ לא היה אשר לא יא
את המעשה הרע אשר נעשה חזת
השם שיראית אני את כל עמל
כל בשרון המעשה כיהא קנות איש

עת ספור ועת רקוד
 עת להשליך אבנים ועת כנוס
 אבנים עת לחזק ועת לרוק
 מחבק עת לבקש ועת לאגד
 עת לשמור ועת להשליך
 עת לקלוע ועת לתפור
 עת לחשות ועת לדבר
 עת לאהב ועת לשנא
 עת מלחמה ועת שלום
 מה יתרוץ העושה כאשר הוא עמל
 ראתי את העני אשר נתן אלהים לבב
 האדם לענות כו אתה כד עשה יפה
 בעת וגם אתה עלם נתן בלבם מבל
 אשר לא ימצא האדם את המעשה
 אשר עשה האלהים מראש ועד סוף
 ידעתי כי אין טוב כם כי אם לשמור
 ולעשות טוב כח ייגם כל האדם שאכל
 ושותה וראו טוב בכל עמלו מתת אלהים
 היא ידעתי כי לאשר יעשה האלהים
 הוא יהיה לעולם עליו אין לחוסס וממנו
 אין לזרעו אלהים עשה שיראו מלפניו
 מה עשה כבר הוא ואשר להיות כבר
 היה והאלהים יבקש את נדדו ועוד
 ראיתי את השם שמקומו שפט שמה
 הישע ביהוה ידק שמה הרשע

[illegible]

על האדם גוי כל יצו להם ורבה הוא על האדם לאכול יסוד ופי הטעם חשד שר דוד בעשרה וקח את הנערה והלחם והקין ונצח המאה נצחן לאנשים
 ותבואים להם את חכמת נשמה נשמה ומוח אכלה אין אשכול ואכול יעבד טעם קח טעם השמים טוב אשר יפה חיו חס ואבשלום להם ויבדל למחין ואריתו מלך
 ויעה את כנף דרומה הנה אשר ראיה

לרעתו ואכל העשרה הוא בענין רע
 והוליד בן ואין בידו מאומה כאשר
 יצא מבטן אמו ערום ישוב ללכת נשוא
 ומאומה לא ישתבע מלו שילך בידו
 וגם זה רעה חולה כל עמית שבת בילך
 ומה יתרון לו שיעמל לרוח וגם כל ימיו
 בהשך יאכל וכעס הרבה וחליו וקצף
 הנה אשר ראיתו אני טוב אשר יפה לאכול
 ולשתות ולראות טובה בכל עמלו שיעמל
 תחת השמש מספר ימיו אשר נתן
 לו האלהים כיהוה חלקו וגם כל האדם
 אשר נתן לו האלהים עשר גכסים
 והשליטו לאכל ממנו ולשתות את
 חלקו ולשמח בעמלו זה מתת אלהים
 היא כי לא הרבה יאכל את ימי חינו כי
 האלהים מענה בשמחת לבו ושרעה
 אשר ראיתו תחת השמש ורבה היא
 על האדם איש אשר יתן לו האלהים
 עשר גכסים וסבור וינחם וינחם לנפשו
 מכל אשר יתן לו ולא ישתעשע האלהים
 לאכל ממנו כי איש נביא יאכל זה
 הכל וחלירע האדם איש ילד איש
 מאה ושתים רבות חיה ורבה שיהיו
 ימי שני ונפשו לשתבע מן הטובה
 וגם כיה לאהיה לאמרני טוב

ממנו הנפל כי בהכל באובח שך ילך
 ובחשך שמו יכסה גם שמש לא ראה
 ולא ידע נחת נחת מאה ואלו חיה אלה
 שנים פעמים וטובה לא ראה הלא אל
 מקום אחר הכל חולך כל עמל האדם
 לפיהו וגם הנפש לא תמלא כי בזה
 יותר לחכם מזה בסילמה לעני יודע
 להלך נגד החיים טוב מראה עינים
 מהלך נפש גם זה הכל גרעת רוחימה
 שהיה כבר נקרא שמו ונודע אשר
 הוא אדם ולא יוכל לדין עם שתקיר
 ממנו כי ישדברים הרבה מרדסו וכל
 מה יתר לאדם כי ימיידיע מה טוב
 לאדם בחיים מספר ימיו יתברך
 ויעשם כצל אשר מייגיד לאדם מה
 יהיה אחריו תחת השמש טוב שם
 מעמק טוב וקס חמות זים הולך
 טוב ולסת אל ביתא כל מלכת אל בית
 משתד באשר הוא סוף כל האדם והחי
 תקאל לבי טוב מעם משחק כי ברע
 פנים ייטב לבי לזכמיס בביתאכל
 ולכמיס לבי בבית שמחה טוב לשמע
 גערת חכם מאיש שמע שיר בסיליס
 כי בקול חסיד תחת חסיד כן שחק
 חכם וגם אחריו העשיר יהודי

הנה יפה שדקיה וכל מעשיו ורבה נשמה ורבה הוא יסוד לו משה יסוד אלה כד הלא לא בליה נשמה נשמה ונצחן ונצחן
 שחק בטוח לו שחק ונשמה נשמה ורבה הוא יסוד לו משה יסוד אלה כד הלא לא בליה נשמה נשמה ונצחן ונצחן
 העם דבא כי יסודי הרבה נשמה נשמה ורבה הוא יסוד לו משה יסוד אלה כד הלא לא בליה נשמה נשמה ונצחן ונצחן
 ואנהיה מנהג כל העולם ונשמה נשמה ורבה הוא יסוד לו משה יסוד אלה כד הלא לא בליה נשמה נשמה ונצחן ונצחן

נחמנו ונחמנו מקומך בבקר זרע וחו ותנח בגזר אצלה ויחדון גומל וידון ארץ וידון דעת וידון תכשיר ותחיה גמכעפה לא תחיה החכמה ותיק
בעליה כל נעמה יעבד בחד נח וחד חס והיה אמונת עתיד למה תמור בלא עתיד קדמל יסבורה בחד מל וחד חס וסימא אנה קבתי סבורי אנה ולבי

ידע לבדך אשר גמאת קללת אחרים
כל זה נסיתי בחכמה אמרתי אחכמה
והיא רחוקה ממני רחוק מה שיהיה
ועמק עמק מיימצאני סבולת יאני ולבי
לרעת ולתור ובקש חכמה וחשבון ולדעת
רשע בסל והסכלות הוללות ומוצא
אני מרמזות את האשה אשר היא
מצודים וחרמים לבה אסורים ידיה טוב
לפני האלהים ימלט ממנה וחוטא ילכד
בה ראה זה מצאתי אמרה קהלת אחת
לאחת למצא חשבון אשר עורב בקשה
נפשי ולא מצאתי אדם אחד מאלה
מצאתי ואשה בכל אלה לא מצאתי
לבד ראה זה מצאתי אשר עשה האלהים
את האדם ישר והמה בקשו חשבונות
רבים מי בהחכם ומי יורע פשוט דבר
חכמת אדם תאיר פניו ופניו ישבא
אני פנימל שמר ועל דברת שבועת
אלהים אל תבהל מפניו תלך אל תעמד
בדבר רע כי כל אשר יחפץ יעשה באשר
דבר מלך שלטון ומי אמר לו מה תעשה
שמר מצוה לא יעדר דבר רע ועת
גמ שפתי על לב חכמים כל חפץ יש
עת ומשפט ביד עת האדם רבה עליו
כאוננו יצא מה שיהיה כי כן יהיה

אנה

ב

ב

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

חכם ויאמר את לב מתנה בזה אחרית
דבר מראשית טוב ארך רוח מגבר דוח
אל תבהל בראך לבעשתי כעס בחיק
כסילים ינוח אל תאמר מה היה שהמים
הראשנים היו טובים מאלה כי לא
מחכמה שאלת על זה טובה חכמה עם
נחלה ויתר לראי השמש כי בצל החכמה
בצל הכסף ויתרון רעת החכמה תחיה
בעליה ראה את מעשה האלהים כי מי
יכול לתקן את אשר עתו יצויס טובה
היה בטוב ובקיס דעה ראה גם את זה
לעמית זה עשה האלהים על דברת שלא
ימצא האדם אחריו מאומה את הכל
ראית בימי הברזל יש צדיק אחד בצדקו
וישר שיעמאריך ברעתו אל תהי צדיק
הרבה ואל תתחכם יותר למה תשומם
אל תרשע הרבה ואל תהי סכל למה
תמות בלא עתך טוב אשר תאחזבה
וגם מאה אל תנח את ידך כי ירא אלהים
יצא את כלם החכמה תעז לחכם
מכשיר שליטים אשר היו בעיריכי
אדם איך צדיק בארץ אשר יעשה
טוב ולא יחטא וכל זה דבר אשר
יברא אלהים לבדך אשר לא תשמע
את עבדי מקלך כי יצא עמי סרבות

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ואנשים ידועי מצני ישראל המשמח להם ואנשים אשר בן יצחק וישמעאל כהן הוא ואנשים ארמיים את אלנת בן עכבור ואנשים צדקים
עיר קטנה ויבא חנני ואקום ליה גלוא ומלחיו כל צמא שנים גדולה תשקלו להם בן ועמי חמיר כבודו בלוא יעל אם ישך הנחש בלוא

השמש ילך אבל בשמחה לחמך ושתה
כלב טוב ייך כי כבר רצה האלהים
את מעשיך בכל עמך ונגדך לבנים
ושמן על ראשך אלי חסד ורחם חיים
עם אשה אשר אהבת כל ימי חיי
הבדלך אשר נתן לך תחת השמש בלימי
הבדלך כיהא חלקך בחיים ובעמלך אשר
אתה עמל תחת השמש כל אשר תמצא
ידך לעשות בכחך עשה כלאין מעשה
וחשבון ורעת וחכמה בשאל אשר אלה
הלך שמה ישתה וראה תחת השמש כי
לא לקלים המרוץ ולא לגברים המלחמה
וגם לא לחכמים לחם וגם לא לגברים
עשר וגם לא ליד עיס חן כיעת ופגע
יקרה את כלם כי גם לא ידע האדם את
עתו כדגים שנאחזים במצודה רעה
ובצפרים ואחזית כפח נמס וקשיטת
האדם לעת רעה כשתפול עליהם פתאום
גם זה ראיתי חכמה תחת השמש וגדולה
היא אלי עיר קטנה ואנשים בה מעט
ובא אליה מלך גדול וסבב אתה ובנה
עריה מצרים גדלים ומצא בה איש
מסכן חכם ומלטה הוא אתה עיר בחכמתו
ואדם לא זכר את האיש המסכן ההוא
ואמרתי אני טובה חכמה מגבורה וחכמת

להמליך

חל

במ

ה

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

המסכן בצורה ודבריו אינם נשמעים
דברי חכמים בנחת נשמעים מאנקת
מושל בבסילים טובה חכמה מכלי קרב
וחוטא אחרי אשר טובה הרבה זכוכי
מות יבא ישיביע שמך חסד יקר מחכמה
מכבוד סבלות מעט לבחנם לימינו ולב
כסיל לשמאלו וגם בדרך כשהסכל
הלך לבו חסד ואמר לכל סכל הוא אם
רחח המושל תעלה עליך מקומך אל
תנח כי מרפא יניח חטאים גדולים ייש
רעה ראיתי תחת השמש כשגלה שיצא
מלפני השליט יתקף הסכל במרחמים רבים
ועשירים בשפלות ישובו ראיתי עבדים
על סוסים ושרים הלכים בעבדים ער
הארץ חפר גומץ בו יפול ופרץ גדר
ישכנו נחש מסיע אנשים יעצב בהם
בוקע עצים יסכן בהם אסקה הבדל
והוא לפנים קלסל לחילים יגבר ויתרון
הכשיר חכמה אם ישר הנחש בלוא
לחשואין יתרון לבעל הלשון דברי פי
חכם חזן ושפתות כסיל תבל עשת חלת
דברי פי חסד סבלות ואחרית פיהו חוללות
רעה וחסד כל ירבה חברים לא ידע האדם
מה שיהיה הוא אשר יהיה מאחריו מי יגיד
לוי עמל חסד לים תגענו אשר לא ידע

ה

ז

ח

ט

י

יא

יב

יג

יד

טו

טז

יז

יח

יט

כ

כא

כב

כג

שקח יח עובד ואקברה את מותי מן תשיב ארבעת דק את בני אשר הודוהו ויך שמה בצאכם והתחנך ואם יצא יושביו שמה וידרו אליו ויסד אל
העיר והיה בצאן אליו וישיבה בחידי אשר נכחו ואחריהם שם בעשרים וחמש סבב שמונה סל אשר תמצא יוכל ואלה שמות וזרות כתוב ושמונה פלי
דבר צדק שם וסי עלת תמיד ובא אחריהם ואחריהם בן החלום וזכר חכמה ושמונה מלכות יושביו וזכר חכמה וזכר חכמה וזכר חכמה וזכר חכמה
ועשירים בשכר יושביו יחזק ואמר עבדכם וישבו יג מל בעל כבוד ישעיה חולה יש דעה יסד יחזק חכמה וזכר חכמה וזכר חכמה וזכר חכמה וזכר חכמה

וְיָהִי בְרִישׁ תִּבְחָה וְיִסְמְדֵה הַנֶּה הַחֲנֻכָּה מִלִּפְנֵי כָל הָעָם וְיִסְמְדֵה אֶת אֲדֹנָיִם בְּנֵי הַמִּלֵּחַ וְכִתְבֵה הַסֵּמִיּוֹת אֶל יוֹדֵעֵי הַסֵּפֶר וְיִקְחֵם מִשָּׁם בְּלִי הַסִּבּוֹת וְכִתְבֵהם הַזֶּה לְרֵי הַזֶּה אַחֲכֵם הַקֶּטֶן הַזֶּה יָבֹא אֶל בֵּיתֵנוּ הַזֶּה הַאִישׁ מִיָּגֵז הָאֵרֶץ אִי זֶה יִכְשֹׁר שְׁמוֹנָה לִשְׁמוֹנֶה גְּמָל וְיִשְׁעֵי דָוִד עַם שְׁמוֹנֶה שְׁלֹשֹׁת עָלֶיךָ לִשְׁמוֹנֶה וְכִלָּה וְכִלָּה

לִלְכֹת אֶל עִיר אֵילָן אֶרֶץ שְׁמִלְכָן נַעַר
וְשָׂרִיף בְּבָקָר יֹאכְלוּ אֶשְׂרִיף אֶרֶץ
שְׁמִלְכָן בְּחֹרִים וְשָׂרִיף צֶעַת יֹאכְלוּ
בְּגִבּוֹרָה וְלֹא בִשְׂתִי יִצְעֲלֹתִים יִמָּךְ
הַמִּקְרָה וְשִׁפְלוֹת יָדַיִם יִדְלָה הַכִּיתִי
לְשַׁחֲזֹק עֲשִׂים לְחֹס וְיִיזֵן יִשְׁמַח חַיִּים
וְהַקֶּסֶף יַעֲנֶה אֶת הַכֹּל גַּם בְּמִדְעָךְ מִלֶּךְ
אֶתְקַלֵּל וּבְחֹרֵי מִשְׁכַּבְךָ אֶתְקַלֵּל
עֲשִׂיר כִּי עֹנֶה הַשָּׁמַיִם יוֹלִיךְ אֶת הַקּוֹל
וְכַעֲלֵה הַכִּנְפִּים יִגִּיד דְּבַר שְׁלַח לְחֹמֶךְ עַל
פְּנֵי הַמַּיִם כִּי כִרְבֵה הַמַּיִם תִּמְצֹאנוּ רֵתֶךְ
חֶלֶק לְשִׁבְעָה וְגַם לְשִׁמוֹנֶה כִּי לֹא תִדַע
מִהֵי הָיָה רָעָה עַל הָאֵרֶץ אִם יִמָּלֵאוּ
הַעֲבִים גִּשְׁשׁ עַל הָאֵרֶץ יִרְיָקוּ וְאִם
יִפּוֹל עֵץ בְּדָרוֹם וְאִם בְּצָפוֹן מִקּוֹם
שִׁיפּוֹל הָעֵץ שֵׁם יִהְיֶה שִׁמְרֵי רֹחַ לֹא
יִזְרַע וְרֹאה בְּעֵבִים לֹא יִקְצֹר כִּי אֲשֶׁר
אֵינְךָ יוֹדַע מִהֵדֶרֶךְ הָרוּחַ כַּעֲצָמִים
בְּכֶטֶן הַמִּלֵּאָה כִּכְדָה לֹא תִדַע אֶת
מַעֲשֵׂה הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֶת
הַכֹּל בְּבָקָר זָרַע אֶת זֶרְעֶךָ וְלַעֲרֹבֶה אֶל
תַּנְחִיךְ כִּי אֵינְךָ יוֹדַע אִי זֶה יִכְשֹׁר
הַזֶּה אִוְזָה וְאִם שִׁבְחָה סִפְּאֹה טוֹבִים
וּמִתּוֹק הָאֵזֶר וְכִתְבֵהם לְרֹאשׁוֹת
אֶת הַשָּׁמַיִם כִּי אִם שִׁבְחָה הַרְבֵּה יִחְיֶה

הָאֲדָם בְּכָלִם יִשְׁמַח וְיִזְכֹּר אֶת יָמָיו
הַחֲשָׁךְ כִּי הָרַבְּהָ יִהְיֶה כָּל שְׂבִיבָה הַכֹּל
שְׁמַח בְּחֹר בִּלְוֹתֶיךָ וְיִטִּיבְךָ לִבְךָ
בִּימֵי בְחֹרֹתֶיךָ וְהִלֵּךְ בְּדַרְכֵי לִבְךָ
וּבְמֵרָאֵי עֵינֶיךָ וְדַע כִּי עַל כָּל אֱלֹהִים
יִבְיֹאךָ הָאֱלֹהִים בְּמִשְׁפָּט וְהִסֵּר כַּעַס
מִלִּבְךָ וְהַעֲבִיר רָעָה מִבְּשָׂרְךָ כִּי הִלְוֹת
וְהַשְׁחָרַת הַכֹּל וְזָכַרְתָּ אֶת בְּרִיתֶיךָ בִּימֵי
בְּחֹרֶתֶיךָ עַד אֲשֶׁר לֹא יִבְיֹא יָמֵי הָרָעָה
וְהִגִּיעוּ שָׁנִים אֲשֶׁר תִּאֲמַר אֵין לִי בָהֶם
חֶפֶץ עַד אֲשֶׁר לֹא תִחַשֵׁךְ הַשָּׁמֶשׁ
וְהָאֵשׁ וְהַיָּם וְהַכֹּפֶּתִים וְשִׁבְחֵי הָעֲבִים
אֶחָד הַגִּשְׁשׁ בָּעַם שִׁיבְחֵי שְׁמֵי הַכִּיתִי
וְהַתַּעֲלֹתוּ אֲנִשֵּׁי הַחֵל וּבְטִלוּ הַטַּחֲנוֹת
כִּי מַעֲטוֹחַ שְׂכֹנֵי הָרָאוֹת בְּאֶרֶצוֹת
וּסְגִירוֹת לִתֵּיבִים בְּשֹׁק בְּשִׁפְלֵי קוֹל הַטַּחֲנוֹת
וְיִקְוֶה לְקוֹל הַצִּפּוֹר וְיִשְׁחֹךְ כָּל בְּגָדוֹת
הַשָּׂרָה וְגַם מִגְדָּה וְלֹא וְהַתַּחֲתִיב בְּדֶרֶךְ
וְיִנְאֵץ הַשָּׂקָד וְיִסְתַּבֵּל הַחֲגֹב וְתִפְרֹר
הַתְּכִינָה כִּי הִלֵּךְ הָאֲדָם אֶל בֵּית עוֹלָמוֹ
וְסִבְבוּ בְּשֹׁק הַסּוּפִדִים עַד אֲשֶׁר
לֹא יִרְחֹק חֶבֶל הַפֶּסֶק וְתִרְוֹץ גִּלְתִּי
הָאֲבֹת שְׂכֹר כִּד עַל הַמִּבְּוֶע וְנִרְאָה
הַגִּלְגָּל אֶל הַבּוֹר וְיִשְׁבֵה הָעֶפֶר עַל
הָאֵרֶץ כַּשִּׁחִיָּה וְהָרוּחַ תִּשׁוּב אֶל

יָגִיד גְּמָל בְּרִישׁ וְכִי תִגְמַר לְבִית יַעֲקֹב וְיִגְדֹל וְיִמְצֹא אֶל בְּרוּךְ הַכִּנְפִּים יָגִיד יִחְדָּא וְכִי חֲלֹב מִלִּי נֹאדִי יִחְשַׁע צוּרֵינוּ כִּי עוֹנֵכֶם הָרָאוֹת עֲשֵׂה שְׂבִיבָה
אֶת אֲשֶׁר עֲשֵׂה לִי וְחֲשִׁבוּ הַמַּחֲזִיק בְּאֶרֶצוֹת וְכִי תִגְמַר לְבִית יַעֲקֹב וְיִגְדֹל וְיִמְצֹא אֶל בְּרוּךְ הַכִּנְפִּים יָגִיד יִחְדָּא וְכִי חֲלֹב מִלִּי נֹאדִי יִחְשַׁע צוּרֵינוּ כִּי עוֹנֵכֶם הָרָאוֹת עֲשֵׂה שְׂבִיבָה
בְּנוֹת הַשִּׁיר וְכִי תִגְמַר לְבִית יַעֲקֹב וְיִגְדֹל וְיִמְצֹא אֶל בְּרוּךְ הַכִּנְפִּים יָגִיד יִחְדָּא וְכִי חֲלֹב מִלִּי נֹאדִי יִחְשַׁע צוּרֵינוּ כִּי עוֹנֵכֶם הָרָאוֹת עֲשֵׂה שְׂבִיבָה

[illegible]

שוממין כהניה נאמחים בתולתיה נוגות
והיא מרלה היו צריה לראש אפייה
שילו ביהוה הולגה על רבפשיה עולליה
הלכו שכי לפני צר ויצא מופת ציון
בלהדרה היו שריה כאילים לא מצאו
מרעה וילכו בלא כח לפני חורף

זכרה ירושלים ימי עניה ומרודיה
כל מחמדיה אשר היו מימי קדם בנפר
עמה ביד צרותין שזל לה ראותה צרים
שחקו על משבתה חטא חטאה
ירושלים עלבון לבדה היתה כל מחמדיה
הזילה כידאו ערותה גסה יאנא נדה
ותשב אחור טמאתה בשוליה
לא נשת אחריתה ותר פלאים איך
מנחם לה ראותה זאת עניי כי הגדיל
אויב ידופרש צר על כל מחמדיה

כִּירָאתָה גוֹיִם בָּאוּ מִקֵּד שֶׁהָאֵשׁ צוּרָה
לֹא בָאוּ בְּחֵלֶךְ כִּלְעָמָה נִצְנְעִים
מִבְּקָשִׁים לִחְכֹּנֵנוּ מִהִמּוּדֵי הַסֶּבֶךְ
לְשֵׁינֵנוּ שֶׁרָאָה יְהוָה וְהִכִּיטֹה כִּי
הֵייתִי זוּלָּה לֹא הָיִיתְּ כִּלְעָמִי
רֶדֶךְ הִכִּיטֹה יֵאוֹאֵשׁ מִכָּאֵז
כִּמְכָּאֵשׁ אֲשֶׁר עָלָלִי אֲשֶׁר הוֹבִדָּה
יְהוָה בְּיָסֻחִי מִמָּרוֹם שֶׁחָ
אֵשׁ בַּעֲצֵמֵי וְהִנֵּה שֶׁרִשְׁתִּי לִרְגֵלִי

האלהים אשר נתנה הכל הבליים
אמר קוה לתכלה בריו יתר שהיה
קהלת חכם עור למרדעת את העב
ואן וחקר תקן משלים הרבה בקש
קהלת למצא דברי חפץ וכתובי שר
דברי אמת דברי חכמים כדרכנו
ובמשמרות נטועים בעלי אספות
נתנו מרעה אחד ויתר מהמה בני
האחר עשות ספרים הרבה אין קץ
ולהג הרבה ינעת בשר סוף דבר הכל
נשימע את האלהים וראות מצותיו שמור
ביזה פלי האדם כי את כל מעשה האלהים
יבא במשפט על כל גולם אסנו ואסר ע

אֵיכָהִי שֶׁכֹּה בָּדָרְךָ עֲלֵרִפְתִּי עִסְבִּיתָהּ
כֹּה לִמְהֵרָפְתִּי בְּגוֹיִם שְׂרָתִי בְּמַדְיָנוֹת
הֵיטָה לֹא־מָס בָּנוֹת כִּכְבֹּד בְּלִילָהּ
וּרְמַעְתָּהּ עַל לִחְיָהּ אֵיזָלָה מִנַּחֶם מִכָּל
הַדָּבָר כִּלְדִּי עַתָּה בְּדוֹכָה הִיא לֹד לְאִיִּם
גְּלוּת יְהוּדָה מֵעַל אֶמְרָב עֲבֹדָה
דִּיאֵי שֶׁכֹּה בְּגוֹיִם לֹא מִצָּתָהּ מִנּוּחַ כָּל
דָּפִיָּהּ שִׁגְיָה בִּין הַמִּצְרִים וְדָבַר
עָזָא בְּלוֹת מִכָּל־בֵּית מוֹעֵד כָּל־שְׁעָלֶיהָ

[illegible]

ה' ירע פני משנשין ה' ויעיף הקרב את קרבנו הארץ אשר הכה י' האיש הרך בד' האנשים האלה שלמים המלאך הגאול את הספר המטא הנגב צמת לכל נפש
אדם הנגר בא השיב על יד ל הבית הזה הנפש החטאת המלך יתאבל ההיד י' היה כ' בויוב הבא בסי' י' אוחיל ג ומלמה אוחיל ליי עוד זאת אשיב אל לבי חזק
י אמרה נפשו י.

גבר על חטאיו נחפשה ררכינו
ונחקרה ונשוכה עריהוה נשא
לבבנו אל לבים אלא לבשים
נחניפשינו ומרינו אתה לא סלחת
סביתך כאף ותרדפנו הרגת לא
חמלת סבותך בענך לך מעבור
תפלה סח ומאוסת שימנו בקרב
העמים פצו עלינו פיהם בלא יכינו
פחד ופחת היה לנו שאתה שבר
פליזמים תרד עיני על שבר ברת
עמי עיני נגדה ולא תדמה מאן
הפגות ערי שמים וירא יהוה
משמים עיני על לה ולפשימכ
בנות עירי צור צרע כצפור אבי
חנם צמת וצבור חיי וידאכך ב
צפומים על ראש יאמרתי נגזרתי
קראתי שמך יהוה מכור בזה בנות
קולי שמעת אלתי על סאנג לרועת
לשועתי קדבת ביום אקרא אסרת
אלתי ראה רבתא ריביני פשינאלת
חיי ראית יהוה עותתי עפטה
משפטיי ראיתך מן המהם כר
מחשבותם לי שמעת הדפתם יהוה
ברמח שבתם עלי שפתי יקמי הגיונ
עלי בלהים שבתם וקימתם הציטה

הִבֵּא כְּכֹל יְתִי בְּנֵי אֲשֻׁפְתֹי
שֹׁחַק לְכָל עַמִּי נִגְזַתָּם כָּל הַיָּמִים
הַשְׁבִּיעַנִי בְּמַרְוֵרִים הָרוּנִי לַעֲנֶה
וַיִּגְרַם בְּחֶצֶץ שְׁנֵי הַכְּפִישֵׁנִי בְּאֶפְרַיִם
וַתִּזְנֶה מִשְׁלֹס נֶפֶשׁ יְנִישֵׁתִי טוֹבָה
וְאָמַר אֲבִד נַחֲמִי וְתוֹחַלֵּתִי מִיְּהוָה
אֲבִד עֲנִי וּמַרְוֵרִי לַעֲנֶה וְרָאשֵׁי זָכוֹר
תִּזְכֹּר וְתִשְׁיַח עָלֵי נַפְשִׁי זֹאת אֲשִׁיב
אֶל לִבִּי עַל בְּקָאוֹ חֵילִי חֶסֶד יִהְיֶה כִּי
לֹא תִמְנֹכֵי לֹא כָל רַחֲמָיו חֲרָשִׁים
לְבָקָרִים רַבָּה אֲמוֹנָתִי חֶלְקִי יִהְיֶה
אֲמַרְהָ נַפְשִׁי עַל בְּקָאוֹ חֵילִי טוֹב
יְהוָה לָקוּן לִנְפֹשׁ תִּדְרֹשְׁנִי טוֹב וַיַּחֲיֵל
וְרֹמַם לַתְּשׁוּעָתִי יְהוָה טוֹב לִזְכֹּר כִּי
יֵשֶׁא עַל בְּנֵי עֵדֶיךָ יִשְׁכַּב בְּדֹוִדָם כִּי
נָטַל עֲלֵיהֶם יִתֵּן בְּעַפְרֵי הַיָּהוּא לִי יֵשׁ
תִּקְוָה יִתֵּן לִמְכֹּת לִי יִשְׁבַע בְּחֶרֶף
כִּי לֹא יִנָּח לְעוֹלָם אֲרָנִי כִּי אִם
הוֹחַ וְרַחֲמֵי כֶסֶד חֲסִדָּיו כִּי לֹא עָנָה
מִלִּצְוֵי וַיִּגְדֵּל בְּנֵי אִשְׁרָאֵל וְכִתְּבָתָהּ רִגְלֵי
כָל אֲסִירֵי אֶרֶץ לְהוֹצֵאתָ מִשְׁפַּחַתְּךָ
נִגְדַּת פְּנֵי עֲלִיוֹן לְעוֹת אֲדָם בְּרִיבֹו
אֲנִי לֹא רָאִיתִי כִּי אֲמַר וְתִהְיֶה
אֲרָנִי לֹא צִוִּיתִי מִפִּי עֲלִיוֹן לֹא תִצָּא
חֲרֵשֶׁת הַטּוֹב מִהֵיטָב וְאִם חֵי

[illegible]

[illegible]

לאהאמינו מלכי ארץ וכל ישראלי
 תכלי כי בא צורא וכל בשרי ירושלם
 מחטאות נביאיה עונת כהניה
 השפכים בקרבם צדיקים געו
 עורים כחצות נאלו בדם בלא זכרו
 יגעו בלשניהם סורו סמא קראו
 למו סורו סורו אל תגעו כי נצוגם געו
 אמרו בגוים לא יספולגור פני יהוה
 חלקם לא יסירה להביטם פני כהנים לא
 בשאו זקנים לא חננו עיניהם בליה
 עינינו אל עזרתה כל בצפיתנו צפינו
 אל גוי לא ישע צדו צעיינו מלכת
 ברחבתנו קרב קצנו מלאי מינו כי בא
 קצנו קלים הירד פינו מנשרי
 שמים על ההרים דלקנו במדבר ארבו
 לבנו רוח אפינו משיח יהוה נלכד
 בשחיתותם אשר אמרנו בצלנו נחיה
 בניים שישיו שמחיל בת אדום
 יושבתי בארץ עוי גם עליך תעבר
 כוסת שבריות תערי תסעוק בת
 ציון לא יסירה להגלותך פקר עינך בית
 אדום גלה על חטאתך
 זכר יהוה מה היה לנו כי שוראה את
 חרפתנו נחלתנו פכה לזרים
 בתינו לזרים יתומים היינו אינא

אני מנגינתם תשיב להם גמול יהוה
כמעשה ידיהם תתן להם מגנת לב
תאלתר להם תהרס באף ותשמידם
מתחת שמי יהוה
איכה יועם זהב ישנא הכתם הטוב
תשתפכנה אבני קדש בראש בלחוצות
בני ציון קרית המסללים בפי
איכה נחשבו לנבלי חרש מעשה ידי
יוצרי גס תניח לצו שר היניק וגדירה
בת עמי לאכזר פי ענים במדבר
דבק לשון זנק אל חבו בצמח שוליים
שאלו לחם פרש אין להם ואכלים
למערנים נשמו בחוצות האמנים עלי
תולע חכמת שפחה ויצר לעוז
בת עמי מחטאת כרסה הפכה כמו
רגע ולא חלוצה ידים אכזרירה
משולג צדי מחלץ ארמו עצם מפנינים
ספיד גזרתם חשך משחור תאכלם
לא כרוב בחוצות צפר עורם על עצמם
כשהיה בעץ טובים היו לחלי ארב
מחללי רעב שהם יזכרו קרית מגנת
שרי ידי נשים רחמניות בשלד
יד יהוה היו לברות למו בשכר בת עמי
כלה יתה את חמתי שפר חרון
אפוי צמא שביצות אכל יסודה

[illegible]

[illegible]

אִמְתִּינוּ כְּאַלְמָנוֹת׃ מִיִּמֵּינוּ בְּבֶסֶק׃
שִׁתֵּינוּ עֲצִינוּ בְּמַחֲרִיבָאוֹ׃ עַל צָאוֹנוֹ׃
נִדְרָפְנוּ יָגְעֵנוּ׃ לֹא הִצַּחֲלָנוּ׃ מִצַּדִּים׃
נִתְּנוּ יָדָאִשׁוּר׃ לְשֹׁבַע לֶחֶם׃ אֲבִתֵּינוּ׃
חֲטָאוּ אֵינִם אֲנַחְנוּ עֲוֹנוֹתֵיהֶם סָבְרָנוּ׃
עַבְדִּים מְשֻׁלָּבִינוּ פֶּרֶק אֶקְמִידִם׃
בְּנַפְשׁוֹנוּ בָּאִי לֶחֶמֶנוּ מִפְּנֵי חֶרֶב׃
הַמַּדְבָּר׃ עֲזָרָנוּ בְּתֵנוּרָה בְּמָרוּמֵינוּ׃
זֶלַע פֹּתָרֵנוּ׃ נְשִׁים׃ זֶן עֲנֵנוּ בְּתִלְתִּי׃
בְּעֵרֵי יְהוּדָה׃ שְׂרִים בִּידֵם נִתְּלוּ בֶּנֶי׃
זִקְנִים לֹא נִדְדָּרוּ׃ בְּחָדִים טָחוּן נִשְׁאָר׃
זִקְנִים בְּעֵץ בְּשָׁלוֹ׃ זִקְנִים מְשֻׁעָר׃
שִׁבְתָּ בְּחָדִים מִגִּינָה׃ שִׁבְתָּ מְשֻׁעָרָנוּ׃
נִדְרָפְנוּ לֹא בִלְמַחֲלָנוּ׃ נִפְלָה עֲטֻרַת אֲשָׁמ׃
אֲוִיעַר הַזֶּכֶּה חֲטָאוֹנוּ׃ עַל אֵהֵר חֲרוֹחַ׃
לִבֵּנוּ עַל אֵלֶּךָ חֲשִׁיבוּ עֵינֵינוּ׃ עַל הָר׃
צִיּוֹן שְׁמִים שׁוֹמְרֵים הַלְכָנוּ׃
אֵתֵה יְהוָה לְעֹלָמְךָ כִּסֵּאךָ לְדֹרוֹ וְדֹרוֹ׃
לְמָה לִצְחָחֵשׁ בָּחֲנוּ תַעֲזֹבֵנוּ לְאָרֶץ׃
יִמֵּי־הַשִּׁיבֵנוּ יְהוָה אֵלֶיךָ תִּשְׁבֵּה חֹדֶשׁ׃
יִמֵּינוּ מִקֶּדֶם בְּאִם מֵאֵל מֵאֵסֵרָנוּ׃
קֶצֶף עָלֵינוּ עֵד־מָאָר׃

לכבוד חפץ חיים
והמשפחה
ק"ל

ויהי כי מאח שורש הוא אח שורש
המלך מהדיו ועד כוש שבע ועשרים
ומאה מדינה כימים ההם כשבת
המלך אח שורש על כסא מלכותו
אשר בשושן הבירה בשנת שלוש
למלכו עשה משתה לכל שריו ועבדיו
חיל פרס ומדי הפרתמים ושרי המדינות
לפניו בהראתו את עשר כבוד מלכותו
ואת יקר תפארת גדולתו ימים רבים
שמונים ומאת יום ובמלאת הימים
האלה עשה המלך לבלה עם הנמצאים
בשושן הבירה למגדול ועד קצות
משתה שבעת ימים בחצר גנת בית
המלך חורב כרסות כלת אחוזת חורב
בוץ וארגמן על גלילי כסף ועמודי שש
מכות זהב וכסף על רצפת זהב שש
ודר וסחרת זהב שקות כבלי זהב וכלים
מכילים שונים ויק מלכות רב כד המלך
והשתה כדת אקאנס כיבויקר המלך
על כל רב בניו לעשות כרצון איש ואיש
גם ושתה המלכה עשתה
משתה ושים בית המלכות אשר למלך
אח שורש בינס השביעי בטוב לב
המלך ביקאמר למה גמזאתי חרבוני
גתאובטת את רוכבי שבער

[illegible]

והקדב בחד חס מל"ס' הרחוק בדרך ימנו והקדוב אל"ן ראי' בחד כ"ז וחד כ"ח יתגודדו כל ראה ראי' ס' המלך והיוס' ב' רינ' פ' והיוס' ההוא ל"י יהיה צבאות הזה תאמנה וכל הנשים אשר נשא לבן וכל המסים העממור וכל הנשים יתנו יקר מדינת המלך אחשוורוש ו' עתה ושה' המלכה ביום אחד נקדלו וינבט מרדכי

הסריסים המשרתים את פני המלך
אחשורוש להביא את שתי המלכה
לפני המלך בכתר מלכות להראות העמם
יהשרים את יפיה כי טובת מראה היא
ותמאן המלכה ושתי לבוא פני המלך
אשר ביד הסריסים ויקצף המלך מאד
וחמתו בערה בו ויאמר המלך
לחכמים ידעי העתים כי בן דבר המלך
לפני בלדעיד תורין והקרוב אליו
פרשנא שתל אדמת אתר שיש מרס
מרסנא ממובן שבעת שור פרסומי
ואיפני המלך הישבים ואשנה במלכות
בדת מהדלעשות במלכה ושתי יגל
אשר לאעשותה את מה אמר המלך
אחשורוש ביד הסריסים
ויאמר מומכן לפני המלך והשרים לא
עלה המלך לבדו עיתה ושתי המלכה כי
על בלדעיד שרם על כל העמים אשר
בהלמדינות המלך אחשורוש כי יצא
דבר המלך על כל הנשים להבנות
בעליהן בעיניהן באמרים המלך
אחשורוש אמר להביא את שתי
המלכה לפניו ולא באה זה יום האז
תאמרנה שרות פרסומי אשר שמענו
את דבר המלכה לכל שרי המלך ונדיבין

וקצת אס על המלך טוב יצא דבר
 מלכות מלפניו ויכתב בדתי פרסומי
 ולא יעבור אשר לאתבוא ושותי לפני
 המלך אחשוורוש ומלכותה יתן המלך
 לרעותה הטובה ממנה ונשמע פתגם
 המלך אשר יעשה בבר מלכותו כי רבה
 היא וכל הנשים יתנו יקר לבעליהן ומגדול
 וער קטן ויטב הדבר בעיני המלך
 והשרים ויעש המלך בדבר ממוכן
 וישרה ספרים אל כל מדינות המלך אל
 מדינה ומדינה ככתבה ואל עם ועם
 כל שונא להיות בלאיש שורבנות ומזר
 בליזון עמו
 אחר הדברים האלה בשך חמת המלך
 אחשוורוש זכראת עשתי ואת אשר ישיה
 ואת אשר יגד עליה ואתמרו נער
 המלך משרתיו יבקשו ולמלך נערוזת
 בתולות טובות ממנה ויפקד המלך
 פקידים בכל מדינות מלכותו ויסקצו את
 כל נערה בתולה טובת מראה אל שושן
 הבירה אל בית הנשים אל יד הגאסרים
 המלך שמר הנשים ונתון תמר קידון
 והנערה אשר תיטב בעיני המלך תמלך
 תחת ושותי ויטב הדבר בעיני המלך
 ויעש כן

נבחר ג' מפני עניני מצות יי' וזה אשר נבחר עליה ונאמרו בפרט ודקדקו בפרט ופירשו קצת אשר נעשה ונאמרו בדין ק' מן הדינים ג' מל' ובח' ופ' וי' ונבחר בן מן פקידים מיד כוונתו ור' פקיד חמור' אנוני ור' פקידים פ' וכו' מל' יעשה פ' ענין

16.

2
2
10
40
2
2
2
2
2
2

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525

12

၇-၁၂၀၆၆၂၀၇

4

i

i

3

;

1

1

5

2

:

i

5

1

1.

Li

152

;

2

ב. חכמת

הנה

10

3

५१

5

21

1

112

לו להעביר את דעת המן האגגי ואת
 מחשבתו אשר חשב על היהודים
 וישט המלך לאסתר את שרבו
 הזהבותקס אסתר ותעמד לפני המלך
 ותאמר אם על המלך טוב ואם מצאתי
 חן לפניו וכשר הדבר לפני המלך וטובה
 אני בעיניו יכתב להשיב את הספרים
 מחשבת המן בן המדתא האגגי אשר
 כתב לאבד את היהודים אשר בכל
 מדינות המלך כי איכדה אבל וראיתי
 ברעה אשר ימצא את עמי ואיכדה
 אבל וראיתי באבדן מולדתי
 ויאמר המלך אחשוורש לאסתר
 המלכה ולמרדכי היהודי הנה בית המן
 נתתי לאסתר ואתו תלו עליה עץ אשר
 שלח ידו ביהודים ואתם כתבו על היהודים
 בטוב בעיניכם בשם המלך וחתמו בטבעת
 המלך כי כתב אשר נכתב בשם המלך
 ונחתום בטבעת המלך איך להשיב ויקראו
 ספרי המלך בעת ההיא בחדש השלישי
 הוא חדר סינן בשלושה ועשרים בו
 וכתב בכל אשר צוה מרדכי אלהיהם
 ואל האחשורדפנס והפחות ושלי המדינות
 אשר מהדו ועד כוש שבע ועשרים
 ומאה מדינה מדינה ומדינה ככתבה ועם

[illegible]

כל מבלה לחדש - וכל קריה לחדש - כל מגלה ועשרים ומאה - וכל קריה מאה ועשרים - וכל היתר - וכל משרטט ומקטרים ולהיות היהודים -
 גמין מן יא אהן ובתעבובתן ובעליהם והאח שרשים והשמות - שלחה את ידם ולא אבן עבדי המלך לשלח את ידם ובצבה ובצבה -

ועם כל שגור ואלה יהודים פכתם וכל שונם
 וכתב בשם המלך אחשורוש ויחתם
 בטבעת המלך וישלח ספרים בכל הורגים
 בסגלים רכבי הרכש האחשתרנים בני
 הרמכים אשר נתן המלך ליהודים אשר
 בכל עיר ועיר להקהל ולעמד על נפשם
 להשמיד ולהרג ולאבד את כל חיל עם
 וגמריה הצרים אתם טרונשים ושללם
 לבז בזים אחד בכל מדינות המלך
 אחשורוש בשלושה עשר לחדש שנים
 עשר הוא חדש אדר פתשגן הכתב
 להנתנות בכל מדינה ומדינה גלוי לכל
 העמים ולהיות היהודים עתורים ליום
 הזה להנקם מאיביהם הרעים רכבי
 הרכש האחשתרנים יצאו מבהלים
 ורחופים בדרך המלך והדת נתנה בשושן
 הבירה ומרדכי יצא מלפני
 המלך בלבוש מלכות בלתי חור ועטרת
 אב גדולה וכתר כבוד וארמון והעיר
 שושן צהלה ושמחה ליהודים היתה
 אורה ושמחה וששן וקרי ובכל מדינה
 וגמריה ובכל עיר ועיר מקום אשר דבר
 המלך וידעו מגיע שמחה וששון ליהודים
 משתחוים ויום טוב ורבים מעמי הארץ
 מתיהודים כי נפל פחד היהודים עליהם

ח
בספר
ח

ב
בספר
הקהל

ב
בספר

ח
לשון
חדש
דבר

ובשנים עשר חדש הוא חדש אדר
 בשלושה עשר יום בזה אשר הגיע דבר
 המלך וידעו להעשות ביום אשר שברו
 איבי היהודים לשלוח בזה ונתפך הוא
 אשר ישלטו היהודים המה בשנאיהם
 נקדלו היהודים בעריהם בכל מדינות
 המלך אחשורוש לשלח יד במבקשי
 רעתם ואיש לא עמד לפניהם כי נפל
 פחדם על כל העמים וכל שרי המדינות
 והאחשורנים והפחות ועשי המלך אכה
 אשר למלך מנשאים את היהודים כי
 נפל פחד מרדכי עליהם כי גדול מרדכי
 סבת המלך ושמש הולך בכל המדינות
 כיהאיש מרדכי הולך וגדול ויכו
 היהודים בכל איביהם מכת חרב והרג
 ואבדן ויעשו בשנאיהם כרצונם
 ובשושן הבירה הרגו היהודים ואבד
 חמש מאות איש
 פרשנדתא
 דלפון
 אספתא
 פורתא
 אדליא
 אריתא
 פרמשתא
 ואת
 ואת
 ואת
 ואת
 ואת
 ואת
 ואת
 ואת

שמונה וסימנתי ותי שמונה בכל הארץ כי שמונה שמונה את שמונה וסמנו חולך בכל המדינות וכל משרטטים וכל עשרות וסימנתי
 להעשות כן ונתת להעשות ביום אשר שברו - וכל שרי - וסימנתי ודבר נעבד ויחנן בן קרח ויקח יוחנן ולא שמע יוחנן וכל שרי
 חספניות ונחל חספני וסמנתי והוא שבו חספני ודבר שרי מרדכי הולך וגדול מרדכי היהודים

וְאֵת קִנְיָן וְסִלְמֵי יְהוֹשֻׁעַ אֶת עַבְדְּךָ וְיִקַּח אֶת יִשְׂרָאֵל כִּי אִם אִישׁ אֶת וְיִצְקוֹן מִלְּשָׁתִים יִשְׁמָו וְיֵה מִמַּחֲרַת דְּלִמְשָׁו וְיִבְדֵּל הַיָּשׁוּם וְיִלְךְ אֶתְּךָ וְכָל אֹרֵיתָא דְכֹהֵן צִיָּב וְסִימָנָהּ כִּי יִדְעִיתוּ לִמְעַן וְיֵה בֹס הַנְּחִיל לְיִקְסָו וְיִלְךְ יִקְסָו וְיִלְךְ לִימִים ה' וְסִי וְעֵד בְּגָדִים וְצִלְחוֹ אֶת הַיָּעֲמֵד לְבָר אֶס תִּהְיֶה וְזֹאת עַל כִּי יִקְרָאוּ לִימִים יֵה

גדלו המלך הלאהם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי מדי ופרס פי מרדכי
היהודי משנה למלך אחשורוש וגדול
ליהודים ורצוי לרב אחיו דרש טוב
לעמו ודבר שלום לכל יזרעו:

סכום הפיקוקים של ספר מאה
וששים ושבעה יקימך דון
ק כ ז

בשנת שלוש למלכות יהויקים מלך
יהודה בן נבוכדנאצר מלך בבל ירושלם
ויצר עליו וצאצא צידד את יהויקים
מלך יהודה ומקצת בליבת האלהים
ויבאם ארץ שומר בית אלהיו ואת הכלים
הבא בית אצור אלהיו ואמר המלך
לאשפנז רב סריסין להביא מבני
ישראל ומאדע המלוכה ומן הפרתמים
ילדים אשר איך בהם כל מאוס וטוב
מראה ומשכלים בכל חכמה ודעי דעת
ומביני מדע ואשר בצהבהם לעמד בדיבר
המלך וללמדם ספר ולשון כשרים וימן
להם המלך דבריוס כיומו מפת בג המלך
ומיין משתיו ולגלם שנים שלוש ומקצת
יעמדו לפני המלך ויהי בהם מבני
יהודה דניאל חנניה מישאל ועזריה
וישם להם שר הסריסים שמות וישב

[illegible][illegible]

על לבו וימנע אותם זכר ה' ותעלה יושם וינאליה על ידיה ודוכתה צמח אל לבו ויתעצב אל לבו ואמרה אל לבו מה עבד בך כול תהניק שליך וינינו
וסימננו לבנו עבדיה המכנה ימנע ימנע ימנע ויהי כנוי ונכל בהמשל אשית את משתנים ויהי המלצר נשא ויהי ליום ה' הנקרא אדמונית
ובת שנים

מִדַּע וְהַשְׂכָּל בְּכָל סֵפֶר וּחְכָמָה וְדָנְיָאֵל
הָבִין בְּכָל חֲזוֹן וּחִלְמוֹתָיו לִמְקַצֵּת הַיָּמִים
אֲשֶׁר אָמַר הַמֶּלֶךְ לְהָבִיא אֹבִיָּא בֶן
שֹׁר הַסְּדֵי יָסִים לִפְנֵי נִבְכַּד נֶצַר וַיֹּדַע
אֶתֶּם הַמֶּלֶךְ וְלֹא נִמְצָא מִכֵּלִם סֵפֶר נִינְאֹל
חֲנֻנְיָהּ מִיֵּשָׁאֵל וְעֲזַרְיָהּ וַיַּעֲמֵדוּ לִפְנֵי
הַמֶּלֶךְ וְכָל דָּבָר חֲכָמָת בֵּינָהּ אֲשֶׁר בִּקֵּשׁ
מֵהֶם הַמֶּלֶךְ וַיִּמְצְאוּ עֶשְׂרֵי יְדוֹת עַל כָּל
הַחֲרָטִים וְהָאֲשֵׁפִים אֲשֶׁר בְּכָל מַלְכוּתוֹ
וַיְהִי דָנְיָאֵל עַד שֶׁנֶּתְּ אַחַת לְקוֹר שֶׁ הַמֶּלֶךְ

ובשנות שנים למלכות נבכד נצר חלם
נבכד נצר חלמות ותתפעם רוחו ושנת
נחיתה עליו ויאמר המלך לקרא
לחרטומים ולאשפים ולמכשפים
ולכשדים להגיד למלך חלמתו ויבאו
ויעמדו לפני המלך ויאמר להם המלך
חלום חלמותי ותפעם רוחי לילית את
החלום וידברו הכשדים למלך ארמית
מלכא לעלמין חייאמר חלמא לעבדך
ופשרא נחוא ענה מלכא ואמר לכשדיא
מלחה מניאזרא הן לא תהוד עונכי
חלמא ופשרה הדמין תתעבדון ובתיכין
ניר יתשמון והן חלמא ופשרה תרחין
מתגן ונכזה וייר שגיא תקבדון מן

וְדָנִיֵּאל בָּלֵט שָׁאֲצֹר וּלְחַנְנִיָּה שִׁדְרָךְ
 וְלִמְיִשָּׁאֵל מִיִּשְׁדָּר וְלִעֲזַרְיָה עֶבֶד נָבוֹ
 וַיֵּשֶׁב דָּנִיֵּאל עַל לִבּוֹ אֲשֶׁר לֹא יִתְגַּאֲלַל
 בַּפֶּתַח הַמֶּלֶךְ וּבֵינָם מִשְׁתִּיּוֹ וַיִּבְקֹשׁ
 מִשְׁרַת הַסְּרִיסִים אֲשֶׁר לֹא יִתְגַּאֲלַל וַיִּתֵּן
 הָאֱלֹהִים אֶת דָּנִיֵּאל לְחֹסֶד וּלְרַחֲמִים
 לִפְנֵי שַׂר הַסְּרִיסִים וַיֹּאמֶר שַׂר
 הַסְּרִיסִים לְדָנִיֵּאל יִרְאֵנִי אֶת אֱדֹנִי
 הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר מִנָּה אֶת מַאֲכָלָם וְאֶת
 מִשְׁתֵּי כֶסֶף אֲשֶׁר לִמֹּה יִרְאֶה אֶת פְּנֵיכֶם
 זַעֲפִים מִמֶּנּוּ יִלְדִים אֲשֶׁר כָּלֵלְכֶם וְחַצְתֶּם
 אֶת־הַשִּׁי לְמִסְךְ וַיֹּאמֶר דָּנִיֵּאל אֵל
 הַמֶּלֶךְ צִרְאֵשׁ מִנָּה שַׂר הַסְּרִיסִים עַל
 דָּנִיֵּאל חֲנַנְיָה מִיִּשְׁדָּר וְעֲזַרְיָה יִסְכֵּחַ
 אֶת עַבְדֶּיךָ יָמִים עֲשָׂרָה וַיִּתְּנוּ לָנוּ מִן
 הַזֶּה עֵיס וְנֹאכֵלָה וּמִיָּה וְנִשְׁתֶּה וַיִּרְאוּ
 לְבָנֵי מֶרְאִינֹה וּמֶרְאֵה הַיִּלְדִּים הָאֵלֵּים
 אֶת פֶּתַח הַמֶּלֶךְ וּכְאֲשֶׁר תִּרְאֶה עֹשֶׂה
 עִם עַבְדֶּיךָ וַיִּשְׁמַע לָהֶם לְדַבֵּר הָאֵל
 וַיִּסְכְּ יָמִים עֲשָׂרָה וּמִקְצַת יָמִים עֲשָׂרָה
 מִרְאֵה מִרְאֵיהֶם כִּיב וּבְרִיא בֶשֶׁר מִן
 כָּל הַיִּלְדִּים הָאֵלֵּים אֶת פֶּתַח הַמֶּלֶךְ
 וַיְהִי הַמֶּלֶךְ צֹרֵן שָׂאֵל אֶת פֶּתַח בָּגֹב וַיִּיָּץ
 מִשְׁתֵּיהֶם וַיִּתֵּן לָהֶם זֶרַע נִים וְהַיִּלְדִּים
 הָאֵלֵּה אֲרַבְעֵתָם נָתַן לָהֶם הָאֱלֹהִים

[illegible]

၆၈

ונה

27

11

10

הזדמנות

10

1

1

1

•

חברים

10

1

קדמיה דזא דנה גלי ל- הטעם בחזקת וי לילא דזא וי: פה פה דבפסד ופיה חכמי לידע בנ אחרי דעונן אדרי שלפני זע גבדי והדברי חזון צפני תרי וחזון דארי מאנז לאולי וקטרי מלי יתקרי קרביטעל דוחי כעני עכש קדישי השמחה האא דזה שיה דזה דזא די מיכא דזא דזה לשון קודשא הי כעפון ארמית א כלי בבתעלחיה וכלהי דיסימלי ארין אדירך ארין נבוכדנצר מיכא תוח' והד בזה עתה יתמון' והד קתמון וישא הטון דזא קלי חטא

ברך וסי' ע' גברת מיסדיה שבחך גבר איתגבר במלכותך מלכא נבוכדנצר הוסי' בהם אית' מיס' על אנטיה ונה חלמא חזיה איתגבר צמלכותך לך חשדן אנה
על דנה יושרא נבוכדנצר מלכא מלכא ג' וס' אנה מלכא מלכא ובימיהון ד' מלכא אנן ארדה שטרא מלך ארוחא צריכת אוחי בת דין יהיו חרמשה רשעם ונשא
המון אנן דרש' ענין

וְנִי אֵל קֹדֶם מִלִּפְאֻכָּן אֲמַר לָהּ דִּי
 הַשְׁפַּחַת גִּבּוֹר מִקִּבְנֵי גִלְתָּא דִּי יְהוּדָא
 דִּי פִשְׁרָא לִמְלִכָא יְהוּדָעִי עֵנָה מִלִּפְא
 וְאֲמַר לְנִי אֵל דִּי שְׂמֵהּ בְּלִטְשָׁא צַר
 הָאִתִּיךָ כְּהֵל לְהוֹד עֵתֵי חִלְמָא דִּי חַיִּית
 וּפִשְׁרָהּ עֵנָה דִּנִּי אֵל קֹדֶם מִלִּפְא וְאֲמַר
 רִזָּא דִּי מִלִּפְא שְׂאֵל לֹא חֲכִימִין אֲשַׁפִּין
 חֲרַטְמִין גְּזָרִין יִכְלִין לְחַוְיָה לְמִלִּכָּא
 בְּרַם אִתִּי אֱלֹהֵי בְשִׁמְיָא גִּלְתָּא רִזָּין וְהוֹדַע
 לִמְלִכָּא נְכוֹבֵד נֶצַר מַה דִּי לְהוּא נִיחָרִית
 יוֹמָא חִלְמָךְ וְחַזִּי רֵאשֶׁךְ עַל מִשְׁכַּבְךָ
 דִּנְהּ הוּא אֵתָה מִלִּכָּא וְעֵינֶיךָ
 עַל מִשְׁכַּבְךָ סִלְקוּ מַה דִּי לְהוּא אַחֲרִי
 דִּנְהּ גִּלְתָּא רִזָּא הוֹדַעְךָ מַה דִּי לְהוּא
 וְאַנְהּ לֹא בַּחֲכָמָה דִּיאִתִּי בִּימְכִלְחִיא
 רִזָּא דְּבִה גִּלְתָּא לִי לֹחַן עַל דְּבִרְתִּי פִשְׁרָא
 לִמְלִכָּא יְהוּדָעִי וְרַעֲיוֹנֵי לְבַבְךָ הִנְדַּע
 אֵתָה מִלִּכָּא וְהָאִתִּי וְאֵלֹ
 צִלְבַּחַד שְׂגִיָּא צִלְמָא רַבְּכוּב וְחַיִּית יִתִּי
 קֹאם לִקְבִלְךָ וְרוּחַ דְּחִיל הוּא צִלְמָא
 רִאשֶׁהּ דִּי דְּהַב טַב חֲרוּזֵי וְרַעֲיוֹנֵי דִּי
 כִּסְפָּא מַעֲוֵה וִירְכָתָהּ דִּי מַשְׁיָא שְׁקוּדִי
 פִּרְזֵי רִגְלוֹהִי מִגְּרוּן דִּי פִּרְזֵי וּמַעֲזוֹן דִּי
 רַמַּס יִסֵּה הוּיָת עַד דִּי הִתְגַּזְרַת אֲבָן דִּי
 לֹא כִידִין וּמַחַת לְצִלְמָא עַל רִגְלוֹהִי דִּי

פְּרִזְלָא וְחֶסְפָּא וְהִדְקָתָהּ מִזֶּן בְּאֵיזֵי
 דְּקוֹכְבֵּיהּ פְּרִזְלָא חֶסְפָּא נַחֲשָׁא כֶסֶפָּא
 וְהִדְבָּתָהּ וְהוּכְעֵר מִן אֲדָרֵי קִיטּוֹנֵשָׁא
 הַמֶּזֶן רוּחָא וּכְלָא תָר לֵאחֶה שְׂתַכַּח לְהוּן
 וְאִבְנֵי אֲדָרֵי מַחֲתָ לְעֵלְמָא הוּת לְטוֹר רַב
 וּמִלֵּאת כָּל אֶרֶץ דְּנִה חֵלְמָא וּפְשִׁרָהּ
 נִאמַר קִדְּם מִלְכָּא
 אֲנִתָּה מִלְכָּא מִלְךְ מִלְכֵּינָא דִּי אֲלֵה
 שְׂמִינָא מִלְכֻתָּא חֲסִנָּא וְתִקְפָּא וִיקְרָא
 יְהִלְלִי וְיִבְרַךְ דִּי דָּא רִיזֵן בִּי אִנְשָׁא חַיִּית
 בְּרָא וְשָׁף שְׂמִינָא יְהִב בִּידָא וְהִשְׁלִיט
 בְּכָל הוּן אֲנִתָּה הוּא רִישָׁא דִּי דְהִבָּא
 וּבְתִרָךְ תִּקְסֵם מִלְכּוֹ אַחֲרֵי אֶרֶץ מִנְךָ
 וּמִלְכֵּי תִלִּיתָא אַחֲרֵי דִי נַחֲשָׁא דִי תִשְׁלִיט
 בְּכָל אֶרֶץ וּמִלְכּוֹ רַב־עֵינָא תְּהוּא
 תְּקִיפָה כְּפִרְזָלָא כְּלִקְבֵּל דִּי פְּרִזְלָא
 מִהִדְקוֹחַ שֵׁל כְּלָא וּכְפִרְזָלָא דִּי מֶרְעַע
 כְּלָא לֵן תִּדְקוֹת רַע וּדִיחִי זִיתָה רִגְדִּיא
 וְאַצְבַּעַתָּא מִנְהָ חֶסְפָּא דִּי תִפְרֹם מִנְהוּן
 פְּרִזְלָא מִלְכּוֹ פְּלִיגָה תְּהוּא וּמִן צִבְתָּא דִּי
 פְּרִזְלָא לְהוּא כְּדָא כְּלִקְבֵּל דִּי חִזִּיתָה פְּרִזְלָא
 מִעֵרֵב בְּחֶסְפָּא טִינָא וְאַצְבַּעַתָּא רִגְדִּיא
 מִנְהוּן פְּרִזְלָא וּמִנְהוּן חֶסְפָּא מִן צִבְתָּא
 תְּהוּא תְּקִיפָה וּמִנְהָ תְּהוּא תְּכִירָה דִּי
 חִזִּיתָה פְּרִזְלָא מִעֵרֵב בְּחֶסְפָּא טִינָא

[illegible]

00130572746

באדין מלכת נבוכדנצר גבול על אנפוד
ולדניאל סגד ומיחה וניחחין אמר לסנה
להיענה מלכת נבוכדנצר אמר מקדש
די אלהכון הוא אלה אלהין ומרח מלכין
וגלה רזין רייכלת למגלת רזא דנה אדין
מלכא ולדניאל רבי ומתקן רבדון עניאן
יהב לה וד שלטה על כל מדינת בבל ורב
סגנין על כל חכמי בבל ודניאל בעא
מקדשא ומני על עבדא דדי מדינת
בבל לשדחך מישך ועבד נגא ודניאל
בתרע מדבא

בבדנער נאכצונעמען וואס זיין אהרנהאלט עטלעכע על צדקת
בעקאנטע נאכדער צוויי יוגע זינדנער גייזירמאן ווערן נאכדער
ד' ט' כ' וכל בלג דעם כלל באפעמעט בלאה ואלהמה וכל העולם

[illegible]

היהנן ג' חלוקות מה ופי' לקדמות צמח לבוא אספו כל חיות השדה בארץ ג' ימים אחר' כל דגמאל קל קמ וכל קרוי קל מ' כל פסדאין פסדאין וגם מבין א' וכל יהודא יומאין רפי לא מבין א' יחזק' וכל כהי' חזק עין קרית שמעתי חזה בלה עלי' חזה למזיה יוכל חזה התנפה דבוק' י' וגם ב' וצא וצתים מלאים כל טוב את מביטת האולם ואמר ב' וכל תליתון וישימה על עולם *

אֶתְהָ מֶלֶכָא שְׂמַת טַעֲמֵי דִּי בְּלֹא אֵשׁ
דִּי שְׂמַע קִלְקֵלָא מִשְׁרָקִיתָא קִיתָרִס
שִׁבְכָא פִּסְתָּרִין וּמִיִּנְיָה וְכֹל זִנְיָא זִמְרָא
יִפְרֹוּ וְיִסְגֵּר לְצִלְם דְּהָבָא וּמִן דִּילָא יִפְרֹ
וְיִסְגֵּר יִתְרַמָּא לְזֹאת אֲתֹן נֹורָא יִקְרָתָא
אִיתִי גְבֻרִין יְהוּדָא יִקְרָתָא מִנְתָּ יִתְהוּן עַל
עֲבִידָתָא מִדְּעַת כְּבֹל שְׁדִרְךָ מִשְׁרָקִיתָא
נְגוּ גְבֻרָא אֵלֶךְ לֹא שְׂמַע עֲלֶיךָ מֶלֶכָא
טַעֲמֵי לֹא אֵלֶיךָ לֹא פִלְחִין וְצִלְם דְּהָבָא
דִּי הִקְיִמְתָּ לֹא סְגִידִין בְּאֵין וְכִכְדָּנִצֵּר
כְּדִין חֲמָא אִמֵּר לֹא יִתִּיָּה לְשְׁדִרְךָ מִשְׁרָקִיתָא
וְעַבְדֵּי נְגוּ בְּאֵין גְבֻרָא אֵלֶךְ הִיתִין קִדְּם
מֶלֶכָא עֲבֵד נְכֻסִּים כְּדִין וְאִמֵּר לְהוּן וְצִלָּא
שְׁדִרְךָ מִשְׁרָקִיתָא וְעַבְדֵּי נְגוּ לֹא אֵלֶיךָ לֹא אִתְּנִין
פִּלְחִין וְצִלְם דְּהָבָא דִּי הִקְיִמְתָּ לֹא סְגִידִין
כְּדִין וְאִתְּנִין כְּדִין עֲתִידִין דִּי בְּעַד־נָא
דִּית שְׂמַעֲוִין קִלְקֵלָא מִשְׁרָקִיתָא
קִיתָרִס שְׂבִכָא פִּסְתָּרִין וּמִיִּנְיָה וְכֹל זִנְיָא
זִמְרָא תִּפְלֹז וְתִסְגֵּר לְצִלְם דְּהָבָא
דִּי עַבְדֵּי תִתְּנִין לֹא תִסְגֵּר לְצִלְם דְּהָבָא
וְתִתְּנִין לְזֹאת אֲתֹן נֹורָא יִקְרָתָא וּמִן
הָא אֵלֶיךָ יִשְׁיִבְכּוּן מִן דִּי עַבְדֵּי
שְׁדִרְךָ מִשְׁרָקִיתָא וְעַבְדֵּי נְגוּ וְאִמֵּר לְמֶלֶכָא
נְכֻסִּים כְּדִין וְאִתְּנִין לְצִלְם דְּהָבָא
פִּתְּנִין לְהִתְכַּוֵּם וְהָא אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ דִּי

אנת
ק
קזרה
יפומניה
ק

קדמונה

אָנחָנָא פֿלַחִין יְכָל לִשְׁיַצְבוֹתָנָא מִקְדָּשָׁא
נִוְרָא יִקְדָּתָא וּמִן יָדָא מִלְכָּא יִשְׁיַצְבֵּי
וְהָא לֹא יִרְיֵעַ לְהוּא אֵלֶּךְ מִלְכָּא דִּי לֹא לְהִין
לֹא אִיתִינָא פֿלַחִין וְלֹא צִלְמֵי דִּיהָבָא דִּי
הָקִימְתָּ לֹא נִסְגֵּר
בְּאֵין נְכוּכֵי נְצַר מִלְכָּא וְצִלְמֵי
אֲנָפוּהִי אֲשֶׁתְּנוּעַל שְׂדֵרָא מִשְׁךְ וְעַבְדֵּי
נְגוּ עֵתָא אֲמַר לְמַזָּא לֹא תִנָּא וְחַד
שַׁבְעָה עַל דִּי חָזָה לְמִזְיָה וְלִגְבִּירֵי גְבִירֵי
חִילֵי דִּי בְּחִילָא מִרְכָּבָתָהּ לְשִׁדְרָא
מִשְׁךְ וְעַבְדֵּי נְגוּ לְמַרְמָא לֹא תִנָּא נִוְרָא
יִקְדָּתָא בְּאֵין גְּבִירָא אֵלֶּךְ נִפְתָּר
בְּסִרְבִּי הוּן פֿטִי שִׁי הוּן וּבְרִית הוּן וְצִי שִׁי הוּן
וְרִמְיוּ לְגוֹא אֲתָן נִוְרָא יִקְדָּתָא יְכָל קִבֵּל
דִּיהָ מִן יְמִלֵת מִלְכָּא מַחְצִיָּה וְאִתְנָא
אֲזָה יִתִּידָה גְבִירָא אֵלֶּךְ דִּי הִסְקוּ לְשִׁדְרָא
מִשְׁךְ וְעַבְדֵּי נְגוּ קִטְל חֲמוֹן שְׂבִיבָא דִּי
נִוְרָא גְבִירָא אֵלֶּךְ תִּלְתִּי הוּן שְׂדֵרָא מִשְׁךְ
וְעַבְדֵּי נְגוּ לְגוֹא אֲתָן נִוְרָא יִקְדָּתָא
מִכְּפִתִין
אֵין נְכוּכֵי נְצַר מִלְכָּא תִּנָּא וְסִפְתָּהּ לֵה
עֵתָא אֲמַר לְהַדְבִּרוּהִי הוּא גְבִירָא תִּלְתִּי
דְּמִינָא לְגוֹא נִוְרָא מִכְּפִתִין עֲנִין אֲמַרִין
לְמִלְכָּא יִצְטָא מִלְכָּא עֵתָא וְאֲמַר הָא
אֵנָּה חָזָה גְבִירָא אֲרִבְעָה שְׂרִין מִדְּלִבִּין

[illegible]

[illegible]

ישגא את אלהי אלהיך ואת מלך ארצך
אלהיך עליך שפר קדמי להחיה אותך
במה רב רבין ומה הווי במה תקיפין
מלכותה מלכות עלם ושלטנה עסדר
וראיה נכבד נצר שלה הווי צדיק
ורענן צדיק כל יחס חזית ויד חלג
והרהרין על משכב וזו ראשי צדק
ומנישים טעם להנעלה קדמי לכל
חפמי צדק ויפטר חלמא יהוד עני
צדיק על לין חרטימא אשפא
כשכא וצדקא חלמא אמר אנה
קדמי הווי ופשרה לא מהו עין להווי
אחריין על קדמי וצדקא וישמח בלשונא
כשם אלהי ויפטר חלמא ויפטר
וחלמא קדמוי אמרת בלשונא
רב חרטימא ויפטר יד עת די רוח
אלהיך קדמי שין צדק ולדא לאנס קד
חזי חלמי ויפטר חלמא אמר וזו
ראשי על משכב חזה הווי ואלו אילן
בזארעא ורומה שגיא רבא אילנה
ותקף ורומה ימטא לשמא ויפטר
לכוף כל ארעא עפיה שפיר ואנס
שגיא ומזון לכל אלה תחתיה ית
חיות בראובע נפוח לידון צפרי שמא
ומניה יתין כל בשר ויפטר חיות בראוב

בְּגֹנֹהֶא וְחָבֵל לֹא אֵתִי בָהֶן וְיִזְוֶה דִּי
רַבִּי עֵינֵא דִמָּה לְבִרְאֵלְהִין בְּאֵיִן
קֹדֶב נְבוֹד נֶצַר לְתַרְעֵא אֲתוֹן נְגוּרָא
יְקָרְתָּא עֵנְהָ וְאִמְרֵי שְׁדִרְךָ מִיִּשְׂרָאֵל וְעַבְדִּי
נְגוּרָא עֲבָדוּהִי דִי אֱלֹהֵא עֲלֵיאִן פְּקוּ וְאִדְּנוּ
בְּאֵדִין נִפְקִין שְׁדִרְךָ מִיִּשְׂרָאֵל וְעַבְדִּי נְגוּ
מִקְדָּא נְגוּרָא וּמִתְכַּנְשֵׁין אַחַשְׁדֵּרפְּנֵא
סִגְנֵא וּפְחוּתָא וְהַדְּבָרִי מִלְכָּא חֲזִין
לְגִבְרָא אֱלִיָּהּ דִּי לֹא שְׁלֵט נְגוּרָא בְּשִׁמְחוֹן
וְשֶׁרָא שְׁהוֹן לֹא הִתְחַרְךָ וְסִרְבִּלְהוֹן
לֹא שְׁבוּרֵי חֲנוּרָא לֹא עֲרִית בְּהוֹן עֵנְהָ
נְבוֹד נֶצַר וְאִמְרֵי בְּרִיק אֱלֹהֵהוֹן דִּי שְׁדִרְךָ
מִיִּשְׂרָאֵל וְעַבְדִּי נְגוּרָא שְׁלַח מַלְאָכָה וְשִׁינֵּי
לְעֲבָדוּהִי דִי הִתְחַצְצוּ עֲלוּהִי וּמִלְתָּ מִלְכָּא
שְׁנִי וְיִזְוֶה בְּגֹשְׁמִי הוֹן לֹא פִלְחוֹן וְלֹא
יִגְדִּין לְבִלְאֵלָהּ לֶחֶן לֹא לְאֱלֹהֵהוֹן וּבְנֵי שֵׁם
טַעַם דִּי בְּלַעַם אִמָּה וְלֶשֶׁן דִּי יִיאֲמַר
שְׁלֵחַ עַל אֱלֹהֵהוֹן דִּי שְׁדִרְךָ מִיִּשְׂרָאֵל וְעַבְדִּי
נְגוּרָא הִדְמִין יְתַעֲבִיד בִּיתָהּ נְטִילֵישְׁתָּהּ
מִלְכָּא דִּי לֹא אֵתִי אֱלֹהֵא אַחֲרָן דִּי יִיכָל
לְהַצִּילָהּ בְּרַחֲמֵי בְּאֵדִין מִדְּפִא הַצִּלָּח
דִּשְׁדִּרְךָ מִיִּשְׂרָאֵל וְעַבְדִּי נְגוּרָא בְּמִדְּרֵיתָ
בְּבִרְיָא
נְבוֹד נֶצַר מִלְכָּא לְבָלְעֵנִי מִיָּא אִמָּה
וְלֶשֶׁן דִּי אֲרִיז בְּבִלְאֵרְעָא שְׁלֵמִין

אמר וי' אחר חללה לנביא יחזקאל ואמר אל תהיה נבון בעיני האדם כי אני יהוה הנביא
ועתה הנה אנכי שולח אתך אל בני ישראל ואתה תאמור אליהם כן אמר יהוה

העפר

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525

[illegible][illegible]

קָמָן וְאַחֲרָיו יָקָם אַחֲרֵיהֶן וְהָיוּ יַשְׁנֵי
מִזְכָּר מֵאֵת הַמַּלְכִּים הַשְּׂכֵלִים לְעֵד
לְעַד עַל־עַל־מִלְחָמָה וְלְקִדְשֵׁי עַל־זִנְיָן וְכִי
יִסְבֹּר לַהֲשִׁיבָה זְמַן קִוְיָתָהּ וְיִתְּיָה בְּזֶן
כִּידָה עַד עַד וְעַד יִי וְעַד עַד וְיִי וְעַד
יִתְּכֵהוּ שְׁלֹשָׁה יָדִים לְשִׁמּוֹן וְלֹהֶכֶה
עַד סוֹפָה וּמִלְכָּה וְשִׁלְטָנָה וְרִבּוֹ
דֵּי מַלְכוּת תַּחֲתֵי כָּל שְׂמִיָּה יִהְיֶה לְעַם
קִדְשֵׁי עַל־זִנְיָן מַלְכוּתָהּ מַלְכוּת עַל־כֵּן
וְכָל שְׁלֹשָׁה לֵה יִפְלָחוּ וְיִשְׁתַּמְעוּ עַד
כִּי סוֹפָה דֵּי מַלְכָּה אֵלֶּה דֵּי אֵל שְׂגִיָּה
רַעֲיוֹנֵי הַלֵּב חֵיוִן שְׂתַּנּוֹן עַל מַלְכָּה
בְּלִי גִטְרָה
בְּשֶׁנֶּת שְׁלֹשׁ לְמַלְכוּת בְּאֶשְׁכֵּר הַמֶּלֶךְ
חֲזֹק נִרְאָה אֵלֶּי אֵלֶּה דֵּי אֵל אַחֲרֵי הַנִּרְאָה
אֵלֶּי בְּתַחֲלָה וְאִרְאָה בְּחֲזֹק וְיִהְיֶה בְּרֹאשִׁי
וְאֵנִי בְּשׁוֹשׁן הַבֵּידָה אֲשֶׁר בְּעֵלְכֶם
וְאִרְאָה בְּחֲזֹק וְאֵלֶּי הֵייתִי עַל־כֵּן אֵלֶּי
וְאֲשֶׁא עֵינִי וְאִרְאָה וְהִנֵּה אֵלֶּי אֶחָד
עֹמֵד לִפְנֵי הָאֵל וְלֹל קִרְנֵי וְהַקִּרְנֵי
גְּבוּהוֹת וְהָאֵל גְּבוּהָ מִן הַשְּׂכֵלִים
וְהַגְּבוּהָ עַל־כֵּן בְּאַחֲרֵיהֶן רִאשֵׁי אֵת
הָאֵל מִנְּגַח יִמָּה וְצִפְיָה וְנִגְבָּה וְכָל
חֵית לֹא יִעֲמֹד וְיִפְנוּ וְאֵין מִצִּיל מִיָּדוֹ
יִשְׁעָה כְּרַצְנוֹ וְהַגְּדִיל וְאֵין הֵייתִי מִכֵּין

[illegible]

תורתך וסוד לבלתי שמוע בקולך ותתן
 עלינו האלהים שבעה אשר כתובה
 בתורת משה עבר האלהים כי חטאנו
 לו ויקס את דבריו אשר דבר עלינו
 ועל שפטינו אשר שפטנו להביא
 עלינו רעה גדלה אשר לא נעשתה
 רחם כל השמים פאשר נישאתה
 בירושלם פאשר כתוב בתורת משה
 את כל הרעה הזאת פאשר עלינו ואל
 חלינו את פני יהוה אלהינו לשוב
 מעוננו ולהטיב לב אמת וישיב
 יהוה על הרעה ויבית את עלינו בירושלם
 יהוה אלהינו על כל מעשיו אשר עשה
 ולא שמענו בקולו ועתה חני אלהינו
 אשר הוצאת את עמך מארץ מצרים
 ביד חזקה והעשית שם פיוס הזה
 חטאנו שענו אדני בכל צדקתך
 ישב אפך והמדת מעירך ירושלם
 הרקד שך כי חטאנו ובעונות אבותינו
 ירושלם ועמך לחרפה לכל שביתנו
 ועזה שמע אלהינו אל תפלת עבדך
 ואל תחננו והארץ על מקדש
 השמים למקדש יהוה אלהי אבנך
 ובעפסחו עיניך וראת שממוני
 והעיר אשר נבחר שגור עליה כירושלם

על המראה ואין מבין
בשנת אחת לפרוש בוא חשורו שמא
מדי אשר המלך על מלכות פשרים
בשנת אחת למלכותו אל בני
בספרים מספר השנים אשר היה דבר
יהוה אלי רמיה הנביא למלאות ולחרבות
ירושלם שבעים שנה ואתנה את פני
אלאדני האלהים לבקש תפלה ותחנונים
בצום ושקוא צר ואדפלה ליהוה אלהי
ואתודה ואמרה אני אדני ואל הגדול
והגדול אשמך הכרית ונהסר לאהבין
ולשמרי מצותי וחסאנו ועינו והרשענו
וצרנו וסור ממצותי וממשפטי ואל
שמענו ולעדיך תביאים אשר דברו
בשמך אל מלכינו שרינו ואכלנו ואל
בד עמ הארץ לראדני העדקה ולב בשת
הפנים ביום הזה לאיש יהודה ולישבי
ירושלם ולכל ישראל הקרבים והרחקים
בכל הארצות אשר הדרתם שם בני גלם
אשר מעלובד יהוה לני בשת הפנים
למלכינו שרינו ולאבתנו אשר חטאנו
לך לאדני אלהינו ורחמנו וחסלותך
נח רגבו ואל שמענו בקול יהוה אלהינו
ללכת את ארצנו אשר נתן לנו ביד
עבד יהוה יסופר ישראל עבד יהוה

1

על עירועל עיר דוס לא אבה דוד להסירא לוי דמכר על עיר אשתו על עיר אשתו שבעים שבעים ימים ודודים ב' חסד מלך ימנה ופנה ואכלי אהרן ששאלה
איש חברים ומתנו חברים ונחמה חסד כי בלה ונחמה יחזק ועל בלה ונחמה יחזק כי נחמה נעשה ויחזק ב' וקום יד וכל דוד ונחמה משיח

על צדקתנו ונחמה מפרים תחננו
לפנך כי על החמיר הרבים ארני
שמעו ארני מלחה ארני הקשיבה
ועשה אלתאחר למענך אלהי כר
שמך נקרא על עירך ועל עמך ועור
אני מדבר ומתפלל גתה חטאני
וחכמת עמי ישראל ומפיל תחנני
לפני יתה אלהי על הרקדש אלהי
ישראל מדבר בתפלה ודאי שגברא
אשר ראיתי בחזון בתחלה מעק ביעק
נוע ארני סעת מסת ערבוני ויכר
עמי ויאמר דניאל עתה יצאני
להשכיל ביעה בתחלת חנניך יצא
דבר ואני באתי להגיד כי חמדות תהר
ובין בדבר והבן במראה שבעים שבעים
נחמה על עמך ועל עירך קדשך לכלה
הפשתו ולדתם חטאות ולכפר עני
והבית צדק על מיכו ולחם חזון ונביא
ילמשח קדש קדש יסותרע ותשכר
חזק צדק דבר להשיב ולבנות יושל
דמ שיהנגיד שבעים שבעה ושבנים
שם כושני תשוב ונבנה רחוב חרוץ
ובצוקה עת כי יאחר השבעים ששים
ושנים יסרת משיח ואני לו ונעיר והקדש
עלית עשנגיד הבאוק צו בשוכר

ועל קא מלחמה נחמה שם מות
והגביר ברית לרבים שבעה אחר וחני
השבע ישתה אבן ומנחה ועל כנף
שקוצים משם ועל בלה ונחמה תהר
על שמים
בשנת שלוש לכורש מלך פרס דבר
נגדה לניאל אשר נקרא שמו בטאשצר
ואמת הדבר וצבא גדול ובין את הדבר
וביעה לו במראה בימים ההם אני דניאל
הייתי מתאכל שלשה שבעים ימים
לחם סמך וכל אכלתי ובשר ויין לא
באכל כי וסוף לא סכתי עד מלאות
שלושת שבעים ימים
וביום עשרים וארבעה לחדש הראשון
ואני הייתי על יד הנהר הגדול הוא חזקל
וצאאת עני וארא והנה איש אחד
ביוש כדים וביניו חגרים בידיו אופן
והייתי רשע ופניו במראה ניר ועני
לפניי אש ודעתיו וצמר גדלתי כעין
נחמה קלוקל וקוד דבר קול המון וראיתי
אני דניאל לבי את המראה והאנשים
אשר היו עמי לא ראוא את המראה אלא
חדה גדלה נכרה עליהם ויצר חזון בזה
ואני נשאתי לבי וארא את המראה
הגדלה הזאת ולא נשאר בי כח והווי

[illegible]

במעוז מלך הצפון ועשה בהם וחרזיק
 וגם אלה יתם עמם כהם עמם
 בסף וזה כשבי נבא מצרים והוא
 שנים יעמד ממלך הצפון ונבא במלכות
 מלך הנגב ושב אל ארצותיו ונבא יתגרו
 ואספו המון חילים רבים ונבא בוא
 ושטן ועבר וישבו יתגרו עד מעזה
 ויתמר מלך הנגב ויצא וילחם עמו
 עם מלך הצפון והעמיד המון רב ונתן
 ההמון בידו ונשא ההמון ירום לבבו
 והפיל רבאות ולא יעז ושב מלך הצפון
 והעמיד המון רב מזה הר אשון וילקח
 העתים שנים יבוא בוא בחיל גדול
 וברכוש רב ובעתים ההם רבים יעמדו
 על מלך הנגב ונפריצי עמד ינשאו
 להעמיד חזק ונכשלו ונבא מלך הצפון
 וישפך סו ללה ולכד עיר מכנזות וחרעות
 הנגב לא יעמדו ועם מבחריו ואין כח
 לעמד ויעש הבא אליו פרצו וואין
 עומד לפניו ועמד בארץ הצבי וכלה
 בידו וישם פניו לבוא בתקף פלמל בואו
 וישרים עמו ועשה צבת הנשים יתקלו
 להשחיתו ולא תעמד ולא לו תדיה
 וישב פניו לאיני ולכד רבים והשבת קצין
 חרפתו לו בלתי חרפתו ישיב לו וישב

פָּנֵינוּ לְמַעַן יֵאָרְצוּ וְנִשְׁלַח אֶת אֲנִי וְלֹא יִמָּצָא
וְעַמָּךְ עֲלֵכֶם מֵעַכְשָׁיו נִגְשׁ הָרָר מִלְכּוֹת
וּבְיָמֵים אֲחֵרִים יִשְׁבֵּר וְלֹא בָּאִים וְלֹא
בְּמִלְחָמָה וְעַמָּךְ עֲלֵכֶם נִבְזֶה וְלֹא נִתָּנוּ
עָלֶיךָ הָרָר מִלְכּוֹת וְכִּי בְּשִׁלּוֹה וְהַחֲזִיק
מִלְכּוֹת בְּחִלְקֵי קוֹת וְהָרָר עוֹת הַשְּׁטָף יִשְׁטָפוּ
מִלְכֵינוּ וְיִשְׁבְּרוּ וְגַם נִגְדֵּי בְרִית וְאִם
הִתְחַבְּרוּת אֵלֶיךָ יַעֲשֶׂה מִרְמָה וְעַלֶּיךָ
וְעַצֶּם בְּמַעֲשֵׂי בְּשִׁלּוֹה וְכַשְׁמֵן מִרְמָה
יִבֹּא וְעַשֶׂה אֲשֶׁר לֹא עָשׂוּ אֲבֹתֶיךָ וְאֲבֹת
אֲבֹתֶיךָ וְהַשְּׁלָל וְרָשָׁע לֹא יִבְדֹּק וְעַל
מִכְצָרִים יִחַשְׁבֵּם מִחֲשַׁבְתּוֹ וְעַל עֲוֹנוֹתָיִךְ
כִּי יִבְדֹּק עֲלֵיךָ הַנֶּגֶב בְּחִלְקֵי וְהַמֶּלֶךְ
הַנֶּגֶב יִתְגַּדֵּל לְמִלְחָמָה בְּחִלְקֵי וְעַצֶּם
עַד מֵאֵד וְלֹא יַעֲמֵד כִּי יִחַשְׁבֵנוּ עָלֶיךָ
מִחֲשַׁבּוֹת וְאֵלֶיךָ פֶּתַח יִשְׁבְּרוּ וְחִילוֹ
יִשְׁטָפוּ וְנִפְלֹא חֲלָלִים רַבִּים וְשִׁנִּיָּה
הַמֶּלֶךְ לְבָבָם לְמַדָּע עַל שִׁלּוֹחַ אֲחֵר
בְּכִי יִבְדֹּק וְלֹא תִּצְלַח בִּיעוֹר קֶץ לְמוֹעֵד
וְיִשְׁבֵּר אֲרָצוֹ בְּדִבְיָ שְׁגִדּוֹ וְלִבְדֵּי עֲלֵדִית
קֶדֶשׁ וְעַשֶׂה וְשֶׁבֶר לְאֲרָצוֹ לְמוֹעֵד יִשְׁבֵּר
וְכִי בְּנִגְבַּת וְלֹא תִּהְיֶה בְּרִאשׁוֹנָה וְכִי אֲחֵרָה
וְכִי אֲבֹתֶיךָ כִּתִּים וְכִי אֲבֹתֶיךָ וְכִי
עֲלֵדִית קֶדֶשׁ וְעַשֶׂה וְשֶׁבֶר וְכִי עֲלֵדִית
בְּרִית קֶדֶשׁ וְחֲדָשִׁים מִמֶּנּוּ יַעֲמִדוּ וְחִילוֹ

[illegible]

137

1
 2
 3
 4
 5

כד
מז
מז

24

8-6

יחד וסימנך בשנה הרבועות למן היום תחזקת יריבם מן ארץ ויהי ב' חר' קמ' וחד סל' וסימנך ולאמר ליה שלם ונכסד ויהי ב' לא יקד' ויהי חזק
ועליון וציונים כתב וילכו חמשת האנשים ועתה צוה ויכרתו לו וילכו שלמה אחדי עשרות יען אשר עבדו ואכל צדנים בלשון צדנים כרעב

מועדי יהוה המקדשים ולכל מתגרב
גדבד ליהוה מיס אחד לחד שהשביעי
החלו להעלות עלות ליהוה ויהי כל יהוה
לא יסד ויתגבסס לחצבים ולחרשים
ומאכל ומשקה ושמן לצדנים ולצרים
להביא עצי ארזים מהלבנון אל יס
כרשין כורש מלך פרס עליהם
ובשנה השנית לבואם אל בית אל
לירושלם כח' שהשני החלו זבבל בן
שאלת אל וישוע בן יוצק ושאר אחיהם
הכהנים והלויים וכל הבאים מהשבי ירושת
ויעמידו את הלויים מבין עשרים שנה ומעלה
לנצח על מלאכת בית יהוה ויעמד ישוע
בני ואחיו קרמיה ובני בני יהודה פאחיה
לנצח על עשה המלאכה בבית האלהים
בני חנד בנעם ואחיהם הלויים
ויסדו הבנים את היכל יהוה ויעמידו חזקנים
מלבישים בחצצרות והלויים בני אסף
במצלותם להלל את יהוה על ידי דוד מלך
ישראל ויעבדו להלל ובהודת יהוה כ' טוב
כידעולם חסדו על ישראל וכלהם חרש
תדוע גדולה כלה ליהוה על הוסיף בית
יהוה וירבים מהכהנים והלויים וראשי אבות
הקנים אשר ראוי את הבית ראשון בשרו
זה הבית בעיניהם בנים בקול גדול ורבים

בתרועה בשמחה להרים קול ואקדש
מכירים קול תרועת השמחה לקול בן
העם כי העם מריעים תרועה גדולה וקול
נשמע עד למרחוק
וישמעו צרי יהודה ובנימן כי בני הגולה
בונים היכל ליהוה אלהי ישראל ויגשו
אל ארבע לאוראשי האבות ואמרו להם
נבנה עמכם כי ככם נהדוש לאלהיכם
ולא נתנו זבחים מימי אסר חדן מלך
אשור המעלה אתנו פה ויאמרו להם זבבל
וישוע ושאר ראשי האבות לישראל
לא לכם ולנו לבנות בית לאלהינו כי אנחנו
חד נבנה ליהוה אלהי ישראל כאשר
צונו המלך כורש מלך פרס ויהי עם
הארץ מרפים ידי עם יהודה ומבלהים
אותם לבנות וסכרים עליהם יועצים
להפר עצתם כי מי טרש מלך פרס ועד
מלכות דדוש מלך פרס ונמלכות
אחשורוש בבית חלת מלכותו כתבו שטנה על
ישבי יהודה וירושלם ובימי
ארתחששתא כתב בשלם מתודה טבאר
ושאר בנותו על ארתחששתא מלך פרס
וכתב הנשותן כתוב ארמית וכתב רגם
ארמית
רחוב בעל טעם ושמי ספרא כתב ואגרה

ויעבדו בהלל ובהודת כח' חזקת יריבם מן ארץ ויהי ב' חר' קמ' וחד סל' וסימנך ולאמר ליה שלם ונכסד ויהי ב' לא יקד' ויהי חזק
וסימנך בשנה הרבועות למן היום תחזקת יריבם מן ארץ ויהי ב' חר' קמ' וחד סל' וסימנך ולאמר ליה שלם ונכסד ויהי ב' לא יקד' ויהי חזק
ועליון וציונים כתב וילכו חמשת האנשים ועתה צוה ויכרתו לו וילכו שלמה אחדי עשרות יען אשר עבדו ואכל צדנים בלשון צדנים כרעב

[illegible]

אֶבְרָהָם בְּרַשְׁאֵל אֱלֹהֵי שְׁמוֹעַ בְּרִי צִדִּיק
וְשָׂרִיז לְמִבְנֵי בֵּית אֱלֹהֵי בִירוּשָׁלַם
וְעַמְהוֹן נְבִיא אֱלֹהֵי מַסְעֵרִין

[illegible]

פרשן אגרתא דישלחתני פחת עבר
נהרה ושתר בזני ובנותה אפרסכיא די
בעבר נהרה על דרזש מלכא פתגמא
שלחי עליה ויחדפתה בגיה לדרזש
מלכא שלמא בלא ידע עליה
למלכא דאדלנא ליהודי מר עתא לבית
אלהא רבא והוא מתכנא אבגל לאע
מת שם בבת לא ועבדיתא דאספרנא
מתעטרא ומגלח ברוסא דין שאנא
לשביא אורכנמא אמרנא להם מז
שם לכם טעם ביתא דנח למכניה
ואטרנא דנח לשכללה ואת שמחתם

שאלנו להם להודיעונו די נכתב שם
גברתי די בראשית
ותנא
מתנא התיבנא למבראנא ודמו
עבדו די אלה שמיא וארעא ובנין
ביתא די הוא בנה מקדמת דנה שנין
שגיאן ומלך לישראל רבנא ושכללה
להן מקדי הדגזא אפהתנא לאלה
שמיא קב המו ביד נכבד נצר מלך
בכל כסדיא וביתא דנה סתרה ועמה
הגל ובכל בדם בשעת חדה וקורש
מלכא די בכל כור שמלכא שם טעם
ביתא להא דנה לבנא ואף מאניא
די ביתא להא די דהבה ופספא די
נכבד נצר הנפק מן הלא די בירושלם
והיכל המו להיכל די בכל הנפק המו
כורש מלכא מן הלא די בכל ויהיבו
לששנצר שמה די פה שמה ואמר
להא מאניא שאאלאת דמו
בהיכל די בירושלם ובית אלהא
תבנא עלאתרה ארץ ששנצר
וד אתא ירבא שיא די ביתא להא די
בירושלם ומא דין ועד כנן מתבנא
ולא שלם ופסקתן על מלכא טביתמן
בבית גטיא די מלכא תמה די בכל
האית די מן כורש מלכא שם טעם

[illegible]

לחיי יסמכה בשנה שש מאות אלה לחיי עולם ומצילין לחיי מלכות שלום וקיום מצוה וידר דששם צדקה חיו צדקה וצדקה וצדקה שלום כל יום ויום
 וידר חיו שלום ויום שש מאות אלה לחיי עולם ומצילין לחיי מלכות שלום וקיום מצוה וידר דששם צדקה חיו צדקה וצדקה וצדקה שלום כל יום ויום
 אהל ילכא יתבא

למבנה בית אלהא דך בירושלם ורעות
 מלכא על דנה ישרח עלינא

בא דין דריוש מלכא שם טעם ובקריו
 בכית ספרא די גטיא מההתין תמה
 בבכיליה שתכח באחמתא בכירתא
 די בכדי מדינתא מגלה חדה ופכתי
 בנה דכונה

בשנת חדה לכור שמלכא בור שמלכא
 שם טעם בית אלהא בירושלם ביתא
 יתבנא אתר די דכחין דכחין ואשוהי
 מסובלין רומה אמין שתין בתיאמין
 שתין נדכין דיאכין גלגלתא ונדכין
 דיאע חדה ונפקתא מזבית מלכא
 תתיהב ואקמאנא בית אלהא די דכח
 וכספא די נכסבד נצר הנפק מקהילתא די
 בירושלם וזה כל לכל יהתיון ויהך
 להיכלא די בירושלם לאתרה ותחת
 בכית אלהא כען תתני פחת עכר

נהרה שתר בוזני ובנותהון אפרסכא די
 בעבר נהרה רחיקין הן מקתמה שנקו
 לעכידת בית אלהא דך פחת יהודיא
 ולשכי יהודיא בית אלהא דך יבנון על
 אתרה ומוני שים טעם למא ריתעבדן
 עס שכי יהודיא אלך למבנה בית אלהא
 דך ומבנא מלכא די מדת עבר נהרה

אספרנא נפקתא תהוא מתהבא לגברא
 אלך די לא לבטלא ומה חשדן ובנ
 תרין דכרין ואמרין לעלון לאלה שמה
 חנטיין מלחחמר ומשח כמאמר כהנא
 די בירושלם להוא מתיהב להם יום ביס
 די לא שלום די להון מהקרביין נחוחין
 לאלה שמה ומצילין לחיי מלכא ובנוהי
 ומני שים טעם די בלאנש די יה שנה
 פתגמא דנה יתנסחא על מזביתא וזקין
 יתמחא עליה וביתא נולו יתעבד ער
 דיהודיא די שכן שמה תמה ימך נל
 מלך ועס די ישרח חדה להשנה לחלה
 בית אלהא דך די בירושלם אנה דריוש
 שמה טעם אספרנא יתעבד

אין תתני פחת עבר נהרה שתר בוזני
 ובנותהון לקבל די שלח דריוש מלכא
 כנמא אספרנא עכדיון שכי יהודיא בנ
 ומצלחין בנבאית חגי נביאה וזכריה בר
 עזרא ובנו ושכל לגמק טעם אלה ישראל
 ומטעם כור שור דריוש וארתח ששתא
 מלך פרס ושיציא בית דנה ער יום
 גלגלה לידחא דריוש שנת שנת למלכא
 דריוש מלכא

ועכדיו בנ ישראל כהנא וליואי ושאר
 בני גלותא חנפת בית אלהא דנה כדדנה

ואמחין משושין בבית ואקדח אסר בבית לאשר בבית שון ואבנא תהי מתחזק בבית שון אל יאלהי ישראל בבית ידבנא בבית ישראל ואמחין
 ויעש בבית קדש חקדשים ויננס המלך בבית יער דכחין חננים הנדא ושב בבית הארזים דכחין יסוס אשר נאמר בבית מלך עמז בבית חנן
 ותמך בבית אלהא שותל וסימנך חשוכי שנת עזות מצרים די חנא שנת שתי וכל שם אנש וכוכל גלגלה לאלהא לאלהא לאלהא לאלהא

מן ראש קטרא עד אחר הדברים ארבע שעות כחב ומקומו אחר הדברים עד סוף ספרא ארבע שעות כחב וכלה ארבע שעות ברין חד וסימב
 ארבע שעות ארבע שעות כחב ומקומו אחר הדברים עד סוף ספרא ארבע שעות כחב וכלה ארבע שעות ברין חד וסימב

והקרבן לחנכת בית אלהא דנה תורין
 מצה דברין מאתין אמרין ארבע מאה
 וצפירי עזין לחטאת על בלי ישראל תרי
 עשר למנין שבטי ישראל ויהי מן הכהנים
 בפלגתהון ולויא במחלקתהון על עבדת
 אלהא די בירושלם ככתב ספר משה

ויעשו בני הגולה את הפסח בארבעה
 עשר לחדש הראשון כי הטהרו הכהנים
 והלויים מאחר כל טהורים וישחטו הפסח
 לכל בני הגולה ולאחיהם הכהנים וללויים
 ויאכלו בני ישראל השבים מהגולה וכל
 הנכרל מטמאת גויה הארץ אלהם לרש
 ליהוה אלהי ישראל ויעשו חג מצות
 שבעת ימים בשמחה כי שמחם יהוה והלכ
 לב מלך אשור עליהם לחזק ידוהם במלכות
 בית האלהים אלהי ישראל

ואחר הדברים האלה במלכות ארתחשטא
 מלך פרס עזרא בן שריה בן עזריה בן
 חלקיה בן שלום בן צדוק בן אחיטוב
 בן אמריה בן עזריה בן מריות בן חזיה
 בן עזי בן בן בן אבישוע בן פנחס בן
 אלעזר בן אהרן הכהן הראש הוא עזרא
 עולה מבבל והוא ספר מהיר בתורת משה
 אשר נתן יהוה אלהי ישראל לו ונתן לו

המלך כיד יהוה אלהיו עליו כל בקשתו

ויעלו מכני ישראל ומן הכהנים והלויים
 והמשוררים והשערים והנתינים אל
 ירושלם בשנת שבע לארתחשטא
 המלך ויבא ירושלם בחדש החמישי
 היא שנת השביעית למלך כי באחר
 לחדש הראשון הוא יסד המעלה מבבל
 ובאחר לחדש החמישי בא אל ירושלם
 כיד אלהיו הטובה עליו כי עזרא הכין
 לבבו לחדש את תורת יהוה ולעשות
 וללמד בישראל חקומו שפט

וזה פרשן הכשתו אשר נתן
 המלך ארתחשטא לעזרא הכהן הספר
 ספר דברי מצות יהוה וחקין על ישראל

ארתחשטא מלך מלכא לעזרא כהנא
 ספר דתא די אלהי שמא גמיר וכענית
 מני שיש טעם די כל מתנדב במלכותי
 מק עמא ישראל ומהנוה ולויא למחך
 לירושלם עמך יקד כל קבל די מק קדם
 מלכא ושבעת יעבדי שליח לבקרה
 על יהוד וירושלם ביד אלהא די ביד
 ולהיבדח כספ ודחב די מלכא ויעטוהי
 התנדבו לאלהי ישראל די בירושלם

המנהג ב קמעות ימ כחור בארבע המעלה הוא יסד כיד ה וסימב כיד המלך שליח ויין מלכות וב וידן משאות הוא עזרא כי באחר עלי הטה חסד
 ויבא לו ואגדת אל אקס ימב ב דימב וסימב אפרים מני שיש טעם חק ומשפט ג וסימב שיש טעם חק ומשפט בשבם וללמד בישראל חק זה די
 בטעמו ואש פסוק וסימב זה יתבן זה לחמנו זה פד שכן זה רע

[illegible]

משכנה וכל בסקנה הב רי תה שכח
בכל מדינת בכל עט התנבואת עמא
וכהנא מתנבין לבית אלהים די
בירושלם וכל כל דנה אספרנא תקנא
בכספא דנה תולין ודריין אמרין ומנחתהון
ונספיהון ותקרב המו על מדבחה די
בית אלהים די בירושלם ומה די עליך
ועל אחיך ייטב בשאר כספא ודהבה
למעבד כרעות אלהים תעבדון ומנא
די מתיתבין לך לפלח בית אלהיך שלם
קדם אלה ירושלם ושאר חשחות בית
אלהיך די יפלחך למענך תנחן מזבית
גנדי מלכא ומני אנה ארתחשסתא
מלכא שייס טעם לכל גצרא די בעבד
נהרה די בלדי שאלנכון עזרא כהנא
ספר דת די אלה שמא אספרני יתעבד
ער מסק כסרין מאה וער חנטיין כזריין
מאה וער חמר בתיין מאה וער צתיין משח
מאה ומלח די לא כתב בלדי מקטעים
אלה שמא יתעבד ארזרא לבית אלה
שמא די למה להוא קצף על מלכות
מלכא ובטה ייולבם מהור עין די כל כהנא
ולא זמרא תרעא נתעא ופלחי בית
אלהא דנה מעה בלו וחקך לא שליט
למרמא עליהם ואני עזרא

כַּחֲמַת אֱלֹהִים דִּיבִידֵּד מִנִּי שְׁפָטִין וְדִנִּין
דִּי לְהוֹן דְּאִנִּין לְכָל עַמָּא דִּי בַעֲבָר נְהִירָה
לְכָל יִרְעֵי דְהִי אֱלֹהִים וְדִי לֹא יִדַּע תְּהוֹרַסְעִין
וְכָל דִּי לֹא יָדָא עֲבָד דְּתָא דִּי אֱלֹהִים
וְדָתָא דִּי מַלְכָא אֲסַפְרִנָּא דִּינָה לְהוֹא
מִתְעַבְד מִנָּה הֵן לְמוֹת הֵן לְשִׁרְשׁוֹ הֵן
לְעֵשֶׁנְכִסִּין וְלֹא סוּרִין

ברוך יהוה אלהי אבותינו אשר נתן כזאת
כלב המלך לפאר את בית יהוה אשר
בירושלם ועלי המזבח לסוד לפני המלך
ונעצנו לכל שרי המלך הגברים ואנני
התחזקתי ביה יהוה אלהי עליו ואקבעה
מישראל ראשים לעלות עמנו

ואלה ראשי אצתיאם והתיאשם העלים
עמי במלכות אדאח שכתא ומל מבר

מִבְּנֵי פִינְחָס בֶּרֶשׁם מִבְּנֵי אֵיתָנָר

דניאל מבני דוד חמושי מבני

שכניה מבני פרעש זכריה ועמיו

הַתִּיחַשׁ לזָכְרִים מֵאֵלֶּה וְחֻמְשִׁים

מִכְנֵי פֶחַת מוֹאֵב אֵלֶיהוּ עֵינֵי בֶן־

זרחה ועמן מאתנים הזכרים

מפני שבניה ברחציאל ועמון שלש

מאות האפרים ומבני ערין עבד פי

יִנְתְּנוּ עִמּוֹ חֲמִשִּׁים הָאֲזָכָרִים: וּמִכֵּן

וַיִּלְכְּדוּ יְשׁוּעָה בְּמִתְחִילָה וְעַמּוּן שְׂבָעִים

[illegible]

על כל ישראל כפי ושמעיה חרפה בחברון מלך וימלך דוד ויהי המלך שלמה וישלמה שנים עשר והימים אשר מלך וימליכו אתו וימלך בעשא אשר צוית
 אויב וחרב כל אלה אנשי מלחמה כי נמשח צי רעה וימלך דוד ודוד בן ישי וימלך שלמה וישלום חכמים וישלח יחזקיהו וצפרי עזין הבאים מהשבי וינצחו
 אלהים

וקבלו הכהנים והלויים משקל הכסף
 והזהב והכלים להבית לירושלם לבית
 אלהינו

ונסעה מנחה והוא בשנים עשר לחדש
 הראשון ללכת ירושלם ויד אלהינו היתה
 עלינו ויצילנו מכף אויב ואורב על הדרך
 ונבוא ירושלם ונשב שם ימים ששה וביט
 הרביעי נשקל הכסף והזהב והכלים לבית
 אלהינו על יד מרמות בקאוריה הכהן
 ועמו אלעזר בן פנחס ועמם יואב בן
 ישוע ונועדיה בן בני הלויים במספר
 במשקל לכל ויכתב כל המשקל בעת
 ההיא

הבאים מה שבי בני הגולה הקריבו עולות
 לאלהי ישראל פרים שנים עשר על כל
 ישראל אילים תשעים וששה פבשים
 שבעים ושבעה צפירי חטאת שנים
 עשר הכל עולה ליהוה

ויתנו את דתי המלך לאחשדרפני המלך
 ופחות עבד החדר ונשא אות העם
 ואת בית האלהים
 נגשו אלי השרים לאמר לא נבדל העם
 ישראל והסגנים והלויים מעמי הארצות
 כמעבתיהם לפעמי החתי הפרזי הניבו
 העמני המאבי המצרי והאמורי כי

נשאנו מבנות יהם להם ולבנותם וחתערנו
 ארע הקר שבעמי הארצות ויד השרים
 והסגנים היתה במעל האה ראשונה
 כשמעי את הדבר הזה קרעתי את
 בגדי ומעילי ואמר טה משער ראשי
 וזקני ואשבה משומם ואלי יאספו
 כל חרד צדברי אלהי ישראל על מעד
 הגולה ואני ישב משומם עד למנחת
 הערב ובמנחת הערב קמתי מתענית
 ובקרעי בגדי ומעילי ואכרעה עד
 ברי ואפרשה כפי אלהי יהודה אלהי
 ואמרה אבד יבשתי וגדמתי להרים
 אלהי פני אליך כיענות צורנו ולמעלה
 ראש ונשמתנו גדלה עד לשמים
 מימיא בתינו ואנחנו באשמה גדלה עד
 היום הזה ובענותנו נתנו אנחנו מלכינו
 כהנינו ביד מלכי הארצות בארבע בשבי
 ובבזה ובכשת פנים כהנים האה ועתה
 כמעט רגע היתה תחנה מאת יהוה
 אלהינו לה שאיר לנו פליטה ולחיה לנו
 יחד במקום קדשו להאיר עלינו אלהינו
 ולתתנו מחיה מעט כעבדנו כי עבד
 אנחנו ובעבדתנו לא עבדנו אלהינו ויט
 עלינו חסר לפני מלכי פרים ולתתנו מחיה
 ולואם את בית אלהינו ואלה עמדי אתחננו

אלהי ישראל כל דפיהו מן סם קדשאו וי רצב סם וידמו אתחננו מכם אשר מעליכם יתן את שלוחך ושעית ציור לי וצור צור ישראל ועתה אלוי ישראל לא תנצחו
 ויורא בשמך ויל מוסרך הנא בעיני בוש יי כן מעד חקיקה ונאמנכם ותר שם כבוד וכוזר רעלים ויאוה כרובים וזב הא חייה והנה כבוד ויקרא יעקב רעב גמ קול
 אל יעשו בו ויקם הבאים ואלי אויב גמ ונאמנכם ונאמנכם והאורב קם מהרה מכן אויב נאורב ימושם גמ ואי תתכס יאמר למה תשי נאמנכם ונאמנכם ונאמנכם

ליהוה אלהי אבותי כס ועשו רצונו והפדונו
 מעמי הארץ ומן העושים הנברות
 ויענו בלחקה לו ואמרו קול גדול
 בין בדבר ריך עלינו לעשויה אבל העם
 רבו והעת גשמים ואין פה לעמוד בחוץ
 והמלאכה לא ליום אחד ולא לשנים כי
 הרבנו לפשע בדבר הזה יעמדותא
 שרינו ובלחקה לו ולא שר בעינו והשם
 נשים נברות יבא לעתים מזמנים ועמהם
 יקני עיר ועיר ושפטיה ער להשיב
 חרון אף אלהינו ממנו עד לדבר הזה
 אך ינתן בן עשהא לו יחזה בן
 תקנה עמדו על אד ומשלכ ושבת
 הקוי עזרב ויעשו בן גולח ויבדלו
 עזרא הכהן אנשים ראשי האבות לבית
 אבתם וכלם בשמות וישבו ביום אחד
 להשיע שירי לדריש הדבר ויכלו
 בכל אנשים ההשיבו נשים נברות עד
 יום אחד לחדש הראשון
 וימצא מבני הכהנים אשר השיבו נשים
 נברות מבני ישוע בקיו צדק ואחיו
 מינשיה ואליעזר ויריב וגדליה ונתניאל
 יהוציא נשיהם ואשמים אי לצאן עד
 אשמתם ומבני אמר חנני חבדיה אמני
 חרם מעשיה ואדירה ושמעיה ויחיאיר

ה'תשנ"ח
למלכות המאויש למי ש...
אלו אשר אביהם אינו מלאכה וסוף יצוא החל - שמעון שמואל עזרא
כמה קחת מהם כמה נאכלתם מיטות בעמלי גבו

עבדך לאמר אתם תמעלו אני אפיץ
אתכם בעמים ושבטם אלי ושמרתם
מצותי ועשיתם אתם אם יהיה נדחכם
בקצה השמים כמשם אקבצם והנאותי
אל המקום אשר בחרתי לשכן את שמי
שם יהם עבדי ועמך אשר פדית
בכחך הגדול ובכרך החזקה אני אדבר
תהינא אנך קשבת אל תפלת עבדך
ואל תפלת עבדיך החפצים ליראה את
שמך והצליחה צל לעבדך היס ותנח
לרחמים לפני ה' שהא ואני הייתי

ו
ח
ב
המאמר
ד
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

[illegible]

[illegible]

וַיֹּאמֶר לִי הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂרֵל וְשֶׁבַת אֶצְרוֹ
עַד מָתִי יוֹדִה מֶה לְכַדּוֹמֵתִי שְׂשׂוֹב וַיִּמָּנֶה
לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַחֵנִי וְאַתָּה לֹא זָמִין
וַיֹּאמֶר לַמֶּלֶךְ אֶסְעֶלְךָ טוֹב אֶגְרוֹת
יִתְּנִי לִי עַל־חֲזוֹת עֲבָרֵי הַנֶּדֶר אֲשֶׁר
יִיבִירוּנִי עַד אֲשֶׁר אֵבִיא אֶל־יְהוּדָה
וְאֶגְרֹת אֶלְעֶסֶף שְׂמֵר הַפְּרָדִס אֲשֶׁר
לַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר יִתְּנִי נֶעִיב לְקָרוֹת אֶת
עַיִי הַבְּיָרָה אֲשֶׁר לְבֵית וּלְחֹמַת הָעִיר
לְבֵית אֲשֶׁר אֵבִיא אֵלָיו וַיִּתְּנֵנִי הַמֶּלֶךְ
כִּי־אֵלֵּי טוֹבָה עָלַי וְאֵבִיא לִפְחוֹת
עֲבָרֵי הַנֶּדֶר וְאַתָּה לְהֵבֵאת אֶגְרֹת
הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַחֵנִי הַמֶּלֶךְ שְׂרֵי הָיִל
יִפְרִישִׁם

וַיִּשְׁמַע כְּנַבְלַט הַחֲכִימִי וַיִּזְכֹּר הָעֶבֶד
הָעַמִּי וַיִּרְעֶלְהֶם רַע גְּדִילָה אֲשֶׁר בָּא
אִדָם לְכַסּוֹתוֹכָהּ לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאִתָּא
אֲדִירוֹ שֶׁלֹּכְוָא דִּישָׁם יָמִים שְׁלֹשָׁה
וְאַקֻּס לִידָה אֲנִי וְאֲנָשִׁים מַעֲט עִמִּי
וְלֹא הִגַּדְתִּי לְאִדָם מָה אֱלֹהֵי נַתָּן אֵל לִי
לַעֲשׂוֹת לִירוּשָׁלַם וּבְהִמָּה אֵין עִמִּי כִּי
הִסְתַּהֲרָמָה אֲשֶׁר אֲנִי רַכָּב בָּהּ וְאַצְאָהּ
בִּשְׂרִירָה גִּיָּא לִילָה וְאֵל פְּנֵי עֵין הַתְּבִין
וְאֵל שְׁעֵר הָאֲשַׁפְּתָא דִּישָׁם שֶׁבֶר בְּחוֹמָה
יִירוּשָׁלַם אֲשֶׁר הִמְכְּרוּ צִיס וְשַׁעֲרֵיהָ אֲכָלוּ

५ ३ ३
 ३ ३
 ५ ३ ३
 ५ ३ ३

1000

עזאל בן חרדיה עזר בן ישוע חשביה שר חצי מלך קעלה על ידו חכמי בן הרקח חכוש שלום בן הלוחש ועל ידו ושארה ועל ידו המקעג
 חס וסי והנה החזיר במקצו החזיר חצר במקצו החזיר בן מנגד על קהנשה עליה המלך וחד חס יאבק איש עמו השמרון לכס עלות ביד ויהוה עלות בן יעבד חס
 עלות הלוקש עלות חממה עלות חממה

התנורים ועליו החזיק שלום
 הלוחש שר חצי מלך ירושלם הוא ונתינו
 אל שער הגא חזיק חנני ישיבי
 זנוח המה בן יהוה ועמידו דלתו מנעלי
 ובריתו אמר בחומה עד שער
 השפות ואת שער האשפות
 החזיק מלכיה בן דכב שר פיר בית חכום
 הוא יבנו ויעמיד דלתו מנעלי ובריתו
 ואת שער העין החזיק שרן בן
 חזה שר פיר המצפה הוא יבנו ויטלרני
 ויעמידו דלתו מנעלי ובריתו ואת
 חומת ברכת השילח לגמול ועד המעלות
 היורדות מעיר דויד אחריו החזיק
 נחמיה בן עמנו שר דן בית צד
 עד גדר קברי דויד ועד הברכה העשויה
 בית הגברים אחריו החזיק ובריתו
 רחוב בן בן עליהו החזיק חשביה שר
 חציה מנילה לפלכו אחריו החזיק
 אחיהם בן בן חננד שר חצי מלך קעלה
 ויחזק עליהו עזר בן ישוע שר
 המצפה מדה שנית מנגד עלות הנשק
 המקצע אחריו החזיק החזיק ברה
 בן צבי מדה שנית מן המקצוע עד פתח
 בית אלישיב הכהן הגדול אחריו
 החזיק מרמות בקאוריה ביהקאן מדה

קדש יהוה ועמידו דלתו ועד מגדל
 המצח קדש יהוה עד מגדל חננאל
 ועליו בן אנשי ירחו ועליו
 בנה זכור בקאמרי ואת שער
 הדגים בננו בני הסנאה המה קריהו ויעמידו
 דלתו מנעלי ובריתו ועליו
 החזיק מרמות בקאוריה ביהקאן
 ועליו החזיק משלם בן בנה בן
 משיצבאל ועליו החזיק צדוק בן
 בענני ועליו החזיקו התקועים
 ואדיריהם לאהבצאו צורם בעבדות
 אדניהם ואת שער הישנה החזיקו
 וידע בן פסח משלם בן בן סוריה המה
 קריהו ועמידו דלתו מנעלי ובריתו
 ועליו החזיק מרמות בקאוריה
 וידון המרנות יבנו ויעמידו המצפה לכסא
 שחת עבר הנד עליו החזיק שאר
 בן חרתה צורפים ועליו החזיק
 חנניה בן הרקחיס ויעזבו ירושלם עד
 החומה הרחבה ועליו החזיק
 רפיה בן חזר שר חצי מלך ירושלם
 ועליו החזיק ידיה בן חומה
 ונגד בית ועליו החזיק חטוש בן
 חשביה מדה שנית החזיק מלכיה בן
 חרס והשנב בן פחת מואב ואת מגדל

יו קיח לא מכיק אוסי מנגד יתו יתו את שיתך חממים ליי ובריתו חיל ושמנו וירט חממים בלסר מלך אשור להשחיתו וירט חממים בלסר מלך אשור להשחיתו
 בלמחם בלסר מלך אשור להשחיתו וירט חממים בלסר מלך אשור להשחיתו וירט חממים בלסר מלך אשור להשחיתו וירט חממים בלסר מלך אשור להשחיתו

תבליט ה'סמל' שנתה שנתיכם את עד תבליט שדי המצא וכל תבליט הוא חוקר עד תבליט אור עם חשך ועד תבליט בית אלשיב יכלענן הדון אחרי
הנשיב שני השער מזה עניי שדוכות בחד מלוחר חל אינכם שממה ענייכם של טוב והמה של פולחם

שנית מפתח בית אלישיב ועד תכלית
בית אלישיב ואחריו החזיקו
הכהנים אנשי הכפר אחריו החזיק
בנימין וחסון בגד ביתם אחריו החזיק
עזריה בן מעשיה בן ענני אצל ביתו
אחריו החזיק בןי בן חננד מרה
שנית מבית עזריה עד המקצוע ועד
הסנה פלל באו זימנד המקצוע והמגדל
היוצא מבית המלך העליון אשר וחר
המטרה אחריו פדיה בן פריעש
והנתינים היו ישיבים בעל עגד
שער המים למזרח והמגדל בין
אחריו החזיקו התקעים מרה שנית
מגדל המגדל הגדול היוצא ועד חומת
העפלי מניל שער הסוסים החזיקו הכהנים
איש לנגד ביתו אחריו החזיק
צדוק בן אמר נגד ביתו ואחריו
החזיק שמעיה בן שפניה שמר שער
המזרח אחריו החזיק חנניה בן שלמה
וחנן בן צדק הששי מרה שני אחריו
החזיק משלם בן צדקיה נגד נשבת
אחריו החזיק מלכיה בן צדפי
בית הנתינים והרכלים נגד שער המפמר
ועד עלית הפנה צבין עלית הפנה לשער
הצאן החזיקו הצרפים והרכלים

וַיְהִי כִּאֲשֶׁר שָׁמַע קְנִלְטָא אֶחָד מִבְּנוֹת
אֶת הַחֹמֶה וַיַּחֲדֵל לֹא וַיִּבְעַס הָרֶבֶה וַיִּלְעַג
עַל הַיְּהוּדִים וַיֹּאמֶר לִבְנֵי אָחִיו וְחֵיל
שִׁמְרוֹן וַיֹּאמְרוּ מַה הֵיחָדִים הָאֵלֶּם
עֹשִׂים הֵי עֲמָלָם לֵאמֹר הֵיזְכִּירוּ הֵיכָל בְּנֵים
הַיִּחִי אֶת הָאֲבָנִים מֵעֲרֻמּוֹת הָעֵפֶר וְחֶמֶה
שְׂרֻפּוֹת וְנוֹכְחָה הָעֵמֶן אֵצֶל וַיֹּאמְרוּ
אֲשֶׁר הֵם בְּנֵים אֵם יַעֲלֶה שׁוֹעֵל וּפְרָץ

חוקת אבניהם
שמע אלהינו כי ה' ינו בוצה וקשכ חרפתם
אלהם ונתנם לבזה בארץ שבה יאל
תבסע עונם וחסותם מלפניך אל תמחה
כיה עמם ונגדה בעם ובעדה את החוקה
ותמסור כל החומה עד חציה ויהי לז לעם
לעשות

יהי כאשר שמע סבט לאזכרה העני
והעמנים והאשורים כי עזרה גרובה
להמות ירושלים כיהחלו הפרצנים להסתם
ויחר להם מאד ויקשרו כלם יחדו לבוא
להלחם בירושלם ולעשות לו תועה
ונתפלל אל אלהינו ונעמיד משמר עליהם
יומם ולילה מפניהם ויאמר יהוה פשר
בחסדו ובהסבלו והעפר הרבה ואנחנו לא נובד
לבנות בחומה ויאמרו צרעו ולא ידעו
ולא ידאו עד אשר גבוא אל תוכם

[illegible]

[illegible]

נערו ואגרת פתחה בידו וכתב בה צוים
נשמע וגשמו אמר אתה ויהוה יחד
חשבים למרוץ עלכן אתה בונה החומה
ואתה הוזה להם למלך בדברים האלה
וגם נביאים העמדת לקרא עליך
בירו שלם לאמר מלך ביהודה ועתה
ישמע למלך בדברים האלה ועתה לכה
וגועה יחדך ואשלחה אליו
למר לא נהיה בדברים האלה אשר
אתה אומר כי מלכך אתה בוראם כי
כלם מיראים אותנו לאמר ירפו ידיהם
מזה מלאכה ולא תעשה ועתה חזק את
ידי ואני באתי בית שמעיה ביד ליה בך
מה יטבאל והוא ענוה ואמר ענין אל
בית האלהים אל תוך ההיכל ועמדה דלתות
ההיכל כי באים להרגך ולילך באים
להרגך ואמרה האי שכמוני ברח ומי
כמוני אשר יבא אל ההיכל וחי לא תבוא
ואפירה והנה לא אלהים שלחו כי הנבואה
דבר עלי וטוביה וסנבלט שכרו למען
שכור הוא למען אירא ואעשה בך
וחטאתי והיה להם לשם רע ומען יחרפוני
זכרה אלהי לטוביה ולסנבלט כמעשו
אלה וגם לנו עדיה הנביאה וליתר הנביאים

אשר היו מיראים את יתושלם החומה
בעשרים וחמשה אלול לחמשים
ושנים יום
ויהי כאשר שמעו כלאו ויראו כל
הגוים אשר סביבתנו ופלו מארבעיניהם
וירעו כי מאת אלהינו נעשתה המלאכה
הזאת גם כימים ההם מרבים חרי יהודה
אגרתיהם הולכות על טוביה ואשר
ל טוביה באות אליהם כי ידבירם ביהודה
בעלי שבועה לו כי חתן הוא לשכניה בן
ארח ויהונתן בנו לקח את פת משלם בן
ברסיה גם טוביה ויהי אמרים לפני ודברי
היו מצאים לאגרות שלח טוביה ליראני
ויהי כאשר מכנתה החומה ואעמיר
הדלתות ויפקדו השוערים והמשררים
והלויים ואצה את חנני אחי ואת חנניה
שר הבירה על ירושלם כיהוא כתיש
אמת וירא את האלהים מרבים ויאמר
להם לא יפתחו שערי ירושלם עד דום
השמש ועד דום עמדים יגפו הדלתות ואחזו
העמיד משמרות ישיבי ירושלם איש
במשמרו ואיש נגד ביתו והעיר רחפת
ידים וגדלה והעם מעט בתוכה ואין
פתים פנויים ויתן אלהי אלז ואקבעה

וידאו ד חס ותימנה ויתאו אתו כאשר ידעו את משה וישמענו כל ישראל את המצות ויהי כאשר שמעו יחד שמתפלל ד ונותן בל חס וכל איש ישראל בדא ויהי
מוצאים בל חס ומוצאים וכל זאת כל נשך ואת בעד מוצאים וכל זאת ויהי מוצאים ומוצאים סוטים מוצאים חס ומוצאים כל ישראל מוצאים
בזויות ויהי השמש ונמצא מהר תהיה לכם ולסוער כחם השמש לעינינו ונענה אל לב ד וסוד ויהי ונאל לבן כחם אלה עתה ונאל לבן

שֵׁלֶם וְהֵסֵבֶתְנִסִּי שֵׁלֶם בְּצוּ מִשְׁמֵם בְּצוּ הוּא הַצְּבֹר לְשֵׁם הַקֹּדֶת וְיִזְחִק־יְחֹזֵק שֵׁלֶם אֵשֶׁת שֵׁלֶם בְּצוּ הַקֹּדֶת וְהַשְׁעִירִים שֵׁלֶם וְטוֹרֵם הַשְׁעִירִים בְּצוּ שֵׁלֶם בְּצוּ אִפְרָי וְכָל בְּרִי
יִהְיֶה בְּלֵג מִלֵּא אֲבִירָה הַחֲבִנְנִי וְכֵשׁ יִהְיֶה הַדַּע וְאִמְרוּ עַל אִשְׁרֵי עֲמָן וְלִמְלֵךְ וְיִזְחִק תְּגֻסָּה חֲסִילָה יִדְאִים וְיִשְׁאוּ כֹן בְּצוּ הַגְּהִלָּה וְלֵא יִכְלוּ הַרְבֵּי בְּרִי אֲבִירָה בְּרִי יִכְלוּ אֲרִי
יִכְוֹת בְּרִי מִלֵּא אֲלֵה הַרְבֵּי הַעֲלָה וְאֵת שֵׁם אֲהֵן תִּכְרַב.

לקרמאל לבני להודיה שבעים וארבעה
המשרדים בני אסף מאה
ארבעים ושמונה
שלם בני אטר בני ילמן בני יעקוב
בני חטיטא בני של מאה שלשים
ושמונה

הַתִּינִים בְּנִיצְחָת בְּנִיחֶשֶׁת בְּנִיטְבַּעֲתָה
בְּנִיקִירֶס בְּנִיסִיעָא בְּנִיפְרוֹן בְּנִי
לְבָנָה בְּנִיחֶגְבָּא בְּנִישְׁלֵמִי בְּנִיחֶגֶן בְּנִי
גִּרְלָה בְּנִיגַחַר בְּנִידֵּאִיהַ בְּנִידֵּעִין בְּנִינְקוֹרָא
בְּנִיגֶזֶס בְּנִיעֵמָא בְּנִיפֶסַח בְּנִיעֵסִי בְּנִי
מַעֲנִים בְּנִינְפֹּשְׁסִים בְּנִיבְקָבִיק בְּנִי
חֻקּוֹפָא בְּנִיחֶרְחֹרֵר בְּנִיבְצִלִית בְּנִימַחֲיוֹא
בְּנִיחֶרְשָׁא בְּנִיבְרָקוֹס בְּנִיסִיסְרָא בְּנִי
תַּמַּח בְּנִינָצִיחַ בְּנִיחֶטִּיפָא בְּנִיעֵבְדִּי
שׁוֹלְמָה בְּנִיסוֹטִי בְּנִיסוֹפֶת בְּנִיפְרִידָא
בְּנִיעֵלָה בְּנִידֵּקֶן בְּנִיגִרְלָה בְּנִישְׁפֹּטָה
בְּנִיחֶטִּי בְּנִיפְרֶת רַצְיִים בְּנִיאֲמוֹן
פִּלְהַתִּינִים בְּנִיעֵבְדִּי שׁוֹלְמָה שְׁלֹשׁ
מֵאוֹת תְּשַׁעִּים וּשְׁנַיִם

ואלה העוֹלִים מִלִּמְלַחַת חֶרֶשׁ כְּרוֹב
אֲדוֹן וְאֵמֶר וְלֹא יִכְלֹוּ לְהַגִּיד בֵּית אֲבֹתָם
וְזָרְעָם אִם מִיִּשְׂרָאֵל הֵבִי בְנֵי דָלִיָּה בְנֵי
כֹּזֶבֶת בְּנֵי נִקְוָה שֶׁשָּׁמְאוֹת וְאַרְבָּעִים
וְשֵׁנִים וּמִן הַכְּהֵנִים בְּנֵי חֲבִיה בְּנֵי הַקֹּץ

בני ברזל אשר לקח מבנות ברזל הגלעד
אשה ויקרא על שמם אלה בקשו
כתכם המת יחשים ולא נמצא ויגאלו
מזה כהנה ויאמר התרשת אלהם אשר
לא יאכלו מקדש הקדשים עד עמד
הפזן לאורים ותמים כל הקהל כאחד
ארבע רבוא אלפים שלש מאות ושישים
מלבד עבדיהם ואמהותיהם אלה שבעת
אלפים שלש מאות שלשים ושבעה וזה
משרדים ומשרדות מאתים וארבעים
וחמשה גמלים ארבע מאות שלשים
וחמשה חמורים ששת אלפים שבע
מאות ועשרים ומקצת ראשי האבות
נתנו למלאכה התרשת ארבע לאוצר
זה דרכמנים אלה מזרקות חמשים
סתות כהנים שלשים וחמשים מאות
ומראשי האבות נתנו לאוצר
המלאכה זה דרכמנים שתי רבות וכסף
מניס אלפים ומאתים ואשר נתנו שארית
העם זה דרכמנים שתי רבוא וכסף מניס
אלפים וכתנת כהנים ששים ושבעה
וישבו הכהנים והלויים והשוערים
והמשרדים ומן העם והנתינים וכל ישראל
בעריהם ויגעו חדר שבעי ובעי ישראל
בעריהם ויאספו כל העם כאיש אחד

[illegible]

אל ספר ג' וסימנ' כחב לך את כל החצרים ויכתב ידמיהו ואזני כל העם אמן אמן ב' וסי' ואמרה האשה ויעבד כל העם ושאר אמן ואמן מחשים ד' וע' וזהם מחשים אל תנעלו ואנחנו מחשים מקחר אותה ואנחנו מחשים וזכינו והלויים בבוכ' ב' מל' וסימנ' וכל הארץ בוכים כי בוכים כל העם בשמעם

אלהרחוב אשר לפני שער המיס ואמרו
לעזרא הספר להביא את ספר תורה
משה אשר צוה יהוה את ישראל ויביא
עזרא הכהן את התורה לפני הקהל
מאיש ועד אשה וכל מבין לשמע
ביום אחד לחדש השביעי ויקראו לפני
הרחוב אשר לפני שער המיס מן האור
עד מחצית היום נגד האנשים והנשים
והמבינים ואזני כל העם אל ספר התורה
ויעמד עזרא הספר על מגדל עץ אשר
עשו לדבר ויעמד אצלו מתתיה ושמע
ועניה ואוריה וחלקיה ומעשיה עלימינו
ומשמאלו פריה ומישאל ומלכיה וחשם
וחשבדנה זכריה משולם
ויפתח עזרא הספר לעיני כל העם בימער
כל העם היה ובפתחו עמדו כל העם
ויברך עזרא את יהוה האלהים הגדול
ויענו כל העם אמן אמן במעל יריהם
ויקדו וישתחו ליהוה אפים ארצה
וישוע וצני ושרפה ימין על קרב שבת
הזאת מעשיה קליטא עזריה יחזק חנן
פלאיה והלויים מכנים את העם לתורה
והעם על עמדם ויקראו בספר בתורת
האלהים מפרש ושום שכל ויכינו
במקרא

ומל'
ג'
וחד'
והלוי'
מבין

ויאמר נחמיה הוא התרשתא ועזרא
הכהן הספר והלויים המכנים את העם
לכל העם היום קדש הוא ליהוה אלהיהם
אלהיהם כלו ואל תבכו כי בוכים
כל העם בשמעם את דברי התורה
ויאמר להם לבוא כלו משמנים ושתו
ממתקים ושלחו מנות לאין נכון לו כי
קדש היום לאדנינו ואל תעצבו כי
חדות יהוה היא מעצבם והלויים מחשים
לכל העם לאמר הסו כי היום קדוש
ואל תעצבו וילכו כל העם לאכל ולשתות
ולשלח מנות ולעשות שמחה גדולה
כי הבינו בדברים אשר הודיעו להם
וביום השני נאספו ראשי האבות לכל
העם הכהנים והלויים אל עזרא הספר
ולחשכיל אל דברי התורה וימצאו פתח
בתורה אשר צוה יהוה ביד משה אשר
ישבו בני ישראל בסכות בחג בחדש
השביעי ואשר ישמיעו ויעבירו קול
בכל עריהם ובירושלם לאמר צאו
החד והביאו עליזות ועליעץ שמח
ועלי חדס ועלי תמרים ועלי עץ עבת
לעשות סכות כפתובין צאו העם וביאו
ועשו חס סכות איש על גגו ופחצרתיהם

וחד'

והלוי'

מבין

ומל'

ג'

וחד'

כל נביא וכתב סכות הסכות בסכות מל' בל' חד' חס' לעשר סכות בסכות וכל אוריה דכונה חס' ב' מל' וסימל' על כן קרא שם המקום סכות כי בסכות
הושבתי וסל' הסכות דאוריה דאנו מל' ב' חד' חס' הסכות ונעשה לך סגנו ג' וחד' יגנו וסימנ' וזכרנו יצא ויעאו העם וביאו וימאו את השערים
ועזרא הכהן הספר ג' וסימנ' וזה מרשגן הנשתון ואמר נחמיה הוא התרשתא ובימי נחמיה חפחה מעל היום והוא ב' ל' נפלה לו ועשו כל הקהל

יהוה לבדך את עשית את השמים
 שמי השמים וכל צבא הארץ וכל
 אשר עליה הימים וכל אשר בהם ואתה
 מחיה את כלם וצבא השמים לך
 משתחוים אתה הוא יהוה האלהים
 אשר בחרת באברהם והוצאתו מאר
 כו שדים ושמת שמו אברהם ונצחת
 את לבו ונאמן לפניך וברות עמו הברית
 לתת את ארץ הכנעני החד האמורי
 והפריזי והיבסי והגרשי לתת לזרעו
 ותקם את דבריך כי צדיק אתה ותר
 את עני אבותי וצמ צרים ואת זעקתם
 שמעת עליס סוף ותתן אתם ומפתים
 בפרעה ובכל עבדיו ובדלעם ארצו כי
 ידעת כי הזידו עליהם ותעש להם שם
 כהיום הזה והיטבקעת לפני הויעבדו
 בתוך הים כי כשהו תדפיסהם שלכת
 במצולת כמו אבן במים עזים ובעמוד
 ענן הנח ידך וימם ובעמוד אש לילה
 להאיר להם את הדרך אשר ילכוה ועל
 הר סיני ירדת ודבר עמהם משמים ותתן
 להם משפטים ישרים ותורות אמת
 חקים ומצות טובים ואת שבת קדשך
 הורעת להם ומצוות וחקים ותורה צוית
 להם ביד משה עבדך ואלהם משמים נתת

וּבָיִים עֲשָׂרִים וָאַרְבָּעָה לַחֹדֶשׁ הָאֶחָד
 נֶאֱסָפוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּצֹום וּבְשָׁקִים
 וְאַרְמָה עֲלֵיהֶם יִצְרָח לֹאזְרַע יִשְׂרָאֵל מִלֵּל
 בְּנֵי נָכָר וַיַּעֲמְדוּ וַיִּתְּנוּ עַל חַטֹּאתֵיהֶם
 וַעֲנוּ אֶת יְהוָה וַיִּקְרָאוּ עַל עַמְדָם
 וַיִּקְרָאוּ בְּסֵפֶר תּוֹרַת יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 רַב־עֵיטָהִים וְרַב־עֵיטֵי מַתּוּדִים וּמִשְׁתַּחֲוִיִּים
 לַיהוָה אֱלֹהֵיהֶם וַיִּקְרָא עַל מַעַלְהֵהֶם
 יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי קָדְמֵי אֵל שְׂבָנִיהַ בְּנֵי שְׂרָבִיָּה
 בְּנֵי כְנַנִּי וַיִּקְרָאוּ בְּקוֹל גָּדוֹל אֶל־יְהוָה
 אֱלֹהֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ הֲלוֹאִם יִשְׁוַע קָדְמֵי אֵל
 בְּנֵי שְׂבָנִיהַ שְׂרָבִיָּה הַזֶּה שְׂבָנִיהַ
 כִּדְהִיָּה קָמוּ וּבָרְכוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 מִזֶּה־עוֹלָם עַד־הָעוֹלָם וַיְבָרְכוּ שֵׁם כְּבוֹד־ךָ
 וּמְרוֹמֶם עַל־כָּל־בְּרִכָּה וְהִלָּלָה אֶתְּךָ הוּא

[illegible]

והמאורות כי מלוח ימנוד כי רבו משכנו נגדך אשר נהיה עליו בחמאותינו • והסוף על השמנו • ושמנו השמנו כי • ובארץ הוסיף וילקט יוסף •
ובארץ שלום אתה בוסח ובארץ בנין ובצבצ • ושלום ובארץ מנוח • ואמר ובארץ הרחבה והשמנה • קדו מן מעניה בלגי • יתנב מנין מעניה בלגי •

אֲבִיהַ מִיִּמִּין מַעֲנִיהַ בְּיָד שְׂמֵעִיהַ אֵלֶּיָּה
הַפְּהָקִים וְהַלּוּיִם וְשׁוֹעַ בְּקִצְזֻנֶּיהָ בְּגוֹי
מִבְּנֵי חֲנֻד קָרָמֵאל וְאַחִיהֶם שְׂבִנָּה
הוֹדִיָּה קְלִיטָא פְּלִיָּה חֲנִין מִכָּא רַחוּם
חֲשִׁבָּה זְכוֹר שְׂרָבִיָּה שְׂבִנָּה הוֹדִיָּה בְּנֵי
בְּנֵינוּ רָאִשֵׁי הָעָם פְּרַעַשׁ פַּחַת
מוֹאֵב עֵילָם זְתוּא בְּנֵי עֲזָרָה בְּכִי
אֲדָנִיָּה בְּגוֹי עֲרִין אֲטוּר חֲזָקָה עֲזָרָה
הוֹדִיָּה חֲשֵׁם בְּצִי חֲרִיף עֲנִיּוֹת נֹכְחִי
מִגְפִּיעַ שְׂמֵשֶׁלֶם חֲזִיר מִשִּׁיזְכָּאל צְרוּק
יְדוּעֵי פִלְטִיָּה חֲנִן עֲנִיָּה הוֹשֵׁעַ חֲנֻנִיָּה
חֲשׁוֹבֵי הַלּוּחַ שְׂפִלְתָּא שׁוֹבֵק רַחוּם
חֲשִׁבָּה מַעֲשִׂיהַ וְאַחִיהַ חֲנִן עֲנִין מִלּוֹךְ
חֲרָם בְּעִנְיָה וְשֹׁאֵר הָעָם הַפְּהָקִים הַלּוּיִם
הַשׁוֹעֵלִים הַמְשֻׁרְדִּים הַנְּתִינִים וְכָל
הַנִּבְדָּל מֵעַמִּי הָאֲרָצוֹת אֶלְתוֹת וְהָאֱלֹהִים
נַשִּׂיָּהֶם בְּנֵיהֶם וּבְנֹתֵיהֶם כָּל יוֹדֵעַ מִבֵּין
מַחֲזִיקִים עַל אֲחֵיהֶם אֲדִידֵיהֶם וּבָאִים
בְּאֵלֶיָּה וּבְשִׁבּוּעָה לְלֶכֶת בְּתוֹרַת הָאֱלֹהִים
אֲשֶׁר נָתַןָּה בְּיַד מֹשֶׁה עֲבַד הָאֱלֹהִים
וְלִשְׁמֹר וּלְעֲשׂוֹת אֶת כָּל מִצְוֹת יְהוָה
אֲדָנֵינוּ וּמִשְׁפָּטֵינוּ וְחֻקֵּינוּ וְאֲשֶׁר לֹא נִתֵּן
בְּנֵינֵנוּ לְעַמִּי הָאָרֶץ וְאַתָּה פְּעִיתָם לֹא נָקַח
לְבָנֵינוּ וְעַמִּי הָאָרֶץ הִמָּכִיֵּם אֶת הַמִּקְשָׁחוֹת
וְכָל שְׂבִיר בְּיוֹם הַשַּׁבָּת לִמְכוֹר לֹא נָקַח מֵהֶם

כֹּלֵה וְלֹא עֲזַבְתֶּם כִּי אֶלְחִנוּ וְרוּחוֹס אֲתָהּ
וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא
שׁוֹמֵר הַבְּרִית וְהַחֲסֵד אֵלֵינוּ מֵעַתָּה
אֵת כָּל הַתְּלָאָה אֲשֶׁר מֵצֵאתָנוּ לְמַלְכֵינוּ
לְשָׂרֵינוּ וְלִכְהֻנָּנוּ וְלִבְּרִיתֵנוּ וְלִאֲבֹתֵינוּ
וְלִכְלֵמָךְ מִימֵי מַלְכֵי אֲשׁוּר עַד הַיּוֹם
הָאֵל וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ כִּי
אִמֶּת עָשִׂיתָ וְאַנְחָנוּ הִרְשָׁעָנוּ וְאַתָּה מֵלְכֵנוּ
שָׂרֵנוּ וְכֹהֵנֵנוּ וְאַבְתֵּנוּ לֹא עָשׂוֹת וְרַחֲמֵךְ
וְלֹא הָקֵשׁ שִׁיבֹה אֶל מִצְוֹתֶיךָ וְלִשְׁפֹּתֶיךָ
אֲשֶׁר הִעִידְתָּ בָהֶם וְהֵם בְּמַלְכוּתָם וּבְטֹבָךְ
הָרַב אֲשֶׁר נָתַתָּ לָהֶם וּבְאֶרֶץ הַדְּחִיָּה וְהַשְׁמֵמָה
אֲשֶׁר נָתַתָּ לַפְּנִיָּהם לֹא עָבְדוּךָ וְלֹא שָׁבוּ
מִמֶּעַל לַיהוָה הָרַעִים הֵנָּה אֲנַחְנוּ הָאֵם עַבְדֶּיךָ
וְהָאֶרֶץ אֲשֶׁר נָתַתָּה לַאֲבֹתֵינוּ לֹא כִלְאֵת פְּדִיָּה
וְאַתָּה טֹבָה הֵנָּה אֲנַחְנוּ עַבְדֶּיךָ עֲלֵה וְצַוֵּנוּ
מִדְּפָה לְמַלְכֵי אֲשֶׁר נָתַתָּה עֲלֵינוּ בְּחַטֹּאתֵינוּ
וְעַל גִּיתֵנוּ בְּיָשׁוּלִים וּבְכַהֲמָתָנוּ בְּרָצוֹנֵם
וּבְצָרָה גְּדֹלָה אֲנַחְנוּ

וּבְכָל זֹאת אֶנְחֵנוּ בְּדָתִים אִמְנֶה וּכְתֹכִים
וְעַל הַחַתּוּם שָׂרִינוּ וְלֹאִינוּ כְּהִנֵּנוּ וְעַל
הַחַתּוּמִּים נַחֲמִיהַ הַתְּרַשֵּׁת בְּחַכְמָלִיהַ
וְצַר קִיָּה שָׂרִיהַ עֲזָרִיהַ יִרְמִיָּה פֶּשַׁחֹר
אִמְרִיהַ מַלְכִּיהַ חֲטוּשׁ שִׁבְנֶה מְלֹךְ יָחוּם
מִרְמוֹת עֲבָדֶיהַ וְנִי אֶל גִּתּוֹן בְּרוּךְ מִשְׁלֹם

על הארצות וקיימגד ותעשו לכם כהעם הלא תזעו ויכינו המזבח וכללות אלה והתערבו ארע הקדש ארץ מזה היא בדת ותתנם ביד וכל העבד
וכי נביאיא וכתב מל בלחוד ביד עמי הארצות כתוב אור: דכודל חס בלחוד מל ויהי רעב בכל הארצות יתורד האלהים בתורת האלהים ג' ויקחו
בספר וכל הנבדל ושל אחידיו יתקן ואת בעתנו נתקן כי נתקן צבאך לאנשיך העינים דאמרו נתקן חס מל ויהי רעב לאנשיך לאנשיך כחן כחן כחן
ביום השבת לאנשיך: מנחם מנחם

שלושית השלישית מלואי מיני הריבוע התחתונה והי ימים רבים והי בשנה השלישית וזה לך האות וחצי והשלישית לכל רוח אלה ושמן שלישית ההי ושם השלישית חסר והעמודנו עלינו ושלשית החיך דלי כי תכלה לעשר וסוף יקרא שמואל ותכל חרב שלישית שלישית זלשלת בת ושאר שלשית בת -

ועם כלי המקדש והכהנים המשרתים
והשוערים והמשררים ולא נעצבת
אלהיני וישבו שרי העם בירושלם ושאר
העם הפילו גזירות להביא אחד
העשרה לשבת בירושלם עיר הקדש
ותשע הירוח בערים ויבדלו העם לכל
האנשים המתגרים לשבת בירושלם

ואלה ראשי המדינה אשר ישב בירושלם
ובערי יהודה ישבואיש צאחאזל בעריהם
ישראל הכהנים והלויים והנתינים ובי
עבדי שלמה ובירושלם ישבומבני יהודה
ומבני בנימן מבני יהודה עתיה בן עזיה
בן בריה בן אמריה בן שפטיה בן מהלאל
מבני פרוץ ומעשיה בן ברוך בן בלחזה בן
חזיה בן עדיה בן ירע בן בריה בן שלום
כלבני פרוץ השבים בירושלם ארבע
מאות ששים ושמנה אנשי חיל

ואלה בני בנימן סלא בן משולם בן יוער
בן פריה בן קוליה בן מעשיה בן איתיהל
בן ישעיה ואחריו גבי סלי תשע מאות
עשרים ושמונה ויואל בן זכרי פקיד
עליהם ויהודה בן סנאיה עליהם
משנה

מִן הַכֹּהֲנִים יִדְעֶיהָ צִיּוֹרֶצַּ וְיִכְיִי שֶׁרִיָּה

בשבת וביום קדש ונטש את השנה
השביעית ומשא בלד ודעמנו עליו
מצות לתת עליו שלישית השקל בשנה
לעבודת בית אלהינו ללחם המעלה
ומנחת התמיד ולעולת התמיד השבתות
החרשים למזערים ולקדשים ולחטאות
לכפר עלי ישראל וכל מלאכת בית אלהינו
והגורלות הפלנו על קרבן

העצם ההפך הלוין והעם והבא לבית
אלהינו לבית אבותינו לעתים מזמנים שנה
בשנה לבער על מזבח יהוה אלהינו ככתוב
בתורה ואלהיא את פכוריא ומתנו ופכורי
כל פרי פלעץ שנה בשנה לבית יהוה
ואת פכורות פלעץ ובהמתנו ופכורות
ואת פכוריא פכורינו וזאננו ואלהיא לבית
אלהינו לפהנים המשרתים בבית אלהינו
ואת ראשית עריסותינו ואת רגמנו ופרי
פלעץ תירוש ויצהר נביא לפהנים אל

לשכנות בית אלהינו ובעשר אדמתנו ללוים
והם הלוים המעשרים בכל ערי עבדתנו
והיה הכהן בקצה הרץ עם הלוים בעשר
הלוים והלוים יעלו את מעשר המעשר
לבית אלהינו אל השכנות לבית האוצר
כי אל השכנות יביאו בני ישראל ופני
הלוי את תרומת הדגל התידוש והיצהר

[illegible]

[illegible]

ואלישיב את זידע ויוידע הוליד את זנת
ויונתן הוליד את דוע ובמליוויקים היג
בהנים ראשי ראבות לשריה מריה לירמיה
חנניה לעזרא משולם לאמריה יהוחנן
למלכיה ונתן לשפניה יוסף לחרם עדנא
למכיות חלקי לעדיא זכריה לנחמן משולם
לאביה זכריה למנימין למועדיה פלטי
לבלגה שמוע לשמעיה יהונתן וליניריב
מתני לידעיה עזי לסלי קלי לעמוק עברי
לחלקיה חשביה לידעיה נתנאל יהלויס
בימי אלישיב זידע ויוחנא דוע כתובים
ראשי אבות והכהנים על מלכות דריוש
הפרסי

בני לוי ראשי האבות סתבים על קפר
דברי הנמים ועדימי יחקקו אלישי
וראשי הלויים חשבה שרביה וישוע בן
קרימאל ואחיהם לגדם להלל להודות
במצות דויד איהו אלהים משמר לעמ
משמר מתניה בצבקה עבדיה משלם
טלמון עקב שמרים שוערים משמר
באפי השערים אלה בימי ויקים בן
ישוע בן צדק בימי נחמיה הפחה ועזרא
הכהן הסופר

וּבְחִנְכָת חוֹמַת יְרוּשָׁלַם בְּקִשְׁוֹתָם הַלְוִים
מִכָּל מְקוֹמָתָם לְהִבְיֹאם לִירוּשָׁלַם לַעֲשֹׂת

חנניה ושמוחה ובת ודודת ובשיר מצלותם
נבלים ובכנרות ואספנבני המשרדים ומן
הכפר סביבות ירושלים ומן חצר נטפתי
ומבית הגלגל ומשרדות גבע ועממות בני
חצרים פנו להם המשרדים סביבות
ירושלים ויטוהו הכהנים והלויים ויטהרו
את העם ואת השערים ואת החומה
ואעלה את שרי יהודה מעל לחומה
ואעמידה שתי תורות גבולות ותהלכת
לימין מעל לחומה לשער האשפת וילך
אחריהם הושעיה וחצי שרי יהודה
ועזריה עזרא ומשולם יהודה ובנימין
ושמעיה גרמיה ומבני הכהנים בחצרות
זכריה בן בנמן בן שמעיה בן מתתיה בן
מיכיה בן בכור בן אסף ואחיו שמעיה
ועזראל מללי גללי מע נתנאל ויהודה
חנני בכלי שיר דוד איש האלהים ועזרא
הסופר לפניהם ועל שער העיץ ונגדם
על עולם עלות עיר דוד במעלה לחומה
מעל לבית דוד וער שער המים מזרח
והתורה השנית ההולכת למואל ואנני
אחריה וחצי העם מעל לחומה מעל
למגדל התנורים וער החומה הרחבה
ומעל לשער אפרים ועל שער הישנה
ועל שער הדגים ומגדל חננאל ומגדל

[illegible]

המארה ועד שעה צאתן ועמדו בשער
המסורה ותעמדנה שתי התורות בבית
האלהים ואני וחציה כנגדים עמיו והנהגים
אדירים מעשה מנמיץ מיכה אליזעני
וכה חנה בחצרות ומעשה ושמעה
ואלעזר ועזי ויהונתן ומלכיה ועילם
יעזר ושמיעו המשרדים ויזרחיה הפקיד
ויזחוניס והוא זכאים גדולים ושמחו
כי האלהים שמחם שמחה גדולה וגם
הנשים והילדים שמחו ותשמע שמחה
ושלם מרחוק ויפחדו ביס ההוא
אנשים עלה נשכות לאוצרות לתרומות
לראשית ולמעשרות לכנס ביהם לשר
דעיים מנאות התורה לכהנים וללויים
כי שמחת יהודה על הכהנים ועל הלויים
העמדים וישמרו משמרת אלהיהם
נמשמרת הטורה והמשרדים והשערים
במצות דוד ע"ה בנו ב"ב מי רזיר
ואסמקו ראש המשרדים ושיר
תהלה והדות לאלהים וכל ישראל בימי
זרבל ב"ב נחמיה נתנם מנות המשרדים
השערים דברים וסביומו ומקדשים
ללויים וללויים מקדשים לבני אהרן

וּנְמָצָא כְּתוּב בְּזֶה אֲשֶׁר דָּאֵיבֹא עִמָּנִי וְמוֹאֲבִי
בִּקְהָל הָאֱלֹהִים עַד עוֹלָם כִּי יֵאָדָמוּ אֶת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּלֹחֶם וּבְמִסַּד שִׁמְדָּה עָלֵיו אֶת
כָּל עַם לְקַלּוֹ וַיְהִי כִּי אֱלֹהֵינוּ הִלָּחַד בְּיָדֵינוּ
וַיְהִי כִּי שָׁמַעְנוּ אֶת הַתּוֹרָה וַיִּדְלִילוּ כָּל עַרְב
מִיִּשְׂרָאֵל וַיִּבְנִי מֶזְדָּה אֵלֵינוּ כִּי הִבְהִין נִתְּנוֹן
בִּלְשַׁכְתּוֹ בֵּית אֱלֹהֵינוּ קָרוֹב לְטוֹבָה וְיַעֲשֶׂה
לֹא יִשְׁכַּח גְּדוּלָּה וְשִׁבְחֵנוּ לִפְנֵי כָּל נִתְּנִים
אֶת הַמִּנְחָה הַלְבוּנָה וְהַפְּלִיכ וּמִנְעֵשֶׁר
הַדָּג הַתִּירֹשׁ וְהַיֵּצֶהר מִצֹּת הַלֵּוֹיִם
וְהַמְשֻׁרִים וְהַשְׁוֹעִרִים וְהַרְוֹמֵת הַכֹּהֲנִים
וּבְכֻלָּהּ לֹא הִיָּיתִי בִירוּשָׁלַם פִּי בִשְׁנֵת
שָׁלִשִׁים וּשְׁתֵּים לֹא רָחַשְׁתָּא מִלֵּד
בְּכָל בָּתֵּי אֱלֹהֵי דִלְקָן שְׁנֵים עָשָׂר
מִן הַמִּלֵּד וְאֵבֹא לִירוּשָׁלַם וְאֵבִית בְּרִיעַ
אֲשֶׁר עָשָׂה אֵלֵינוּ לְטוֹבָה לַעֲשׂוֹת לֹ
נִשְׁכַּח בְּחֻצְרֵי בֵּית הָאֱלֹהִים וַיִּדְעֵנוּ לֵימָא
וְאֵשְׁלִיכָה אֶת כָּל בְּלִי בֵּית טוֹבָה הַחוּץ
מִן הַטֹּבָה וְאֵמְרָה וַיִּטְהַר הַלְשִׁכוֹת
וְאֵשְׁכַח שִׁם בְּלִי בֵּית הָאֱלֹהִים אֶת הַמִּנְחָה
וְהַלְבוּנָה

[illegible]

וזהו סוד המעשה אשר עשה אלהים למשה ואהרן ולבני ישראל ביום הזה
במדבר כ"ד

ואמר יהוה אל משה ואלה
הם שמות בני ישראל אשר
יבאו אלך ואלה שמותיהם
אשר יקראו עליהם ואלה
הם שמות בני ישראל אשר
יבאו אלך ואלה שמותיהם
אשר יקראו עליהם

וזהו סוד המעשה אשר עשה אלהים למשה ואהרן ולבני ישראל ביום הזה
במדבר כ"ד

וזהו סוד המעשה אשר עשה אלהים למשה ואהרן ולבני ישראל ביום הזה
במדבר כ"ד

וזהו סוד המעשה אשר עשה אלהים למשה ואהרן ולבני ישראל ביום הזה
במדבר כ"ד

וזהו סוד המעשה אשר עשה אלהים למשה ואהרן ולבני ישראל ביום הזה
במדבר כ"ד

וזהו סוד המעשה אשר עשה אלהים למשה ואהרן ולבני ישראל ביום הזה
במדבר כ"ד

וזהו סוד המעשה אשר עשה אלהים למשה ואהרן ולבני ישראל ביום הזה
במדבר כ"ד

